பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வைத்திய

சிரோரத்ன நடன காண்டம்

நந்தீசர் = தன்வந்திரி - அகத்தியர்
திருமூலர் = மச்சமுனி - சட்டை முனி.
பிரம்மமுனி - கமலமுனி - போக முனி
கொங்கணவர் - ரோமரிஷி - இராமதேவர்
கருவூரார் - தேரையர் - பிடிநாக்கீசர்
புசுண்டர் = புலத்தியர் - இடைக்காடர்
சுந்தரர் = அழுகண்ணர் - தொழுகண்ணர்
பதஞ்சலியார் - புலிக்காலர் - வீரமாமுனிவர்
கூனக்கண்ணர் - டமரானந்தர் - சிவவாக்கியர்
ஜனகமகா முனிவர் - கண்ணானந்தர் - பாம்பாட்டிச்சித்தர்
குதம்பைச் சித்தர் - அசுவினி தேவர்கள் - சூதமுனிவர் - வேத முனிவர்
யூகிமாமுனிவர் - கல்லுளிச் சித்தர் - கௌபால சித்தர்.
கஞ்சமலைச் சித்தர் - வேதாந்தச் சித்தர் - நாதாந்தச் சித்தர்
புலிப்பாணி முனிவர் - சித்தானந்தர் - இமயகிரிச்சித்தர்.
வந்தவாசித்தர் - தியான நாதாந்தசித்தர் - காசிபர்.
ஆனந்தச்சித்தர் - வால் மீகர் - திருவள்ளுவர் - போத
ரிஷியார் ஆகிய ஐம்பது சித்தர்கள் இயற்றிய அரிய 110
மருந்துகள் தயாரிக்கும் முறைகள் - அவற்றால் தீரும்
நோய்கள் யாவும் அடங்கிய நூல்.

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

வைத்திய
சிரோ ரத்ன நடன காண்டம்

பதிப்பாசிரியர்

ஆர். சி. மோகன்

தொலைபேசி எண் : 23620249

தாமரை நூலகம்
7, என். ஜி. ஓ. காலனி, 3வது தெரு,
வடபழனி, சென்னை - 600 026,
website : www.intamm.com/nool/thamarai
email : thamarai@intamm.com

தாமரை வெளியீடு எண்-206
முதல் பதிப்பு : ஆகஸ்டு, 1997
இரண்டாம் பதிப்பு : மார்ச் 2004
மூன்றாம் பதிப்பு : செப்டம்பர் 2018

நூலைப் பற்றி

நூலின் பெயர்	:	சிரோ ரத்ன நடன காண்டம் வைத்தியம்.
பதிப்பாசிரியர்	:	ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	:	தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி, வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	:	செப்டம்பர் 2018
உரிமை	:	பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	:	21 செ.மீ. x 14 செ.மீ.
தாளின் தன்மை	:	14.4 வெள்ளைத்தாள்
அச்சு எழுத்து	:	10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	:	264 + 8
பிரதிகள்	:	1000.
பைண்டிங்	:	செக்ஷன்
விலை	:	ரூ.120/-
கணிப்பொறி	:	கார்த்தி கிராபிக்ஸ், சென்னை - 26
அச்சிட்டோர்	:	கிரியேட்டிவ் ஆஃப்செட், சென்னை - 34.

91/4

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்
எழும்பூர், சென்னை - 600 008.

கடித எண். 1740 /ஆநூ/ 97 நாள் : 04 . 07 . 1997

அனுமதிக் கடிதம்

பொருள் : தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம் நூலகம் சிரோ ரத்ன நடன காண்டம் - மறுபதிப்பு செய்தல் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

*****

பழைய அரிய நூல்களைக் காப்பாற்றி, மக்கள் படிக்க வகை செய்யும் வண்ணம், அரிய தமிழ் நூல்கள் மறுபதிப்புச் செய்யும் திட்டம் ஒன்றினை தமிழக அரசு கல்வித்துறை அரசாணை (நிலை) எண். 372 கல்வி, நாள் 20.4.'92-ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அத்திட்டத்தின்படி சிரோ ரத்ன நடன காண்டம் என்னும் வைத்திய நூலை மறுபதிப்பு செய்வதற்காகத் தாங்கள் செய்துகொண்ட மனு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

தங்கள் நம்பிக்கையுள்ள,
(ஒ-ம்)

சிறப்பு ஆணையர்
(பொறுப்புக்காக)
7 . 07 . '97

பெறுநர்,

நிறைமதி பப்ளிஷர்ஸ்,
10, முத்து மாரியம்மன் கோவில் தெரு,
நெல்வயல் நகர்,
பெரம்பூர், சென்னை - 11

பதிப்புரை

அனுபவமுள்ள முதியோர்கள் புத்தகம் வாங்கவரும் போது சிரோ ரத்ன நடன காண்டம் என்ற நூல் இருக்கிறதா என்று கேட்கும்போது நான் வியப்படைந்ததுண்டு.

அதைப்பற்றி மிகவும் பெருமையாகப் பேசுவார்கள். அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைகள் மிகவும் மேலானவை என்றும் மற்ற நூல்களில் சொல்லியுள்ள மருத்துவ முறைகள் பலிக்காத போது இதிலுள்ள முறைகளைப் பின்பற்றினால் அதிசயிக்கத்தக்கப் பலன் கிடைக்கும் என்றும் கூறுவார்கள்.

சிரோ ரத்னம் என்றால் பாம்பின் தலையில் உள்ள மாணிக்கம் போல் சிறப்பான மருத்துவமுறை என்று பொருள் கொள்ளப் படுவதை அறிந்து வியப்புற்றேன்.

சிரோ ரத்ன நடன காண்டம் என்ற பெயரை ஆவணக் காப்பகத்தில் பார்த்தபோது உடனே அதை வெளியிட வேண்டும் என்னும் எண்ணம் உண்டாயிற்று. வேறு எங்கும் கிடைக்காத இந்த நூலை இவ்வளவு காலமாகப் பாதுகாத்து வைத்திருந்து மறுபதிப்பு செய்ய அனுமதி வழங்கிய ஆவணக் காப்பகத்தாருக்கு மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பதிப்பாசிரியர்,
எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்.

<u>குறிப்பு</u> :-

இந்த நூல் சித்தர்களின் மருத்துவ முறைகளை நன்கு அறிந்து கையாண்டு வந்த பிற்காலப் புலவர் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். எந்தச் சித்தரின் பெயரால் மருந்து கூறப்பட்டுள்ளதோ அதே சித்தர் கையாண்ட முறை என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

சிந்து, சந்தம் முதலான பாடல்கள் ஞானவெட்டியான் முதலிய திருவள்ளுவர் நூல்களை ஒத்திருப்பதைக் காண்க!

பொருளடக்கம்

❖❖❖❖❖

உ

கடவுள் துணை.

பதினெண் சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வயித்திய சிரோ ரத்ன

நடன காண்டம்

ஆயிரத்தன்னூறு.

இவை,

கையெழுத்துப்பிரதி அட்டவணை

அவிழ்தபாகங்களபைாவினமாக

பி - ஜான் - டிக்குரூஸ்

அண்ணாவியாரெனும் பண்டிதரால்

பார்வையிடப்பட்ட பிரதிக்கிணங்க

சென்னை - சூளை

தி. இராகவலு நாயுடு,

அவர்களாற் - றமது

ஸ்ரீ ருக்மணீவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு - காப்பி 1000

இதன் விலை - ரூபா - ½.

உ
கடவுள் துணை

பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வைத்திய சிரோரத்ன நடன காண்டம்

***

கடவுள் வாழ்த்து

விருத்தம்

உலகெலாந் தமக்குள்ளாக்கி உதித்திடுங் கதிர்போலெங்கும்
தலமெலாம் விளங்கிக் காக்குங் தனிமுதற் கடவுள்தன்னை
நிலமையாய் மனதிலுற்று நேர்சுழிமுனையில் நின்று
இலகவே யேற்றிப்போற்றி இணையடி தொழுகுவோமே, (1)

குருவணக்கம்

தொழுதுமுன் பொதிகைதன்னில் துலங்கவே பதினெண்பேர்கள்
வழுவிலாப் படியேஞான அமிர்தப் பாலுண்டு தேர்ந்து
முழுதுநற் குணங்களாய்ந்து முயற்சியாயிருக்கும் நாளில்
எழுதினோம் உலகோர்க்கென்று இயம்புதும் இந்தநூலே, (2)

அவையடக்கம்

இந்தநூல் சிரோரத்னமென் றியம்பினோ மாயிரத்தந்நூற்
றந்தைவல்லபையைப் போற்றி தரணியோர் பிணியைத்தீர்க்க
பைந்தமிழதனால் செப்பும் பண்டிதவகைகளெல்லாஞ்
சிந்தையிற் றெளிவதாக்கி சீர்வழி பெறுவீர்தாமே. (3)

தசாங்கம்

தரு-இ-ம்-குரவஞ்சி

தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தனனாம்
தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தனனாம்-தந்த

சீர்சிறந்த நந்தீசர் அகஸ்திய மாமுனியுஞ்
செழுந்த குண மச்ச முனி பிடி நாக்கீசருந் தான்
நேர்சிறந்த தன்வந்திரி புலத்தியரும் புசுண்டர்
நேத்தியுள்ள கருவூரார் திருமூலருந்தான்
வார்சிறந்த சட்டமுனி ரோமரிஷி யாரும்
வளர்பெரிய கொங்கணரும் போகருடனே தான்
தார்சிறந்த பிரமமுனிசுந்தரரும் ஒன்றாய்
தவமிகுந்த இராமரொடு சிவத்தேவர் களுந்தான். (4)

நூலாரம்பம்

இதுவுமது

தேவர் சபையானவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் நாளில்
திருநடன கலைமாது வதனமதி லிலக
ஆவலுடன் தேரையருங் கமல முனியாரும்
அகமகிழ அனைவர்களும் மிகநலமதாக
நாவதனால் புகன்றதிவை நரர்கள் பிழைப்பாக
நயனவொளி பெரியோர்கள் நாதனருளாலே
காவலணி அகண்டபரி பூரணங்கைக் கொண்டு
கலைஞானந் தெரிந்துணர்ந்த பதினெண்சித்தர்தானே. (5)

நந்தீஸ்வரர்

வாதராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

தந்தன தன தனனா தான
தனன தனன தன தன தனனா

காரணமனோன் மணியைக் - கருத்தில் வைத்து
கவனமுடன் தொழுது போற்றியேதான்
ஆரணத்திலுள்ள மனுக்குள் - தேககுணத்தை
ஆய்ந்தவித சொற்படியே - தேர்ந்துரை செய்வேன்
வாரணத்தின் செய்கையது போல் - துகைவகையாய்
வாழ்த்துதலுண்டாகநிதம் - ஆழ்ந்த கருத்தாய்
பூரணத்தில்தேர்ந்த குருவாம் நந்தீசரிதோ
புகன்றிடுவேன் நாடித் தெரிந்திடவே தந்த. (6)

இதுவுமது

தெரியவே தானுரைக்கிறேன் - வாதாதிபனை
தேர்ந்து கொண்டு பண்டிதர்கள் நேர்ந்து செய்யவே
பிரியமாய் கயைதொடுக்கில் - மூன்றுவிரல்
பிரபலித்தோர் நரம்புயேர்க்கன வோடும்
சரிவரவிலையாகில் பிசகென்று
சாற்றுவார்களே பெரியோர் நாட்டமுடனே
அரியவே காக்கையைப் போலே - துள்ளிக் குதித்து
ஆக்ரமுற்று மூற்கநடையானது வென்றே தந்த, (7)

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

வாதராசனின் குணத்தைக் கூறியது
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

நடைதனில் வேகமுடனே - கதறியேதான் - நட்டணைகளாய் சிதறி பொட்டென வேதான் - தடையிலா வட்டை பாம்பைப் போல் - நெளிநெளித்து - தத்திதத்தி சுழித்திடும் மத்திபமதாய் - படைமனுவேகம் போலே - தொடுத்துநின்ற - பாகமதைக் கண்டு கொள்வீர் தேகநிலையில் விடை சொல்லப்போமோதான் - அகஸ்தியர் விற்பனவிவேகர் தெளிந்துரைத்தனரே - தந்த, (8)

மச்சமுனியார்

வாதராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

தெளியவே தானுரைக்கிறேன் - அன்னமது போல் துள்ளி துள்ளி சாயலுடன் மெள்ளநடையாய் - நளிவில்லாப் படியேதான் - அசன்நாடி - நகைத்துப் படபடென்று மிகமுடிக்கி - விழியது மஞ்சள் வர்ணமாய் - பொசித்திருக்கும் - வித்தைமிகுத் தேவினவாய் மெத்தப் பிரட்டும் - களிப்பில்லா திருக்குமென்றே - மச்சமுனிவர் - காட்டினார் இது விதம்பாட்டிசை தனிலே - தந்த. (9)

பிடிநாக்கீசர்

வாதராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

இசைந்து முடக்குஞ் சுழிக்கும் - கைகால் மிகவே - ஏற்கனவேதான் கறுக்கும் மேனிகளெல்லாம் - வசமில்லாக் குணமாக சாம்பல் பூர்த்து - வடைத்திடும் நாசியது யெடுத்துலர்ந்து திசைதனிலுள்ள பேர்கள் - சாஸ்திரத்தை - தினந்தினமும் - படித்து மனதில் வைத்து - நிசமதாய் கற்றுணரவே - பிடிநாக்கீசர் - நேர்ந்த படிபாங்குடனே தேர்ந்திடச் சொன்னேன் - தந்த. (10)

தன்வந்திரியார்

வாதராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

பாங்குடனே சொல்வதை நீங்கள் நிலைமையாய் - பத்தி விசுவாசமுடன் யக்தியாய் கேட்பீர் - ஏங்கியேகண்ணை திறந்து - முழித்திருப்பான் - ஏட்டில் வரைந்தே புகலனாட்டினி லுண்டோ - தாங்குவரோ இப்புவியாளர் - இரவலர்தன் - தத்வபாதம் போற்றிடுவோம் மெத்தவினவாய் - சாங்கோபாங்கமாகத் - தயவாய் - தன்வந்திரியார் - தானுரைத்திடுங்குணங்கள் - தோனுதற்கென்றே - தந்த, (11)

புலத்தியர்

வாதராசனின் குணத்தைக்கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

தோணுதற்கு வாதஇராசனின் - பலாபலத்தை - சொல்லுதற்கு வெல்லுதற்கு பேர்களுமுண்டோ - காணுதற்கு ஞானக்கண்ணினால் - கருத்துணர்ந்தோர் - கண்டவர்கள் விண்டிலர்கள் மண்டலத்திலே - ஆணுவத்தை நீக்கிச் சுயம்பில் - முப்பாழ் கடந்து - ஆசை வைத்து ஞாபகமாய் பூசைகள் செய்வாய் - வேணுமென்று புலத்தியரும் - விபரீதமாய் வேதமுறை நற்குணச் சொல்நாடிய தென்றே - தந்த.. (12)

புசுண்ட மூர்த்தி

பித்தராசனின் குணத்தை கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

குணம்பெற பித்தராசனின் - வயணமதை - குறிப்புடன் சாற்றுகிறேன் விரிவுடனே - மனமதை திட்டவட்டமாய் - நிலைப்படுத்தி - மணிமந்திர அவிழ்தமதைப் பணிந்து செய்வீர்- தனமது தந்து தொழுவர் - வைத்தியர்க்கு தத்துவமுங்கை பரீட்சை மெத்தவும் வேணும் இனமுள்ள யூகையுடனே - புசுண்டமூர்த்தி - ஏர்த்திதைப் படித்துணர தேர்ந்துரைத்ததே. - தந்த. (13)

கருவூரார்

பித்த இராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டி சந்தம்

தேர்ந்திட சொல்லுகிறேன் கேள் ஐயருட - திருவடிப் பாதச்செயல் கிருபையினால் - சார்ந்திடுமுன் விரலின் கீழ் நடுவில்தொட்டால் - சரசம்போல் பட்டுபட்டு விரசடிக்கும் - ஆர்ந்திடவானை குந்தியின் - பட்டணத்தின் - வரசனில்லா நாடதையரசாளுகை செய்யும் - நேர்ந்துவிடும் பேய்காற்றலை போல் - கருவூரார் - நிற்குமென்று பித்தமெனகற் பித்ததென்றே - தந்த. (14)

திருமூலர்

பித்தராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

என்றவித வூனிலாகாக்கை - யெழும்பு மாப்போல் - யெத்தியேதான் தொங்கித் தொங்கி சுத்திமானைப் போல் - நன்றதுபோல் துள்ளி மெள்ளவே உலாவுகின்ற - நாட்டமதைச் சொல்லரிதுப் பூட்டகமென்பர் - கன்றிதமா வெல்லஎவர்க்கும் - வெகுகடினம் காரியத்தைப் புன்புகல பாரிதமென்போம் - வொன்றினுக்கு ஒன்று பேதமாந் - திருமூலர் - வுண்மைநடையான இதைநன்மையாய் சொன்னேன் - தந்த. (15)

சட்டமுனியார்

பித்தராசனின் குணத்தை கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டி சந்தம்

நடக்கையில் தேரையைப்போலே - கள்ளமதுற்ற - நட்டணைகளாக வேதான்விட்டில் போலெழும் - திடக்கையில்லாமால் வெகுவாய் நாவரண்டு தேறுதலில்லாமல் கண்ணைச்சொருகியே மூடும் - மடமது போலவெருண்டு கண்புகைச்சல் - மருண்டது சூழ்ந்துக் கொண்டுயிருண்டிருக்கும் - இட மெனுஞ் சரீரமதில் - நீரில்லாமல் - உலருமெனசட்டமுனி விளம்பினனே - தந்தன. (16)

ரோமரிஷியார்

பித்தராசனின் குணத்தை கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டி சந்தம்

உலர்ந்திடும் மேனிகளெல்லாம் - பிணங்கியேதான் - உள்ளங்கை யானதிலே கிடீ ரிப்பார்க்கினும் பலனில்லா செய்கையின் வாய் - சரீரத்தில் - பண்புடனே நீரில்லாமல் அன்பற்றிருக்கும் - பெலனது செய்குறிகளும் - கண்ணாலேயற்று - பேசுகின்றவாய் மொழியை நேசமாய்க் கண்டு கலனிது வென்றுவரிந்து - ரோமரிஷியார் கட்டுரைத் தேன்மிக்கவே தான்விட் டுரைத்ததிதே - தந்த. (17)

கொங்கணர்

பித்தராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

விட்டுரைப்போம் பித்தகுணத்தால் - பலசிந்தைவெடுத்து எழுந்து செல்வான் படுத்திடாமல் நட்டுவனாராட்டமதுபோல் நின்றவிதம் - நாடிக்கண்டால் சீக்கிரத்தில் பாட்டில் படித்த - கட்டு திட்டஞ் சொல்லின்படியே - பண்டிதர்கள் - கர்த்தனிடபாதமதை மெத்தவும் போற்றி - தொட்டுவிடு சித்தரவிழ்தங் - கொங்கணரும் - தொடர்ச்சியாய் மிகச்சொன்னேனடவுனே- தந்த. (18)

போகர்

பித்தராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

மிகசொன்னேன் பித்தகுணத்தை - வினவியே - விரித்திதைப் பேசிடுவோந் தெரிந்திடவே - செகத்தினில் மா பெரியோர்கள் - நாடிதனை - செப்பமுடன் பாடிவைத்தார் தப்பிதமில்லை - அகத்தினின் கெறுவம் விட்டு - கவனித்து - அவரவர் சொன்ன நூலை தவத்துடனே சுகந்தருமெனப் படிப்பீர் - போகரும் சுருதியனு போகமாய் கருதினரே. (19)

பிரம்மமுனி

சிலேட்டுமராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டிசந்தம்

கருதிடக் கேழ்ப்பீர்கள் - சிலேட்டுமத்தின் - காரியத்தையின்ன தென்று வீரியமாக - பொருதிடரெண்டுவிரல் பின் மூன்றணிவிரல் - பொங்கமுடனே படிக்குஞ் சங்கையுடனே- தெரிந்திடப் போகாது - இதின்குணம் - செப்புவரோயிப்புவியில் வொப்பனையாக - விருதுகட்டியே நடக்க - பிர்மமுனி - விந்தையுடன் சொல்லினேனே மைந்தர்கள் முன்னே - தந்த. (20)

சுந்தரர்

சிலேட்டுமராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டி சந்தம்

முன்னமேயறியவேணும் - சிலேட்டுமந்தான் - முடக்கியே ஆஸ்பதமாய் படித்துநிற்கும் - நன்னயமாயோடுமிது - நவிலிது கேள் நாட்டியப் பெண்போல் துடித்துகாட்டி நொடிக்கும் - கன்னக்காரன் மெத்தக்கள்ளன்தான் - இவனுட காரணத்தை சொல்லரிது ஆரணத்திலே - வண்ணமுள்ள பட்டம்பகல்போல் - சுந்தரர் - வழிநடைதீப் பொரிப்போலா மெனதென்றேன் - தந்த. (21)

இராமதேவர்

சிலேட்டுமராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டி சந்தம்

என்றபடி துள்ளி துடிப்பான் - இவன்மெத்த - இணங்கிடா திருடன் காண் குணத்தினிலே - ஒன்றிவன்றான் கெருடனென்பார் - கள்ளத்தனமாய் - ஒதுங்குவனே பதுங்கியிதங்கிடாமல் - நின்றவிதமிப்படி யென்றுதெளிவுடன் - நீங்கள் கற்றுகொள்வீரிதை பாங்குடனே தான் - கன்றிதமா யோசித்துப் பார்ப்பீர் - இராமதேவர் - காணுவிதமின்ன தெனதோணுதலுற்றேன் - தந்த, (22)

தேரையர்

சிலேட்டும இராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டி சந்தம்

தோணுமிரு பேரிலிவனும் - சடத்தில்வண்டன் - தொடர்ந்து பிடிக்கவென்றால் கடந்திலர்கள் - வேணுமென்றிவனை நலமாய் - பிடித்துக் கொள்ள வேண்டுவரார் தூண்டுவரார்ஆண்டுகொள்வரோ - காணவேதான் மறைந்துகொள்வான் - கள்ளப்புருடன் - கட்டுக்கிசையாதகுலன் மட்டுக்கடங்கான - கோணுதலாய் பேதகஞ் செய்வான் - தேரையர்தான் - கோதகல செய்விதத்தை வோதினனேயான் - தந்த. (23)

கமலமுனி

சிலேட்டுமராசனின் குணத்தைக் கூறிய
தரு-இ-ம்-நொண்டி சந்தம்

செய்துமேற் சிரசுற்றானும் - தீயதுபற்றி - செலுத்தியேசன்னி பத்திவலித்திழுப்பான் - எய்குவான் கெற்பப்பனி போல்வேர்வையிட்டு ஏற்றியே சொரிந்து விழ - மாற்றி விழிப்பான் - மெய்யது கனத்து நடுங்கி- மிரண்டிருண்டு - மேலதாய் படுத்தெழுந்து கோலங்கள் செய்வான் - பொய்யல்லவே யிந்தவிதங்கள் - செகத்தோர்க்கெல்லாம் - போன்றுநிற்கும் நாடிதனை ஆண்டுரைத்தனே - தந்த. (24)

இதுவுமது

ஆண்டவகையின்னதெனவே - யரிந்துணர்ந்தோம் - அம்மாவெனவே அலரிகம்மிகுரலும் - வேண்டினாலும் விட்டிடுவானோ - குடலில்பின்னி - விகடித்தேதான் வலித்து சகடஞ் செய்வான் - தீண்டிப்பிடித்தே யிழுக்கவும் - ஒருவருண்டோ - திகைக்க நடுங்கியேதான் பகைத்திடுவான் - மீண்டதிரு யீசனடியை - நமஸ்கரித்து - மிக்கவே கமலமுனி மங்களஞ் சொன்னேன் - தந்த. (25)

நந்தீஸ்வரரியற்றிய

மனோரஞ்சித லேகியம்
தரு-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு

மங்களாகவே சொல்வேன் - மனோ
 ரஞ்சித லேகியந் தன்னையிப் போது
சங்கை திரிகடுகே லஞ்
 சமர்த்தான லவங்கமரத்தைகடுக்காய்
பொங்கமதாஞ் சதகுப்பி - குணம்
 போன்றவிருவேலி செண்பகப் பூவும்
வங்கணமா விலாமிச்சஞ் - சுய
 வாய்விளங்கஞ் சிறுநாகப் பூ பத்ரி - தன. (26)

பத்திரி நெல்லிப் பருப்பும் - பகர்
வானமது ரந்தனியாவு மிக்க
சித்திர வாசனையான - செழுஞ்
சந்தன மாலவங்காதியு மொக்க
புத்தியுடனே யெடுத்து - நல்ல
புண்ணியமென்றே வொருபலமாச
உந்தியதாக வறுத்து - இடித்
துச்சிதமாக வடிதன்னை செய்வீர்-தன, (27)

தன்னிலே சேர்க்கவே கேளுந் - தனி
யாகியநெய்யது பத்துப் பலந்தான்
உன்னிய சட்டியிலூற்றி - உணர்
வாகவே தீயை மெதுவாக மூட்டி
நன்னயமான பொடியை' - தூவி
நன்றாய் கிளறுவீர் தென்புடனேதான்
பன்னியே பத்திரமாக - பனி
வாகயிருந்து பரிவுடனைந்தாம் - தன, (28)

ஐந்து பலச்சுவைத் தேனும் - விட்டு
ஆனந்தசர்க்கரை பத்து பலமும்
விந்தையுட னொன்றாய் மாட்டி - வெகு
வின்பதமாகவே லேகியங் கூட்டி
பந்தயமாய் தீவராட்சி - பழம்
பாங்குடனே முபலமதில் போட்டு
கந்தமண மதுவீசும் - மேல்
கற்கண்டு தூளிதில் சேர்த்துக் கொள்வீரே-தன. (29)

கொள்கையுடனே தானிந்த
குணமாகியலே கியந்தன்னையே வாழ்த்து
வள்ளல் திருப்பதம் போற்றி - வகை
யாகவே நெல்லிக்காயின ளவாய்
தள்ளிவிடும் மென்றேனோய்கள்
தயவாகவே நித்தம் பத்திரமாக
வுள்ளபடியே தானுண்டால் - நிதம்
வுன்னியநோய் களகன்றிடுமே தான் -தன. (30)

தானிதில் நிற்குங் குணத்தை-தய
வாகவே சொல்லுவேன் நற்குணமாக
மேனியிலுள்ள விரணம் - மிகு
வித்தாரமாகிய பித்த மயக்கம்

வானின் சுடரதால் கொண்ட - வகுப்
பானவனல் களசதி யுமற்ற
யானினி நன்மையதாக - நடை
மேவியே தீரும் வியாதியைச் சொல்வேன் - தன. (31)

தீரும் வியாதியுமற்ற - திரை
யானபலவித மேகக் கடுப்பும்
தேருதலில்லா பினத்த - லதி
சாரங்குலைனோய் பயித்திய ரோகம்
நேரும் மிருமலும் மீளை - வாய்வு
நீடியே நின்றவிதம் விதமெல்லாம்
வாருமெனச் சொல்லிடாமல் - நோய்
வளராமல் நீங்கி சுகந்தருமப்பா - தன, (32)

சுகந்தரும் பத்தியங்கேளும் - நல்ல
சுத்தஅவரை முருங்கையின் பிஞ்சும்
அகமகிழ் வாகிய நெய்யும் - பருப்
பானதோர் பாலுமசன மிட்டுண்பீர்
பகர்ந்திடப் போகுமேயானும் - இச்சா
பத்தியமாக பயிற்சிகள் செய்து
இகட்சியில்லாமல் மருந்தை - நீங்கள்
இன்பமதாகவே யுண்பீர்கள்தாமே-தன, (33)

அகஸ்திய மகாமுனிவரியற்றிய
சந்திரோதய லேகியம்
விருத்தம்

உண்பதற்கு லகுவாகச் சொல்லக் கேளு - உயர்ந்ததொரு சந்திரோதய லேகியத்தை பண்பு பெரும் நன்னாரிவேர் பலயோபத்து - பாங்கான அல்லியுட கிழங்கும்பத்து. தென்பான பன்னீர்ப் பூபலமும் ரெண்டு - திரமான முசுமுசுக்கை வேர்பலமதொன்று. நன்னயஞ்சேர் பொன்னிலாங்கண்ணிவேரு - நயன்றேதானெட்டு பலமிதனிற்சேரே, (34)

சேர்த்தேதான் வுரலிலிட்டு யிடித்துக்கொண்டு - செவ்வையுள்ள பாண்டத்திலிதனைப் போட்டு பார்த்து மெள்ள நல்ல சலம்படிதான் விட்டு - பயிற்சியுடன் அனல்தன்னை மூட்டியேதான். கார்த்து மெள்ள வோருளக்காய் வடிதான்செய்து - கனமான வடுப்பதனிலேற்றியேதான் நேர்ந்தவிதக்கடை மருந்தை சொல்லக் கேளு - நிலமையுடனே புகல்வேன் நினைவாய்த் தானே, (35)

தானென்ற சீரகமும் வால்மிளகு யேலம் - தற்கோலம் அதிமதுரந்திரி பலாதி. நானென்ற திரிகடுகு தாளிசையுமப்பா - நலமான வரத்தையொடு குறாசானி வோமம்.

கோனென்ற லவங்கப் பூசாதிபத்ரி - குணமான கசகசாவுங் கூட்டியேதான். தேனென்ற சரக்கை யொருநிரையதாக - தெளிவுடனே யோர்பலமாயெடுத்திடாயே. (36)

எடுத்தேதான் சட்டியிட்டு வருத்துக்கொண்டு - இசையுட னேவடித்தெடுத்த சூரணத்தை. தொடுத்ததொரு கிஷாயமதிற் றூவிற்றூவி - துலங்கவே தீமூட்டி யெரித்த பின்பு. கடுத்தேதான் கரிகறுத்து பொங்கிடாமல் - கணக்குடனே சுண்டிவரும் பதத்தைக்கண்டு. அடுத்தேதானாவின் நெய்பலமோ பத்து - அன்பான தேனதுவும் பலமும்யெட்டே. (37)

எட்டுடனே சற்கரையும் பலந்தான் பத்து - இயல்பான தீவராட்சிப் பலந்தான் பத்து, இட்டமுடனிவைகளெல்லாஞ் சேர்த்துக் கிண்டி - இன்பமுடன் லேகியத்தைப் பாகமாக திட்டமுடன் பீங்கானில் பதனம் பண்ணி - தீர்க்கமுடன் இம்மருந்தை யருந்தக்கேளு கட்டளையாய் தானிக் காயளவதாக - கருணையுடனந்திசந்தி கொண்டிடாயே. (38)

கொண்டிடவே தீருகிற னோயைக்கேளு - கொடிய பித்தம் வயற்றெரிச்சல் சத்திக்குன்மம், வண்டகுணமேக கனல் வாய்வுமந்தம் - வசதிகுணம் மேலெரிவுகை கால் காந்தல் அண்டிவரும் வெள்ளை முதலதிக தோஷம் அடங்காத நீரிழிவு இருமல் வாந்தி கண்டவுடனிவை களெல்லாங் கடந்து போகும் - காதலுடன விழ்தங் கண்டுண்பீர்தாமே. (39)

இதற்கு இச்சா பத்தியம்

உண்டுவரும் போதினிலே பத்தியங்கேளு - உயர்வான கத்திரிக்காய்ப் பிஞ்சுமாகும், எண்ணமகிழ் வாயிருக்கு முருங்கைப் பிஞ்சாம் - எழில் சிறந்த சிறுபயறு துவரையாகும். திண்ணமில்லா வெண்டைக்காய் யவரைப் பிஞ்சும் - தெளிவான பொன்னிலாங் கீரையாகும். வண்ணமுரும் நெய்பாலும் காடையாகும் - வயனமுடன் புசிப்பீர்கள் வகையாத்தானே. (40)

மச்சமுனியாரியற்றிய
வாதகுடாரி லேகியம்
விருத்தம்

வகையான வாத குடாரிலேகியத்தை - வகுப்புடனே யின்னதென்று வசனிப்பேன்யான், நகையாதே வால்மிளகு காட்டாத்திப்பூ - நலமான கிராம்பி னொக்ககசகசாவும், பகையாதேசுக்கு கஞ்சா மதனப்பூவும் - பண்பான சாதிக்காய் சாரபருப்பும் துகையாகச் சரியிடை நேர்பலம தொன்று- துணிவுடனே வுரலிலிட்டு யிடித்துச் சாடே. (41)

சாடியே தான்மைபோலே எடுத்துக் கொண்டு - சமுசியங்க ளெண்ணா மற்றிரமதாக நீடியேதான் பனம்வெல்லம பலந்தான் பத்து நிதானித்து பாண்டத்தில்

நினைவாய்ப் போட்டு. வாடியே போகாமல் பால்படியுமொன்று - வயணமுடனே கலந்து வடுப்பில் வைத்து. நாடியே முன்மருந்தை யிதனிற் சேர்த்து - நலமாகக் கிளரியே தானெரித்திடாயே. (42)

எரித்திடவே சுண்டிவரும் பதத்திலேதான் - யேற்கனவே பார்த்து மெள்ள இறக்கி வைத்து சிரிக்காமல் கல்வந்தில் போட்டு நன்றாய் - சீக்கிரத்தில்தானரைப்பாய் பிசினியைப்போல் திரத்துடனே, செய்து கொண்டால் பரிகாரியென்று - தினமும் நம்மைத் தானழைப்பார் உபசரித்து. கரத்தினிலே யிருந்த பொருளீந்து மெத்த - கருணையுடன் புகழ்ந்திடுவார் கனமாய்த் தானே. (43)

கனமான லேகியத்தை னோயாளருண்ண - களிச்சலொடு மிகுந்த சன்னி சுரங்கள் மற்றும் இனமாகத் தேர்ந்தமுறை நாலாங் காய்ச்சல் இனிய சிறுக்குழந்தைகளின் மாந்தம் யாவும் நினைவுடனே குன்றியிடைக்குடுக்கவே தான் - விதம்விதமா யெழும்புகின்ற பிணிகளெல்லாம். இனம்போலே நீங்கிவிடும் பத்தியமோயில்லை - மார்க்கமதாய் நடந்து கொள்ளத்திரம் பேராமே. (44)

பிடிநாக்கீசரியற்றிய
மதன வசீகர லேகியம்
நேரிசை வெண்பா

பேரானசுக்கு பெருஞ்சீரகமதுரம்
கரானகிறாம்பு கனமிளகு - நேரான
வால்மிளகு திப்பிலியும் வருகுயத்தி திப்பிலியும்
சாலச் சிறுனாகப் பூதனிகடுக்காய் - யேலமுடன் (45)

சாதிக்காபத்திரியுந் தனிலவங்கப் பட்டையுடன்
போதித்த பத்திரியும் பொற்கோஷ்டம் - வேதித்த
கொத்தமல்லி தாளீசங் கோலமுள்ள நெல்லிக்காய்
மற்றுமொரு சீரகமும் அசுவகெந்தி - குற்றமிலா. (46)

செண்பகப் பூவுடனே சேருங் கஸ்தூரி மஞ்சள்
பண்பரவுந் தற்கோலம் பருந்தாணி - கண்பாவும்
மானேகசகசா மற்று மொருதானேபின்
தேனே நீர்முள்ளி விறைசிறுவுளுந்து - கோனென்றே. (47)

முள்ளிலவன் பிசினியுடன் மூர்க்கமுள்ள நிலப்பனையும்
வள்ளமுந்திரிப் பழமும் வரிசையுடன் - வுள்ளதெல்லாம்
வகைவகைக்கி யொருநிறையாய் மாதேயிடித்தரித்து
துகைக்கிச் சரியாக செய்யக்கேள் - தகைத்து, (48)

கேளுமே ஆறுபலம் கஞ்சாவைத் தண்ணீரில்
நாளுமே வூரவைத்து நாடிடுவீர் - ஆளுமே
துஞ்சாமற் தண்ணீருநாலு படியாமிதற்கு
அஞ்சாமலோர் படியாக்கிடுவீர் - மிஞ்சாமல், (49)

காச்சிடுவீர்தான் மிகவேகருணையுடனே தானும்
பாச்சியே கோணிகையில் பண்பாய்கேள் - மாட்சியுடன்
கிட்டிகட்டிதான் பிழிந்து கிளரிடவே சட்டியின் மேல்
வட்டிலுமேலித்த யிலமாயிருக்குங் - கெட்டியாய். (50)

கையினால்தான் பிழிந்து கனத்ததொரு பீங்கானில்
மெய்யாகத் தண்ணியிலே வீசிவிடு - துய்ய
செகமனுக்க ளெல்லாஞ் சேர்த்துவருஞ் சற்கரைதான்
மிகவே முப்பதுபலமும் மேன்மையதாய் புகழுடனே. (51)

நல்லபசுவின் பால் நலமுடனேவோர் படியாம்
மெல்லன வேதாம்விடுத்து மேலாக -- சொல்லரிய
ஒன்றாக வேகலக்கி உயர்ந்த பதமாய் காய்ச்சி
நன்றாக சூரணத்தை நயன்றெடுத்து - குன்றாமல். (52)

வாகுடனே தூவிவயண முடன் நெய்யதுவும்
பாகுடனே சேர்க்கப் பதங்கேளும் - ஆகுமிது
பலந்தானிருபதுவும் பாங்குடனொன்றாய் கலந்து
சலமேலிறா மலிதைதான் பார்த்து - பெலமாக, (53)

மிக்கவேதான் காச்சிமிகுந்த பதங்கண்டுணர்ந்து
ஒக்கவேதான் றேனதுவும் வுணர்வுடனே - தக்கநிறை
விட்டிடுவீர் பத்துபலம் வினவுடனே மாலதனில்
ஒட்டியதுப் போகாமலுத்தமமாய் - திட்டமுடன். (54)

கிளரிவிடுவீர் சேர்த்து கெதிபெறவே லேகியத்தை
தளர்வுபடா தேபடிக்குத் தானிசைப்பீர் - களங்கமர
பீங்கானிற்றான் வழித்து பெருமையுடன் வைத்ததனை,
தூங்காமற் பூசைசெய்வீர் துயரகலும் - தாங்கிடவே. (55)

நித்தமு மரைக்களஞ்சி நேர்நிறையாய்க் கால்களஞ்சி
சுத்தமாயுண்டவற்குச் சுகமாகும் - மெத்தனவே
காயம் பெலக்குங் கவலையது நீங்கிவிடும்
சேயரைப் போல் நன்றாய் சிரந்திருப்பார் நேயமதாய். (56)

போசனமும் பாலும் புசித்தபின்பு யிம்மருந்தை
தேசரவே தின்று விடுதினந்தினந்தான் - நேசமுடன்
மஸ்தகத்தில் மும்மதந்தான் மாவேகமாய் பொழியும்
அஸ்தமதாலே பிடிக்கவாகாது - சொஸ்தமதாம். (57)

மோகமுண்டாங் கன்னியர்மேல் முழுதும் பிரியமுண்டாம்
தாகமுண்டாம் லீலையின்மேல் தயவுமுண்டாம் - வேகமுடன்
மெய்யும் மிகசிவந்து மேலான நாரியற்கு
ஐயமுறவே மனது ஆர்வரிக்குஞ் - செய்யபெல. (58)

முறுக்கேறியே மிகுந்தமுயற்சி தருமே வெகுவாய்
தருக்கமிலை இம்மருந்தைதான் புகழ்வீர் - உருக்கமுடன்
ஆராதாரவீடு அன்பத் தோரட்சரமும்
மாராத யோகம் வழிப்படுமாம் - நேராக. (59)

சந்திரமண்டல முந்தாக்கி யேவாசியினால்
மந்திரத்தில் ஸ்தம்பிக்கும் வகையைக் கேள்- தந்திரமாய்
மூலாதாரந் துடங்கிமும் மண்டலங் கடந்து
மேலாதார வீட்டை விரவிநிற்கும் - வாலையமாய், (60)

நதனரு ளுண்டாம் நம்மனது நற்றிடமாம்
மாதவர் களாசிர்வாத முண்டாம் - பேதமிலை
நித்தங் குணந்தருமாம் நிலமையுடன் கொண்டவர்க்கு
மெத்தப் புகழ்பெறுவர் மேதினியில் கர்த்தனருள், (61)

தன்வந்திரியாரியற்றிய
ஜெயவல்லாதி லேகியம்
விருத்தம்

கத்தனைத்தான் வணங்கிமிகக் கருணை கூர்ந்து - களிப்புடனே சொல்லுகிறேன் கேளு கேளு. சித்தரெனப் பேர்படைத் தோமுலகு தன்னில் - சீலகுணமுள்ள யிந்தபதிநெண் பேர்கள், புத்திமிகும் நந்திகுரு முனிவர் மெச்ச - புகலரிய நாதாந்தப் பெரியோர் மெச்ச, எத்திசையிலிருப்பவர் கொண்டாடவேதான் - ஏற்றுவேன் லேகியத்தைச் சாற்றுவேனே. (62)

மருந்துவகை விருத்தம்

சாற்றுவேன் வெள்ளருகு சிவனார் வேம்பு - சங்குப்பித் தேங்காயின் முதிர்ந்த நெத்து. போற்றியேதான் கருடனமுக்கு நாங்கிழங்கு பொருந்திட வேகுமுளன் வேர்விளாத்தி சீந்தல். மாற்றுதலில்லாத வெட்பாலையோடு - மதிகசுயமுள கரணையான

வேரும். நாற்றிசை யோர்க்கின் பமுறுஞ் செங்கத்தாரி - நயன்றகுண்டுமணி வேர்வோர் பலமாய்வாங்கே. (63)

வாங்குவாய்நீர் முள்ளி கருஞ்சீரகமும் - வதிகபிரப்பன் கிழங்குஞ் சித்ரமூலம் - தாங்குநற்சீரகமுங் கரப்பான் படை - தயவான பூதவிருட்சத்தின் பட்டை தீங்கில்லாகெந்தக முந்துருசுதுத்தம். திரமாகசுத்தி செய்த சூதமோடு நீங்காமலிவைகளெல்லாம் பலமதாக-நிறுத்திடுவாய் பனம்வெட்டுவீசை யொன்றே, (64)

ஒன்றதுதான் படி யெள்ளுமிதனிற்சேர்த்து - ஒழுங்கான பரங்கிப் பட்டை பலந்தானைந்து குன்றாமல் செங்கொட்டை அன்பதாகும் குணமாக வொன்றாகக் கூட்டியேதான் மன்றாடியீசர் பதம் வணங்கிப் போற்றி - மதிமயக்கமில்லாமலுரலில் போட்டு நன்றாக இருப்புலக்கையாலிடித்து - நலம்பெறவே மைபோலே ஆக்கிடாயே. (65)

ஆக்கிய பின்னாலே கியத்தை வயணமாக - அன்பாகப் பாண்டத்தில் வைத்து மூடி யோக்கியமாய் பாக்களவு உண்டபோது - யொடுங்காத சூலையதுங் கிறந்திபுண்கள் தாக்கியதோர் முடக்கு முதல் கடுப்புனூரல். தேக்கியதோர் சொரிசிரங்கு புழுக்கள் வெட்டு - தெளிவிலாக்குட்டனோய் தீருந்தானே. (66)

தீருமப்பா பொத்துகடி வெடித்தபுண்கள் - துலையாதவரட்சியொடு கொறுக்கைதானும் மாருமப் பாகனத்த அத்திக்காய்கிரந்தி - பாருமப்பா கொண்டிடவே யிந்தநோய்கள். பறந்துவிடும் பட்சியைப் போல் பார்க்கும்போது. தேருமப்பா சடத்தினுட பிணிகளெல்லாம் - செப்பினே னிவையாவு மினிதமாமே, (67)

பத்தியம் விருத்தம்

இனிதாகப் பத்தியந்தான் சொல்லக்கேளீர் - இசைவானது வரையுடபயருமாகும், கனிவான கத்திரிக்காய் பிஞ்சுமாகும் கனத்ததொரு முருங்கையுடப் பிஞ்சுமாகும். முனிவாணப் பாசியுடப் பயருமாகும் முயற்சியுள்ள சுண்டக்காய் வற்றலாகும். தனியான அரைக்கீரை ஆவின்பாலாகும், சதிரான வெள்ளாடுவிறால் மீனாமே. (68)

ஆகுமே குறவை மீனதிகமாகும் - அன்பாகவிது களெல்லா முண்ணலாகும். பாகுமே நெய்யாகும் மோருமாகும் - பதறாமல் சித்தாமணக்கெண்ணெய் முழுகலாகும். ஏகுமென்ற சொன்னப்படி யிவைகளெல்லாம் - இசையாது விசையாது விணக்கமாக போகுமே பத்தியத்தி லனந்தநோய்கள் - பொறுமையுடனரைப்பிட்டு ஸ்நானஞ் செய்யே. (69)

செய்தபின்பு பெண்ணின் மேலாசையாகா - சிந்தைதனைப் பத்தியத்தில் செலுத்த வேண்டும். மையல் கொண்டு நெருங்கி மெள்ளப் பேசலாகாம காபதனமாகவே தானிருக்க வேண்டும். ஐயருடப் பாதமதைப் பணிந்துவாழ்த்தி - ஆனந்தமாய் கிருபையினால் அருளைப்பெற்று. மெய்யெனவே அவிழ்தமதைவுண்ட பேர்க்கு - மென்மேலும் மனமகிழ்ச்சி ஆகுந்தானே. (70)

புலத்திய மகாமுனிவரியற்றிய

மதனலங்கிர்த லேகியம்

கலி-சந்த விருத்தம்

மதனலங்கிர்த லேகியந்தனை மாவிதத்துடன் சொல்லுவேன்
மதுரலிகித மோடி சைவதாகியவனச மலரினைப் போலவே
வதன லங்கிர்தசாலமி சரியும் வதிதசுயதிரு நிலப்பனை
வசிகரக்குண மதுரசாரப் பருப்பினொக்க கிறாம்பதுவும். (71)

பதனலங்கிர்த போஸ்தகா யொடுபன்பெறும் விலாமிச்சை
பகரிதத்துயர் பூமிசற்கரையின் கிழங்கொடு முந்திரியும்
நிதனலங்கிர்த நாட்டு மூலநிலாவரைமலர் பத்திரி
நினிதமென் புகழ்பன்னீர் மொக்குடன் நேர்மையானகுல கந்ததே .(72)

கந்தமே மிகுங் களிபெரட்டையுங் கருதிடுங் கருஞ்சீரகம்
கருணை பெறநல் சாதிக்காய் துகாணயிவை யெலாமோர் பலம்
முந்தவே யிடிவடி கொளிது பொடியாகவே செய்தானபின்
முசித மோகனமதாகவே வபினியானதும் மொருகால்பலம். (73)

விந்தையாகவே இருபதுப்பலம் நெய்யதுக் குணமானதும்
வியல்போடறு பலந்தேனு மிக்கனவிட்டிடும் பொடியானதில்
சுந்தரத்து டனிதனை சட்டியில் சுகுணமாகவே சேர்த்துபின்
சுபசபாசெனதீயை மூட்டியே செபதபத்துடனேற்றிடே. (74)

கலிவிருத்தம்

ஏற்றி மிக்கனப் பாகமதாகவே
பேற்றி நற்குணலே கியந்தன்னையே
சாற்றினப் படிக்கின்டி கிளறியே
தேற்றிடுமிதைத் திட்டமதாகவே. (75)

திட்டமாக வெடுத்து பீங்கானிலே
சட்டமாக வடைத்துப் பதனமாய்
மட்டமாய் நெல்லிக்கா யினளவதாய்
கட்டளைப் படியுண்டு சுவைத்திடே.. (76)

சுவைத்த நற்கே மிகுபல மாகுமாம்
நவைப்படும் மொழியான வினோதமாம்
என்வப் பிணிமுதலானது சாந்தமாம்
கவைக்கன மலர்மா மரையென்பரே. (77)

என்பதிந்த குணா குணங்கண்டுளம்
முன்பதாகத் தெரிந்து யுணருவார்
அன்பொடு சுகமாக விருக்குமாம்
தென்புசூழ்ந்து தெளிதலுண்டாக்குமே. (78)

உண்டபோது நற்தாது விளைந்திடும்
கண்டபித்தங் கபமுதலானதும்
சண்டையிட்டிடும் வாய்வினிறச் சலும்
தொண்டைநோய் முதலானது தீருமே. (79)

தீருமே கண்ணின் னோயின் சிவப்பதும்
ஆருமே குடலான பிரட்டலும்
வேறு வேறென வெண்ணிப்பதுங்கிடும்
பாருமின்னம் பகருவேன் யானுமே. (80)

மேகவாய்வு வெகுவித சத்தியுந்
தாகமாக விருக்குங் குணங்களும்
மோகமாக தொடுக்குங் கவனமும்
பாகமாகவே வுண்ண நடுங்குமே. (81)

நடுநடுங்கிடும் பித்த பினத்தலும்
விடுகனென்று விரட்டும் வெதுப்பகை
கடுகடுத்திடும் மாசனனோயையும்
முடுமுடுக்கிடும் மூற்கமதாகவே. (82)

மூற்கமான கனவு நினைவதும்
தீற்கமுற்றுத் தெளிந்து யுகந்திடும்
ஆற்குமிவ்வித லேகியமாகுமாம்
ஏற்குமேற்கும் மிதுசுளுவானதே. (83)

பத்தியம் - கலிவிருத்தம்

சுலபமாகவே செப்பிடும் பத்தியம்
வலுவிராது வெகுவிதமாகவே
சொலுமிறைப்படி தீரும் வியாதிகள்
பலுகவெசுகபாக மீதானதே. (84)

இதுவுமது

தானிதற்கு வோர்பத்தியமோயில்லை
மேனிமிக்க சிறக்க விடுக்குமாம்
யேணிபோலிணை மாமலை சஞ்சிவி
கோணிடாதிது மூலிக ளானதே. (85)

மூலியானது சாந்த குணந்தரும்
மேலினுக்கு விசைந்த குளிர்ச்சியாம்
பாலினுக்குள்ள முக்குணம் போலவே
கோலினாலல்லோ காண்பது நல்லதே, (86)

நல்லலேகியஞ் சொல்லினேன் யானிதோ
மெல்ல மெல்லவிருந்து போலுண்பீரால்
கல்லகல்லக் கசடறும் போலவாம்
தொல்லையெல்லாந் துலைந்து போகுமே, (87)

புசுண்டரியற்றிய
இராம பாணலேகியம்
விருத்தம்

துலையாத வல்பிணிகள் தீருதற்கு - சொல்லுகிறேன் ராமபாண லேகியத்தை
அலையாதே பலவிதமாய் மயங்கியேதான் - அப்பனே இம்மருந்தை செய்யவேணும்
நிலையான காரியத்தை யறியவேணும் - நிதானித்துபார்த்து மெள்ளத் தெளியவேணும் -
கலையாமல் தியானத்தின் னுருக்கம் வேணும் - கண்டுகண்டு தேரியே நீகருதிப்பாரே, (88)

லேகிய வரலாறு

பாரென்ற பூமிசற்கறை கிழங்கு
பண்பாக பலமதுதான் நாற்பதாகும்
தேரென்ற படியேதான் பார்த்துவாங்கி
திரமாகக் காசதுபோல் நருக்கியேதான்
நேரென்ற கதிரோன் முன்னுலரவைத்து
நினைவாக பத்திரமாய் நிதானித்தேதான்
சேரென்ற வுரலிலிட்டு பெலனதாக
செவ்வையா யிடித்ததனை மாவதாக்கே. (89)

தாக்கப்பா யிருப்புலக்கைய தனாலாட்டி
தயவாக வடிகட்டி யெடுத்துக் கொண்டு
தூக்கப்பா யிதில்சேர்க்க வித்துக் கேளு
சொகுசான சூரிவித்து நெல்லிவித்து
ஆக்கப்பா முன்னைவித்து கஞ்சாவித்து
அழகான ஆலம்வித்து புங்கம்வித்து
பாக்கப்பா கடிக்குமுன்னே யிவைகள் தன்னை
பலதினுசு சேராமல் பரிந்து வாங்கே. (90)

பரிவான ஆவாரை நீர்முள்ளிவித்து
பயிற்சியுள்ள நெருஞ்சிவித்து அத்திவித்து
குரியான வசலைவித்து இதுகளெல்லாம்
குணமுடனே வோர்பலமாய் நிருத்தெடுத்து

சரியாக பொன்னிரம்போல் வருத்தெடுத்து
சதிராகமுன் பொடியில் சேர்த்திடித்து
நெரியாகத் தேனதுவும் பலம்பத்தாகும்
நேர்மையாய் விட்டதனைப் பிசைத்திடாயே. (91)

கலிவிருத்தம்

பிசைந்தப் பாகதை சட்டியிலிட்டு
அசைந்திடாம லடுப்பினி லேற்றிடு
இசைந்திடப் படியேற்கையாய் கிண்டிடு
தசைந்திடா திதுத்க்வன வொக்குமே
ஒக்கவே தீவராட்சிப் பலமைந்து
கக்கிடாமல் கலந்து கணக்குடன்
சிக்கசற் கறைவொன் பதிடைப்பலம்
பக்குவமிதுயான் மிகசொன்னதே. (92)

விருத்தம்

சொன்னபடி இவைகளெல்லா மொன்றதாக்கி
சுரண்டி மெள்ள பீங்கானில் வைத்துக் கொண்டு
வன்னமுள்ள சாம்பிராணி தூபமிட்டு
வணங்கிடுவாயம் மணியை வயனமாக
கன்னலென வொருகளஞ்சி களிப்பதாக
கனிவுடனே இருப்போது வுண்பீராகில்
நன்னயமாய் நயனமது துலங்கி காட்டும்
நாடாது சூடனைத்தும் நகண்டுப் போமே. (93)

போக்குமப்பா கைகாலின சதிமற்ற
புகையான மேகஜல முட் கொள்ளாது
ஆக்கையது பெலமாகுந் தாதுண்டாக்கி
அகலாது விந்ததனை மேலதாக்கும்
நீக்குமப்பா மூலநோய் வயரெரிச்சல்
நீரழிவு குத்திருமல் பித்தரோகம்
தாக்குமப்பா யிந்தவித நோய்களைத் தான்
தலராமல் சாதிக்குஞ் செய்திடாயே, (94)

(இதற்குப் பத்தியமில்லை)

கருவூராரியற்றிய

ஆரோக்கியமஸ்துகா லேகியத்தின் சிறப்பு

வெண்பா

செய்யவே வாரோக்ய சீர்சிறந்த லேகியத்தை
உய்யவே சொல்லுகிறேன் வுச்சிதமாய் - துய்யதிரு

மஸ்துக்கா வென்று மானிலத் தோருண்ண வேதான்
சொஸ்தமிது வாக்கு மெனச் சொல், (95)

சொல்லுவேனிப் பொழுது சூட்சமதை யின்னதென்று
வெல்லுவேன் மேற்பிணிமேற் கொள்ளாமல்-அல்லலுறும்
புகழுமகிழ்ச்சி யுண்டாம் பொன்மயம் போலென்னாளும்
திகழுந் தினந் தினந்தான் றென்பு. (96)

தென்புடனே ஞானத் திருவருளையுச் சரித்து
அன்புடனே நித்தம் அனுசரிப்பீர் - முன்றுணையாம்
வாசிமல ரேற்றி வணக்கமுடன் கைற்றொழுது
நேசி மலரேற்றிடு வீர்நிதம், (97)

நிதமுனக்குட் தேர்ந்து நேசமுடனே யிருந்தால்
விதவிதங்க ளெல்லாம் விளங்கிடுமாம் - பதனமதாய்
மருந்துமுதல் கைவரிசை மாதவமாய் நேர்ப்படுத்தி
திருந்தமுதல் செய்வாய் தினம், (98)

ஞானமார்க்க - விருத்தம்

வானந்த ஞானவழி மார்க்கந் தன்னை
　　வசிகரமாயுச் சரித்து மனதிற்கொள்ளு
தானந்த சிங்குவைத் தானங்கென்றேற்றி
　　தப்பாமல் வாழ்க்கை பெற்று சார்ந்து நின்று
மோனந்தந் தனிற்சிறந்து யரிவைக் கொண்டு
　　மூட்டுவாய் சிலம்பொலியை முழுதுமேதான்
ஞானந்தப் பிரகாசந் தோன்றுந் தோன்றும்
　　நமனேது நமக்குள்ளே நலமதென்றே. (99)

லேகிய பாகம்

தேறான பரங்கி பட்டை யிரண்டுபத்து
　　தெளிவான நெல்லிவற்றல் பலமதொன்று
கோனானதிப் பிலியும்பலம தொன்று
　　குணமான கொத்தமல்லி பலமதொன்று
பானான சிறுதேக்கு பலமதொன்று
　　பரிவான லவங்கப்பூ பலமதொன்று
தானான சித்தரத்தை பலமதொன்று
　　தனியான வாய்விளங்கம் பலமதொன்றே. (100)

பலமிதுதா னொன்றாக வருத்திடித்து
　　பாகமாய் வடிக்கட்டி வைத்தப்பாலே

நல்மான நெய்பலந்தான் முப்பதாகும்
    நன்றாக சட்டிதனிலூற்றியே தான்
குலமான சூரணத்தைத் தூவித்தூவி
    குன்றாமல் மெழுகுபதமாய்ப் பிசைந்து
பெலமாக பிரபலிக்க வயணங்கண்டு
    பிரியமுடன் மெதுவாக யெரித்திடாயே. (101)

எரித்துவிடு மெதுவாகக் காங்கையேற
    எட்டியனல் பிடிக்காமலிருந்து பாரு
கரிகறுத்துப் போகாமல் பதமாய் கிண்டு
    கனகசெம்பொன்னிரமாக வருகும்போது
பரிவான தேனதுவும் படியொன்றூற்றி
    பதனமதாய் பாற்றுமெள்ள பண்பாய்நீயும்
உரிசைபெறப் பாண்டமதை யிறக்கியேதான்
    உயர்ந்ததொரு பீங்கானில் வைத்துமூடே. (102)

பூசைவணக்கம்-விருத்தம்

மூடியபின்னை வேத்தியஞ் செய்து நீதான்
    முயற்சியுள்ள ஈசனடி தெண்டஞ் செய்து
வாடியே போகாமல் மனதைத் தேற்றி
    வருந்துவாயெனைக் காக்க வேணுமென்று
நாடியே நின்றவர்க்கு நற்கருணையாகும்
    நாதாந்த நவநிலைமைநயன்று காணும்
தேடினால் கருத்துடனே தெளிவுண்டாகும்
    தெகிட்டாத தெய்வமொழி சிலாக்கியந்தானே. (103)

கலிவிருத்தம்

சீர்த்து வத்துடனே சொன்ன லேகியம்
ஏர்த்திடக் குணம்யான் மிகச் சொல்லுவேன்
பார்த்திடப் புன்னைக் காயினளவதாய்
கோர்த்த நோய்கட்கிடு வீர்கள் சீலமே. (104)

வேறு விருத்தம்

சீலமில்லா தெளிந்த தொரு ரோகபாரம்
    தீராதவாத பித்தபயித்திய ரோகம்
காலனைப் போலுரவாடு மேகசூலை
    கடிவிஷமும் புண்புரைகள் கனத்தநோய்கள்

சாலவேதானகன்று விடுந்தாது ண்டாக்கி
    தவறாது தவறாது மருந்தின் போக்கு
கோலமுள்ளக் குருவருளால் கொண்டபேர்க்கு
    கோதகலு மென்னாளுந் தெளிவுண்டாமே. (105)

இதற்குப் பத்தியம்

தெளிவுடனே பத்தியத்தை சொல்லக் கேளு
    தீர்க்கமுள்ள யிச்சாபத்திய மதாகும்
பழியாதேயவிழ் தமதை கெறுவமீறி
    பரிகாசத் தந்திரத்தா லொன்றுமாகா
தொழிலான பாகமிது மெவர்க்குமாகும்
    தொல்லுலகின் னோயதனைத் தீர்ப்பதற்கு
மொழியான மொழியனந்த காதையுண்டு
    முக்குற்றங் கடந்தவர்கள் பெரியோர்தாமே. (106)

திருமூலரியற்றிய

புஜபெலதிருமந்திராதி லேகியம்

கொச்சகம்

தாரணியிலே யிருக்கும்தபோதனர்களானவர்கள்
பூரண விலாசமென யொருதினிதமும் புகழ்வர்
காரணத்தை யின்னதென்று கண்டுகளிப்பாருகந்து
வாரணத்தின் னாகமத்தோர் வாழ்த்தி சொல்வர்சூட்சமதே. (107)

சந்தக்கலிவிருத்தம்

சூட்சமாகவே சொல்லுவேன் திருமந்திர லேகியமானதை
    சுருதிமுறையிது இஞ்சியெண்பலந் தோலுரித்துபின்கால போல்
மாட்சியாகவே நெய்யை சட்டியில் வார்த்திடும் பசி மூன்றுமே
    மர்த்தனப் படசித்தமகிழவே மாட்டிமாட்டி வருத்திடு
மீட்சிபெற யிடிகளிப் பதாகவே மிக்கரெண்டரை நாழிகை
    மெத்தனத் துடனொக்கவுரவுர மிலகபொன்னணி மேனிபோல்
பூட்சியத்துடனத்தி திப்பிலிபொருது மதுரமோடேலமும்
    புனிதமுற சிறுநாகமலரொடு புகழ கோஷ்ட்ட மீதானபின். (108)

வேறு விருத்தம்

பின்னமில்லா சீரகம் பெருமையுள்ள தாளிசம்
நன்னயக்கிராம்பு சாதிக்கா யுரவதாகவே
வின்னமாங் குறுங்கடுக்காய் வானதோர் சரக்கெல்லாம்
மன்னவர்களிப்பதாக வாங்குவீர் நேரோர் பலம், (109)

வாங்கியே வருத்திடித்து வாழ்த்திவடி கட்டில்தயே
தாங்கியே முன்னான தில்யவதாக சேர்த்திடு
ஓங்கியே தேனான தொக்க ஒன்றதாகக் கூட்டு
ஏங்கியே விளைந்த நோய்கட்கின்பமாய்கொடுத்திடே. (110)

மாயமாம் வயற்றிரச்சல் மாருகின்ற தோஷமும்
காயமான சேத்துமங்களிப்பிலாத வாய்வதும்
நோயதான வக்கினி க்ஷயங்கள் காசமந்தமும்
நேயமாகவுண்டிட நீங்குமிது நல்லதே. (111)

நல்லதான சஞ்சீவி நமக்கு மெத்தவுத்தமம்
வல்லமை மருந்தினத்தைமா பெருமையாகவே
அல்லல் தீரபத்திய மில்லாமலுண்டு தேறுவீர்
சொல்லுவோ மிரண்டுமிரண்டுவேளை தொந்தமாகவுண்பதே. (112)

தொந்தமாக வுண்டபோது தோன்றுமே குணங்கள் தான்
வந்தநோய்கள் யாவுமே வழிவிலகி போய்விடும்
சிந்தைதப்பி பெண்ணின் மேலாசைவைத்து கூடிடா
முந்தவே வான்நாற்பதுநாளாகின பின்போக்யமே, (113)

வெண்பா

யோக்கியமாய் கொண்டால் நுதிங்காது மேனியது
பாக்கியங்களாகிப் பலவிதமாய் - ஆக்கிவிடும்
பிசகாமல் கைமருந்தை பிரபலிக்கவுண்பவர்க்கு
வசமாகு மென்பார் - மதி, (114)

சட்டமுனியாரியற்றிய
சூரியப்பிரகாச லேகியம்
விருத்தம்

மதிமிகுத்த சூரியப்பிரகாசயின்ப
    மனோதயையின் லேகியத்தை வகுக்கக்கேளு
நிதிமிகுத்தப் பொருளிதுவாமெனச் சொல்வார்கள்
    நீணிலத்தில் பிணியாளர் பிழைக்கவேதான்
துதிமிகுந்த அவிழ்தசஞ்சீவி யீதாகும்
    துலக்கமுடன் மருந்தினத்தைப் புகலுவேன்யான்
பதிமிகுத்தமலை மூனயரிந்த பேர்க்கு
    பாங்கான யினங்கள் மிகத் தெரிவர்தாமே. (115)

இனமான சுக்குடனே சோம்புமோடி
    இசையான லவங்கமொடு தாணிக்காயும்
கனமான வால்மிளகு கஸ்தூரி மஞ்சள்
    கந்தமிகும் அதிமதுரம் சதாப்பூவோடு

தினமேவும் யேலமுடன் கருஞ்சீரகமும்
திகைக்காம லவங்கபட்டை சிறுநாகப்பூ
வனமான மருந்திதனை நன்றாய்ப் பார்த்து
வாங்கிடுவாய் வகைக்கிவொரு பலமதாமே. (116)

ஒருபலமாய் நிருத்தெடுத்து வருத்து நன்றாய்
ஒன்றாக யிடித்திதனை வடிதான் கட்டி
கருவான சூரணத்தில் சேர்க்கக்கேளு
களிக்கவே நெய்யதுவும் பலந்தான் பத்து
குருகாமல் தேனதுவும் பலம் பத்தாகும்
குலாவியே வொருமனதாய் கலந்துகொண்டு
வுருவாக லேகியமாய் செய்து நல்ல
வுண்மையுடன் றானெடுத்து பதனம்பண்ணே. (117)

பண்ணியதோர் லேகியத்தை நெல்லிக்காயின்
பிரமாண முண்டிடவே தீரும் நோய்கள்
புண்ணான வயிற்றுவலி சோகைபித்தம்
பொருக்காத மண்டையிடி கிரிமிவாய்வு
எண்ணாத தலைசுழட்டல் மயக்கங் காந்தல்
எழும்புகின்ற விப்புருதி கபங்கள் மற்றும்
ஒண்ணான மலக்கட்டு கிரந்திமேகம்
ஒதுங்கியே போகுமப்பா உறுதிதானே, (118)

உறுதியுள்ள பத்தியந்தானாட்டி றச்சியாகும்
உத்தவொரு நெய்யாகும் பாலுமாகும்
பொருந்திடவே வுலர்ந்ததொரு வோலைவாளை
பொசிப்பதற்கு ஊடானுங் கிழங்கானாகும்
திருத்தமுள்ள சிறுபருப்புத் துவரையாகும்
தெளிவான முருங்கை யத்திக்காயுமாகும்
மருவிதத்தின் பண்டங்க ளாகாதப்பா
மகாபதனமாகவேதான் செய்குவாயே. (119)

எதுகையாம் பத்தியத்தை தெரிந்து சொன்னேன்
இயன்றபடி செய்ததினால் குணமொன்றில்லை
பொதுவாக செப்புகிற வசனமெல்லாம்
புத்தியுடன் வாசித்து அறியவேணும்
மதுவான லகரியிலே மயங்கவேண்டாம்
மாதருட சஞ்சார மகலத்தள்ளு
விதுருணையாய் நல்ல யெண்ணைசீய்க்கா யிட்டு
வென்னீரில் முழுகிவந்தால் விளக்கந்தானே. (120)

கொங்கணரியற்றிய
சௌபாக்கிய பன்னீர்ப்பூலேகியம்
வண்ணம்-தரு

தானதனந்ததனா - தனதானதந்ததனா
தனதானதந்தன தானதந்தன தானதந்தன
தானதந்தனனா

பைந்தமிழோர் புகழபன்னீர் பூவின் லேகியத்தை
பகர்வாகவே சொல்லுவேன் முறைப்படியாகவே
பிணிதீரவே வேண்டி. (121)

சிந்தை தெளிந்துணரமலர் சேரொருவீசையதாம்
செழும்பாகமாய் முழுயோகமாய் வழுவாததாய்
நன்னாரியின் வேரதும், (122)

விந்தையாகவே தான்விலாமிச்சையும் பட்சமுடன்
விரசான நற்படினக் குணமிகுமே திருக்சுய
காசியுமொக்கன், (123)

கந்தமதான ஜெயசந்தனாதி யுந்திரமாய்
கருவானதாய் குருபாகமாய் திரமானதாய்பற்பாடகமானது
இதுவித மூலிகையோர் வீசையதாகுமே, (124)

முந்தவோர் பாண்டமதில் ஜலமான தெண்படியும்
முறைபாகமாய் நிறையேகமாய் குறையாததாய்
விட்டானந்தமாகவே, (125)

சந்ததமும்புகள் சரியான மூலிகையை
சனுவாகவே யனுபோகமாய் மனுகாணவே
வுரலானதி லேயிடி. (126)

பந்தயமாமெனச் சொல்லதிதாக மிக்கனவே
பரிவாயெடுத்திடிமேல சதைத்திடவோர் மிகத்திட
பாகமதாக, (127)

வந்தனமே மிகுபால்வழிபாக மோதிரமாம்
வகையாமிகு பனதாக சொற்கனயூகைநற்
குணமான விலாசம் யெரித்திரைகால் படிநீராக்குவீர்தாமே, (128)

மெத்தசிறப்புள்ளதாய் நிறையான பாகமதாய்
வியல்தானதாய் சுயமேலதாய் தயையானதாய்
இணையானசரக்கது, (129)

குற்றமில்லாததிரு-சுக்கு கொத்தமல்லி வரத்தை
குரியான தாளிசை யேலயந்திப்பிலி பேரரத்தையுஞ்
சாதிபத்திரியும், (130)

பற்றரவான நல்மிளகோமஞ் சீரகமும்
பதிவான திப்பிலிசாதிக்காயுடனே கசகசா
மாஞ்சியுஞ்சிங்கியும், (131)

உற்றசன்ன லவங்கப்பட்டை யேலக்காயுடனே
உயரானதோர்கருஞ் சீரகமுடனேபலமது வாயெடுத்திதை
எடுத்துவருத்து சூரணமதாக்கே., (132)

தார்தலத்தோரருந்துந்தனியான முந்திரிகை
தளராதெனச் சொல்லுமே பருப்பது நாற்பதுபலமாக
துகையுடன், (133)

ஆர்க்குமினிதனதாம ழகான வாதுமையும்
அரிதான நற்பருப்பானதும் பலமேயெடுவது நாற்பது
காணும், (134)

சேர்ந்ததொரு யிணையாய் கல்வமானதில் விடுத்து
சிதராமலே ஜலமான தேவிட்டாட்டியே யதின்
பாலையெடுத்திடு. (135)

தேர்ந்திடவு மியல்பாய் தேன்பாகது போலும்
தெளிவாயெடுத்து முன்னான நீரினிலேகலக்கிப்
பிழிந்துவழித்திடு. (136)

வெண்மையான சீலையில் வடிகட்டி
இவ்விதமா யெடுப்பீர்கள் தாமே,

விருத்தம்

இவ்விதமாய் செய்தபின்போர் பாகங்கேளு
இணையான கசகசாபல மோபத்து
ஒவ்விடவே முன்போலே யரைத்தரைத்து
ஒழுங்கா பலமெடுத்து முன்போல் சேர்த்து
செவ்வியே கிஷாயமொன்று பால்தானொன்று
சேர்த்தொரு பாண்டத்திலூற்றியேதான்
கவ்வியேயனல் மூட்டி மெதுசாங்கையாக
கதிர்போலே தானெடுத்து களிக்கப்பாரே, (137)

களிபோலே யாவதற்கு சூரணத்தை
கடுகவே கொஞ்சங் கொஞ்சமாகத் தூவி
தெளிவாகத் தெளிவாகச் சேர்த்துகிண்டு
திறமைதப்பி செய்வீரால் பழியேயில்லை
ஒளிபோலே மின்னுமப்பா ரசத்தின்பாகு
ஓதுதற்கு யென்னாலே முடியாதப்பா
புளிபோலே யாகாமல் தீர்க்கமாக
புத்தியுடன் செய்வதற்கு புண்ணியந்தானே. (138)

புண்ணிய பேரெடுப்பதற்கு சொல்லக்கேளு
பூதலத்தில் தார்மீகமனமே வேணும்
எண்ணவொண்ணா கடவுள்தன் வணக்கம்வேணும்
எப்போதும் தானதர்ம நெறியும் வேணும்
திண்ணமது தீர்வதற்க்கு வுருதிவேணும்
தினந்தினந்தான் பூசையதில் நிலைக்கவேணும்
அண்ணலே நமக்கெல்லாந் துணைதான்காப்பு
அவையடக்க மாயிந்தாலானந் தமாமே, (139)

ஆனந்தகற்கண்டு பலந்தான் பத்து
அமுர்தமுள்ள சர்க்கரையும் முப்பதாகும்
தேனதிலே படியரைதான் விட்டொன்றாக
திரட்டிமெள்ள லேகியத்தை பதனமாக்கி
தானதிலே நெய்யுமொரு வீசைவிட்டு
தளராமல் செய்து பீங்கானில் வைத்து
வானவனைத் தொழுது மிகத்தூபங் காட்டி
வருந்தியே லேகியத்தை யுண்ணுவாயே. (140)

உண்ணயிலே தீருகிற வியாதியைக்கேள்
ஒடுங்காத மதிமேகம் நெடுநாள்சூடு
என்னவொண்ணா நீரிழிவு பெலயீனந்தான்
யேதமிலாக்கை காலின் னெரிச்சல்தீரும்
பண்ணானவாத பித்தந்தணிவதாகும்
பசியெடுக்குந் தாதுவிர்த்திமிகவுண்டாக்கும்
கண்ணாடிபோலே விழித்துலக்கமாகும்
கஞ்சமலர் குளிர்ச்சியைப்போல் தேகமாமே. (141)

பத்தியம்-விருத்தம்

தேகத்தின் நடையறிந்து மருந்து முண்டால்
தீராதபிணியு முண்டோ செகத்திலேதான்
போகத்தில் விழுகாமல் பதனமாக
பொய்விடுத்து அவிழ்தமதை வுண்ணவேணும்

ஆகமத்தோர் சொன்ன மொழியரிந்து மேலாய்
அடவுடனே நடந்து கொண்டால் நலமதாகும்
பாகத்தில் குறைவாகச் சொல்லவில்லை
பத்தியந்தான் யிச்சாவின் பத்தியங்களாமே. (142)

ரோமரிஷியாரியற்றிய
மூலகுடாரி லேகியம்
விருத்தம்

ஆமென்ற மூலகுடாரி லேகியத்தை
அதிவிதமாய் சொல்லுகிறேன் மருந்துகேளீர்
நாமென்ற வாக்கை தனிலெழுந்து நின்ற
நலமிலா நோய்களது தீர்வதற்கு
போமென்று சொன்னபடி கேட்பதற்கு
பொலிவான மருந்தொன்று போதிப்போம்நாம்
தாமென்ற பொன்முஷ்டை கற்கடகசிங்கி
தயையான கடலாஞ்சி நறுநிண்டிதானே, (143)

நிண்டியாம் பெருமரத்தின் பட்டையோடு
நிதானிக்க ஆவாரைகஞ்சாவித்து
கண்டிக்க நிலப்பனை மாதளையின் பிஞ்சும்
கனல்தீரவிளாம் பிசினிகுளவிந்தத்தோடு
பண்டிதமாம் மதிவிடையமிலவம் பிசினும்
பலிதமுறயிவைகளோர் பலமதாகும்
தெண்டிரையோரக மிகழத் தெளிவதாக
திறமுடனே வருத்திடித்து சூரணமதாக்கே, (144)

ஆக்கியபி னின்னமொரு வயணஞ் சொல்வேன்
அசையான கஞ்சாவின் இலையைத் தானும்
தூக்கியே யுரலிலிட்டு விடித்தசாறு
துடிபெறவே அரைப்படிய தாகவாங்கு
வாக்கியமாம் தயிரதுவுமரைப் படியதாகும்
வண்மையுள்ள வெள்ளாட்டின் பாலரையதாகும்
பாக்கியமாம் பாண்டத்தி லூற்றியேதான்
பரிவாக அடுப்பின் மேலேற்றிடாயே, (145)

ஏற்றியேயெரித்தி விடுநீர்கள் வற்ற
இதையபடி சூரணத்தை யதனில்போட்டு
போற்றியேதான் கிளறிவிடுப்பதமதாக
பொங்காமல் கருகாமல் பார்த்துமெள்ள

மாற்றியே போகாமல் மகிழ்வதாக
மதுரமுள்ள நல்லெண்ணெய் அரைப்படியதாகும்
சாற்றியேதான் விட்டதனில் கலந்துகூட்டு
சபாசெனவே பாகமதாயெடுத்துக் கொள்ளே. (146)

கொள்கையுடன் நெல்லிக்காயளவா யுண்ண
கொடிதான சீழ்மூலம் வுள்மூலங்கள்
துள்ளிவிழும் வரள்மூலம் ரணமூலங்கள்
துலையாத ஆசனத்தின் கடுப்புவிம்மல்
விள்ளுதர்க்கு நாவுண்டோயிந்த போக்கு
விபரீதமாயன்பு கன்றேன் கவடில்லாமல்
கொள்ளியைப்போல் அனல்காட்டும் பிணிகளெல்லாம்
குணமாக இவ்விதமாய்க் கூறினேனே. (147)

கூறியதோர் மருந்திற்கு பத்தியமோயில்லை
கொடிதான கரப்பானின் பண்டந்தள்ளு
சீறியே பலவிதமா யுண்ணலாகா
செவ்வையாய விழ்தமதைக் கொள்ளவேணும்
தேரியேபோவதற்கு சொன்னேன்சொன்னேன்
திருவருளால் குறையொன்று மணுகிடாது
மீறியேய வபத்தியஞ் செய்திடாமல்
மேன்மையாயிருந்து கதிபெரு வீர்தாமே. (148)

போகரியற்றிய
ஞானமார்க்கம்
கலிவிருத்தம்

பெருமையாகிய பேருரை நேர்வழி
தருமநற்சுழி தத்துவ பீடமாம்
கருமநோய் பிழையான தகற்றிடும்
சிறுமையேது ஜெகத்தவர்லாபமே. (149)

லாபமுண்டு நயனத்தின் பேரொளி
தீபமல்லோ தெளிந்திடும் வாசகம்
சோபமே துசுகந்தருமைந் துரு
கோபம் நீக்கி குணங்குடி கொண்டிடே. (150)

கொண்டுநின்று குலாவியே வேற்றிடில்
விண்டுபோகும் வெளி முதலானது
தொண்டுசெய்துத் துணிவுற காட்டுமின்
தண்டுலா விதழைத்திடுந் தேகமே. (151)

தேகசம்பந் தந்தானே தெரிகுமாம்
போக சம்பந்த மானதகலுமே
காகநற்கதை மேவிட யோகமும்
தாகமோட திகாரமி யற்றுமே. (152)

இயல்பதாக யிசைந்துக் கொள்ளுன்னிய
சுயப்பிரதாபஞ் சுதந்தரமிக்கன
பயங்களொன்றிலை பக்குவ மாக்கைசொல்
துயன்றிடாதது சொல்வது தானிதே. (153)

மேகநாத கதலிலேகியம் விருத்தம்

தவறாம லேகியத்தை சாற்றக்கேளு
சாமர்த்திய ரோகமது தீர்வதற்கு
அவமாகச் சொல்லவில்லை மருந்தின்பாகம்
அன்பாக யாவருக்கு முதவியாகும்
நவமான மேகநாதக்க தலியென்று
நாட்டுகிறேன் சாதிக்காய் சுக்குயேலம்
கவராமல் சீரகமும் லவங்கப்பட்டை
கனத்ததொரு யிம்மருந்தை வோர்பலமாய்வாங்கே. (154)

வாங்கியே வருத்திடித்து சூரணமேசெய்து
வகையாக வைத்ததற் பின்வயணங்கேளு
தூங்கியே திரியாமல் பசுவின்பாலும்
சுறுக்கான படிவொன்று யெடுத்துகொள்ளு
தேங்காமல் வெண்ணையது பலமதாகும்
தெருண்ட நெய்வீசையது வரையதாகும்
பாங்குடனே அகண்ட பாத்திரத்திலூற்றி
பரிவாக சூரணத்தை யதனிற்போடே. (155)

போட்டேதான் கலக்கி யொன்றாயடுப்பில் வைத்து
பொங்காமல் தீமூட்டி யெரிக்கும்போது
ஆட்டமிடுங் கொதிகிளம்பி யதிகமாகும்
அடவுடனே நீர்களது வற்றவற்ற
தேட்டமுடன் பாகதுபோல் வருகும் போது
சேற்குகின்ற வகையதுவுஞ் சொல்வேனப்பா
நாட்டமுடன் கூகைநீர்பலம தொன்று
நன்மையுள்ள பேரீச்சம் பலமதொன்றே. (156)

ஒன்றான முந்திரி கைபலந்தானொன்று
உயர்ந்ததொரு ஆல்பக்ரா பலமதொன்று
குன்றாத செவ்வாழையன் பதாகும்
குணமாக இவைகளெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
நன்றான சர்க்கரைதான் பலம்பத்தாகும்
நலமாகத்தான் கூட்டிக் கிளறியேதான்
மன்றாடியீசர் பதம்வணங்கியேதான்
மகாபெரிய லேகியத்தை யெடுத்திடாயே. (157)

எடுத்தபின்பு நெல்லிக்காயல வாயுண்ண
ஏற்கெனவே சூடதனை தணிக்கலாகும்
தொடுத்த பொல்லாகடுப்பு ரத்தம் பிரட்டல்வாந்தி
தொடராது பித்த விதயசதி யெல்லாம்
அடுத்த தொருவாதமதை செவ்வையாக்கும்
அடங்காத சிலேற்பனத்தை யுருதிசெய்யும்
சடுத்தமிலை இச்சாவின் பத்தியமாயுண்டு
ஸ்நானமது நெய்பாசி பருப்புத்தானே. (158)

பருவமுடன் தலைமுழுகி வந்தாயானால்
பார்த்துக்கொள் தாதுநஷ்டமில்லை யில்லை
வருத்தமுடன் மாய்கையதில் சிக்கிக் கொண்டால்
வழியிதற்கு வுண்டோ சொல்வுபாயப் பேச்சாம்
பொருத்தமுடன் அவிழ்தமதை புசித்தபேர்க்கு
புத்தியது வுண்டாகி புகழுங்காலே
தருவினிலே பால்சுரந்து வடியுமாப்போல்
தழைக்கவிது மூட்டிவிக்குந்தன தென்றாயே. (159)

பிரமமுனியாரியற்றிய

பிரவடிசோம நாதிலேகியம்

விருத்தம்

ஏகுமே வெகுவிதத்தின் நோய்கள்தான் தீரவேண்டி
பாகுமே சோமநாதி பலமது யிருபத்தைந்து
ஆகுமே தூணிநீரிலாட்டியே யெட்டொன்றாக்கி
தாகுமே சீனிப்பத்து பலமதுவதனில் பாச்சே. (160)

பாச்சியே பாகுசெய்து பகிர்ந்திடு மருந்துகேளு
ஆச்சியே வெள்வெங்காயம் கடுகது மிளகுசுக்கு
வாச்சியே வோமந்திப்பிலி சீரகமதுரங் கோஷ்ட்டம்
பாச்சியே பலமொன்றாக பசுவின் நெய்படிகால்வாரே. (161)

காலதுவாக வார்த்து கிண்டியே மெழுகுகண்டால்
சாலவேவடித்து வைத்து தானது களஞ்சிவீதம்
ஏலவே கொள்வீராகில் யியம்பு வோந்தீரு நோய்கேள்
ஓலமாம் வாய்வுவாதம் மொழிந்திடு முண்மைதானே. (162)

உண்மையாமருந்து கொள்ளில் பத்திய முரைக்கக்கேளு
கண்மையாம் மிளகு மஞ்சள் சீரகங்கருதிக் கொள்ளு
தண்மையாங் கனிவர்க்கங்கள் சாற்றுவோந்தரணி யோர்க்கு
வண்மையாய் முருங்கப் பிஞ்சுவழுதலப் பிஞ்சுமாமே. (163)

கலிவிருத்தம்

பிஞ்சதான தோர்வாழையின் காயதும்
மிஞ்சிடாதத் துவரைப் பிரண்டையும்
தஞ்சமாஞ் சிறுப்பாசிப் பயரோடு
நெஞ்சமேயரைக் கீரைப் பாலாகுமே. (164)

கீரையொக்கவே பீர்க்கு யவரையும்
ஆரையோடுற் சென்னலுங் கோதுமை
சோரையில்லா சிறுகீரை யானதும்
நாரைகொக்கு பலவித மாகாதே. (165)

ஆகுகின்ற விதமதைக் கேள்மிக
பாகுகின்ற வுடும்பொடுக்காடையும்
தாகுகின்ற தோராமை பிராவொடு
வாகுகின்ற தாராவது வாகுமே, (166)

தாரதம் யமதாக விளங்குமாம்
வாரகோழி விராலொடு முட்டையும்
தீரமான அயிரையுந்தேளியும்
சாரமான வுளுவை மீனாகுமே. (167)

மீனதான அயிரையுந் தேளியும்
தானமான தோராடுத் திருக்கையும்
ஈனமான தகற்றி யிவைதனில்
பானமாயுண்ண நோய்கள்பறக்குமே. (168)

சுந்தரர் யற்றிய
பஞ்சதீபாக்கினி லேகியம்
வேறு-விருத்தம்

பரமரான கிருபையால் பகருகின்ற நேர்மைகேள்
திரமதான பஞ்ச தீபமான லேகியந்தனை
வரமதாகச் சொல்வதே வயணமாகச் செய்யவும்
விரவதாக கேட்டதில் விளக்கமாகு மூண்மையே, (169)

உண்பதற்குகேள் மிகவுறுதியான சுக்குடன்
கண்துலக்கமே மிகுங் கனமிளகு திப்பிலி
பண்பதாக வேண்டுவீர் பாகமாக வோர்பலம்
தண்பதாக யின்னமுஞ் சாற்றுவேனி யன்றதை. (170)

என்ற வீதமாகவே யெடுத்திடு நற்சீரகம்
முன்பதான யேலமுமுடுக்குடனே யோர்பலம்
துன்பநீக்க வேவருத்து சூரணமாய் செய்குவீர்
பன்பதாய் வெள்ளாட்டின் பால்பலமதெட்டுநேரதாம். (171)

தாமதமில்லாமல் பனவெல்லமது பாலிடை
நாம் சுளிக்கவே பெருமையாகியே கொண்டாடவே
தேம்தருதலான யிந்தவீதமா மருந்தெலாம்
ஓம்குருவென்றே பணிந்து வொக்கபாண்டமிட்டிடே. (172)

இட்டடுப்பி லேற்றியே யிணக்கமாகத் தீயதை
மட்டமாயெரித்து பின்பு பாகமாகக் கிண்டியே
திட்டமா யெடுக்க நல்லலேகியமு மானபின்
சட்டமா யெடுத்து நற்பீங்கான்றனிலே வைத்திடே. (173)

வைத்ததையிருபொழுது வாஞ்சையாகவுண்பீரால்
பித்தவாத உஷ்ணமும் பிரட்டிடு முளைச்சலும்
மெத்தவும் பொருமலு மஸ்திவெட்டை சூடதும்
நத்தியே துடருகின்ற வாந்தி சத்திதீருமே. (174)

சத்தியமதான திதுசாதுரிக லேகியம்
புத்தியை திருத்துகின்ற பூரண அவிழ்தமாம்
மெத்தருமோர் மண்டலமியல் பதாகக் கொண்டிடில்
சுத்தமாகி மேலதாய் துலங்கிடு நற்றேகமே. (175)

வெண்பா

தேகநலி நீங்குந் தென்புதரு மெ ப்பொழுது
பாகமுடனுண்டால் பசியெடுக்கும்-தாகமறும்
கைத்தொழிலென்றே முனிவர் காட்டினார் மெய்நூலில்
வைத்தொழிக்காமல் சொன்னேன் வகை, (176)

(இதற்கு பத்தியமில்லை)

இராமதேவரியற்றிய
ஆனந்தநெல்லி முள்ளிலேகியம்

விருத்தம்

வகையான நெல்லிமுள்ளி லேகியத்தை
வளமாகச் சொல்லுகிறேன் வரிந்துகேளு
துகையாக நெல்லிமுள்ளி பலந்தானூரு
தூணிநீர்வார்த்து மிகயெட்டொன்றாக்கி
தகையாமல் வட்டிகட்டி வாங்கியேதான்
சமர்த்தியதிப்பிலியும் மிளகு சுக்கு
பகையிலா வோமமொடுகிராம்பு யேலம்
பகரானதற் கோலம் வாய் விளங்கந்தானே. (177)

தானான குக்கிலொடு கொத்தமல்லி
சதுரான சீரகமுங் கூகைநீரு
தேனான அதிமதுரம் மூலத்தோடு
தெம்பாகயிவை யெல்லாம் பலந்தானொன்று
மானான சர்க்கரையும்பலம்பத்தாகும்
மகிழ்வாக சூரணமாய் செய்தபின்பு
ஏனான கியாழத்தில் கலக்கியே தான்
யேற்கவே வடுப்புதனிலிட்டுக் காச்சே. (178)

காச்சிவிடு மெழுகு பதமான போது
கணக்காக வொருபடி நெய்யதனில் விட்டு
மாச்சியே கிளரி விடுமகிழ்ச்சியாக
மனமொப்பலேகியத்தை பாருபாரு
வாச்சுதே நெல்லிக்காய் லேகியந்தான்
வணங்காத நோய்கள்தனைத் தீர்ப்பதற்கு
ஆச்சுதேபதனமாயெடுத்துவுண்ணு
அடவுடனேபாக்களவுமரைமண்டலமுமாமே. (179)

அரைவீதமண்டலத்தில்மேகச்சூடு
அஸ்திசுரமழலையொடுகாந்தல்வாய்வு
விரைவானபொருமலொடுயிருமல்யீளை
வினையானக்ஷயகாசங்கிராணிமந்தம்
துரையானயிவ்விதனோ யெல்லாம்நீங்கும்
துயரானபத்தியமோயில்லையில்லை
நிறைபாகமாகவேதான் புகன்றோமப்பா
நினைவுடனே கைபாகத்தொழில் செய்வாயே. (180)

சந்த விருத்தம்

வாய்மதம் மிடும்பைமுதலானதைவிடுத்து
காய்கனிவேரான தழைவேர் பிரியாதென்றும்
தாய்மலர் சொலானபதமே தொழுவாயநின்று
ஆய்வரவரே பெரியோராகுவர்களென்றே. (181)

தேரையரியற்றிய
மிளகாதிலேகியம் - விருத்தம்

என்றவிதமோர்படினமாக வொருசேதிகேள்
யேர்பரவுமா மிளகு நூறுபலமானதை
நன்றெனவே தூணியணி நீரிலிதைதாக்கியே
நாடியிதை வேகமாயெடுத்திடு குறுக்கியே
ஒன்றையெட்டொன்று நிறைபாகமுறவாகவே
இசையவே பரிந்துகற்கண்டு பலம்பத்ததாம்
கன்றிதமாய் சேர்த்து நற்கியாழமதிலேயிடு
கருதுமலர்சீரகம் யேலம்வக்ராகாரமே. (182)

வக்ராகாரமுடன் வாய்விளங்க மப்பா
வகையானதாளிசையும் நறுக்குமூலம்
மிக்கான அதிமதுரங் கோஷ்டங்கிராம்பு
மிதமாகதானெடுப்பாய் பலமதாக
தொக்காகப்போகாமல் வருத்திடித்து
துரிதமாய்க்கியாழத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு
பக்குவமாய்நெய்நாழி தேனுந்தானும்
பாங்குடனே அரைநாழிகூட்டுவீரே. (183)

கூட்டமிட்டு சிலம்புதொழில் படிப்பாரப்பா
குவலயத் திலவர்களுடன் பேசவேண்டாம்
நாட்டமுடன் திரோதாய்நகைப்பாளப்பா
நலமானலேகியத்தைப் பாருபாரு

கோட்டமதுயில்லாமல் வயணமாக
குறிப்புடனே பாக்களவாயுண்ணும்போது
ஆட்டமிட்டநோய்களதின்குணத்தையானும்
அதிவிதமாயுங்களுக்குச் சொல்லுவேனே. (184)

சொல்லக்கேள் தீரும்நோய்தான் சிலேற்பனந் தொன்னூற்றாறு
மல்லக்கேள் கபங்களெல்லா மறுத்திடும் நீர்தோஷங்கள்
வெல்லக்கேள் சிலவிஷங்கள் விரைவுள்ளின் சுரமுந்தீரும்
வல்லக்கேள் வாதந்தீரும் வளர்பித்தந்தணியுந்தானே. (185)

கலித்துறை

தானேயிதற்கு பத்தியமே யிலைத்தனித்து வுண்ண
தேனேயிதற்கு தீரும்வியாதிகள னந்தமதாம்
நானேயிதற்கு கண்ணுற்று பார்த்தன நடைபொதுதான்
மானேயிதற்குமே சாட்சிகளில்லை யறிந்தவர்க்கே. (186)

மட்டு விருத்தம்

வருந்தினபேர்க்கு வகைதுகை மெய்ப்படும்
திருந்தினபேர்க்குச் செய்கையு மேலதாம்
மருந்தினபேர்க்கு மகாபெ லனாகிடும்
பொருந்தின பேர்க்குப் புகழ்பரி சுத்தமே. (187)

பதஞ்சலியாரியற்றிய
மகாவிந்தைலேகியம்-விருத்தம்

பரிந்திடவே வெந்தியந்தான் பலம் நூறாகும்
பட்சுமுடனைந்து படிகலத்தில் விட்டு
தெரிந்திடவே கால்படியதாகச் சுண்ட
செய்தபின்பு மருந்துவகை செப்பக்கேளு
அரிதான கோஷ்ட மொடுகசகசாவும்
அதிசயமாமதுர மொடுவிடையந்தானும்
சரியான சீரகமுஞ் சாதிக்காயும்
சமர்த்தான வோமமொடு சுக்குத்தானே. (188)

சுக்குடனே கிராம்புகஞ்சா குராசாணி வோமம்
சுகிர்தமுடன் வகைவகைக்கிபல மொன்றாகும்
ஒக்கவே வருத்திடித்து முன்பாகில் சேர்த்து
உயர்ந்ததொரு பஞ்சதாரைப் பலமோபத்து

கக்கிடாமல் படிக்கிவொன்றாய்க் கூட்டி
கருணையுடன் லேகியத்தை கிளறியேதான்
பக்குவமாய் நெய்யதுவும் நாழிவிட்டு
பதமாக யெரித்து மெள்ள யெடுத்திடாயே. (189)

கலிவிருத்தம்

எடுத்தபின் சொல்லலானதைக் கேட்டிடு
அடுத்தநோய்களது விபரந் தொழில்
கடுத்த மூலங்கிறாணி வெதுப்பதும்
தொடுத்திடாமலே தூரவகலுமே. (190)

தூரமாக வகலகளச்சியின்
தீரமான பிரமாணமா யுண்டிட
கோரமான வியாதியை நீக்கிடும்
பாரமானதோர் பத்திய மேயில்லை. (191)

பத்தியமுடன் தின்றவர்க்கேநலம்
சுத்தமாகுஞ் சொரிசிரங் கானதும்
எத்திடும்பலவாசனை நோய்களும்
குத்திநின்ற யிருமலை தீர்க்குமே. (192)

கும்மி

தீர்க்கமுள்ள லேகியங் களுண்டு
சேர்ந்து பத்தியமாயிருந்தால்
கர்த்தகவே மிக்கிருபை செய்யும்தூய
கர்த்தனைப்போற்றியே கும்மியடி. (193)

அடிக்கடி நமக்கேற்ற புத்திகள்
ஆனந்தமாகவே சொல்லலுற்றார்
படிக்கப்படிக்கத் தெளிவுண்டாக்கவே
பண்புடன் போற்றியே கும்மியடி. (194)

கும்மியடி। . நித்தம் வாதபித்தமும்
கோதகலான சிலேட்டு மமும்
அம்மிய நிற்கவே வாசியிலேறியே
அன்புடன் போற்றியே கும்மியடி. (195)

அமிர்ததத்துவ நாடிப் பயிற்சியும்
ஆக்கைவிதங்களைக்கண்டு உணர்ந்து
சுமிர்தமாகவே தேர்ந்து கொள்ளவே
சுத்தமாய் போற்றிகேள் கும்மியடி. (196)

நந்தீஸ்வரரியற்றிய

கடியநாத சூரணம்-விருத்தம்

கேளப்பா செம்முள்ளி ஆடாதோடை
கெடியான சங்கன் வேர்ஈயவேரும்
வாடப்பா திரிகடுகு யேலத்தோடு
வளமான கண்டங்கத்தரி அரத்தைசுக்கு
நாளப்பா கடுக்காயுஞ் சித்ரமூலம்
நலமான கையானுந் தாளீசந்தான்
ஆளப்பாயிது வெல்லாம் பலந்தானொன்று
அப்பனே கல்லுரலில் தூளதாக்கே. (197)

தாக்கென்ற சூரணத்தை வடித்துக் கொண்டு
தனதான சீனிதனில் மூணுஞ்சேரு
வாக்கென்ற சூதமொடு தாளகந்தான்
வகையான பற்பத்தி லெதுவானாலும்
நாக்கென்ற பணவெடைதான் வைத்துவுண்ண
நயமான கடிகாச மீளைபோகும்
ஆக்கென்ற பத்தியந்தான் பெண்புகையுந்தள்ளு
அடவுடனே துவரையது ஆகுந்தானே. (198)

ஆகுமப்பா அரைக்கீரை வோலைவாளை
அன்பான வூடானுங் கிழங்கானாகும்
தாகுமப்பா அவரையுடன் முருங்கைப் பிஞ்சும்
தளராமல் கூட்டிடவே மெத்தநன்று
பாகுமப்பா பத்தியமாய் செய்யச்செய்ய
பரிவான ரோகமதை நீக்கும்நீக்கும்
போகுமப்பா செப்பியசொல் தவறிடாது
பொதுவாக யானுரைத்தேன் புகழ்ந்துகொள்ளே. (199)

அகஸ்தியரியற்றிய

ஜெயயெலாதி சூரணம்-கலிவிருத்தம்

கொள்ளுவே ஜெயயெலாதி சூரணம்
விள்ளுவேன் வினவாக வேயான்மிக
அள்ளுவீர் மிளகானது இரண்டிடை
நள்ளுவீர் லவங்காதியு மோரிடை. (200)

இடையதாம் சிறுநாகப்பூ யெட்டிடை
தடையிலா கூகைநீர் பதினாறிடை
கொடையதானதோர் சுக்கது வோரிடை
நடையதாக அன்பதிடை யேலமே. (201)

ஏலமொக்க வியைந்து வறுத்திடு
கோலமாக யிடித்து வடித்திடு
ஜாலமான பிணியது தீரவே
தூலநேருற வைத்துப் புசித்திடே. (202)

வண்ணம்

வைத்தபடியே யெடுத்து குற்றமணு காதபடி
சித்தர் பதமேபணிந்து நித்த முண்ணுவீர்கள்
வித்தையுள்ள ரோகமுதல் மெத்தகன லானதுவும்
அத்தனருளாலகலும் மித்தரை யிலேதான். (203)

சர்க்கரை சமளாய்க் கூட்டி கற்பனையதாகுமென
பொற்கன மதாயருந்த நற்பொருள தாமே
துற்பெல மதாக்கிவைக்கும் அற்பமுள்ளதோர் திரட்சி
சொற்பன வரட்சியதும் வெற்பலூரற் போமே. (204)

ஊரலொடு குட்டமது தீரமில்லாத சிரங்கும்
சோரல் விட முமகலும் பாரமிலைதானே
பாரமிகும் பித்தமும் கோரமதுவாய் பினத்தல்
காரமுடனே பிறக்கும் வீரெறிவு போமே. (205)

போகுமே காமாலை வெப்பு ஆகுமிது நல்லவிழ்தம்
யேகுமே சூதகவாய்வு நோகுதலன் றோடும்
சோகும் விதவாய்வு களிஞ்சாடுமே யெல்லாப்பிணியும்
காகுமேகாமாலை முதலானது கண்காணாமல். (206)

விருத்தம்

கண்டுகண்டு மனந்தேறிநின்ற பேர்க்கு
    கருத்துகந்து விண்டிடுவோமருந்தின் பாகம்
திண்டுமுண்டாய் திரிந்தலைந்து பேசுவோர்க்கும்
    தெளிவாகக் கனவது போற்காணுங்காணும்
அண்டர் பிரானருள் வேணுங்கியானம் வேணும்
    ஐம்பூத வழியறிந்து நடக்கவேணும்
தொண்டு செய்து பெரியோரைக் காக்கவேணும்
    தொகுத்தபடி பத்தியமாய் குடுத்துண்பிரே. (207)

குடுக்கவேதான் சொல்லனந்த மென்பர் முத்தர்
    கொமிட்டிக்காய் போலிருந்தால் கிட்டேசேர்க்கார்
அடுக்கடுக்காய் குளத்தினிலே அல்லிப்பூவும்
    அழகாக விருந்ததனா லாவதென்ன

எடுத்து ஜலங்குடிப்ப துண்டோ யிசைந்தகாதை
யென்றபடி போலிருக்கு மின்பம் துன்பம்
சடுத்தமதை விட்டகன்று வணங்கினோர்க்கு
சாஸ்திரத்தின் சூஸ்திர சூரணமுமாமே. (208)

மச்சமுனியாரியற்றிய
தீபாக்கினிசூரணம் - தருவு

சூரணஞ் சொல்லுகிறேன்-கேளையா
சூரணஞ் சொல்லுகிறேன்
தீரமதாகத் தெளிந்த சரக்கிது
தெய்வக் கிருபையில் செய்திதைப் பாரும். (சூரண)

திப்பிலி சீரகஞ் சுக்கு மிளகுடன்
தீபனமான நறுக்குடன் றாளிசை
ஒப்பனைசாதிக்காய் மாசிக்காயும் மிக
வொவ்வொன்றொரு பலமாகவும் வாங்கே. (சூரண)

ஆகயிதர்க்கு வரத்தையு மொன்று
ஆனதோ ரோமங்கால் பலமாகும்
பாகமதாக வறுத்து யிடித்து
பாங்குடன் கொள்ளயிடைதனை சொல்வேன். (சூரண)

இடைகள் குறையாமல் மூவிரல் கொண்டதை
இன்பமதாகவே சீனியுங் கூட்டி
தடைகளில்லாமலே சேர்த்துப் புசித்திட
தப்பாமல் பித்தந்தான் போகுமப்பா. (சூரண)

போகுமே மெத்த வுட்ணமும் வாந்தியும்
பொங்கும் யெரிவுங் கிறுகிறுப்பானதும்
நோகும் சதியுஞ் சூலைசுவாசமும்
நேர்மை படுத்திடும் நோய்களனைத்தையும். (சூரண)

நோய்களனத்தையுந் தீர்க்கு மருந்திது
நூலிலுரைத்ததை யேலவே கொண்டிடில்
ஆய்ந்திதைப் பத்தியமாகப் புசித்திடே
ஆர்க்குமிது சுகந்தோணுமே தானே. (சூரண)

தோணுமிது குணமெத்தவும் நல்லது
தொண்டைதனில் நிற்கும் பித்தத்தின் வாய்வதும்
காணும் விதம்புளித் தேப்பமுஞ் சோபமும்
கண்டபோ தேவிடும் விண்டிடத் தானே. (சூரண)

விண்டிட நல்லவரக்கீரை யானதும்
வெள்ளாட்டிரைச்சியும் பொன்னிலாங் கண்ணியும்
தண்டிடுமே புளியாரை துவுரையும்
தானே நெய்பாலுடன் வேணுமென்றே கொள்வீர். (சூரண)

கொள்ளுவீர் தள்ளுவீ ரானகயப்பது
கோதகலப்புகை பெண்ணுடன் சேருதல்
விள்ளும் படியித மாகவுரைத்ததை
வேண்டியே நாளும் விளங்கவேய்யுண்பீர். (சூரண) 209)

பிடிநாக்கீசரியற்றிய

திவ்விய அருகின்வேர் சூரணம் - கலிவிருத்தம்

உண்ணபேர்க்கு வுதவிய தாகுமாம்
பண்ணும் பாகம் பலிதமதாகுமாம்
எண்ணும் மேனி யிலகக் குளிர்ச்சியாம்
நண்ணும் நல்ல அவிழ்தமிதாகுமே. (210)

மீதுலாவிய மூலியிது சுபம்
வாதுலாவிய நோயதைத் தீர்த்திடும்
சாதுலாவிய சம்பிர மெனநிதம்
பாதுலாவும் பரமவேதாந்தமே. (211)

விருத்தம்

வேதாந்த காரணியே விமலிரூபி
விளங்குகின்ற தாயாகி சுரூபமான
மாதாந்த பொற்குழலே சிரமேற் கொண்டு
மதுர மொழியாயிதனை வகுக்கக்கேளு
போகாந்தமிக வருந்தி புண்யமாக
போதிப்போம் ஙவத்தியற்குப் புகட்சியாக
நாதாந்த முச்சுடரைப் போற்றி போற்றி
நவிலுவேன் சூரணத்தைப் புகலுவேனே. (212)

புகலுகின்ற அருகின்வேர் பலந்தான் பத்து
பிரியமுள்ள அதிமதுரம் மிளகுசுக்கு
அகலாத சிறுதேக்கு மாசிக்காயும்
அழகான சாதிக்காய் சாதிபத்ரி
இகழ்ந்த சீரகமும் லவங்கயேலம்
இணையான பத்திரியுங் கிராம்போடொக்க
நிகழாமல் வகைவகைக்கி அரைப்பலமதாக
நிதானமாய் வருத்திடித்து சூரணமதாக்கே. (213)

தாக்கியே சூரணத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
தப்பாமல் சீனியும் ரெட்டைதான் சேர்த்து
ஏக்கமின்றி வேருகடியளவாய்க் கொள்ள
இதில் தீரும் வியாதிதனை யியம்பக் கேளு
ஆக்கைதனிலுள்ள கடுப்பூரல் வெள்ளை
அடங்காத மேககாமாலை சோகை
நீக்கிவிடும் வாய்வூரலிறச்சல் வாந்தி
நிற்காமல் பறந்தோடும் நினைவால் செய்யே. (214)

செய்யயிலே பத்தியத்தை செப்பக் கேளு
தெளிவாகப் புகையிலையும் புளியுந்தள்ளு
ஐயமிலா வாட்டிறைச்சி யுலர்ந்தமச்சம்
அன்பான வெண்டக்காயவரைப் பிஞ்சும்
பையவே தானத்திக்காய் துவரை நெய்யாம்
பரிவான நெல்லிக்காய் பீர்க்கன்பிஞ்சாம்
தையலுடசை யோக மாகாதப்பா
தயிர்மோரும் பூசினிக்காயாகா தென்றே. (215)

தன்வந்திரியாரியற்றிய

பித்த சாந்திசூரணம்-கலிவிருத்தம்

தென்ற சொற்படி சூரணந் தன்னையே
நன்றதாக நவின்றிடக்கேள் மிக
ஒன்றதான தோர்வேம்பினின் பட்டையும்
வென்றிடச் சதக்குப்பியுங் கூட்டிடே. (216)

கூட்டிடுந் திருத்தாளிசை யோடுற
மாட்டிடு யிதுமூன்றையுமோ ரிடை
நாட்டிடு வுரலான திலிட்டு முன்
காட்டிடுப் பலமாக யிடித்திடே. (217)

இடியதாக்கியே கேளிதிலோர் வகை
வடிவதாகவே வோர்படிநீரினில்
நொடியதாக யிடித்ததைப் போட்டிடு
படியதாகவே சுண்ட யெரித்திடே. (218)

எரித்து நீரினிலே வதுசீரகம்
பிரித்துப் பத்துப் ப்லமது நேர்மை
குறித்து தோய்த்துக் குலாவிகுலாவியே
விரித்த சொற்படி யாகவுலர்த்திடே. (219)

விருத்தம்

உலர்த்தியபின் சம்பளச்சார் தனிலேவோர்நாள்
வொப்புரவாய் முசுமுசுக்கை தனிலேவோர்நாள்
பெலத்திடவே பொன்னாங்கணி சாரிலோர்நாள்
பேசரிய கொடுப்பைச் சார்தன்னிலோர்நாள்
நிலைத்திடவே இவ்விதமாய்ச செய்த பின்பு
நிதானிக்க சூரணமதாக்கியே தான்
தலத்தினிலே வுள்ளபிணி யாளருக்கு
தயவாக கொடுப்பதற்கு திடஞ்சொல்வேனே. (220)

திடமான சூரணத்தில் பஞ்சதாரை
சிறக்கவே மூன்றுக்கு வொன்று சேர்த்து
திடமான பித்த முதல்வாய்வுக் கெல்லாம்
தயங்காமல் வெருகடியளவாய்க் கொள்ள
இடமான தலைசுழட்டல் கிறுகிறுப்பும்
இசையாத மயக்க மொடுவாந்தி காந்தல்
படபடத்த தியக்கமுதல் பித்தவாய்வும்
பகராமல் நீங்கிவிடும் பாருபாரே. (221)

பாரென்ற சொல்லதனை நம்பியே தான்
பண்புடனே செய்தவர்க்குப் பலிதமாகும்
சாரென்ற மூலிகையின் சமர்த்து மெத்த
சாற்றுதற்கு யிப்புவியில் சலுவதாகும்
நாரென்ற நாரப்பா நடக்கை கண்டு
நாட்டினால் ரோகமெல்லாம் நடுக்கமாகும்
தேரென்ற வைத்தியத்திற் சொன்னேன் சொன்னேன்
தெவிட்டாத சூரணத்தைக் காணுகாணே. (222)

மணிபூரகம் - விருத்தம்

காணுநீமச்சை மூளைகடுகியே உதிரம் விந்து
தோணுநீ அஞ்சுமல்லால் துலங்கிய பொருள் தானப்பா
வேணுநீ யிதற்குள் தானும்விரைந்து நீவாசிபூட்டி
ஆணுநீ யறிவைக் கொண்டு அம்மம்மா வெளியாய்ப்போமே. (223)

போமிந்த யிடத்தின் பேரு பூரகமென்பார்கள்
ஆமிந்த விதின்மேலெட்டு அங்குலங் கடந்தாயானால்
சேமிந்ததிரி கோணந்தான் சிறந்திதழ் பனிரெண்டப்பா
வாமிந்த வட்டவைத் தொட்டு வழங்கிய கெளவுமாட்டே. (224)

மட்டான நடுவேகேளு வழங்கியசிகாரம் நிற்கும்
ஒட்டான நிரந்தான் செம்பு வொளிகோடி பானுவாகும்
தெட்டான ரூபங் காட்டுஞ்சிவனோடு சத்திநிற்பாள்
அட்டான புளிப்பு சோம்பல் அடவான பயமுந்தூக்கே. (225)

தூங்கவே யெழுப்பிமெள்ள சுகமாகப் பெண்ணைசேர்க்கும்
ஆங்கவே அஞ்சிமீசன் மத்தியத் தொழிலைப் பாரு
வாங்கவே சிகாரவீடு வாசனை கொண்டுவூது
ஓங்கவே பனிரெண்டே காலுற்பனங் கேளுகேளே. (226)

விசுத்தி

கேளுநீ விசுத்தியான கெடியான தலத்தைப் பாரு
வாளுநீ கோணமாறு வகாரங்காண் நடுவேயுண்டு
வேளுநீ யிதழ்தானப்பா விளங்கிற்று ஈரெட்டாக
ஆளுநீ அகாரந்தொட்டு ஆகாதவரைக்கும் வையே. (227)

வைத்திட்ட நிறந்தான் கேளு வயங்கிற்றுகருப்பேயாக
கைத்திட்ட மகேசனோடு கன்னியும்யேசி நிற்பாள்
ஒய்த்திட்ட பரிசஞ்சொல்வார் வுத்தமத் தொழிலைக்கேளு
மைத்திட்ட தடத்தல் வோட்டல்மயங்கிய நடத்தல்காணே. (228)

காணது நிறுத்தலோ தியங்கா மலிறுத்தலஞ்சு
தோணதுத் தொழிலாய்ச் சொல்வார் வுத்தமந்துகையைக் கேளு
பூணது பொசிக்க லாரம் பொங்கிய கோபஞ்சண்டை
ஆணது சமயத்தார்க ளாசானாங்காரங் கேளே. (229)

கேளுநீ பொசிப்பைக் கண்டால் கெடியாகத் திறக்கும்வாயை
வாளுநீரு சிகளாறும் வாசலுக் கப்பாலில்லை
தாளுநீ பரந்தானென்ற தனித்ததோர் பீடமையா
வேளுநீ படிதானொன்று விளம்புவார் பெரியோர்பாரே. (230)

பெரியோர்கள் சொல்லக்கேட்டேன் பிரட்டினகிளையை வாங்கி
அரியோர்கள் நாளில் தள்ளி அமைக்கிறார் பாருபாரு
தெரியோர்களானாலங்கே சிக்கென அங்கென்றூணு
பரியோர்கள் நாலுஞ்சேர்ந்து பளிச்செனத்தோணும்பாரே. (231)

தோணியதனத்தின் மேலே சூழ்விரல் பதினாறேற
ஆணியாம் அண்டம்போலே யகாரங்காண் நடுவேநிற்கும்
வேணியே வட்டவீடு விளங்கியயிதழ்தான் ரெண்டு
பேணிய அளவாவென்று பொருள் ரெண்டு மிருந்துவாரே. (232)

வாரத்தின் நிறத்தைக் கேளு மகத்தான படிக வன்னங்
கூரிதில் சதாசிவன்றான் கொள்கியமணித் தாயோடு
தேரிலாசத் தியப்பா செய்கின்ற தொழிலைப் பாரு
வேரிது காமக்குரோதம் விளங்கியலோபமாமே. (233)

ஆமினி மோகத்தோடு அடங்கிய மதத்தோடஞ்சும்
வோமினியைந்துஞ் செய்வார் வுத்தமர் திக்கில் கேளு
காமினி பிரமன்மாலுங் கடுஞ்சிவ மயேசனாகும்
சாமினிகார்ப் பாராதி சதாசிவந்தள வாயாமே. (234)

தளவாயைக் கண்டாயானால் சச்சிதானந்தங் காண்பாய்
தளவாயைக் கண்டாயானால் தாயோடே சேர்ப்பார்பாரு
தளவாயைக் கண்டாயானால் சமுசயந் தீருந்தீரும்
தளவாயோடேத் தகள்ளன் சாங்கமாயுரைத்துப் பாரே. (235)

குருபதவணக்கம் - விருத்தம்

உரைத்துநீ வாசி வைத்து வூதிடவிந்தைப் பாரு
நிரைத்து நீவருணமஞ்சு நிலையாகத் தோணுந்தோணும்
இரைத்துநீ போகாவாசி யிழுத்தங்கே நாலைக்கூட்டு
மரைத்துநீ வைத்தாலுந்தான் மறையாது மணித்தாய்காணே. (236)

தாய்காணு மட்டுமப்பாச முசயமாயை யாகும்
ஓய்காணத் தொழில் களைந்தும்ஓமென்றால் க்ஷணத்திலாகும்
காய்காணும் பிஞ்சுகாணுங் கவனமும் விண்ணைத்தாண்டும்
தோய்காணுந் தவரில புக்குஞ்சூட்சத்தை யுரைக்கக்கேளே. (237)

கேளுநீ மணியைத் தாண்டி கெடிவீரவெட்டு மேலே
ஆளுநீ குருபதந்தான் அம்மம்மா வெளியாய்த்தோணும்
வேளுநீ அதற்குள்நின்று வீசிடுவாசி கொண்டு
வாளுநீ கீழேநிற்க வரிசையுந் தோணும் பாரே. (238)

தோணிடுமே லேயப்பா சுகமாக பதினொன்றேதான்
ஆணிடுபாருபாரு ஆயினிமனை யோடெட்டும்
வேணிடுபரைய தொன்று விளங்கிய பரமதொன்று
காணிடுவதனிற் சாரங்காரணங் கண்டிலேனே. (239)

கண்டிடாமார்க்க மெலாங் கண்டிட வாசிநேரே
ஒண்டிலா பிடரிக்குள்ளே வுத்துப் பார்க்காணுங் காணும்
மண்டிலா வனாகலத்தில் வைத்துப்பார் தோணுந்தோணும்
தண்டிலா மூலமென்று த்னிப்பது வொன்றுகாணே. (240)

காணவே மதிக்குமேலே கலந்து பார்திசை நாதத்தை
பூணவே நெஞ்சிற்பாரு புகழாவி பனிரெண்டப்பா
தோணவே மூலம்பாரு சுடர்கோடித் தீயுங் காற்றும்
ஆணவே மூணும்பார்த்து அந்தந்த யிடத்தைக் கேளே. (241)

இடமறிதல்-விருத்தம்

கேளுநீ முலங்கீழே கெடியான நிராதாரந்தான்
வாளுநீ மூலமப்பா வழங்கியது ரியாதீதம்
வேளுநீ சுவாதிஷ்டானம் விளங்கிய புனிதநாதம்
தொளுநீபூரகத்தை அழித்தியே வறிந்துக் கொள்ளே. (242)

அறிந்துகொள்ள நாகதத்தை அப்பப்பா களித்தவீடு
தரிந்துகொள் விசுத்திவீடுகினா வெல்லாங் காணுங்காணும்
தெரிந்துகொள் மணித்தாய் வீட்டில் சாக்கிரமெத்தவாகும்
பிரிந்துகொள் துரியாதீதம் பேர்குரு பதந்தான் பாரே. (243)

பதத்தின்மேல் நிராதாரந்தான் பார்க்கின்றவல்லோர்க்கப்பா
இதத்தின்மேல் மூக்குபின்பு இருதயமுதுவே பேரு
மதத்தின்மேல் பார்த்தாயானால் வழியெலாந் தெரிந்துபோகும்
குதத்தின்மேல் குய்யங்கண்டு குழையாத சுணங்கர்கேளே. (244)

சுணங்கரே வாசிபோனால் சூட்டியவாசி பொய்பொய்
சுணங்கரே பூசைபோனால் சூட்டினதுரைதான் பொய்பொய்
சுணங்கரே ஞானம்போனால் தூக்காது குளிகைபொய்பொய்
சுணங்கரே மயிர்தோல் விட்டு சூட்சமாய் மூலம்பாரே. (245)

மூலத்தை தொட்டுசொன்னேன் முடியொக்கும் வேதமப்பா
கோலத்தை விட்டுப்போட்டு குறிகாண யெல்லாஞ்சித்தி
ஜாலத்தை விட்டுப்போட்டு சச்சிதானந்தங் கண்டு
சீலத்தையுறவ தாக்கி செழித்திடப் பொடிசொல்வீரே. (246)

புலத்திய மகாமுனிவரியற்றிய

ஓரிதழ்த்தாமரை சூரணம் - விருத்தம்

பொடியான பொடியதொன்று சொல்லக்கேளு
புகழான சீரகமும் பலந்தான்பத்து
செடியான வோரிதழ்த் தூள்பலந்தான் பத்து
சீரான செஞ்சந்தனத்தூள் பலந்தான்பத்து
வடிவான சாதிக்காய் சாதிபத்ரி
வளமுடனே விதுரெண்டும் பலந்தான்பத்து
துடியான அதிமதுரம் பலந்தான் பத்து
துலங்கவே இவையெல்லாஞ் சூரணமதாக்கே. (247)

சூரணத்தில் சர்க்கரைதான் பலமும்பத்து
சுகுணமுடன் சேர்த்தேதான் நருநெய்தன்னில்
பூரணத்தை போற்றிரேதான் நெல்லிக்காயின்
புகழான அளவாக வுண்ணும்போது
சீரணித்த வூஷ்டணங்கள் வுள்மேகங்கள்
சூடுகனல் நீர்க்கடுப்புபிர மேகங்கள்
கோரணித்தவுள் காய்ச்சல் யெரிவுகாந்தல்
கொதிப்பெல்லாம் நீங்கிவிடுங் குரியைப்பாரே. (248)

குரியான யெரிகுன்மஞ் சதையடைப்புங்
குலாவுகின்ற யெலும்புருக்கி மேலினநாத்தஞ்
சிரிப்பான வாய்நாற்றம் நீர்த்தாறைப் புண்கள்
சினந்தேநெஞ்சில் நோய்வருத்துங் குணங்கள்மற்றுந்
தரிக்காமல் கண்டேதான் விந்தைக் கட்டுந்
தனிமூலிப் பெலமதனை சாற்றப் போமோ
பரிகாசமல்ல விதுபாகம் நன்று
பண்டிதற்கு விதுதிறமை பாகந்தானே. (249)

தானென்ற யிச்சாவின் பத்தியந்தானாகும்
தவிராமல் பக்குவமாய் நடந்துக்கொண்டு
நானென்ற அவபத்தியமில்லா மல்தான்
நாதனடி வணங்கி மிகவுண்ட பேர்க்கு
வீனென்ற நோயணுகாதிருப்பார் மேலாய்
விவேகமுடன் நின்றவர்க்கு விவேகமாகும்
ஆனென்ற ஆணுவத்தை யடக்கிச் செய்ய
அருளாகிப் பொருளாகி யணுகுந்தானே. (250)

புசுண்டமா முனிவரியற்றிய

லவங்கப்பட்டை சூரணம்-விருத்தம்

அனுபோகமான தொரு பாகங்கேளு
ஆசையுள்ள ஆவின்பால் படிதானொன்று
சனுவான நல்லெண்ணெய் யரைப்படியதாகும்
சமுசியங்களில்லாத நெய்யரைப் படியதாகும்
தனுதான முசுமுசுக்கைச் சார்அரைப்படியதாகும்
சமர்த்தாகயிது களெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
பனுவலது குறையாமல் பாகமாக
பரிவுடனே வைத்தபின்பு போற்றுபோற்றே. (251)

போற்றியேதான் சூதமுந்தான் பலந்தானொன்று
பிரியமுள்ள குக்கிலதுவரைப்பலமதாகும்

வேற்றுமையில்லாத சூடனரைப் பலமதாகும்
விருப்பமுட னொன்றாக வரைத்துக் கூட்டி
சாற்றியேதான் முன்சொன்ன பாகந்தன்னில்
தவறாமல் கலந்து விடு சரியதாக
மாற்றுதலில்லாமலேதான் மகிட்சியாக
மனோரம் யப்படி தவறாமற் செய்யே. (252)

தவறாமற் சட்டியின் மேல் வெள்ளைச் சீலை
தழைக்கவே வேடுகட்டு லவங்கப்பட்டை
நலமாகப் பத்துபலம் பொடியதாக்கி
நலமாக வேட்டின்மேல் பரப்பியேதான்
கவராக சட்டிகொண்டு மூடியே தான்
களிக்கவே சீலைமண் வலுவாய்ச் செய்து
பவமெல்லாம் நீங்கிடவே வொழுகு தீப்போல்
பதமாக யெடுத்துவிடு பதமாய்த் தானே. (253)

பரிமளிக்க யெரித்துவரும் போதிலேதான்
பண்பாக வண்டிரச்சலாகுமாம்
சரியான பாகமென்று இறக்கியேதான்
சாதுரிக சட்டிதனை குளிரவைத்து
அரிவாகத்தான் திறந்து யெடுத்துப்பாரு
அப்பனே யென்ன சொல்வேன் பதங்கத்தான்மை
விரிவான நோய்கள்தனைதீர்க்குந் தீர்க்கும்
விளங்கவே சொல்லுகிறேன் விபரங்கேளே. (254)

விபரமுடன் சொன்னதிந்த சூரணத்தை
வின்பமுடன் விராகனிடை யிருபோதுண்ண
தவறாமல் கிரந்தியொடு பவுத்திரமுஞ்சூலை
தகாததொரு வெடிசூலைகண்ட மாலை
பவமான அரையாப்பு துடையின் வாழை
பதரிவருமாராத புண்களெல்லாம்
சிவஞான தேவனுட வருளினாலே
தீர்ந்துவிடு மிதுகளெல்லாந் தெளிந்துபாரே. (255)

தெளிந்திடவே பத்தியந்தான் சொல்லக்கேளு
தீர்க்கமுடன் பாலாகுஞ் சாதமாகும்
ஒழிப்பில்லா அவ்ரையுடன் துவரையாகும்
வோதரியமற்ற தொன்று மாகாதப்பா
பழிப்பில்லாமுளகு நீரசன மாகும்
பத்தியத்தில் வுப்புதனை வறுத்துக்கூட்டு
களிப்புடனே பாங்காக வுண்டபேர்க்கு
கருணையுடன் சொன்னநோய் தீருந்தானே. (256)

கலிவிருத்தம்

தீரும் நோய்களை செப்பமுடன் சொன்னேன்
பாருமிந்தபடி விதஞ் செய்திடில்
சேருமிந்தகுணா குணமானதும்
வேறுபட்டு விலகியே வோடுமோ. (257)

ஓடுதற்கு வுகந்தபொருள் சொல்வேன்
கூடுதற்கு குருமொழி வேண்டுமாம்
நாடுதற்கு நவின்ற மொழிப்படி
சாடுதற்கு நேர்த்தீயது வோடுமோ. (258)

மூலாதாரம்-விருத்தம்

தீயதைமூட்டிக் கொள்வாள் கிறந்த பூவிதமாஞ்சத்தி
வாயதைத் திறக்காள் பாவி வணங்கிய சத்தியெட்டும்
ஓயவே சத்தியெட்டு மோங்கித்து யிதழெட்டாக
தாயதைப்பூசைபண்ணு தனிசத்தி நிற்பாள் பாரே. (259)

நிற்பது யேதோவன்னில் நிட்பான லகிரியாலே
இருபது வருடம்பத்து யிருந்தாலுஞ்சும் மாகாட்டால்
மற்பது பானமத்தால் வாசலைத் திறந்துப் போட்டு
அறுபது தெட்டுப்பேரு மவள்தனை வொத்துப்பாரே. (260)

ஒத்துப் பாரணிமாத்தெட்டு வேகோரகோ யெட்டுநாமம்
எத்துப்பார் நந்திகண்டால் யெண்வருமேவல் கேட்பார்
உத்துப்பாரிதுவே மூலம் வுசந்திட்ட துரியாதீதம்
கொத்துப் பாரிதுக்குள் வாசி குமட்டினீ மாட்டுமாட்டே. (261)

மாட்டுர வரிசைகேளு வளமாக சொல்வேன்யானும்
வாட்டுர யிடத்தே வோட்டில் வங்கென்று வுள்ளேவாங்கும்
தீட்டுர நந்திக்குள்ளே சிங்கென்று கும்பித்தோங்கி
ஆட்டுர கோடிபானு அங்கென்றால் கண்டமாமே. (262)

அங்கென்ற மூலஞ்சத்தி அவள்வாயிலோங்காரந்தான்
பங்கென்ற சுழியோடாறும் பரிந்தோடி மணிக்குள் நிற்கும்
சிங்கென்று வுத்துப்பார்க்க தெருவாறு வெளியாய்க்காணும்
வங்கென்று வாங்கிக் கும்பி மாணிக்கவொளிபோலாமே. (263)

வொளியிலே வுத்துப்பாரு வோகோகோ நந்தி காண்பார்
தளியிலே கண்டாயானால் தழைக்கவேவைத்தியஞ் சித்தி
வெளியிலே பூசைபண்ணி வேதாந்த மதுவையுண்டு
களியிலே பாருபாரு கண்கொள்ளா சோதிதானே. (264)

தானென்ற பூமியெல்லாம் தனியொரு தகளியாச்சு
வானொன்று வேளையெல்லாம் வார்த்திட நெய்யுமாச்சு
கானென்ற வொளியேபானு கலந்தெங்குந் தோத்தினாப்போல்
வேனென்ற மூலம்நந்தி விடுபட்டால்கண் கொள்ளாதே. (265)

கண்கொள்ளா சோதிகாண கசடரே யெளிதோ சொல்லு
அண்கொள்ளா பரமேமூல மதில்மேலே நிற்குமாகும்
விண்கொள்ளாப் பதமுங்கொள்ளா வேதாந்தமுடிவுங்கொள்ளா
தண்கொள்ளா பதத்தைநீயுஞ் சதாநித்தஞ் சரதித்தேறே. (266)

ஏறினாலெட்டுஞ் சித்தி யெடுத்திடு கவனமார்க்கம்
தேரினால் வாதிசித்தன் தேரோட்டால் மனுஷமாடு
பேரினால் பார்த்தேனென்பார் வெளிச்சத்தை கண்டேனென்பார்
கூறினால் மதுவைக் கொள்வார் குலாமர்கள் சொல்லும் பேச்சே. (267)

பூசைபோன மாய்கையின் செய்கையைச் சொல்லுதல் விருத்தம்

சொல்லியப் பூசைப் பண்ணி துஷ்டர்கள் பெண்ணைச்சேர்வார்
மல்லிய தேவிபார்த்து மயக்கத்தால ழிவாயென்பாள்
எள்ளிய தீனிற் செல்லாற் றெழிந்திருந்தாடல் செய்வார்
அல்லியயித்தை விட்டு அப்பனே மூலம்பாரே. (268)

மூலதெரிசெனம்-விருத்தம்

மூலமே பழக்கமாக மூட்டிநீ மதுவையுண்டு
கோலமே வெளியாய்ப் போகும் குமட்டிடாமூலமூலம்
காலமேவங்கென்றூணு கடுகவே சிங்கன்றூணு
ஆலவே யுண்டானாட்டை அம்மம்மா காணலாமே. (269)

காணலா மென்றநூலை கண்டுசந் தோஷிக்காதே
ஊணலாமதிலே நின்று வுரைத்தகால் மெத்தநன்று
தோணவே பொருளுந் தோணுஞ் சுருதியின் நகரந்தாண்டும்
ஆணலாம் பூட்டுபூட்டு அகண்டந்தான் மூலம்பாரே. (270)

முலத்தின் மேலேநாலு முயற்சி சிங்குவையைத் தாண்டி
கோலத்தின் காலவீடு கொள்கையை நிரந்தான் பொன்மை
சாலத்தி நிகழ்தானாறு செல்வமாம் பலவாரிட்டு
வேலத்தின் செபத்தைப் பண்ணு வெருளாமற்றானிருந்தே. (271)

இருக்கிற வேளார்க்கெந்த எடுக்கிற தெல்லாங்காண்பார்
தருக்கிற குசவன்கூறு சாற்றுவேன் நன்றாய்க் கேளு
மருக்கிய மயிரெலும்பு வழங்கிய யிறைச்சிதோலும்
செருக்கிற நரம்போடஞ்சும் செந்திலாக்கூறுதானே. (272)

தத்துவம்-விருத்தம்

கூரான பிரமன் பக்கங் கூடியே வாணிநிற்பாள்
வேறான தொன்றுமில்லை விரைந்து நீவாசிகூட்டி
தேரான சுவாதிஷ்டானந் துலங்கினபடியே பாறு
ஆரான விரலின்மேலே அப்பனே மாலைப்பாரே. (273)

மாலுக்குப் பிரையாங் கோட்டை மகாரந்தானதுக்குள் பாரு
மேலுக்குயிதழ் தான்பத்து விரிந்திட்ட யெழுந்துங்கேளு
சேலுக்குள் பையதொட்டு சிமந்திட்டலவாமம் பத்தும்
ஆளுக்குள் நிற்கும் பாரு அதினிரம்படிகந்தானே. (274)

படிகமாம் வீட்டுக்குள்ளே பார்மேக வண்ணமால்தான்
அடிகமாம் வாமம்பாக மணைத்து லட்சுமியும் நிற்பாள்
மடிகமாம் ரசத்தோடாறு மகத்துவங்காண்பார் காண்பார்
எடிகமாம் வாதன்கூடி யேற்றுறேன் புனிதந்தானே. (275)

இலவங்கப்பூச் சூரணம்

ஆசிரிய விருத்தம்

புனிதமிகுலவங்கமோ டதிகதிரிகடுத்தும்
புகழ்சிறு தேக்கு செவியம்
பிரியகுண தாளிசம் அதிவிடயஞ்சீரகம்
போன்றநற் சித்ர மூலம்
தனிகுணமதாகிய பத்திரியு மிக்கன
தாமத மின்றி நலமாய்
தடங்கலில்லாமலே சபாசென விளங்கவே
தானொரு பலமதாக
இனிதமுற வறுத்திதை வடியதுகொண்டுபின்பு
இசையதேத்தாங் கொட்டையும்.
இன்பமுடனே நீரிலூரவைத்தனையும்
மேர்க்கன ரெண்டு பலமாம்
கனியவே வடிகொண்டு கரிச்சாலையின் தூளும்
கணக்குட னொருபலமதாய்
கருத்துடன் சேர்த்து பின்சமனிடைசர்க்கரை
களிப்புடன் சேர்த்து மிகவே
பனிபோலேவருகின்ற பிணிகளது நீங்கவே
பாங்குடன் பாக்களவதாய்
பயிற்சியாய்க் குடுத்திட வயத்தின் செந்தூரமும்
பகர்குன்றி நாலிடையதாம்

நனிதமில்லாத தோர் சோகை முதலானதும்
நவிலுவேன் மெலிக்கத்தவுடலும்
நாடாது தேகத்தில் பித்தசய ரோகமும்
நரம்பின் வலியிளைத்த உடலம்
தணிவாக்கி மேனியே செய்வது மன்றியே
தற்கிக்கும் வெகுநோய்களை
தாமதிக்காதிது வேல்விழி செவந்திடும்
தழைக்கவே பெருமை யுணர்வாம்
தினிவான பத்தியம் புகையிலைப் புளியுமே
தீரவே தள்ளியே தான்
நெளியே மிளகுநீர் முருங்கைகத்திரி பிஞ்சும்
தெம்புடன் சனமிடுவீர். (276)

கலிவிருத்தம்

அசனமான பின்னே தலைமூழ்கவும்
விசனம் நீக்கி விளக்கெண்ணெய்சீயக்காய்
சுசனையாக வேஸ்நானமது செய்து
வசனமெய்ப்படியாகப் புகழ்ந்திடே. (277)

ஞானவிருத்தம்

புகழான ஞானத்தின் மார்க்கங் கண்டால்
புத்தியது மிகதுலங்கும் பொய்யொன்றில்லை
பகடிதமாய் படித்ததினால் வருமோஞானம்
பராபரத்தா யிருந்த விதப்பாகமெல்லாம்
செகமாய்கைதனை செயித்தால் மேன்மையாகும்
சத்துருமித்துரு வென்ற சரசமுண்டு
பகராத கெவுனமணி நாட்டங் கண்டு
பாலித்தால் சகல சித்துவசமதாமே. (278)

வாசனையால் மனவருத்த மாகுமாகும்
வழியரிந்து பக்குவமாய் நடக்கவேண்டும்
ஈசனைநாம் மறவாமலிருக்க வேணும்
இருளகற்றி வொளிகாண்க யுறுதிவேணும்
பூசனையாம் மதுவையுண்டு யெட்டிப்பார்த்தால்
போதிப்பாளாறு தலம் விளங்கவேதான்
மாசனத்தின் முன்பாக விளையாடுகின்ற
மந்தரவல்லி யிவள் ரூபமறிவதாச்சே. (279)

ஆச்சப்பா இந்தவிதத்தை காண்பதெப்போ
ஆசானாலறிவுகந்து கேட்கவேண்டும்
பேச்சப்பா பேசினதால் பெரியோராமோ
பலத்த புத்திக் காரனுக்குத் தோணுந்தெய்வம்
வீச்சப்பா வீசினதால் வருவாளோ சொல்
வேதாந்தம் நிலைக்கவென்றால் நிசத்தைத்தேடு
கூச்சப்பா கூச்சலென்ற வெகுளிவிட்டு
கும்பித்தாலப் பொழுது கூடுவாளே.
கூடுகட்டி யிருந்த விதங்கண்டிலாயோ (280)

கொஞ்சமல்ல வேட்டுவன்றான் தொடுத்தகாதை
பாடுபட்டு மனுரூபமாக்கிக் கொண்டு
பழங்கதையை யறியீரோ படித்தவல்லோர்
நாடுவிட்டுக் காட்டினிலே வளைந்தாலென்ன
நடக்குமாயெது பொருளும் நன்மையாகா
ஏடுதனில்வரைந்த விதம் படித்துத்தேர்ந்து
இருதயத்தை பெலப்படுத்த சித்திதானே. (281)

சித்திக்கநந்தி பதந்தெண்டம் பண்ணு
சீலமுள்ள வழியதனைத் திறப்பாளப்பா
மத்திபங்கள்வாராது வெளிச்சந்தோன்றும்
மகாவித்தை ஆட்டமது செய்துவைப்பாள்
நத்தினபேர் யாவர்களும் பிழைத்துப்போனார்
நமக்குள்ளே கண்டறிந்து தெளியவேணும்
ஒத்தியேபோகாமல் மவுநத் தாயை
வொழுங்குடனே சோதித்து நாடிப்பாரே. (282)

வேறு-விருத்தம்

நாடிவிதமிகுவாகவே நயனதுரை யிதுவாம்
பாடியுணரான சுயபகர்வானது நிசமாம்
தேடிமலர் மிசையானது தெளிவானது வசமாம்
கோடிமுக மிகநாடிடு குருவாகிய மொழியாம். (283)

மொழியாகிய வாரீதனில் முயன்றேவழி பாரும்
வழியானது பெரியோர் சொலுமமிர்த நிழலூரும்
விழிசாயவே மெதுவாகவே வினவபுகழ்சேரும்
ஒழியார் நல்வச மாமிது வோதலிதுமூரும். (284)

நிதமாம் பதியிதமானது கதையானது யிலையே
பதமாங்கலை மதநாடிடுத்தன தாமந்து தியோகம்
விதமாயுற குதலாகிடா புனிதகுண மிகுபால்
சதமாஞ்சுதப் பதனாரிசை மிதமேலிசை விரைவாம். (285)

திருமூலரியற்றிய

மாவிலிங்கப்பட்டை சூரணம்-விருத்தம்

விரைவான மாவிலிங்கப்பட்டை தானும்
　வினைவுடனே தானெடுப்பாய் பலமெட்டாக
குறையாமல் தானெடுத்து வடிதான்கட்டி
　குணமுடனே யிதில்சேர்க்க மருந்தைக்கேளு
வரையான வெட்டிவேர் விலாமிச்சன்வேர்
　வரிதான சிறுகுருஞ்சான் மேனிவேரும்
துரையான கொளிஞ்சியின் வேர்கூளாத்தின்வேர்
　துலங்குகின்ற பாதிரிவோர் துளசிவேரே. (286)

வேரான முசுமுசுக்கை முசுட்டைவேரும்
　விசையான விளாத்திவேர் நன்னாரியின் வேர்
தாரான குருந்தொட்டி அமுக்கிராவும்
　தயவாக பரங்கிசக்கை பலமொன்றப்பா
மாறாமல் வகைவகைக்கு சரியாய்ச் சேர்த்து
　மயங்காமல் சூரணமதாக்கிக் கொண்டு
கூரான புண்புரைகள் மேகவெள்ளை
　குடிகெடிக்கும் கிரந்திகுட்டம் குலைந்துபோமே. (287)

குலைந்துவிடும் பவுத்திரமும் படைகள்மற்ற
　குரும்பான சூலைகண்டமாலை தானும்
அலைந்தவித குணங்களெல்லா மகண்டுபோகும்
　அம்மம்மா யென்னசொல்வே னவிழ்தநேர்மை
வலைவிசரி போட்டதொக்குஞ் சூரணந்தான்
　வகையான பத்தியமோகடினமாகும்
நிலையாக வுப்பதனை வறுத்துச் சாத
　மியல்புடனே உண்ணிடவே நீங்குந்தானே. (288)

நீங்கவென்றால் வெறுகடியளவாய்க் கொள்ளு
　நிதானிக்க வென்னீர் பாலாகுமாகும்
பாங்கான விளக்கெண்ணெய் அரப்புஸ்நானம்
　பகர்வுடனே செய்யமண்டலத்தில்தீரும்
ஏங்காமல் கொண்டவர்க்கே ஆகுமாகும்
　யேனென்று யிருந்துவிட்டால் வியாதிபோமோ
தூங்கியே திரியாமல் சூரணத்தையுண்டால்
　துயரகலவே நீக்கச் சொல்லுங் காலே. (289)

ஞானமார்க்க தீப விருத்தம்

சொல்லுதற்கு ஞானமென்பார் வாய்பேச்சாமோ
சுகிர்தமாய் பாலுண்டால் தோற்றிவைக்கும்
வெல்லுதற்கு வினையபரன் பகத்தைப் போற்றி
வேதாந்தவோசை யினிலிருந்து காணும்
தொல்லுவிளை யாட்டினத்தால் செலிக்கப்போமே
தெருவுதனில் மாணிக்கங் காண்பாருண்டோ
நல்லுதலாய் வீடுகட்டி கொள்ள வேண்டும்
நமன்றனையே லகுவாக நயந்துதள்ளே. (290)

நயன்றபடி ஞானவித்தை கற்கவேண்டும்
நமக்கென்ன வொன்றிருந்தால் நடக்குமோ சொல்
குயவனுட பாண்டவித மறிந்திடாயோ
கோலமிட்டவர்ண மென்னசாய மென்ன
பயின்றமொழி மார்க்கமிதை பணிந்துபாரு
பாக்கியமாம் போக்கியமாம் பண்போர்க்கெல்லாம்
சுயமிதுவாம் வெகுதீர்க்கந் திறமையாகும்
சோடசத்தினம் பலத்தைதேர்ந்து பாரே. (291)

கலிவிருத்தம்

பாரெனப்படி யாமிது தீர்க்கனம்
காரெனப்படி கற்பகவுற் பனம்
சாரெனப்படி சர்க்கரை யொக்குமின்
பேரெனப்படி பெற்புற வூற்றுவாம். (292)

வூற்றிவூற்றி வுலாவியே வேற்றிடு
மாற்றிமாற்றி மடித்து விதழ்தனில்
சாற்றிசாற்றி நினைத்து சுழித்திடு
போற்றிபோற்றிப் பொருந்துவர் மெய்யரே. (293)

மெய்யானது மேல்பவீடரை தனில்
பையவூட்டிப் பலிக்க செலித்திடு
கையுமெய்யுமாய் காண்பதிது நலம்
ஐயர்பாதம மர்ந்து தொழுதிடே. (294)

தொழுதுநின்று நிழல்வித்ம் நீங்கியே
பழுதிலாமலே பார்த்து முடித்திட
வழுவிலாமலே வாழ்த்துத லாகுமாம்
முழுதுஞான முறைமையதாகுமே. (295)

விருத்தம்

முறையான வைத்தியத்தின் மார்க்கந்தன்னை
    மூட்டினேன் லகுவாகக் கேளுகேளு
சரமான சொல்லரிந்து சாஸ்திரத்தில் தேர்ந்து
    சகலருக்கு முபகாரமாய் நடந்து
அரசான தாய்பதத்தை வணங்கியேதான்
    ஆசையென்ற வாய்தனிலே சிக்கிடாமல்
விரசாக வேதாந்தனிலை யில்நின்று
    விவேகமுள்ள பண்டிதத்தை வினவிப்பாரே. (296)

சட்டை முனி பாரியற்றிய

சுத்தசஞ்சீவி யாநந்த சூரணம்

தரு - இராகம் - நொண்டிசந்தம்

ஒருவாபராபரமே-யெங்களுற்றமமே-கனவித்தகமே.

தருவாய் வரமெனக்கு-பதந்
    தாளினையே-யெனை-ஆளினைசெய்
தவமான நற்சுடரே-திரு
    தத்துவமே வுந்தன் சித்தமதே
நவதூய பொற்கடலே-சுப
    நாயகனே மலர் சீலனே நீ
தயையான சூரணத்தை-இதோ
    சாற்றுகிறேன்மிக யேற்றுகிறேன்
புயமான யேலரிசி -வங்கம்
    பூட்டுகிறேன் பத்ரி நாட்டிடுவீர்
வில்லான செங்கழனி-கோஷ்டம்
    வெண்ணிடவே இன்னம் பன்னிடுவீர்
சொல்லான திப்பிலியும்-மிளகு
    சுக்குடனே யெடுமிக்கனவே
வளமான சித்தரத்தை-புகழ்
    வாறுபலமொக்க பேருரைகேள்
தளமானதோர் ஜாதிக்காய்
    தான்பலமாங்குணத் தேனினவாம்
இன்பதயையான-இஞ்சி
    இரண்டு பலங்கற்கண்டுடனே
தென்பாமிவைகளெல்லாம்-பார்த்து
    தேர்ந்தெடுப்பாய்கண்டு சார்ந்திடவே
ஒன்றாப்வறுத்திடித்து-பொன்
    ஓலையைப் போலநிரம் வேலையதாய்

குன்றாமல் சட்டிதனிலிட்டு
கூட்டிடுவாய் பால்மேட்டிமையாம்
நிறைதான் வொருப்படியாம்-தேன்
நேத்தியுடன் பலம்யூற்றிடுவீர்
குறையாமல் நேர்ந்ததற்பின்-சொல்
கூறுகிறேன் பாகம்-தேரிடவே. (297)

வேறு - விருத்தம்

தேரியே விளங்குதற்கு செப்புகின்ற நேர்மைகேள்
ஆரியர் முன்னோர்கள் சொன்ன ஆகமவிதிப்படி
தூரிடாமல் கைமருந்தை சூட்சுமாகவுண்டிடு
பேரிலங்கு மென்றுவாய்மை பேசினர் களப்பனே. (298)

விருத்தம்

அப்பான மூலிகையாம் முசுமுசுக்கை
அன்பான ரசமதுவும் படிகால்தானும்
ஒப்பாக வொன்றாகக் கலக்கியே தான்
ஒருமையுடன் மெதுகாங்கையா யெரித்து
திப்பான திப்பிகளை வகலச்செய்து
திறமாக வடிகட்டி யெடுத்துக் கொண்டு
தப்பாமல் கற்கண்டு சர்க்கரையுமே தான்
தயவாகவைந்து பலங் கூட்டிடாயே. (299)

கூட்டியபின் தீவராட்சி பழம்பலம தொன்று
குணமாகவா யிலிட்டு தின்ன பின்பு
நாட்டமுடன் பாலதனை குடிக்கச் சொல்லு
நாதனருள் பெலத்தாலே தீரும்நோய்கேள்
வாட்டமிட்டு சிரசில் நிற்கும்பித்தந்தன்னை
வகற்றியே புத்தியதைத் தேற்றிவைக்கும்
பூட்டியதோர் பயித்தியத்தைக் கண்டித்தேதான்
புனிதமுடன் நல்வாக்கு பொருந்துந்தானே. (300)

பொருந்தவே சூரணத்தை சியங்கமென்பார்
புத்தியுடன் பார்த்தவற்கு பொய்யாகாது
திருந்தவே மேனியெல்லாங் குளிர்ச்சியாகி
தினந்தினந்தான் சந்தோஷ மாகும்
வருந்தினால் யெதுவுமொரு துரும்பு போலாம்
வாய்ப் பேச்சாலாமோதான் வகுப்பதற்கு
பெருந்துருத்திவுலையில் வைத்துத் தீயைமுட்டி
பெரிய தணலுண்டான வருகைதானே. (301)

வருவான கதையாகும் புவியின்மீது
    வசனிப்பேன் பத்தியத்தை வயணமாக
கருவான யிச்சாவின் பத்தியமாய் நில்லு
    காடைமுயல் கவுதாரி வுள்ளதாகும்
சிறுசான வூர்க்குருவி யாமைதாரா
    சிதராமல் விடையொடு நெய்பால்சாதம்
தருவான வாழைகச்சல் காய்வகையைப் பார்த்து
    தடங்களன்றி நன்றாகக் குடுக்கலாமே. (302)

ஸ்நானஞ் செய்யபாக - விருத்தம்

குடுத்தபின்பு மூன்றுநாள் சம்பளத்தின் சாற்றை
    குணமாக நல்லெண்ணெயில் மத்தித்தேதான்
தொடுத்தேதான் சிரசுதனி லூரத்தேய்த்து
    துடியான வெந்நீர் விட்டலர வூற்றி
சடுத்தமில்லாப் படியேதான் றுடைத்தபின்பு
    சலுதியாய் மிளகுநீ ரசனமூட்டு
கடுத்தபொல்லா பித்தமதை மாற்றுமாற்றும்
    கர்த்தாவைப் பணிந்து செய்யக் களிப்பதாமே. (303)

(இதில்-ஒக்காளம்-மயக்கம்-வாந்தி-நீர்க்கடுப்பு-வெறி நீங்கப்படும்.)

விருத்தம்

களிப்பாரு ளத்திலே களங்கம் நிலையாது
ஒழிப்பாரு ளத்திலே ஒருகோடி கோத்து
பழிப்பாரு ளத்திலே பண்பது யாதிலை
கொழிப்பாரு ளத்திலே கோள்விள்ளப்போமோ. (304)

விள்ளப்படாது வேதாந்த மூலத்தை
அள்ளித் திரிந்தா லவரோடு பெரியவர்
ஒள்ளியச் சந்திரன் ஒளியுருப் பாதியும்
தெள்ளியறிந்துத் தேடுவீரிங்ஙனே. (305)

இதுவுமது-வீம்பர்கள்

இங்ஙன மென்றா லேற்றத் தகுவரோ
அங்ஙன வென்றாலவர் வசமாமோ
தொங்கன வோடித் துடுக்குடநாடினால்
எங்கணு மெச்சுமோ யிதுதயை வாட்டம். (306)

ஆட்டமதாடுவர்அமர்ந்திடார் தன்னிலே
மேட்டிமை யென்ன வீம்பென்ன வீனிலே
கூட்டமென்றூ ற்றினால் கூடுமோ ஞானம்
பூட்டின சிலம்பொலி போன்ற வரானதே. (307)

ஆனநற் பீடமமைப்பது தீர்க்கம்
தானத்தைத் தீண்ட சதகோடி வானந்தம்
வானபதின் மீன்போல் வகுப்பதைத் தெண்ணிலர்
ஞானத்தைக் கற்றால் நற்பெலன்றானே. (308)

இதுவுமதுதானம்

பெலனென்ன சொல்லு பேசாதமந்திரம்
தலமென்ன சொல்லுஞ் சாகரவீடது
நலமென்ன சொல்லு நமன்றனை நீக்கலாம்
புலமென்ன சொல்லு பொருளிதுவாமே. (309)

பொருள் தன்னைக்கண்டு பொதுவினில் விள்வதார்
அருள்தனக்கே தான் அனந்த நூலாச்சுது
இருள்தனை தீர்க்கயெடுத்து சொல்லெலாம்
தெருள்தனை செவியிற் செப்புவர் தாமே. (310)

தாமென வோதுந் தனக்குள்ளே நாளும்
நாமென வூன்றினால் நடக்குமோ யெவர்க்கு
போமெனச் சொன்னாலவர் பவம்போமோ
ஆமென விருக்கும் அம்பர சுழினையே. (311)

மனதடக்கம்-ஆசிரியவிருத்தம்

சுழினை நலமிகு புகழ்வ திறமையதிலாசையுஞ்
சுகிர்த நவமகிமை யினவாம்
வழிவகைகளிசை யவொரு நிலமைசுப யூதன
வருகையது பெலனானது
மொழிபரவு மேலணியா லோதுதிரை யூடனுதல்
முருகவலையா னெனசொலும்
பொஃழியுது பாரிரவு பகலொளிகளணி வாகன
பொய்கையில்லாத செயலே. (312)

கலி விருத்தம்

செய்து பார்த்ததற் கேயுறு தோன்றுதல்
உய்துபோவென வாழ்த்து மரன்பதம்
எய்துமெய்து மிசைகொள லுற்றகை
பெய்துபொன் மலராகும மிர் தசீர். (313)

ரோமரிஷியாரியற்றிய

அழகிய சொக்க சூரணம் இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

சீர்கொண்ட வானகம் புவிமுதலனைத்தையும்
சிருஷ்டித்த சின்மயப் பொருள்
சிற்பரம வானந்த மணிமந்திர வசீகர
சிரோன்மணி பொற்குழலிவிமலீ
பேர்கொண்ட வைந்துரு விநாற்றலிணை மாற்றிட
பெட்பணிகளாகவே தான்
பெரியநயனச் சுபமீதேறி சிங்குவை
பிரியமாய்க் கமல மொப்பி
நேர்கொண்ட பிரயையே நிறுத்தியேமனையினில்
நீடிக்கவே தமிகு வாம்
நெறிமுறைகள் தவறாமல் நிட்டையிலிருந்துகண்
நிதானிக்க வரமருளுவீர்
ஏர்கொண்ட சுக்குடன் தாளிசைப் பத்திரி
இலகுமாம் பரங்கிப் பட்டை
எழிலான வால்மிளகு இலவங்கமொடு குறாசானி
ஏலமும் வாய் விளங்கம்
கார்கொண்ட தினியதொரு சீரகம் வெண்மிளகு
கனமானநெல்லிவற்றல்
கருதரியமுத்தமோடரத்தையுமிக்கனைக்
காணவோர் பலமுடையதாம்
தார்கொண்ட திப்பிலி ஐந்து பலமானதை
தயையுடன் சேர்த்துபின்னர்
தனியான யிருவேடி கசகசாவிடை யதும்
தழைக்கவே மாஞ்சி லோடு
வார்கொண்டவன் மூலியானது பிறாயிநிலை
வளர்கின்ற மருதன்பட்டை
வகையிதுவா மிருபலம்வேண்டியே கொண்டபின்
வயணமாய் வருத்திடுத்து
தேர்கொண்டது யிலினால் வடிகட்டி யானபின்
செழுமையாய் வைத்து மேலாய்
தித்தித்த சர்க்கரை சரியிடையதாகவே
சேர்த்துதான் வுண்ணுவீரே. (314)

வெண்பா

துயரம்போம் வல்வினைகள் தூரவகன்று விடும்
பயமரவே கொண்டவர்க்கு பக்குவமாம் நயமிலகும்
வல்லாரை மூலியதை விராகனிடையுஞ் சேர்த்து
நன்றாக வுண்டால் நலம். (315)

திருப்புகழ் சந்தம்

நலமாமிக வோர்மொழிகேள் மிக
 நாடாதது வாம்சிரலும்
பெலமாகிய பித்தகனத்தலும்
 பேராதெரு மேககிரந்தியும்
வலுவாசிய வாயினிலூரலும்
 வகைவேகமதான உளைச்சலும்
பலமாய் வருவால நிலச்சலும்
 பேசாமலே அகலுவது உண்மையே. (பொதுதானே) (316)

உண்ணார்க்கொளி விதமதுகாணுமோ
 உரையார்க் கனுபோக மதாகுமோ
கண்ணார்தனை பார்த்திடவே வரும்
 கணிதப்படியா மெனவேவகை
எண்ணார்க்குள தோதிருவருளடி
 என்றுந்துணையது நிலைகெதிமதி
பண்ணாகிய மொழியுணராகிய
 பரமப்பதம் வதுமிகு வாருதி. (வதுதானே) (317)

கலிவிருத்தம்

அதுவிதத்தினில் நின்று வுருக்கமாய்
பொதுவிதத்தினில் பெற்றிடு வுத்தமம்
மதுவிதத்தனை நீக்கியே நெல்லிக்காய்
சதுவுதத்தனை யூட்டிடு நல்லதே. (318)

இதுவுமது-பத்தியம்

நல்லதாகு மிதற்கு நேர்பத்தியம்
சொல்லுவேன் மிகவுண்மை யதாகவே
வெல்லுவேன் நெய்யும்பால் மிகவாடதும்
கல்லுவேன் வாழைபிஞ்சது வாகுமே. (319)

பிஞ்சதான முருங்கை யவரையும்
வஞ்சமில்லா வழுதலை வற்றலும்
நெஞ்சமே மகிழானதோர் சுண்டையும்
கஞ்சமாம் புளியாரை யாகுமே. (320)

ஆரையொடு துவரைப் பருப்பதும்
மீரையில்லா கிழங்கானின் வற்றலும்
வேரையொன்றும் விகடமாய்க் கூட்டிடா
பேரைபாரினி பேசுவனப் பனே. (321)

அப்பனே யிளங்காடை யதாகுமாம்
ஒப்பமாய் திருவூர்க் குருவியதும்
தப்பிலா முயலுள்ளான் கிஞ்வையும்
செப்பமாய் நெய்யில்தானே பொரித்திடே. (322)

விருத்தம்

பொரித்தகறி கறுக்காம லெடுக்கவேணும்
பொன்மயம் போலானபின்பு பார்த்துக்கொள்ளு
தரித்திரத்தால் செய்யாமல் விட்டிடாதே
தவறினா லென்பேரில் குற்றமில்லை
அரித்தவித நோய்களைத்தான் நீக்கும்நீக்கும்
அனல்கொள்ளா திருக்குமப்பா ஆய்ந்துபாரு
விரித்ததனில் பொய்யல்ல விவேகமாக
விளங்கவே சொன்னபடி விதஞ்செய்வீரே. (323)

ஸ்நானம்

விதமாக ஸ்நாநமது செய்வதற்கு
விருப்பமுடன் சொல்லுகிறேன் வினவாய்க்கேளு
பதமாக நெய்யதுவும் பலந்தானொன்று
பக்குவமாய் சிரசுதனிற்றேய்த்துக் கொண்டு
இதமான சீயக்காய் வெந்நீர்விட்டு
இசைவுடனே முழுகிவரப் பிணிகள் நீங்கும்
நிதமுனைத்தான் கெடுக்கின்ற சூடனைத்தும்
நிதானமதாய் நீங்கிவிடும் நிதந்தென்பாமே. (324)

வேறு - கலி விருத்தம்

பட்சணி நோக்கல்
தென்புதரும் பாரு
முன்பதத்தைக்கோறு
பண்பு நெறியூறு
இன்பவருமயேறும் (325)

மயிர்ப்பாலம்
ஏறுவது கண்டு
தேறுவது கொண்டு
மாறுவது விண்டு
சாறுநிதம் பண்டு. (326)

கைத்தொழில்
சொன்ன வழிநித்தம்
வன்ன மொழிப்பத்தம்
கன்னலிது சத்தம்
நன்னுமதி சித்தம். (327)

கருதத்துவம்
சித்தமது மாட்சி
அத்தனருள் காட்சி
சுத்தமுள்ள சூட்சி
வித்தையிது சாட்சி. (328)

ஞானவிதி
பண்டகையின் சாலை
விண்டிலர்கள் சோலை
கண்டவர்கள் வாலை
அண்டிடுவோர் கோலை. (329)

அங்குலம் நாலு
கோலையெடுத் தாட்டு
நூலை தொடுத்தூட்டு
வேலையிலே தீட்டு
பாலை நிதமூட்டு. (330)

திறத்தல்
மூட்டி விட்டாலாகும்
கோட்டி யெலாமேகும்
சாட்டி நிலைப்பாகும்
ஆட்டிலற யூகும். (331)

இடமிதுவெனல்
யூகையுடன் வைத்து
தாகையிடுமுத்து
சாகை யெனப்பற்று
தோகையர் சொல்லற்று. (332)

குற்றமற்றது
தாதுகுணராசி
வாது சொலாள்நேசி
கோதுவு ராசூசி
போதுமிவள் வாசி. (333)

ஆனந்தவொளி
வாசி மலரேற்றி
பூசிவிடு வூற்றி
நேசியினந் தேற்றி
பாசி விழலாற்றி. (334)

ஞானப்பெண்
ஆச்சியவள் தானே
பேச்சில் நடைதேனே
வாச்சிடுவாள் பானே
ஏச்சுடுவள் மானே. (335)

அவையடக்கம்
மானுப மாயற்று
தானுமதி லொன்று
தேனு முருங்கற்று
நானு மெனப்பற்று. (336)

மூலதெரிசனம்
பற்றியுண ரையன்
உற்றபத மெய்யன்
கற்றவர்க்கு கையன்
குற்றமிலா துய்யன். (337)

பரிசுத்தவகை
துய்ய கலைமாது
செய்யுள் வகைபாது
மையலி லாகாது
வைய மலர்தாது. (338)

தோற்றும் புகழ்
ஆற்றிபூசை தன்னில்
ஏற்றிடுவீர் முன்னில்
தோற்றிவிக்குங் கண்ணில்
போற்றிடுவீர் நன்னில். (339)

தோத்தரித்தல்
நன்னிலத் தோர்காணே
கன்னிகையைப் பேண
சொன்னமுறைத்தோண
அன்னமுறை யூண. (340)

திறமைபெற்றல்

முறையுனக்குவுண்டு - திறையுனக்குள் கண்டு
வரைவின் நெறிபண்டு - துரைமொழியார் விண்டு. (341)

கொங்கணரியற்றிய

சூட்சாதி சூரணம் - விருத்தம்

ஒழியாத பவுத்திரங்க ளொழிய வென்றால்
உரைக்கிறேன் மேனியிலை சமூலமப்பா
நெளியாமல் நிழலுலர்த்தா யுலர்த்தியாட்டி
நேத்தியாய் வடிகட்டி வேருகடிதான் வாங்கி
கழியாத வெண்ணெயிலே குழப்பிவுண்பீர்
காங்கனது வுலந்தநோய் கடினமானால்
அழியாமல் மண்டலந்தாணுண்ணச் சொல்லு
அப்பனேநீர் பாச்சலாறுந்தானே. (342)

ஆறுமப்பா யிம்மருந்தை நிசமாய் சொன்னேன்
யாவருக்குஞ் சொல்லாதே ஆத்தாள் சொன்னாள்
மீறியதோர் கெஞ்சநாள் வியாதி யென்றால்
விரைவுடனே யிருபதுநாள் கொள்ளச் சொல்லு
வேறுபடும் வியாதியென்றால் மண்டலந் தானூட்டு
விளம்பினேன் சூரணத்தாலுண்மை வுண்மை
பாருமொரு பதார்த்தங் களருந்த வேண்டாம்
பகர்வான நெய்பாலும் அசனமாமே. (343)

கலிவிருத்தம்

அசன முற்றிட ஆக்கைக் குறுதியாம்
விசன மற்றிடா விதமறிந்துண்டிடில்
வசன மொப்பிது வல்வினைப் போகவே
சுகனையாகவே சொற்குண மைந்ததே. (344)

வேறு-விருத்தம்

ஐந்துடனைந்து மறிவீரே யாகில்
சிந்தைத் தெளிந்து செவ்வையுருப்படும்
தந்தையினாலே தவமது பெறலாம்
நிந்தைநீக்கி நிறை வழியாமே. (345)

கேழ்வி

ஆமெனச் சொல்லு மவைகாண்ப தெவ்விதம்
போமெனச் சொல்லி புலம்புவர் கேட்டிலார்
தாமெனச் சொல்லி தயையுள்ள முன்னர்
நாமெனச் சொல்லி நாட்டினர் தானே. (346)

வெகுளி

நாட்டினர் பெரியோர்ரவின்றது வெல்ல
ஆட்டித் திரிந்தா லாகுமோ யெதுவும்
மேட்டிமைக் கண்ணை விட்டனப் போக்கு
தாட்டிகமா மெனசாற்றுவர் சாற்றியே. (347)

குணவெழுத்து

சாற்றுது ரெண்டு வெழுத்ததைக் கண்டு
வேற்றுது மூன்று வெழுத்ததினால் யீது
போற்றுது பாருபுகழ் பஞ்சகர்த்தாள்
வேற்றுமையில்லை விடிந்ததைக் கேளு. (348)

கனவினவல்

விடிகாலை வாரணம் விழித்தது சொல்லுறும்
படித்ததைக் கண்டு பகரிதமாக
வடித்து வடித்து வாய்மதம் பேசினால்
முடித்தசொல் வருமோ முனைகண்ட பேர்முன். (349)

கங்குலகற்றல்

பேரென்ன வென்று பெருமையில் கேட்பர்
சீரென்ன வென்று தேர்ந்திடார் தேர்ந்திடார்
காரென்ன வென்று களித்துப் பின்றன்னிலை
ஊரென்ன வென்று வுகந்த வராரிலை. (350)

உலகவழக்கு

ஆரிலை யெனவும் அறியாமல் சொல்வதோ
பேரிலை யெனவும் பெருமை கொண்டாடுவர்
தாரிலை தருக்களவை யினக் காதையாம்
நேரிலை யென்று நிதம்நித மெண்ணிடீர், (351)

பெரியோர்களுயர்வு

எண்ணிக்கை யுண்டோ ஏக சுயாநந்தம்
ஒண்ணிக்கை கற்றிலார் யிடும்பையின் வார்த்தையால்
உண்ணியபேர்க்கு பொருள்நெறி காணுமாம்
திண்ணங்களில்லை தெய்வச் செயலதாமே. (352)

தத்துவம்

தாம்தனியாகி தனித்தது முத்தொளி
தேம் தனிப்பின்றி ருமலர் திருபொற்பதம்
நாம் தனில் நாமேநாடியே பார்த்தால்
காம் தனிற் கையில்காண்பது யூகியே. (353)

அறிவுள் தெளிதல்

யூகியாய் நின்றால் வொன்படும் மெப்பொருள்
ஆகியவார்த்தை அவனிவள் வொன்றித்து
தேதியா மவர்க்குத் தெரிதலா மிக்கனம்
மோகியர்க் கெல்லாம் பொய்யெனக் காட்டுமே. (354)

கொங்கணவரியற்றிய

அதிவித கனக சூரணம்-கலித்துறை
காட்டில் முளைத்த வனமூலி யெல்லாங் கனகமதாம்
பாட்டில் படித்தப்படியே யிருக்குமாம் பார்ப்பவர்க்கு
மாட்டியிழுக்க வகைவகையா மிதுமா பெரிது
ஏட்டிலிசைந்தது கண்டவர்க்கே பொருளெயது மென்றே. (355)

ஆசிரிய விருத்தம்

என்றிசையு மொன்றினம தாகமயமாகவே
    எப்பொழு தொரு நெறியதாய்
நன்றியுணரா மெனப் புனிதமாய் விர்த்திக்க
    நறுபொழிவு பொற் சுயமென
கன்றிதமிலாமல் நிர்க்கமிர்த வொள்ளிப்பிரகாச
    கழல்தனை சிரமீதினில்
ஒன்றியே சொலுதலிது கனகநிறை சூரணம்
    ஒழுங்குடன் பின்வருகை கேள். (356)

வேறு-விருத்தம்

கைப்பொருளிது வெண்கணக்குடன் கேள்மிக
பொய்ப்பொருள கற்றிபூட்டுது சூரணம்
மைப்பொருளிலை யிதுமாகுண முற்றிடுந்
வைப்பொருள் மிக்கவசனிக்கு இன்பமே. (357)

இன்பமாம் தாளிசை இசைவுள்ள கோஷ்ட்டமும்
நன்பெழில் திப்பிலி நலமான சுக்குடன்
பொன்சுயமின் புகழ் சீரகமாஞ்சி
முன்னணி சோம்பு முயற்சிவால் மிளகு. (358)

வால் மிளகத்தித்திப் பிலிகிராம்பு
பால் நிறமான பரும் வெண்மிளகு
வேல் குலசாதிக்கா யொடுத்தாணி
மால்பெல நெல்லி வற்றலுந்தானே. (359)

வற்றலுங் கடுக்காய் வதிதமாம் பத்திரி
உற்றதோர் கொத்தமல்லியுமாக
பற்றது வில்லாவக்ரா காரமுல வங்கம்
குற்றமதில் லாபட்டையோர் நிறையே. (360)

நிறையொருப் பலமாய் நிதானிக்க வெடுத்து
குறையிலாதாகக் குணம் பெறவே தான்
மறைய வருரைத்தமதுர சொல் போலே
முறைபடியே தான் வருத்திடிப் பாயே. (361)

இடித்தபின் வடிதானியல் புடன் கொண்டு
படித்தனர்ப் படியே பாங்குடனே தான்
துடித்திடா தெடுத்துத்துல்லிய மாக
வடித்ததைப் பீங்கான்றனில் மிகவைத்திடே. (362)

வைத்ததைப் பார்த்து வகையுடன் சர்க்க்ரை
கத்தனைப் போற்றிக் கடுகவே சேர்த்திடு
பத்திரமாக யிடைக்கிடைக் கூட்டியே
உத்தியதாக வுயர்வுடன் காலையே. (363)

காலையு மாலையுங் கணக்குடனுண்டால்
வேலைபோல் நிற்கும் வெகுவிதப் பிணியதை
கோலை போலாட்டிக் குணங்குடிக் கொண்டிடும்
ஆலயமான அய்யனின் சித்தமே. (364)

சித்தப் படிக்கி சீர் வழியானால்
புத்தியுருமாம் பொன்மயம் போலே
மத்திபமாகா மனோரம்யம் பொற்பதம்
வெற்றிக் கொடி யெனவிளக்கமதாமே. (365)

தாமென நின்றால் தடுக்குங் கனவது
வாமெனப் பூசைவர்த்திக்க வர்த்திக்க
சோமனுக்குள்ளே தோற்றிடுங் கதிரது
காமனை நீக்கிடில் கைகண்ட தாமே. (366)

நோய்தீரல்-குயிற்பாடல்

கண்டதைச் சொல்லுகிறேன் மிகவே யேலலக்குயிலே-யான்
விண்டதைப் பார்த்துக் கொள்ளு ஜெயஜெய யேலலக்குயிலே
பித்தத்தின் வெட்டைய துங்கிறாணி யேலலக்குயிலே-கனல்
வித்தார பாண்டு விக்கலனல்முதல் யேலலக்குயிலே
அஸ்த்தியின் வெட்டை சுரமறோசிகம் யேலலக்குயிலே-மிக
சொஸ்தமதாக்கிடுமாம் புகழுற யேலலக்குயிலே
புண்ணாகும் நெஞ்சுதனிலியற்றும் யேலலக்குயிலே-விம்மல்
எண்ணாமல் நீங்கிவிடும் மிடும்பை யேலலக்குயிலே
தாகம் புரட்டலுடன் வருத்தும் யேலலக்குயிலே-அன்னம்
தேகத்திரேஷ மெல்லாந் தணிக்கும் யேலலக்குயிலே
கைகால் யெரிவுகளும் பழம்பிணி யேலலக்குயிலே
மெய்வழியாக்கி விடும் அவிழ்தம் யேலலக்குயிலே-நிலம்
இவ்வித நற்குணத்தின் மருந்தை யேலலக்குயிலே-கண்டு
செவ்வியதாக வுண்ண வசப்படும் யேலலக்குயிலே.

பத்தியம்

பக்குவமாகவேதான் வுரைக்கிறேன் யேலலக்குயிலே-கண்டு
மிக்கவே வாட்டிறைச்சிவற்றல் கொள்ளு யேலலக்குயிலே
கத்திரி பிஞ்சுடனே முருங்கை யேலலக்குயிலே-கிழங்கான்
வுத்தகருவாடா மிதற்கு யேலலக்குயிலே
நெய்யுடன் பாலாகு மிதற்கு யேலலக்குயிலே-அசனம்
பையவே பார்த்துவுண்பீர் பண்பாக யேலலக்குயிலே
அவரை பிஞ்சுடனே துவரையாகும் யேலலக்குயிலே-இதற்கு
நவரையின் பழமாம் பஞ்சதாரை யேலலக்குயிலே
காடைகவுதாரி முயலோடு யேலலக்குயிலே-இன்னம்
பேடையின் குஞ்சாகுமறிந்துக் கொள் யேலலக்குயிலே
மஞ்சைகறி யாகுமிகவும் யேலலக்குயிலே-நீங்கள்
அஞ்சாமலுண்ணிடுவீர் நிதம்நிதம் யேலலக்குயிலே.

ஸ்நானஞ் செய்ய

பார்த்து தலைமுழுகு நெய்சீயக்காய் யேலலக்குயிலே-இதை
சேர்த்துக் கொளிவ் விதந்தான் ஜெயஜெய யேலலக்குயிலே
வென்னீரில் ஸ்நானஞ் செய்வாய் மகிட்சியாய் யேலலக்குயிலே
பன்னியமாக நீதான் தெரிந்துக் கொள் யேலலக்குயிலே. (367)

சம்பிரதாய சூரணம் - விருத்தம்

தெளிப்புற்ற சம்பிரதாய சூரண மென்றே
களிப்புற்று செல்லுதுக் கருணையினின்பமாய்
ஒளிப்புற்றுப் பார்க்கவுண்மையீ தென்பார்கள்
விளிப்புற்று செய்வக மகிழ்வாமே. (368)

மகிழ்வர்கள் நன்று மதுர நல்வாக்கியம்
புகழ்வர்கட் குண்மை புண்ணிய கீர்த்தியாம்
இகழ்வர்கள் துட்டரையா தொன்றுமிலையென
துகழ்வர்கள் ஆய்ந்து தோய்ந்ததைப் பாரே. (369)

பாருயர் சிவதைவேர் பலமுமே பத்தது
பேருயர்வாகப் பெட்புடன் பாலினில்
சேருயர்வாகச் செழுமையாய்க் காய்ச்சிபின்
நேருயராக வெடுத்து முன்னிணையே. (370)

இணையதுவாகவே ரவியினிலிட்டு
அணையவே வுலர்த்தி அடவுடனே தான்
துணையிதற்கான தொடர்சியைக் கேளு
பிணையுற மருந்தை பேசுவோம் பார்த்திடே. (371)

பார்ஜெய இலவங்கம் பகரி தகடுக்காய்
சீர்ஜெய வேலந்திரி கடுகோமம்
தேர்ஜெய நெல்லிவற்றல்வாய்விளங்கம்
தேர்ஜெய ரோகணி வகைக் கொருபலமே. (372)

பலந்தரும் நிலாவாரைப் பாகமதாக
சலமிலாப் படியே பலமது சேர்த்து
நலமுடனொக்கவே சேர்த்து நயன்றிட
பலமுட னிடித்துபேர் பெறவாங்கே. (373)

வாங்கியே வடிகொண்டி சையவே நீதான்
தாங்கியே பீங்கான்றனில திவிதமாய்
காங்கிஷமதானால் மேலுற கட்டியே
ஓங்கியே மூடிவொருவாரம் வைத்திடே. (374)

வைத்ததில் நேரிடைச் சீனியைக் கூட்டு
உத்தமஞான வொருபொரு ளப்பனை
மெத்தவும் வேண்டிவியல் புடனிந்துப்பு
குற்றமில்லாமல் சேர்ப்பதோர் பலமே. (375)

சேர்த்ததில் வேரு கடியள வாகவே
பார்த்திட வுண்டுபண்பெறவேதான்
தீர்க்கமாய் வென்னீற்றான் மிகக் குடித்து
கார்த்திட வேணுங்கால் நாழியொன்றே. (376)

ஒன்றபின்னி ணக்கமாகவே சொல்லுது
குன்றிடா திளப்புமில லாமலே சரியாய்
அன்றிது பேதித்தட வுடனாகும்பார்
வன்றியே வாய்வை மடக்கியே கீழ்விடும். (377)

கீழ்நோக்கலாக்குங் கெடும் பழமலத்தை
தாழ்வது வாய்வைத் தணித்திடும் பித்தத்தை
ஊழ்குணவைய மொடுங்கியே நிற்கும்
நீழ்புகழாக நினைவுடன் சொன்னதே. (378)

சொன்னது நிசந்தான் சூது செய்யாதிரு
பன்னியக் கிராணி புளித்தேப்பம் வாய்வதும்
உன்னியே நீக்கும் உளைச்சலும் வாந்தியும்
பின்னிடா தெனவே பெரியோருரைத்ததே. (379)

உரைத்ததைப் பார்த்து நீவொழுங்குடன் சனசஞ்செய
விரைவுடன் மிளகுநீர் மேலான காய்வகை
குறையறப் பார்த்து கொண்டிடு யின்பமாய்
புறையறவேதான் புகன்றது தானே. (380)

ஞானமே சுயம்பு

புகன்றது ஞானம் வெளிப்படை யாகுமோ
அகண்டமே மெய்வழியானந்த ரூபமாம்
விகண்டிலார்க் கொருவழி விற்பன செய்கையாம்
நகண்டனற் குண்டோ நாதர் மகத்துவம். (381)

நாதவிந்ததிலே வுருவான சொல்லது
பேதமித்திரத்தால் வந்தது யாவற்கும்
மாதவ முனிவர் மாபெரியோர்கள்
வேதமென்றோ திவிளங்கினா ரென்றதே. (382)

கலிவிருத்தம்

என்றதானதோர் கேழ்வியும் நிட்டையும்
ஒன்றதாகினால் ஊக்கமதாருமாம்
குன்றினால்வைத் தோற்றினும் தோற்றிடா
மன்றில் தேர்ந்தவரா யிரத் தொன்றதே. (383)

ஆயிரத்தி லவரெவரோ நிறை
பாயிரத்திலுரை தருமிப் பொருள்
வாயிரத்தி லூற்றினாலேற் குமா
தாயிரத்தவில் தங்குதே பலன். (384)

பலத்த சாத்திரங் கற்கினு மென்பலன்
சலத்தின் மீதிலுலாவுவார் வழி
தலத்தில் ஞானி முன்னிற பவரார்கனம்
புலத்தினாலது போதுமென் றொக்குமே. (385)

ஒக்கும் வொக்கும் வொளிவெளிகண்டபின்
திக்குமாமேல் வழிப்பூட்டைத் திறந்திடு
தக்குமா மிகவே ரேசகக்கும் பகம்
நக்குவோன்றனக் கேவருளது கூட்டுமே. (386)

கூட்டுமாம் பொழிந்தாட்ட இடந்தனில்
தீட்டுமாம் சுயதிவ்விய வேதாந்தத்தில்
மேட்டியூட்டி விளக்கொளி கண்டபின்
வாட்டமொன்றில்லை வாய்ந்து கனிந்திடே. (387)

வேறு - கலிவிருத்தம்

கனிந்திடும் பேர்க்கு கருணையமுர்தமாம்
முனிந்திடும் பேர்க்கு முயற்சி நின்றாடிடும்
தணிந்திடும் பேர்க்குத் தாயுறுவாகுமாம்
தொணிந்திடும்பேர்க்குத் துயரது வெல்லுமே. (388)

சுந்தரரியற்றிய
ஜெயபூரண சூரணம் ஏலப்பாட்டு

ஏலேலோ ஏலேலோ - தத்தெய்யா
ஏலேலோ ஏலேலோ.

திருக்கடவுள் கழல்தனையே - நிதமும்
சிந்தைதனிலேற்றியே தான்
தருவான மூலிகையை - தத்தெய்யா
சாற்றுகிறேன் நேத்தியுடன். ஐரூர்.

உருவான வனமூலியானதைக் கண்டு
உத்தியாயகின் பேரில் ஞாபகங்கொண்டு
தருவான நேர்சரக் கென்றதில்நன்று
தயவுடனே பேர்பெற தழைக்கவே பார்த்து
குருவான வஸ்துவை குணர்ந்திடுங் கப்பல்
குறியான படினமதை நெறியாக சொல்வேன். ஏலே.

ஏலமிகலவுங் கமுடன்-கிராம்பு
இசைந்த தொரு கார்போகும்
கோலவர்ண சீரகமும்-தத்தெய்யா
கொத்தமல்லி அக்கிரா காரமுடன். ஜரூர்

சீலமதாகிய தக்கோலம் பத்திரி
சேர்ந்ததிரு நாகப் பூசாதிக்காய் சோம்பு
தாலமிசையோர் புகழ் நன்னாரி வேரும்
தனதான தாளிசை நெல்லியின் வற்றல்
ஜாலமில்லாதொரு நெற்பொறிஓமம்
சரியான வாலுளுவை யானதைப்பாரே. ஏலே.

பார்த்த தெடுப்பாய் சித்தரத்தை-சுக்கும்
பதமான மிளகுடனே
சேர்த்தெடுப்பாய் திப்பிலியும்-தத்தெய்யா
செழுந்தவல்லி கிழங்குடனே. ஜரூர்

நேர்த்திடும் லவங்கப்பட்டை யுடன்மோடி
நிலையான சிங்கியும் மாஞ்சியொடு கோஷ்டம்
தேர்ந்தபடியா முத்தக்காசது மொக்க
தெளிவாகயிவை யெலாமொரு பலமதாக
சீர்பெறவே தாங்கியே வருத்திதை யிடித்து
திறமாக வடிகட்டி வுறவாகவேச் செய்ய. ஏலே.

செய்தபின்பு பாகமதை செழிக்க
செவ்வையுடன் புகலுவேன்யான்
ஐயமில்லா பேரீச்சையும் தத்தெய்யா
அறிவுடனே முந்திரியும் ஜரூர்

பையவே யிதுரெண்டும் பலமெட்டதாக
பாங்கான சர்க்கரை யிடைக்கிடைக் கூட்டி
கையினால் பிசைந்துநெய் விட்டதையெடுத்து
கவநமுடனெல்லிக் காயினளவாக
மெய்யினிலுள்ள பிணிநீங்கிடவே வேண்டி
மேலாக அவிழ்தமதை யேலவே கொள்வீர் ஏலே.

கொள்கையிலே தீருகின்ற-வியாதி
குணமுடனே கூறுகிறேன்
துள்ளுகின்ற பித்தமுதல்-தத்தொய்யா
தொடர்ந்துவரும் க்ஷயரோகம். ஜரூர்

கள்ளமுறுங்காங்கையு மஸ்தியின் வெட்டை
　　கனமான வெள்ளையு மந்தமொடுகாய்ச்சல்
மெள்ளவே பகட்டிடும் வாய்வூறல் நாற்றம்
　　மேல்கொண்ட வசதி பசிதீபனமதாகும்
வள்ளலருளால் கபம்யீளை வலிசோகை
　　வனந்த நோயணு காதுகுணநல மதாமே. ஏலே.

பத்தியம்

நலம்பெறவே பத்தியத்தை இதற்கு
நாட்டுகிறேன் கேட்டிடவே
பலம்பெறவே நெய்துவரை-தத்தெய்யா
பகர்வுடனே வெண்ணெயாட்டி றைச்சி. ஜரூர்

கலநேகக் கத்திரி பிஞ்சுடனே கூட்டு
　　களிக்கவே வெண்டைபீற்குடனே சேரு
விலகாமல் சர்க்கரை கற்கண்டுமாகும்
　　விளாம்பழம் நவரையுங் கொடி முந்திரியாகும்
பலமான அன்னாசி சேர்த்திடப் பாரு
　　பிரபலமதாகவே விருபொழுதுண்பீர்.

இருபொழுது வருந்திடவே - சுகமாய்
இதையமது மகிழ்ச்சியதாம்
திருந்திடவே கனலாற்றி-தத்தெய்யா
செவ்வையதாயாக் கிவைக்கு. ஜரூர்

மருந்திது யாவர்க்கு நல்விசையமாகும்
　　மாறாத வல்வினை வழிவிலகி போகும்
பருதியைக் கண்ட பனிபோலவே நீங்கி
　　பால்போல மேனியை பக்குவமதாக்கும்
சுருதியதில் சொன்னபடி சூட்சமீதாகும்
　　சுந்தரவினித மொழிமந்திர மிதாமே. ஏலே.

மந்திரமாய் பாய்விரித்து-கப்பல்
மகத்துவமாய் வாரியிலோடுகையில்
அந்திரமாய் தொண்ணூற்றாறு பேரில்-தத்தெய்யா
அடவுடனேநின்ற மூன்றுபேர்கள். ஜரூர்

கொந்தகளிப்பாகிய கடலலைப்போலே
　　கோவிற் றெழுந்தவிதப் பாகத்தைக் கொண்டு
சிந்தை கனலூடாமற் றெய்வதத்தை நம்பி
　　சீக்கிரங்கப் பலிலேற்றி சரக்கை
அந்தமுடன் பீரங்கி வெடிகுண்டு தீர்ந்து
　　ஆய்ந்து சூரணத்தைத் தோய்ந்து செய்வீரே. ஏலே.

தொய்ந்த ஜெய பஞ்சகர்த்தாள்-தனையே
துதித்திரைஞ்சி பூசை செய்வாய்
சாய்ந்திடாமல் கப்பலது-தத்தெய்யா
சனுவுடனே சுக்கான்றனைப் பாரும். ஜரூர்

பாய்ந்தவர் கோபமது வாராமல் நித்தம்
பலபேர்கள் நாடாமல் வாசலில் நின்று
ஆய்ந்துமுன் சுழிநாடி ஆனந்தங் கொண்டு
அஞ்சாதனஞ் சயனின் கொடிதனையே நாட்டி
காய்நதணல் கொள்ளாற் றொண்ணூற்பேர்க்கு
கருணைபெற தீனெனபெருமை சொல்லலாமே. ஏலே. (389)

வெண்பா

பெருமையுள்ள நன்மருந்தை பேசிவைத்தே னுண்மையதாய்
கருமமெல்லாம் நீங்கிவிடுங் காசினியிற் றருமமிது
ஞானத்தின் போக்கை நயம்படவே-சொல்லுகிறேன்
தானத்தைக் கண்டு மகிழ்தான். (390)

விருத்தம்

தானான நிதிமார்க்க மொன்று கேளு
தப்பாமல் சமரசத்தை வுண்ணவேணும்
மானான பராபரத்தை யறியவேணும்
பார்த்தறிந்து செய்யாட்டா லொன்றுமில்லை
மானான மாதருடவலை யில்சிக்கி
மயங்கிவிட்டா லெத்தொழிலும் பலிதமாகா
தேனான திருவடியைத் தினமும் போற்றி
தெளிந்த வற்கேகைத தொழில்போல் பலிக்குந்தானே. (391)

பலித்து தென்றுவாணுவத்தால் பேசவேண்டாம்
பாவமென்றும் புண்யமென்றும் ரெண்டுங்கண்டு
சலியாமல் மனதினிலே யெண்ணியேதான்
சத்தியமா யுத்தமத்தில் நிற்கவேணும்
கலியான கலியுகத்தில் கவடோரொம்ப
கனவுபோல் பார்த்தறிந்து நீங்கவேணும்
வலியான மாந்தருடன் பேசவேண்டாம்
வாசித்துத் தெளிந்துணர்ந்து அடக்கஞ்செய்யே. (392)

அடக்கமில்லா வெகுளியற்கு ஆகாதொன்றும்
ஆனந்தாய் சொல்லுகந்தாள் தீதந்தன்னில்
கடக்கவிடாள் கைகொடுத்து அணைத்துக் கொண்டு
கடாட்சிப்பாள் மனதுவைத்துக் களிப்பதாக
விடக்கெடுத்துத் திரியுகின்ற வீணர்தம்மை
விரும்பியே தன்னிடத்தில் சேர்க்கவொட்டாள்
நடக்கையிலே யிவள்ரூபஞானக் கன்னி
நாதாந்த போரொளி நாயகியுமாமே. (393)

ஆமேதானிவள் குறிப்பு சொல்லக் கேளு
அலங்காரத்தாமரை பொன்னிதழ் போல்நின்று
தேமேதான் மூட்டிவைப்பாள் திறக்கவேதான்
திருநடன கூற்றெல்லா மவளாலாச்சு
காமேதானிரு விரலாலி டிக்கியூட்ட
கனகமணி போலேதானேறிக் கொள்வாள்
கோமேதான் குருவருளின் தியானஞ்சொல்லி
கோதகல வாசனையை குடுப்பாள் தானே. (394)

தானென்ற யிவ்வளவு மாசானாலே
தவறாது கேள்விபெற்று யறியவேணும்
வானென்ற மடவார்கள் சிந்தையற்று
மன்மதனையோர் வழியாய் நிலையதாக்கி
வேனென்ற வீண்பகட்டில் விழுந்திடாமல்
வேதாந்தசாத்திரத்தி விதமாய்நின்று
பானென்ற பயோதரம் போல் மூடுகின்ற
பவதமனை வெறுத்து தவமிகச் செய்வீரே. (395)

செய்வதற்கு லகுவான சூட்சங்கேளு
சின்மயத்தி னருள்பெருமையாலே காண்பாய்
மைவிடுத்து பெரியோரை வணங்கிக் கேட்டால்
மனதுகந்து வுனையழைத்து யருகில்வைத்து
ஐயமுள்ள காரணங்களின்ன தென்று
அறிவித்த சாஸ்திர சூத்திரமும் தந்து
வையகத்தின் வழக்கத்து மயக்கந்தீர்த்து
வாழ்ந்திர வென்றே புகல்வர் வயணந்தானே. (396)

தேரையரியற்றிய

அஷ்டபாலகர் சூரணம்-விருத்தம்

திருமாதவர்கள் புகழ்ந்தினிதாய்த் தெளிவாயுகந்த
மொழியதுகேள்

வருளால சிறந்ததமிழ் நடைசொல்வனுபோ
தொருநாட் குறையாது
கருவாமிருவர் மூவருடன் களிக்கவொருவ
ருடன் சேர்த்து
பொருளாமிங்கு வாரிதத்துடனே போன்றே
முடிப்பீர் சூரணத்தை. (397)

கலிவிருத்தம்

சூரணத்தில் வெகுநன்மை யாகுமாம்
பூரணத்தில் பொருந்துவர் தாமிக
ஆரணத்தி லவையிவை யென்றிடார்
காரணத்தின் மலர்பதம் போற்றுவாம். (398)

விருத்தம்

வாய்மையற் றணியாகிய தோர்
வதிதமாலின் சூரணத்தை
ஆயவோடிலகச் சீனியதில்
அணைத்தோரிடையின் பாகமதாய்
காய்ந்தப் பழயப் பிணியகல
கனக்கவேரு கடியளவாய்
தோய்ந்தே புசித்துப் புனலருந்த
தோற்றும் வாயவையகற்றிடுமே. (399)

அகற்றுமந்தக் கிறுகிறுப்பும்
அசைக்கும் பித்த விஷமதனை
இகற்றுமையமேல் மூர்ச்சை
இணைக்காதிருக்கும் நோய்கள்தளை
புகற்றிப் புகற்றி நுவலுவதோ
புனிதத்துடனே மெய்யுணர
வகற்றிமெத் தவியாதிகளை
வறிந்துமெய்யாய் செய்திடவே. (400)

மெய்மைகனத்தைக் கலாநிதிபோல்
மினவியிதனைக் கைதொடுத்து
பொய்மையதனை நீக்கிநிற்க
பொன்போலாக்கை பொருதலுறும்
ஐயமறுத்துப் பழமலத்தை
அகற்றிக் கீழே மிகவிடுக்கும்
துய்யவீசர் கிருபையினாற்
்புலங்குந் துலங்கும் வைத்தியமே. (401)

இச்சாபத்தியம்-விருத்தம்

வைத்தியம் பார்க்கும் போது
வகுத்த பத்தியந்தான் சொல்லு
கைத்திற மிகுத்த வாட்டின்
கனத்ததோ ரிரைச்சி யாகும்
பைத்திர வோலை வாளை
பகர்கருவாட தாகும்
மைத்திர வூடானாகும்
மகிழவே வெந்நீராமே. (402)

வேதாந்தம்-விருத்தம்

ஆமொரு வர்த்தைதன்னை-அடவுடன் கேழ்ப்பீர்மிக்க
தாமொரு விபரமாக-தளராமல் செய்யவேணும்
காமொரு சாஸ்திரத்தின்-கலாபமுங் கோபந்தீர
தேமொரு யெழுத்தைக் கண்டு தேர்ந்துகொள்ளுனக்குள் தானே. (403)

தானதத்தன தானே மகத்துவம்
ஞானதத்துவமான கிருத்தியம்
வானதத்தன வாய்மை யூடாடுது
தேனதத்தன தித்தத ருளதே. (404)

தேரையரியற்றிய

வச்சிரவல்லி சூரணம்

வேறு-விருத்தம்

அருளும் பொருளுமன் புடன்கண்டு
தெருள்தர நமக்குநல் சூரணஞ்சொல்வேன்
குருவருளாலே குணங்குடி மேவுவோம்
தெருளுற வென்றே சிந்தை சூரணமே. (405)

தரு-ஞான வெட்டிசந்தம்

பல்லவி

சூரணத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்-விபரமாக
சூரணத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்

அநுபல்லவி

காரணபாரியை கருத்தினிற்றானினைந்து
பூரணவேதாந்த குருபொற்பதத்தை போற்றியேதான்

சரணங்கள்

வச்சிரவல்லியெடுத்து வுச்சிதமொன்றே தொடுத்து
அச்சமின்றியே தரித்து பட்சமுடன் செய்வதற்கு (சூர)

மோருதனிலே யவித்துக் காருகின்றதை யெடுத்து
பாரும்ரவியில் விடுத்து சேரும்வகை மேல் புகல்வேன்

சித்தரத்தையோர் பலந்தானுத்த கிராம்போர் பலந்தான்
புத்திசுக்கு வோர்பலந்தான் மெத்தப்புகழா யெடுப்பீர்

திப்பிலி பலந்தான் ரெண்டு வொப்பனையதாகக் கண்டு
செப்பினபடியே விண்டு தப்பிடாமல் சேர்க்கையைக் கேள்

சுத்திசெய்த வச்ரமூலி புத்தியதிற் சேர்ந்த சாலி
வெத்தியுள்ள தாகக் கோலி நித்தநித்தங் கொள்வதற்கு

சொல்லிடும் பவமோ பத்து வல்லபமதா யெடுத்து
நல்வினையதாய் நிறுத்து மெல்லெனச் சூரணஞ் செய்வீர். (406)

விருத்தம்

செய்பாகங்கை பாகந் தவரிடாமல்
சேர்ந்தசரக்கத்தனையு மிடித்துத் தூளாய்
துய்யவே வடிகட்டிப் புதுப்பாண்டத்தில்
ஓழுங்குடனே வைத்தேதான் வேடுகட்டி
பையவேதான் வேண்டியபோ தெடுத்துக்கொண்டு
பரம்பரையினருளால் வேருகடியதாக
தொய்யாமற் தேனதிலே கலந்துநன்றாய்
துலங்கவே நோய்தீர வுண்ணக்கேளே. (407)

கேளப்பா வாதத்தினால் தொடுத்து
கிளறுகின்ற வயிற்றிரைச்சல் பொருமல்மந்தம்
கோளப்பா செய்யுகின்ற கிறுகிறுப்பு
கொடியதொரு கைகாலின் குடைச்சல்பாச்சல்
வாளப்பா சந்துளைச்சல் நீரின்பற்றும்
வழுவான திரைச்சல்குலை நோய்களெல்லாம்
ஆளப்பா சேவகன் போலுலாவியே தான்
அம்மம்மா குணமாக்கு மறிந்துபாரே. (408)

வேறு-விருத்தம்

பாக்கிய மின்பம் பகர்வித சூரணம்
ஆக்கியே முடித்தாலது குணந்தந் திடும்
வாக்கினாலோதி னாலதுநிசந் தோற்றுமோ
யோக்கியத்துடனே நுவலுவேனி தமிதே. (409)

பத்தியம்-வேறு விருத்தம்

இதமுடன்று வரைநெய் பாலான தோராட்டிரைச்சி
பதமுடன் புளியாரை கொத்தமல்லியின்கீரையாகும்
விதமுடன் சுண்டவற்றல் விருப்பமாம் னூடான்வற்றல்
நிதமுடன் யெலிச்செவியும் பாசிப் பயறுடன்கூட்ட நன்றே. (410)

நன்றாயுண்டு குணம்பெறவே நலமாய் வெந்நீர்மிகக் கொள்வீர்
முன்புசொன்ன வியாதியெல்லா முடிக்கிப்பலமாய் நீக்கிவிடும்
சொன்னேன் சொன்னேன் குறைவில்லை சூட்சமானமருந்தினந்தான்
உன்னித நெய்யுஞ் சீயக்காயிட்டொழுங்காய் ஸ்நானஞ் செய்யேல் (411)

வேறு-விருத்தம்

ஏலவே வெந்நீர் தன்னாலிசையவே முழுகுங்காலே
தூலமுஞ் சௌக்கிமாகித் துலங்கிடும் நேர்த்தியாக
பாலகற்கமூர்த மூட்டிபட்ச மோடணைத் ததாய்போல்
சீலமாம் பெரியோரா சீர்வாதமென் றிசைந்த் சொல்லே. (412)

கமலமுனியாரியற்றிய
மகுடாதிபர் சூரணம்-ஆசிரிய விருத்தம்

சொற்புகழு லாசமாய் சுதந்தர விர்த்தாந்தமாய்
சொகுசான லிகிதவிதமாம்
சொலித்தகதி ரெழுபரியோனிடு விதமலங்கிர்த
சூட்சகனலவை நீங்கிட
பொற்புகழ்வாசரொடு கரிபரிகள் சேனையும்
பொருதிநிழலில் தங்குவர்
போர்வை கொள்ளெனப் படிவசனமிது வுத்தம
பொதுவான ஆலம்விரையாம்
நற்புகழவோர் படிதேடியே குணர்ந்தபின்
நயன்றதைச் செய்த லுரைகேள்
நனிதமுற தேய்த்ததின் றவடகல சேர்த்திடு
நாகரிக வரிசையுடனே

துற்புகழி நோய்கல் விடியுரலில் மாவுபோல்
துல்லிய வயணமிணைசீர்
தூற்றிடாதே கலையினால் வடிகட்டியே
துதி புரிவீர் கடவுள் தனையே. (413)

விருத்தம்

கடவுள்தனை மிகப்பணிந்துச் சொல்லக்கேளு
கணக்காக கொட்டிப்பு நெய்தலாம்பல
திடம்பெறவே வொக்கவேதான் பலமைந்தாக
சீர்பெறவே தானெடுத்து சேர்த்துக் கொள்ளு
கடல்திறந்த வெள்ளமதை யடைப்பதற்கு
கருத்துடனே அந்திசந்தி ரெண்டுவேளை
அடவுடனே தேனதிலே கலந்துமிக்க
அதிகபுன்னைக் காயளவா யுண்ணுவீரே. (414)

புன்னைக் காயளவாக வுண்டுவெந்நீர்
புகழாகக் குடித்தபின்பு அசனஞ் செய்வீர்
நன்னயமாம் நீரிழிவுள் ரணங்களெல்லாம்
நாடாமலோடிவிடும் நன்மையாகும்
மன்னவர்கள் புகழ்ந்திடு வருணை கொண்டாடி
மனதுகந்து பத்தியத்தை யியம்பக் கேளு
பன்னியதோர் முருங்கைக்காய் முருங்கைப்பூவாம்
பகர்வான யெலிச்செவின் கீரையாமே. (415)

கீரையதில் பொன்னாங் காணிக்கு ணமதாகும்
கிளராமல் கரடையாட்டிறைச்சியாகும்
விரையான பூவினத்திலா வாரையாகும்
வினிதமுடனே யுரைத்தார் முனிவரெல்லாம்
குறையாமல் பாலமுளகு வரைத்துக் காச்சி
குணமாகத் தலைமுழுக மெத்த நன்று
நிறையாகச் செய்தவர்க்கு பலிதமாகும்
நேர்ந்திதனை லகுவாக நினைவாய்ச்செய்யே. (416)

நினைவாக மண்டலந்தான் வுண்டபேர்க்கு
நிசமாக சொன்னதெல்லாம் வாய்க்குமய்யா
கனமான மூலிவித்துப் பெருமைதன்னை
கவடமொன்றில்லாமல் சொல்லினேன் யான்
இனமான வரிசை முதலனந்த பாக்கியம்
ஈந்திடுவர் வைத்தியற்கு புகழ்சியாகும்
தனம்பரித்தல் சிந்தைதனை நிறுத்தவேணும்
தலமதனிற் றெரிந்ததொரு சொற்சாற்றுவேனே. (417)

மெய்க் குருக்கள்

ஒருவர் பொருள் பகரியார்பொய்ச் சொல்லார்கள்
உண்மையுடன் றிருக்கடவுள் பதத்தைப் போற்றி
வறுமையது நீங்கிடவே பூசைசெய்து
வணங்கியே நிட்டைதனிலிருப்பார் மேலோர்
கருமபிணிய கற்றிடுவார் கருதியே தான்
கண்கான புல்லருடன் யிணங்கமாட்டார்
திருவருளின் சித்தமென்றே தவசெயமதாக
தினமிருப்பர் பெரியோர்கள் சிறந்தோர்தாமே. (418)

பொய்க் குருக்கள்

சிறந்தவர்போல் வேடமிட்டு வாய்ஜாலனாக
சிரித்துமெள்ள பொய்பேசிபணம் பறிப்பார்
திறந்தவர்போல் வாயில்வந்தசிறிதுபாடல்
தீர்க்கமென்றே வொன்றுரெண்டாய்க் குளறியேதான்
அறந்தழைக் கவனந்த வித்தையெனக்குள் ளென்று
ஆச்சரியவார்த்தையினால் பகட்டுவார்கள்
கறந்ததிரு அகண்டவழிக் காணிடர்தான்
சொல்லகற்றிக் கிறுதமதை கூறுவேனே. (419)

நந்தீஸ்வரரியற்றிய

பிரசன்னகிருதம்-கலிவிருத்தம்

கிருதமிங்ஙனஞ் செய்யவேகேள்-மிக
பொருத புட்கள மேமிகுவாகுமாம்
கருதநற்பொருளா மெனப் பல்லரும்
துருதலென்று ளஞ்சீர்த்து வமாவரே. (420)

மாமிகுப்புடனே சொல்லலான பின்
நாமிகுப்புடனே வழிகூறுவேன்
தேமிகுப்புடனே யுரைதந்துநன்
மீமிகுப்புடனே கனமேற்றுவோம். (421)

வேறு-விருத்தம்

ஏற்றுவேனி லப்பனை யிலங்குங் கருங்காலி
நேற்றியே நாவல் நிறைந்ததோர் வேந்தனும்
சாற்றினாரிதையுஞ் சமன்பலம் பத்துடன்
ஆற்றிடாப் படியே அடவுடனிடித்திடே. (422)

இடித்துநன்றாக யிருதூணிநீரில்
சொடித்ததைச் சேர்த்துத் துலங்கவே பசுவின்
படித்திடப் படியாய் பால்படிரெண்டாம்
வடித்திடமாக வளர்புளியாரையே. (423)

ஆரையுங் கோவைத் தண்டொடு மொக்க
தீரமாயோர் படித்திகழவே சேர்த்திடு
சீரலில்லாத முசுட்டைசிறு காஞ்சொறி
வீரமதான திரிகடுகு விளாம்பிசினியே. (424)

பிசினி கொத்தமல்லி பேர்திரு பலாதியும்
வசிகரமான பேரீச்ச முந்திரிகையும்
சுசிகர கற்கடகம் சொல்லுமரம் பருப்பும்
பசிவரச் செய்யும் பகர்நேர ரத்தையே. (425)

விருத்தம்

அரத்தைக் காட்டாத்திப்பூ அழகியக் கிளாக்காய் நெல்லி
உரைத்த தோர்விடையமின்ப புச்சிதக் கூவளத்தின் பிஞ்சும்
நிரைத்ததோர் விளாவின் மிக்க நேர்ந்திடும் பிஞ்சுதானும்
சுரத்தின் மாதளை யிற்றேர்ந்த சுகிர்தநற் பிஞ்சுதானே. (426)

பிஞ்சியும் சாஸ்திரபேதி பிரபலசந்தன முமேலாம்
வஞ்சகமில்லா துற்றவளர்புளி விரையின்றோலும்
ரஞ்சித குறோசானிவோமம் நலமுள்ள முந்தக்காசும்
நெஞ்சுர சிறுநாகப்பூ நிதானிக்க யினஞ் சொல்வாமே. (427)

ஆமப்பா லவங்கப்பட்டைய முக்குனா வேரினோடும்
தேமப்பா வகைக்கிரண்டு கழஞ்சியின் வீதமாகும்
போமப்பா ஆவின் பாலால் புனிதமாயறைத்து நன்றாய்
கோமப்பா வதனிற் கூட்டு குழப்பியே வுரைப்பீர் தாமே. (428)

தீரும் நோய்கள்

தாமதமில்லா மற்றான் றயவுடனடுப்பி லேற்றி
தோமிலாபடியே நீயும் துலங்கவே யெரித்தபின்னர்
ஆமிது மெழுகதாகும் அடவுடன் வடியதாக்கி
காமிது பரணிசேர்த்து கணக்குடன் களஞ்சிக் கொள்ளே. (429)

களஞ்சியின் வீதங்கொள்ள கழறுவேன் பாகந்தன்னை
அளஞ்சிடும் பெரும்பாடுமூலம் அவட்டிடும் யெலும்புருக்கி
விளைந்திடும் பிரமியங்கள் மேலாககிராணி மந்தம்
இளைப்பிலாப்படியே விந்தையிறுக்கிடும் பெலத்தைப்பாரே. (430)

பாரப்பா சடம்வெளுக்குந் தணல்புகைகைகால் காந்தல்
பேரப்பா நீர்கடுப்பு யெரிவதுந் தீருந்தீரும்
சீரப்பா பத்தியமாயுண்டு செழிக்கவே யின்னங்கேளு
நேரப்பா சீரகக் கசாயம் நினைவுடன் கொண்டுதீரே. (431)

(இதற்கு இச்சாபத்தியம்-நெய்-சீயக்காயிட்டு வெந்நீரால் ஸ்நானஞ் செய்யவும்.)

அகஸ்தியரியற்றிய

குணந்தருங்கிருதம்-விருத்தம்

தீர்க்கமாம் பொன்னிலாங்கணி யெனுங்கிருதங் கேளு
ஊர்க்கமாம் படியொன்றப் பாவுயர்ந்த பொற்கையான்சாரு
யேர்க்கவே படிதானொன்று யிலகவே பழச்சார்தானும்
கார்க்கவே அரைப்படியும் விட்டுகருதுவீராவின் நெய்யே. (432)

நெய்யது படிதானொன்று நேராவின்பால் படிதானொன்று
வுய்தலாமதுரம் ரெண்டுப் பலமது வாகச்சேரே
பையவே பாலாலாட்டி பதராமலொன்ற தாக்கி
செய்யவே பதமாய் காச்சிசெழிக்கவே சிறந்துவாங்கே. (433)

மேல்விருத்தம்

வாங்கிபின் வடித்துக் கொண்டு வயணமாய் சாதிக்காயும்
தாங்கிடச் சாதிபத்திரி தழைக்கக்கோ ரோசனமுமாக
நீங்கிடாப் படியே கண்டிசையுறக் களஞ்சியாகும்
பாங்குடனரைத்துத் தூவிபண்பெற விராகன் ரெண்டே. (434)

ரெண்டிடையாகக் கொள்ளநிற்கின்ற வியாதிசொல்வேன்
கண்டித மூலச்சூடும் கனக்கின்ற சூதகத்தின் வாய்வு
திண்டுள்ள யெரிவுதீருந் தௌாத மேகந்தீரும்
பண்டுள்ள சுரம்வுள்வெக்கை பண்புடன் வயரெறிவு போமே. (435)

எரிவுடன் போவதன்றியிலகவே நேத்திரந்தானும்
பரிவுடன் குளிர்ச்சியாகும் பகர்வாயின் நாற்றம்போகும்
திரிவுள்ளப் பிரமியங்கள் தீர்க்கமாயகண்டு போகும்
விரிவிலாகிருத மென்றே விளம்பினேன் பெருமைதானே. (436)

பத்தியம்

தானிதில் பத்தியங்கேள் தனித்ததோர் நெய்பாலாகும்
மானிதிலாட்டிறைச் சிமலரொடு முருங்கைப் பிஞ்சாம்
தேனிதில வரையாகுந் தெளிவுள்ளக் காடையாகும்
நானிதில் நுவல்வேனப்பா நன்மைகிச் சடியுமாமே. (437)

மச்சமுனியாரியற்றிய

புளியாரைக்கிருதம்

கலிவிருத்தம்

தானதாய் முளைத்தச் செழுமூலிகை
யானதோர் புளியாரையும் வள்ளிநீர்
காணபொன்னிலாங் கண்ணிவல்லாரையும்
தோணவே வகைக்கோர் படியாகுமே. (438)

வேறு-விருத்தம்

ஆமேயிள நீரளவதைக் கேள்மிக
தாமேரெண்டரைத்தான் படியாகும்
வாமேஆவின் நெய்யது சேர்த்துபின்
கோமே பசுவின் பால்படியைந்தே. (439)

தேமாஞ்சீரகஞ் சிறந்த சாதிக்காய்
ஆமாம் பாலிலறைத்திடுக்களஞ்சிதான்
வாமாமிதினில் மாட்டிகலந்திடு
பூமாமெரித்தெடுத்து புனல்தங் கிடாமலே. (440)

புனலில்லாப் படியே போன்றபின் கேட்டிடு
தனநயயேலமும் தழைத்த பத்திரியும்
கனமிகக் களஞ்சி கருதிரைத்ததை
இன்பமுடன் தூவியிருந்து வைப்பரணியில். (441)

வேறு-விருத்தம்

பரணிதனிலே யடைத்தபின்பு பாகங்கேளு மிகுவாக
தரணிதனிலே பிணியாளர்தானே வருந்தும் போதுமப்போ
திரமாய்கற்கண் டொருபலந்தான் தென்பாயரைத்துத் தூவியேதான்
வரமாய்கரண்டியள விரதம் வகையாய்க்கொள்வீர் வறிந்தினதே. (442)

வரிந்தியுண்ண விருநேரம் வளர்ந்தபித்த வெட்டையோடு
பரிந்தபித்தவாய் வெறிச்சல் பலநாள் செய்யும்நீர்சுருக்கம்
திறந்தமயக்கம் வாயூரல் தேராதிருக்குமரோ சிகமும்
விரிந்த பொல்லாவாந்தி முதல்விட்டே பதுங்கி நடுங்கிடுமே. (443)

நடுங்கும் பித்த குணங்களெல்லாம் நலமாயிருக்குஞ் சரீரமது
இடுக்கங் கொள்ளாதொருநாளும் யெல்லாப்பிணியும் யிதில்தீரும்
தொடுக்கத் தொடுக்கப் பெலந்தருமாந் தூயக் கடவுள் கிருபையினால்
கெடுக்கும் ரோகம் விலகுமிந்தக் கிருதப்பெருமைச் சொல்லறிதே. (444)

மண்டலமருந்தவும்-இச்சா பத்தியம்
பிடிநாக்கீசரியற்றிய
வல்லாரைக்கிருதம்-வேறு விருத்தம்

செல்லுமிந்த வல்லாரை சூக்ஷமநந்தம் பேர்பெரிது
நல்லயிந்த மூலிரசம் நலமாய்ப்படி யொன்றெடுத்தபின்னர்
அல்லலில்லாக் காணியதும் அன்போடெடுப்பீர் பொடுதலையும்
கல்லப்பழத்தின் சாரதுவுங் கணக்காகமிதுவரைப் படியாமே. (445)

படிகண்டிவை யோடாவின் நெய் பதமாய் ரெண்டுபடிவிட்டு
துடியாம்பசுவின் பால்படிரெண்டி லங்கச்சாதிக்காயதுவும்
வடிவாம்பத்திரி மாசிக்காய் வதிதசிங்கிவால் மிளகு
நடினயேலக்காட்டாத்திப்பூ நயன்றகிராம்பு மதுரமுமே. (446)

மதுரமுடனே யிருகளஞ்சி வகையாய்நிறுத்து பாலாலரைத்து
பொதுவாய் கலக்கியெரித்துமிதம்பொரு தயிரக்கி வடித்தபின்னர்
பதுமாமலர் போல்கற்கண்டு பண்பாய்ரெண்டு பலந்தானும்
இதுவாங்கிருதமெனவேதான்இசைந்தே கலந்து கொள்வீரே. (447)

கலந்ததிதனைக் கரண்டிநிறை களிக்கக் கொள்வீர்மண்டலந்தான்
பலத்தமேகவடி தடிப்பும் பற்றியிருக்கும்வெடி ரணங்கள்
அலைத்தசரீரம் வெப்பதுவும் அடரும் பொல்லாகிரந்தியதும்
குலைத்தேநிற்கும் பிரமியஞ்சீழ் குறிப்பாய்தீர்ந்துக் குணமாமே. (448)

கலி விருத்தம்

தீர்ந்து போமிதிற் சொன்ன விதிப்படி
பேர்ந்து போம்குஷ்ட சூலையும் மேகமும்
நேர்ந்து பார்மிகச் சிங்குவைநோயது
கூர்ந்து மிக்கக் குலாவுங்கிருதமே. (449)

மேலிலுற்ற விடத்தின் தழும்பதும்
கோலிநின்ற வஸ்தியின் புண்ணதும்
பீலியொடுக் கடுப்பு நெறிகுறி
மூலியானதில் யோனிப்புத் தேகுமே. (450)

புத்தியாக வருந்த மகிழ்ச்சியாம்
தித்திப்பாகத் திரண்டெழும் நீரது
சுத்தஞான மகத்துவ அருளினால்
ஒத்திநீங்கி வொருங்கு களாகுமே. (451)

ஒருங்க தாகவிதற்கு நேரானது
திருந்தலான ரசபற்பஞ் சேர்த்துநன்
மருங்கதாக மகிழ்வுடனுண்டிடில்
கருமமெல்லாங் கலங்கி யகலுமே. (452)

தன்வந்திரியாரியற்றிய

கூழ்பாண்டகிருதம்-கலிவிருத்தம்

அகலுமென்ற சொல்லானந்த மெய்மொழி
புகலுமிந்த விதந்தனைச் செய்திடில்
பகலுதித்திடு மாதவன் போல்குணம்
இகலுமே பனியென்ற விதமிதே. (453)

தேசரான வர்களின் பயமாய்ப்புசித்
தாசைமேவியகூழ்பாண்ட மென்பர்கள்
வாசமாகிய நற்பெல காயின்சார்
நேசமாகவே ரெண்டுப் படியெடே. (454)

ஏட்டில் சொல்முறையாகவே செய்யவே
நாட்டில் தாழைவிழுதுடன் சென்னன்பூ
மூட்டுவீர் யிளநீர்படி யோர்வகை
கூட்டிடுக்கு மரிக்கிணை யீடதே. (455)

ஈடதாகவே ஆவிநெய் நல்லதாய்
கூடவேவிடு ரெண்டுப் படிக்கிசை
நீடதாஞ் சாதிபத்திரி சாதிக்காய்
யூடமாசக்காய் சீரக மேலமே. (456)

ஏலம் வால்மிளகோடணி சிங்கியும்
பாலர்க்கேற்றக்கு ரோசானி வோமமும்
சீலமல்லித் திரிகடுகாட்டாத்தி
மாலதாக வறிந்து பகிர்ந்திடே. (457)

பகிர்ந்த நற்களஞ்சி நிறைமூன்றதாய்
சுகர்தமாகப் பசுவின் பாலானதில்
விகிதமாக வரைத்து பின்னாவின்பால்
மகிமையாகப் படிரெண்டு சேர்த்திடே. (458)

சேர்த்து வொக்கயிலை முதலானதும்
கோர்த்து மெள்ளவே யுத்தப்பதமதாய்
பார்த்துயின்பனடி தனைச் செய்தபின்
தீர்த்துகற் கண்டிருபலந் தூவிடே. (459)

வேறு-விருத்தம்

தூவியே ஈசற்றுணைப் பதம்நம்பி
மேவியே பரணியில் மிக்கவேவைத்திடு
கோவிகடங்கட் கூட்டமதகற்றி
ஆவியைக்காக்க அன்புடன் வேண்டுவீர். (460)

கலிவிருத்தம்

வேண்டில் செய்தி வூஷ்லண யெரிவதும்
தூண்டிடாதது காந்தற் பொருமலும்
தாண்டிடாதது வஸ்தியின் வெட்டையும்
பூண்டிடாடதுப் போன்ற காமாலையே. (461)

மாலை கண்களும் மீறுரணங்களும்
மூலநோயு முழித்துப் பதுங்கிடும்
காலமெல்லா மிருக்குங் கனல்தும்
ஓலமிட்டது வோய்ந்தது நீங்குமே. (462)

ஒய்ந்துப் போகுமே வஸ்தியுருக்கலும்
தேய்ந்திடச் செய்யெலும்பு வலிகளும்
பாய்ந்த வெப்புக் காமாலையும்பித்தமும்
சாய்ந்திடாமல் தருங்குணங் கண்டிடே. (463)

வேறு-விருத்தம்

கண்டதிந்தக் கிருதந்தன்னில் காரியமதாகவே
தண்டமிழ்ப் புகழ்வல்லோர்கள் தான்மகிழ்ச்சியாவர்கள்
உண்டுவப் ரேகத்தூயவுண்மை சேர்செந்தூரத்தை
பண்டுள்ளதோர் மேகமற்று பண்பதாகு முண்மையே. (464)

புலஸ்தியரியற்றிய

தூதுவளைக் கிருதம்-விருத்தம்

உண்மையான தூதுவளையானதோர் கிருதத்தை
தண்மையாகச் சாற்றுவேன் தனித்தசார் ஓர்படி
பண்மையானக் காஞ்சொரிவேரான கண்டங்கத்திரி
கண்மகிழவாடா தோடைகாணவே யெடுத்திடே. (465)

எடுத்திடித்த சாரதுயிணையுடன் வரைப்படி
தொடுப்பதாக திப்பிலிதுலங்கு நல்மிளகுடன்
விடுத்திடாமலே கடுக்காய் மேலதாய்த் துராயிலை
அடுத்த நாலுநற்பலம் அடங்கலு மிடித்திடே. (466)

இடித்ததூணி நீரினிலிசைத்து வொன்றதாக்கியே
தடுத்திடாமலே யெரித்துதான் வடித்து கொண்டபின்
முடித்தலாக சொல்லுவேன் முயற்சினாவி நெய்யதும்
வெடித்தலில்லாதே படிக்கவேண்டும் ரெண்டுபடியதே. (467)

ரெண்டுடனே ஆவின்பாலிணக்கு வீரிருபடி
விண்டிடுத்திரிகடுகு மேன்மையான தாளிசை
கண்டிடுந் திருப்பாலாதி வாய்விளங்கவோமமும்
கொண்டிடுவீர் கோஷ்டமுங் குலாவுவக்றாகாரமே. (468)

காரமோடு சீரகங்கனத்த தோரரத்தையும்
தீரமான வால்மிளகு யேலமுங்கிராம்புடன்
ஆரமான சாதிக்கா யலக்கிருத நேர்பத்கிரி
காரலன்றி யிவ்வகைக் களஞ்சியாகு மூ...றதே. (469)

விருத்தம்

மூன்றெனச் சொல்தப்பாமலாவின் பாலால்
முடுக்காக விட்டாட்டிக் கலந்துகொண்டு
யேன்றபதந்தப்பாம லெரித்து வாங்கி
இணைபெறவே பீங்கானில் வைத்துக் கொண்டு
போன்றிடவே தாளக நீர்வைத்துக் கொள்ள
பொறுக்காத சயமெட்டும் போகும்போகும்
ஆன்றலும் யீளையொடு யிருமல்காசம்
அடங்காத தொண்ணூற்றாறு நோயடங்குந்தானே. (470)

வேறு-விருத்தம்

அகலுமே மேகமடங்காத உஷ்ட்ணமும்
இகலுமே இளைப்புயிசைந்த தோர்வாய்வதும
புகலுங் குடல்வாதம் பொருமலுந் தாகமும்
சுகபரருளையால் சுபமிது வாகுமே. (471)

புசுண்டரியற்றிய

சுவையானந்தக் கிருதம்-வேறு விருத்தம்

ஆகவேயின்னம் அன்புடனே தான்
யோகமாஞ் சுவையினுச் சிதக்கிருதங்கேள்
பாகமாஞ்சுக்கு பகரத்தித்திப்பிலி
தாகமா மிளகு தயையுடனெடுப்பீர். (472)

தயவுள்ளத் தாணிநெல்லியுங் கடுக்காய்
மயமுடன் பலமொன்றாக வெடுத்திடு
வயமுடன் யிவையை வழக்கமாய் செய்ய
சுயமுடன ரைத்து சொற்படி யாக்கே. (473)

சொற்படியாகக் கலந்திடு நீரதில்
விற்பனமாக விளங்கவே காச்சிடு
கற்பகம் போலேகருணைசேர் கிருதமாம்
பொற்புடன் பீங்கான றனில் வைத்தடைத்திடே. (474)

அடைத்தபின் கேளு அடவுடனே தான்
நடையிதி லொன்று நாட்டுவேன் பாரு
தடையிலா சீரகந் தழைத்திடு வோமம்
விடையதாய் பொடித்திட்டு வேண்டியபோதே. (475)

போதுநாள் முன்செய் புனிதநேர் கிருதத்தில்
யாதுடநெய் விட்டிழைக்கியோர் கழஞ்சி
வாது செய்யாமல் வருந்திட மேலாய்
மாதுரு குஷ்டம் வசீரணம் போமே. (476)

போமென்ற தனால் கிரந்தியுமூலமும்
பாமெனச் சொல்லால் படராது கிருமிகள்
மாவெனச் சொல்லால் மடராது கரப்பான்
ஊவெனச் சொல்லால் வுகந்திதைப் பார்த்திடே. (477)

கருவூராரியற்றிய
மேகநாதக்கிருதம்-வேறு விருத்தம்

இதையமகிழ யியம்புவே நன்றாய்
கதையென வெண்ணி கணக்கிடா திருப்பீர்
உதையவன் போலே வுயர்ந்த நற்கிருதம்
கிதைவிலாபுளிப்பு மாதளை யென்றதே. (478)

மாதளைச்சதைச்சார் வகையொருப்படி தான்
பேதமில்லா துளிசயு மோர்படி
பாதமாம் விஷ்ணு கிரந்தியுமோர்படி
தீதிலாநீருஞ் செழுமைப் பால்படியே. (479)

பால்திரிகடுகு பகர்யேல வோமம்
வால்மிள கரத்தை வதிதசீரகமும்
ஆல்விழலகல அன்புடனே தான்
மேல்வகைக் களஞ்சிவிதமுடன் கூட்டிடே. (480)

கூட்டியே பொடித்துக் குலாவவே பாலால்
வாட்டரைவின்றி அரைத்திதைச்சேர்த்திடு
தேட்டமாய் நீயுந் தெளிந்திதைப் பாரு
கோட்டமில்லாமல் குணமா யெரித்திடே. (481)

திடனுட னெரித்துத் திறமுடனே தான்
அடவுடன் பரணியானதில் வைத்திடு
கடவுளைப் பணிந்து கருதியே நிதமும்
சடமதுக் கேற்றப்படிதனை யேற்றிடே. (482)

தனதொருக் காண்டியடவுடனுண்டால்
சினதணல் வாய்வுசிதறிய மூலமும்
கனல் சுரமந்தங்கனத்த தோர்சீழறும்
தினமுமே தேனிற் றெளிவுடனுண்டிடே. (483)

தெளிவுடன் சாதிக்காய்ப் பத்திரி யொக்கன
களிப்புடன் களஞ்சி கருதிப் பொருந்திடு
ஒளிபெறகற் கண்டுயரி ருப்பலந்தான்
விளிப்புறச் சேர்த்து மிக்க வுண்பீரே. (484)

திருமூலரியற்றிய
நன்னாரி வேர்க்கிருதம்-வேறு விருத்தம்

மிக்கக் கொடுப்பை மிகுத்தப் பொடுதலை
தக்கவே ரெண்டுபடியது வாகும்
ஒக்கப் புளிமாதளைச் சதைச் சாருழக்கு
சிக்க நன்னாரிவேர் சேர்பலமைந்ததே. (485)

ஐந்துடன் சதைக்குப்பியான தோரேலமும்
விந்தை சேர்லவங்கப்பட்டை யரத்தையும்
கந்தமதாக கணக்குடனேர் மையாய்
முந்தவே ரெண்டு களஞ்சியிடை விரும்புவீர். (486)

விருப்பமாய் பாலால் விசையாயரைத்திதை
பொறுப்புடன் கலந்து புகழ யெரித்திடு
திருத்தமாய் வடித்து சேர்த்திடு பரணியில்
உருக்கமாம் பச்சைவுயர் பூரந்தூவிடே. (487)

தூவிடு கொஞ்சந்துடுக்குள்ள வாய்வுக்கும்
மேவியே பித்தம் விரண நோய்கட்கும்
கோவியதான் கொடுங்கன விளைப்பிற்கும்
பூவினம்போலே பொருதுவீர் மண்டலம். (488)

மண்டலமொன்று வகையுட னுண்டால்
தெண்டமாம் ரோகந் தெளிந்திடும் பாரு
கண்டிடக் கரண்டியது நிறையளவாய்
விண்டசொற்படியே வினைநீங்கும் பாரே. (489)

சட்டமுனியாரியற்றிய
கொடிமாதளைக் கிருதம்-வேறு விருத்தம்

எல்லார்க்கு மாகுமிது ஜெயக்கிருதமே
நல்லார்க்குச் சொல்லினால் கண்டுசெய்வார்கள்
வல்லமையிதின குணம்வருக்கப் போதாது
வுல்லாசமாதளை வுயற்சிப் பேராகுமே. (490)

வுயற்சிய தானவுத்த சதைச் சாரது
பயற்சியாய் ரெண்டுப்படியது வாகும்
முயற்சியாய் துளசிப்படி யொன்றதாகும்
நயமுடநாவின் பால்படி வொன்றதே. (491)

ஒன்றதாய சேர்ப்பீருயர்சுக்குத் திப்பிலி
நன்றதாயோமமும் நல்லபேரரத்தையும்
கன்றிதமில்லா கண்டு பரங்கியும்
வென்றியக்கிராம்பு மிகவகைக் களசியே. (492)

வகையிது யெடுத்து வயணமாய்ப் பாலில்
துகையுடன் மிளகது துலங்கவே கூட்டி
பகையற வரைத்து பகர்வுடன் சேர்த்திடு
தகைவிலாப்படியே தானிதை யெரித்திடே. (493)

யெரித்து வடித்து யிணங்கிடக் கண்டபின்
தரித்திரம் நீங்கதானதோர் நெய்படி
பரிமள மெடுக்கப் பாகமாய்க் கூட்டி
விரித்திடக் காச்சிமேல் படிவாங்கிடே. (494)

வாங்கியே வைத்து விராகனின் நேரிடை
பாங்குள்ளக் கோரோசனமதைப் பொடித்திடு
தாங்கிடக் கற்கண்டிருபலந்தாக்கிடு
ஓங்கியே நோய்கட்குயர் பெறயீந்திடே. (495)

ஈந்திடப் பித்தம் யீளையிருமலும்
காந்தலும் வெப்புங் கனத்த வயிர்வலி
சாந்தமதாக்குந் தசையாத வெள்ளையும்
ஏந்தலினருளாலிது முதல் தீருமே. (496)

ரோமரிஷியாரியற்றிய

நயகுணப்படலாதிக் கிருதம்-வேறு விருத்தம்

முதல்வகைக்கேளு முனிவர்கள் சொன்னது
இதமுறு நிம்பைச் சார்படி யொன்றது
பதமுள்ளத் துத்திப் புனலது முருங்கை
விதமுடனோர் படிவிளங்கிட வாங்கே. (497)

விளங்கிடுந் திப்பிலி கருஞ்சீரகங் கோஷ்டம்
களங்கமில்லாத சதகுப்பிக் கிராம்பு
பளங்கனிதூரும் பக்குவமது ரமும்
தளங்களோர் களஞ்சிதான் மிகப் பொடித்திடே. (498)

பொடித்து ஆவின்பாலால் புகட்டியரைத்தபின்
யெடுத்துக் கலந்திடு யிலகவே தானும்
தடித்திட நீருந்தயவுடனே தான்
மடித்துமே வொன்ற தாய்வாகாகச் காச்சிடே. (499)

வாகாகக் காச்சி வழித்துப் பரணியில்
பாகாக வைத்து பண்புடனே தான்
யோகாதி யாகவுயர்ந்த கற்கண்டும்
சோகாதி நீங்கத் தொடுரெண்டுபலமதே. (500)

பலமதை நன்றாய் பரிந்ததையூட்டு
பலனிலாசாதிக்காய்க் களஞ்சி யொன்றாக
பலனுடன் பொடித்து பொற்புடன்தூவிடு
இலகவே பணிந்து யேற்கனச் செய்குவீர். (501)

செய்ததில் கரண்டி சிறப்புடன் கொண்டால்
எய்திடுஞ் சிலேற் பனமிகுந்த கிருமியும்
ஐயமதானவா தமுந்தாகமும்
பையவே தோஷம் பகர்சுரம் போமே. (502)

போகுமே மூலச்சூடது காந்தலும்
யேகுமே சன்னியிருமலும் வாந்தியும்
பாகுசேர்கிருதத்தால் பலவித நோய்களும்
வாகுடன் நீரும்வதி செயம் பாரே. (503)

கொங்கணரியற்றிய

சயகுலாதிக்கிருதம்-வேறு விருத்தம்

செயகற் பூரவள்ளி யினிலைச்சார்
சுயமதாய் படியதுத் துலங்க வெடுத்திடு
நயமுடனாடு தின்னாப் பாளையுந்தானும்
வியலுடனரைக்கால் படியது கூட்டே. (504)

கூட்டுவாய்க் குப்பைமேனியு மரைக்கால்
நாட்டமாய் நல்லநீர் படிரெண்டதாம்
வாட்டமில்லாம லாவின் பாலோர் படி
தாட்டிகமாகச் சம்பளச் சாரதே. (505)

சாரது கால்படிக் கணக்குடன் சேர்த்து
வீரமாயெரித்து விபரமதாக
தீரமாயாவின் நெய்படி ரெண்டினில்
சேரவே யூட்டித் தெளிவுடன் காச்சிடே. (506)

காச்சிவடிக்கையில் கனத்தகற்கண்டு
வாச்சிது வெனச்சொல் வழங்கவே யிருபலம்
மாட்சிமையாக வரைத்துப் பொடித்திடு
கூச்சமில்லாமல் குங்குமப் பூவதே. (507)

பூவது காசது பொடித்ததைற் றூவிடு
மேவவேசெய்தபின் விபரீதமாக
காவவே பரணியிற் கருதியடைத்திதை
ஆவலாய் நோய்களகலவே யூட்டிடே. (508)

ஊட்டிடவாய்வு ஊஷ்ணமுங்கி ருமியும்
காட்டிடும் போதேகநத்தப் புழுக்களும்
ஆட்டமதான அனத்தலின் பித்தமும்
ஓட்டமதென்றே வுடனே விட்டேகுமே. (509)

விட்டிடாதிதனை விவேகமாய்ச் செய்திடு
குட்டமும் நீங்கிடுங் குருவருளாலே
திட்டமாங் கருணீகரத் தெளிந்தகிருதத்தால்
சட்டமாய்ச் சொன்ன சமர்த்திதைப் பாரே. (510)

போகரியற்றிய

கருணீகரக் கிருதம்-வேறு விருத்தம்

பார்தழுதாளை பண்புடன் சமூலமாம்
பேர்பெரு முக்காவேளையுடனே தான்
நேர்பெறத்தூது வேளையு மொன்பட
வார்பெறவகைக்கிச் சார்படி யொன்றே. (511)

ஒன்றதாய்க் கூட்டி வுணர்வுடன் பாரு
நன்றதாய் நிம்மைச் சாரது வரைப்படி
வென்றிடநீரும் விளங்கவே யோர்படி
குன்றிடாதிதுதான் குருமுறை யாமே. (512)

குருமுறை கேளீர்க் குணமுடனேதான்
பெருமறை யேலம்பிலத்த தோர்சுக்கு
தருசிறு தேக்குத் தகுந்த வாலுளுவை
திருசிறுகார் போகுத் தெளிதல் பத்திரியே. (513)

பத்திரிநாகப் பூபகர்ந்த மஞ்சிட்டி
உத்தியயிவை யெலாமொரு நிறைக்கழஞ்சி
சித்தியாய் பாலில் சேரவரைத்திடு
வெத்தியாய் கூட்டிவிளங்க யெரித்திடே. (514)

யெரித்துவடித்து யிரக்கிய பின்னர்
விரித்ததைச் சொல்வேன் இன்பமாய் நெய்படி
தரித்திர நீக்கத்தான் மிகக் கூட்டிடு
முறித்து விடாமல் முனைகண்டெரித்திடே. (515)

கண்டசொற்படியேக் கருதியே நீயும்
விண்டபுனலது விரவி நிற்காமலே
தண்டிடப்பாரு சாமர்த்தி யமாக
அண்டர்கோன் கிருபையது செயமாமே. (516)

செயமுடனே தான் சேவிப்போஞ் சுவாமிமுன்
தயையதினாலேத் தடங்கலில்லாமல்
நயமுடன் நெய்யைவடித்துப் பரணியில்
சுயமுடன் வைப்பீர் சுகிர்ததிருத்தமே. (517)

திருவருளாலே தெய்வத்தைப் பணிந்து
வறுமைகள் நீங்கவளர்சாதிக்காயும்
கருணையாய்ப் பொடித்து களிப்புடறூவி
பெருமையாய் கற்கண்டிரு பலந்தானே. (518)

தானிதில் பொடித்து சமர்த்துடனே தான்
யானிதில் சொல்வேனின் பதமாக
மானிடர்க்கிதனை மகிழவோர் கரண்டி
தேனினிலூட்டி தெம்புடனீ ந்திடே. (519)

தெம்புடன் கொடுக்கத்தீருநோய்தனைக் கேள்
முன்புள்ள சூலைமுதிர்ந்திடும் வாய்வதும்
இன்பமாய் நின்றிடும் யிரைச்சலும் வாந்தியும்
துன்பசூனியமுந் தொடராது தானே. (520)

துடராது சுரமுஞ் சுழட்டு மலக்கட்டும்
படராது சுவாசமும் பார்பித்த ஐயமும்
விடமுதலானதும் விரண்டிடும் மேமிக
கடந்திடும் ரதக்க பஞ்சொரி குட்டமே. (521)

குட்டவிரணந் தொடுக்காது நாட்டமாய்
சட்டமாயிதனை தயையுடன் கொடுத்திடில்
கட்டளைப் படியே கடந்திடும் ரோகங்கள்
நட்டம்வராது நானிலந் தன்னிலே. (522)

பிரம்மமுனியாரியற்றிய
கைவல்லியக் கிருதம்-வேறு-விருத்தம்

தன்னிலே குற்றந்தான் கண்டகற்றிட
பன்னிடா தெந்தப் பவப்பிழையானதும்
இன்னுமோர்க் கிருதமியம்புவேன் கேளு
வன்னமாம் வெண்முள்ளி வகையது படியே. (523)

வகைப்படிச் சாறுவாங்கிய பின்பு
துகையில்லா நெய்சுண்டி துலங்கவே வோர்படி
தகையாமல் நீர்படித்தானொக்கச் சேர்த்து
பகையார ஆவின்நெய்படியது வாஞ்சையே. (524)

வாஞ்சையா யெரித்துவடித்திதில் சேர்த்து
காஞ்சிடாப் படியேகடுகெனவே தான்
மாஞ்சி சீரகமு மதுராதி கோட்டமும்
ஓஞ்சிடாப் படியே வுயர்பத்திரி மிளகே. (525)

மிளகொடு சுக்குவிறைவுள்ள திப்பிலி
அளவுதான் களஞ்சியது நிறை கொண்டு
குளப்பிடவரைத்து குணமுடன் பாலால்
முளக்கமதாக மூட்டியெரித்திடே. (526)

யெரித்தபின்னே தான்இயல் புடன்வடித்து
குறியதாய் பரணியில் கொப்பனவைத்து
பரிவுடன் பச்சைகற் பூரந் தூவியே
சரியானப் பாகந்தனை மிகச் சாற்றுவேன். (527)

சாற்றுவேன் கேளுசதிசெய்யும் வெள்ளையும்
மாற்றுதலான யிளைத்தல் கனத்தலும்
ஆற்றுவரிகுறல் அஷ்டகுணங்களும்
ஏற்றிடாதிவை நோயிணங்காது தானே. (528)

இணங்காது பித்தம் யேப்ப முஞ்சுவாசமும்
குணங்காதுமுன்பு கொடுங்கன லெல்லாம்
பணங்காசி யிதற்குப் பண்புடன் வேண்டுமோ
மணந்தரு மூலிகை மாசுலு வாச்சுதே. (529)

சுந்தரரியற்றிய

சிந்தாமணி கிருதம்-வேறு விருத்தம்

வாச்சுதே யிச்சிவளரித மொன்று
சூட்சமாவில் வைபத்திரி வொன்று
மீட்சியதாக மிகரெண்டு படியதாய்
ஆச்சுதென்றெடுப் பீரதற் கிணங்கேளே. (530)

இனமதாய் லவங்கம் யேலமுஞ் சாதிக்காய்
கனமிளகரத்தை கதித்த நன்னாரி வேர்
வனகொத்தமல்லி வழங்குங் கிராம்பு
வினைவுடனிவைகள் வேண்டுவீர் களஞ்சியே. (531)

யென்றதைப் பாலாலியல் புடனாட்டி
நன்றெனப் பாகில் நலமுடன் சேர்த்து
கன்றித மின்றிக் கணக்காக நெய்படி
வென்றிடக் கூட்டி விளங்கவெரித்திடே. (532)

எரித்து வடித்து விணங்க பரணியில்
விரித்த சொற்படியேவின வோட்டைத்திடு
பிரியமாய் கரண்டி பெட்புடன் கொடுக்கில்
சிறியதோர் நோய்கள் சிதறிடும் பாரே. (533)

பார்சீழு மூலமும் பணிவிலா வறட்சியும்
நேர்படா வெள்ளையும் நிதந்தவிர் வலியதும்
கோர்க்கின்றுளை ச்சலுங் கொடுங்கனல் வாய்வதும்
ஏற்க்கெனயிவை முதலெல்லா மகலுமே. (534)

அகலுமே சிலேற்பனம் ஐயமு மீளையும்
இகலுமே பித்தமிளைத்தலம் பினத்தலும்
சுகமதுவாக சொல்லிய நேர்ப்படி
பகலவன் போல் கண்பலித்திடக் கண்டதே. (535)

கண்டதுங் கேட்டதுங் கவனமாய்ச் செய்தால்
விண்டது மெய்தான் மேலான தெல்லாம்
பண்டுடன் பழகிபைந் தமிழுணர்ந்து
தெண்டிரை மீதிற் றெளிந்த வர்சித்தரே. (536)

இராமதேவரியற்றிய

இனிதராசக் கிருதம் - வேறு விருத்தம்

சித்தர்களனந்தஞ் செப்பினார் மேலாய்
கற்றவர் வாசித்துக் களிப்புற் றாரப்பா
உற்றசொல்லெல்லா மவுறுதியாய் வைத்து
பற்றற நின்று பகர்ந்திடப் பாரே. (537)

பாரென்று சொன்னால் பாற்பரோய நன்றாய்
காரென்று சொன்னால் கண்ணோக் காரையா
நேரென்று சொன்னால் நிறைமொழி சொல்வரோ
சீரென்று சொன்னால் தெளிந்து தெளியாரே. (538)

ஆரென்று கேட்டு அடவுடனோதுவர்
பேரென்று கேட்டு பிரியம்வைத்தழைத்து
கோரென்று நாளுங் குணமுடன் போதித்து
நாரென்ற நூலைநயன்று முனைப்பதே. (539)

முனைகண்ட தாரோமுச்சுடர் வட்டத்தில்
தனைகண்ட பின்னர் தலமதில் புக்குவர்
வினைகண்டு நீங்க வேதாந்தபாதத்தில்
மனைகண்டு வொன்றிவாழ்த்து வருய்யவே. (540)

உயர்ந்த கிருதமொன் றொருங்குடன் கேண்மிக
வணவமாஞ் சின்னிவாசை நேர்நெரிஞ்சியும்
நயனமாஞ் செப்பு நெரிஞ்சி யுமிக்க
சுயரசமோர் படிசுருக்குடன் வாங்கே. (541)

படியது ஆவின்பால் நிறைநேராம்
துடிவிதமாக சொன்முறை சுக்குடன்
வடிவுள்ள மோதகமாஞ்சி யோடேலம்
கடினமதில்லா லவங்கப்பட்டையுங் காணே. (542)

பட்டைநற் சீரகம் பகர்சிறுதேக்கு
திட்டசாதிக்காய் செண்பகப்பூவுடன்
ஒட்டிடப் பத்திரி உயர்ந்த வால்மிளகு
மட்டிடக் கூடாதிலை முதல்களஞ்சியே. (543)

முதலணி நிறையாய் முனிவுடனப் பாலால்
பதமுடனரைத்து பாகத்திற் சேர்த்து
விதனமில்லாமல் வேண்டி யெரித்திதை
அதனமாய் வடியுற்றகங் குளிர்ந்தெடுப்பதே. (544)

எடுவினவாக யிரண்டு படிநீரில்
விடுவினவாக மேற்கண்ட தனையே
முடிகிடாப் படியே முயன்று வெரித்துநற்
கடுகிடாபரணியில் கவனமாய் வைத்திடே. (545)

மாயவுபாய மனக்குரங்கதனை
ஓயவே செய்து வொருபொருளேர்க்கவே
தூயநற்குணமாய் துதித்துப் புகழ்வீர்
நேயநற்கிருதம் நேத்தியா மென்பரே. (546)

நேத்தியாய்க் கேளு நின்மனப் படியே
சூத்திரவிதமாய் சுவையாங் கற்கண்டு
வேற்றுமை நீங்கவே ரெண்டுப் பலந்தான்
போற்றிப் பொடித்து பொருந்த செய்வாயே. (547)

செய்ததிலோர் கரண்டிசீர் பெறவெடுத்து
உய்தலா மென்று வுண்மையாயுண்டிடில்
பையவே யெழுந்த பகர்காங்கைச் சூடதும்
தொய்யவே க்ஷயமுந்தீரும் பாரே. (548)

துலைவதாம் பித்தக் கபமுதல் நடுக்கலும்
கலைவதுங் காட்டுங் கண்புரை நோயதும்
தலைநோய் விரணமுந் தானந்த வாய்வும்
சூலைநோய் கடுக்கலுங் கோபமும் போமே. (549)

கோபமுந் தணியுங் கோலமதாக
தீபமுந் தெளிந்து திருநலம் போன்று
பூபரிவனம் போல்பொன்னிறை மேனிதாய்
சாபமும் நீங்கிசகலநோய் போகுமே. (550)

போவது மெப்படி யென்றுணர்ந் தேறு
நாவது வழக்கம் நாடிட லாபமாம்
காலது தன்னால் காண்பதே சித்தத்தில்
தாவது தன்னால் சார்ந்தவர் முத்தரே. (551)
முத்தி தனில்சிறந்த முனையொளி நாட்டம்
எத்தினில் வருமோஇராப்பகலற்றது
புத்தியில் தேர்ந்து போதனைக் கேட்டிடு
சத்தியில் நின்று சாதித்தாலம் மதே. (552)

அம்மென யெப்படி யென்றுணர்ந்தேறு
உம்மென மொழிதலுயர்வுடன் பாரு
தம்மெனத் தானாத் தனிமுதற் கிருபையாம்
சம்மென யிருந்தால் சகலமுஞ் சித்தியே. (553)

தேரையரியற்றிய

சீவராசக்கிருதம்-வேறு விருத்தம்

சித்தியான சீவராசக் கிருதங்கேள்
உத்தியாந் திப்பிலி மோதகவிளங்கம்
அத்தியின திப்பிலி அதிகதோர் விடையமும்
வெத்திசேர் சுக்கு வெண்மிளகாமே. (554)

வெண்மையிரு வரத்தை விலாமிச்சு வெட்டிவேர்
உண்மையாம் நறுக்கு மூலஞ்சிறு தேக்கு
பண்மையாயிது வெல்லாம் பாரோர்களஞ்சிடை
தண்மையாய் பாலால் தானரைத் தெடுத்திடே. (555)

எடுத்திதைப் பொன்றிசைத்த புனல்தனில்
அடுத்திடக் கலந்து ஆவின்பாலோர் படி
தொடுத்திடச் சம்பழச்சாரது வோர்படி
முடித்திட வொன்றாய் முயர் பெறக் காச்சிடே. (556)

காய்ந்ததை வடித்து கண்ணாடிப் பரணியில்
ஆய்ந்ததை வைத்து அளவுகேள் சாதிக்காய்
தோய்ந்திடக் களஞ்சி துல்லியகற்கண்டு
பாய்ந்திடப் பொடித்து பரிந்திதைத் தூவிடே. (557)

தூவியோர் கரண்டிதுடுக் குள்ள நோய்கட்கு
மேவியே குடுக்கும் விதமத்தைப் பாரும்
கோவித்த பலநோய் குறிப்பறிந்தேதான்
பாவித்தி தனைப்பலா பலன் பாரே. (558)

பலாபலனுண்டு பட்ச மோடிதனை
சலாபமதாகச் சாதித்து செய்யில்
நிலாதது நோய்கள் நேர்ந்த சொற்படியே
கலாபமுமில்லை கனசீல சௌக்கியமே. (559)

கமலமுனியாரியற்றிய

சீலசௌக்கிய கிருதம்-வேறு விருத்தம்

சௌக்கியச் சங்கம் பழத்தின் சார் கண்ணியும்
கௌவிடக் காணிக் கருதிடு முசுக்கையே
பௌவிடவகைப் படியது வாகும்
தௌவிடச் சம்பளம் பளச்சார்படியரையதே. (560)

அரைந்த சொற்படியே அதிவிதசுக்கு
முறைவிதத்திப் பிலி முசித்தசிறு தேக்கு
குறையறக் களஞ்சிக்கூட்டிடு ரெண்டரை
துரையிதின் வகைசொல் சூட்சமிநாமே. (561)

சூட்சியாம் பாலால் சுகுணமாய ரைத்து
தாட்சியதாகத் தாமதிக்காமல்
மீட்சிய தென்ன விட்டிடு பால்படி
காட்சியாயெரித்துக் கஃவடி கண்டிடே. (562)

கனமென வுற்று கதித்ததோராவின்நெய்
வினவுடமாட்டி மிக்க வெரித்திடு
தனமெனவெடுத்து தானபின்னிருக்கிதை
மனமெனப் பரணியில் வாய்த்ததை வைத்திடே. (563)

வாய்த்ததை ஞான வளர்ச்சி வப்பூசையில்
காய்த்து பழுத்த னக்ககைகதுவாக
சாய்ந்திடீர் பதத்தைழைக்க செகத்தில்
ஆய்ந்துமுன்னின்று அன்புடன் போற்றே. (564)

போற்றியெடுத்துப் புகழ்ந்தகற்கண்டு
யேற்றிடுவைத்துப் பலமிதிலே தான்
சாற்றியிடித்திடும் சம்பிரமாய் நோய்கட்கு
யூற்றியோர் கரண்டிவுகந்து ஈய்ந்திடே. (565)

ஈய்ந்திடு இரண்டு வேளையுமேதான்
காய்ந்திடு மீளைக் கனத்ததோர் தோஷமும்
பாய்ந்திது நீங்கும் பரம்பரையருளால்
தோய்ந்திடப் பார்த்து தோத்தரிப்பீரே. (566)

தோத்திரத்துடனே சொல்லுவேன்கேள் மிக
ஆத்திரமான சுவாச அனத்தலும்
நேத்திரங் கொண்ட நிதானமதாக
சூத்திரப் படியே துலங்கிடும் பாரே. (567)

நந்தீஸ்வரரியற்றிய

சுகந்தப் பிரகாச நெய்-வேறு விருத்தம்

துய்ய சுகந்தப் பிரகாச நெய்தனை
செய்யவே ரோகந் தீர்ந்திடு மப்பா
பையவேநீயும் பகர்வுடனே தான்
உய்யவே பாருவுயர்ப் புளியாரையே. (568)

ஆரையின் சார்படி அளவது யெட்டு
கோரையில்லாதக் குணமுள்ள நெய்படி
வாரையதான வளர்த்திரிகடுகுடன்
மீரையில்லாதவிளங்கும் இந்துப்பே. (569)

இந்துப்பு இங்குமே வச்சாரஞ்சாதிக்காய்
சிந்தைவிளங்குஞ் செழுந்த வெட்பாலை
கந்தமதான கனத்ததோர் மூலமும்
விந்தைகிராம்பு முச்சிதல வங்கமே. (570)

இலவங்கத்துடனே மாதளைப் பிஞ்சதும்
தவங்கலில்லாமல் தானிடைக் களஞ்சியாய்
கவனமதாகக் கணக்குடன் வாங்கியே
மவுனதேசிகன் பால்வாழ்த்தியிடித்திடே. (571)

இடித்து ரசத்தில் யீடாய் கலந்திடு
படினமாய தயிர்தான்படி யொன்றுவிட்டு
நடினமதாக நயமுடனெரித்து
வடிவுறயிறக்கி வகையுடன் பார்த்திடே. (572)

பார்த்துவடித்துப் பரணியில்வைத்திதை
சேர்த்து வோர்கரண்டித் திநங்காலையுண்க
ஏர்த்திடாக்கிராணி அறுவகையானதும்
கோர்த்திடா தென்றுங் குருவுரைத்தாரே. (573)

குருவருளதனால் குலைநோய் மயக்கமும்
பருக்கள் சீழ்வினைகள் பதுங்கியே நீங்கும்
பெருமையாயிதனை பெரியவர் சபையில்
அருமையரயோதி அறிந்து கொள்வீரே. (574)

அகஸ்தியரியற்றிய
திவ்வியசந்தான நெய்-வேறு விருத்தம்

அறிந்ததைக் கேளு அடவுடனே தான்
பரிந்ததோர் கோஷ்டம் பகர்சிறுதேக்கு
விரிந்ததோர் மதுரம் மேன்மைவாய் விளங்கம்
சொரிந்ததோர் தனிப்பிசுக வாலுளவரிசியே. (575)

அரிசிவாலுளுவை அதிக வெட்பாலை
திரிவிலாவ சம்பு சேர்த்திடு வுள்ளி
பரிவுள்ள வரத்தைபாங்குள்ள சதகுப்பி
தெரிவுள்ள கெந்தந் தேர்ந்த தோர்விடயமே. (576)

விடையங் கருஞ்சீரகம் மேன்மை நன்னாரிவேர்
தடையிலாப் பூலாப் பட்டைபொன்முசுட்டை
நடையுறுமின் பப்பெருமரப் பட்டையும்
கொடையுறு வெண்துத்திக் கூட்டுவீர் திட்டமாய். (577)

திட்டமாய் நிலப்பனை சேர்ந்தநற்
கட்டளையாகக் கணக்குடன் பத்திரி
சட்டமதாக மிளகு சுக்குடனே
நட்டமதில்லா திரிபலை வில்வமே. (578)

வில்வை பாதிரிவேர் நேர்கடுகு ரோகணி
சொல்லிசை வானக்குரோசானி ஓமமும்
நல்லிசை வாகநவின்ற தோர்களஞ்சிதான்
வல்லமையாக வகைபார்த்தெடுத்திடே. (579)

எடுத்து இடித்து இணையவே சேர்த்து
தொடுத்து நீயாவின் நெய்படி சேர்த்து
கடுத்து விடாமற் கமலமாய்த் தீமூட்டி
எடுத்து எரித்து அன்புடன் வாங்கிடே. (580)

அன்புடன் வடித்து அதிசெயப் பரணியில்
தெம்புடன் வைத்து தீர்க்கமாய் களஞ்சி
நன்புடன் கொடுக்க நவில்வதைக் கேளு
முன்புடன் பீனிசம் முயன்றிடும் வாதமே. (581)

வாதம்பெரும் பாண்டு மயக்கக் காமாலை
பேதமதான பித்தத்தின் பாண்டதும்
காதகப் பெருவயிறு கனத்திடுங் குன்மம்
நாதனின் அருளால் நாடாது தானே. (582)

(இந்துப்பு வோர்களஞ்சி கூட்டவும்)

மச்சமுனியாரியற்றிய

இராட்சித சிந்தாமணி நெய்-வேறு விருத்தம்

கண்மணிப் போலே கருத்தினி லுணர்ந்து
தன்பெற நிறைந்த தத்துவ நிலையில்
பண்பெற வுற்றால் பரிசுத்தஞானமாம்
விண்ணொளிப் பார்க்க விருப்பமுமாமே. (583)

விருப்பமதான வினித சொல்நெய்தனை
கருதிடவிதனிற் கணக்குடன் புகலுவேன்
அருமையதான அலங்கிர்தயிஞ்சியும்
பெருமையதான பேர்பெற்ற யேலமே. (584)

ஏலமுமாஞ்சியும் விசைந்த சிறுதேக்கும்
மூலமரத்தை முயர்ந்த தோர் தாணிக்காய்
சீலமதான செழுந்தக் கிராம்பதும்
கோலமாயிவையெல்லாங் கொண்டிடு நிறையதே. (585)

கொண்டிடுவோர் பலங்குண மிஞ்சியெண்பலம்
விண்ட சொற்படியே மிக்கவே வுரலினில்
கண்டிதமாக விட்டிடித்துக் கவனமாய்
குண்டமதான நற்சட்டியிலிட்டிடே. (586)

இன்பமுடனே யிணங்கிட ஆவின்நெய்
திட்டமுடனேத் தெளிவுடனோர் படி
சட்டமுடனே சரிப்பட ஊற்றிடு
நட்டமுடனே நாதனைவாழ்த்திடே. (587)

நாதனைப் பணிந்து நலமுடனேதான்
வேதனை நீங்க வினவியே நீயும்
கோதது வகலக் கொப்பேனப் பார்த்து
தீதது அகலத் திகழ எரித்திடே. (588)

எரித்தப் பதந்தான் இசைந்த கடுகது
பரிந்து கீழ்நின்று பகர்வான தின்பின்
தெரிந்து விறக்கிச்சீர் பெறவைத்து
முறிந்து விடாமல் முன்பாய் வடித்திடே. (589)

முன்பாய் வடித்திதை முயர்ந்த பரணியில்
அன்பாய் விடுத்து மேலாகிய பாகங்கேள்
நன்பாய் தீவராட்சி சிறுபழம்
பொன் போலிதனை பூட்டு வீர்மிக்கவே. (590)

மிக்கவே பலமைந்து மிசைவுறக் கூட்டி
கைக்கிடாப் படிக்கி கற்கண்டு யெண்பலம்
ஒக்கவே பொடித்து வுகந்து கலந்திடு
தங்கசொல்லா மெனத்தானிதை யுகந்திடே. (591)

உகந்திதைக் சுகுணமுயர் பெறவேதான்
அகந்தழைத்திடவே அன்னையின் பாதத்தை
சுகந்தரப் போற்றி சுவையிது வென்று
மிகந்தன மென்று விரும்பியுட் கொண்டிடே. (592)

கொண்டிடு இரண்டு வேளையுங் குணமாய்
விண்டிடும் படியே விருப்பமாய் களஞ்சி
அண்டிடக் கொள்ளு அனலினா லெடுத்து
கண்டித சயத்தைக் காணவே நீக்குமே. (593)

நீக்கிடும் நீக்கிடும் நேந்த சுவாசத்தை
போக்கிடும் போக்கிடும் பொருமலும் பித்தத்தை
ஆக்கிடும் ஆக்கிடு மசதிக ளேங்கிட
தாக்கிடுந் தாக்கிடுஞ் சபாசெனச் சொல்லவே. (594)

சொல்லுக்குச் சொல்லுஅச் சொல்லு வென்றிடும்
வெல்லுமிருமலை வெகுதூரம் வைத்திடும்
நல்லுணர்வாக நாதனை நினைத்து செய்
நில்லுணரே நேர்ந்த மண்டலமே. (595)

மண்டலங் கொள்ளமனது செவ்வையதாம்
தெண்டிரைமீதில் தெளிந்தநற்பாகம்
தண்டமிழ் பெரியோர் சாற்றினார் தீர்க்கமாய்
கொண்டல்போல காட்டுங் கொடும்பகைப்போக்குமே. (596)

(நல்லதேன் இதில்விட்டிறக்கிக் கொள்ளவும்)

பொன்னடிக் கமலம் புகழ்வுடன் றுதித்து
நன்னடி யுண்ணால் நடையது மேலாம்
முன்னடி தன்னை முடிகியுணர்ந்திடில்
தன்னடிக் கண்டோர் தயைமறை யோரே. (597)

மறையது வென்ன வளப்பங் கேளுன்னுள்
நிறையது மணியொளி நிற்குணயின்பம்
முறைமயமீது நின்றொளிக் கண்டுணர்
துறைமுகங் கோடியாம் சொல்லமுடியாதே. (598)

யாவருங் காணநடை யுண்டோ மக்காள்
தேவரு முனிவருஞ் செவ்வையுருப்படி
நாவுரு வேற்றினர் நமன்றனை செயிக்க
பாரிரு முச்சுடர் பனிரெண்டு காலதே. (599)

பனிரெண்டும் பதினாறுப் பார்ப்பார்கள் நித்தம்
கனிரெண்டு யூதுவக்கமவ்விதழ் பணி
தொனியொன்று கூறுதுத்தூண்டிடார் நின்றதை
இனியென்று பூசிதமேறிக் கொள் நாசியே. (600)

நாசியினோட்டம் நயனத்தில் வைத்திடு
பூசியினோட்டம் புத்திமிகுத்திடும்
காசிக்கிப் போவதேன்கனவிருள்நீக்கினால்
ஆசிக்கி லொக்க அமர்ந்தது தன்னுளே. (601)

உள்ளத்தைத் திருந்து வொருவழி மூப்பெண்
கள்ளத்தைத் திருத்துக் கவடமுஞ்சாராது
வெள்ளத்தைத் தாண்டிவின வாயடைத்திடு
பள்ளத்தில் விழாமல் பரிவாய் திறந்திடே. (602)

திறமையிதுதான் தெளிந்துக் கொள்ளப்பனே
அறம்பொருளின் பமென்றாட்டினார் நூல்களில்
பரம்பரை வொன்றுக்குள் பதித்திடு புத்தியை
புரம்பினி லாகாமல் போதித்த வூக்கமே. (603)

பிடிநாக்கீசரியற்றிய

இராசசேகரநெய்-வேறு விருத்தம்

ஊக்கமதென்ன வென்றுணர்வுடன் யூர்ந்து
ஆக்கையின் செல்வத்தை யறிந்து தெளிந்திடு
நோக்கையிற் கண்டு நுடங்காதிருந்திடு
தாக்கையிலெல்லாந் தளராது தானே. (604)

தாலமிசையில் தழைத்திடத் தேகந்தான்
காலமிசையிற் கண்டு வுண்டவர்க்கு
ஆலமிசையில் அடர்ந்ததோர் நோய்கட்கு
சீலமிசையில் சீர்த்துவ மென்னதே. (605)

மெண்ணிடச் சுக்கு யிலகுஞ் சதகுப்பி
வண்ணமாந்திப் பிலிவதி செயமாஞ்சியும்
கண்ணலங்கார கருஞ்சீரகமும்
தண்ணிட நற்சீரகந்தான் குரோசானியே. (606)

குரோசானி பத்திரி குணமுள்ள ஏலக்காய்
விரோத மதில்லா வியலுறுஞ் சரக்கதை
நிரோதயமதாக நிருப்பதோர்களஞ்சிடை
சிரோதனமாக சேர்த்து வருத்திடே. (607)

துவளப் பொன்னிறம் போலாக்கிப் பொடித்து
தவளமதான ஆவின் நெய்வரைப்படி
பவளமருந்தைப் பதமாகத் தூவியே
நவளம் பெருகநடத்தி யெரிப்பதே. (608)

தீயே கொடுத்துத் திறமாய் வடித்தபின்
நீயே மெதுவாய் நிதானித்து செய்திடு
தாயே பணிந்து தானொருப் பரணியில்
ஆயேநினைத்து வடைத்து மகிழ்ந்திடே. (609)

மகிழ்ந்தொரு வார்த்தை வசனித்தல் கேளு
முகிழ்விதமான முயன்ற தீவராட்சி
புகழ்சிறுசான பழம்பல மைந்து
இகழ் விலாகற் கண்டிசைப் பதோரினிதே. (610)

இனிப்புறவைந்துப் பலமது வாகும்
கனிப்புற யாவுங் கலந்திவை தனிலே
முனிவுடனூட்டி முயற்சி யதாக
தனிவுடன் களஞ்சி தன்னளவாமே. (611)

தன்னிறைக் கொண்டால் தடுத்திடும் பித்தத்தை
வன்னிறையான வலிமை யின்னலும்
சொன்னிறைப்படியே துலைவது நியாயம்
பொன்னிறை யென்று போதித்த லாகுமே. (612)

போதித்தல் குன்மம் பொருமலிரைச்சலும்
சாதித்தவர்க்கு சயத்துக் கோரேணியாம்
மாதித்தலாக வருஷிக்கும் பாகத்தால்
சோதித்தலாகச் சொல்லுமிப் பாகமே. (613)

கலிவிருத்தம்

பாலு நெய்யும் பலன்பெற வுண்டிடு
மேலுகந்தப் பிணியழல் சீரலும்
ஏற்கெனே வென்னவே யெழலாகிட
நூலுஞ் சொல்லும் நுவன்றிட யாவுமே. (614)

வேறு-விருத்தம்

யாவெனவென்று அருளதைத் தேடு
கோவென வொன்றுக் குடிமொண்டிருக்குதாம்
தாவென நித்தந் தனித்தது பேரின்பம்
போவென நாமத்தால் புகாதது வினைகளே. (615)

தன்வந்திரியாரியற்றிய

திருப்புகழானந்த நெய்-வேறு விருத்தம்

வினைப்பயன் தீர்ந்திட மேலான நெய்யொன்று
தனையிதோ மிக்கத் தழைக்கவே புகலுவேன்
அனையருள் நாட்டம் அறிந்துற் றொழுகுது
உனைக்கண்டுக் கொள்ள வுற்றப் பொதுவிதே. (616)

பொதுவாக வோதுதல் புண்ணியத்தொழிலிதாம்
விதுருனையான விகசிதசாதிக்காய்
சதுரங்கராச சதாப்புவெண்மிளகு
மதுரம்நல்யேலம் மஞ்சிட்டிவிலாமிச்சனே. (617)

மிச்சையதான சயதான சந்தனம்நன்னாரிவேர்
கச்சிதமான கசகசாசுக்குடன்
வச்சிரமெனச்சொல் வால்மிளகேடு ஓமமும்
அச்சியின்றேன் போல் அன்னதுக் களஞ்சியே. (618)

களஞ்சியதாகக் கணக்குடனெடுத்து
விளஞ்சிடவருத்து விடுத்திடுநெய்யது
உளஞ்சிடாதாக வுயரொருப்படியினில்
நுளஞ்சிடவூட்டியநுணுக்கமறிந்திடே. (619)

நுணுக்கமுறையாய் நுற்படிவெரித்துபின்
அணுவதுக்குறையாத வைப்பார்த்தெடுத்துமேல்
எனுங்குறையாம விசைந்ததொருபபரணியில்
மானிடர்க்காணாமல் வைத்திடுப்பதனமே (620)

பதனப்படுத்தி பண்புடனேசிறு
விதனமிலாதிரு வெழில் தீவராட்சி
அதனப்பலம்பத்து அன்புடனிட்டு
இதனமதாக இணையுறகற்கண்டு. (621)

கற்கண்டுவைத்துப் பலமதைப் பொடித்து
நற்கண்டைத் தூவிநாதனைப்போற்றிடு
சொற்கண்டெடுத்து சிறுவொருகளஞ்சி
முற்கண்டினிவுற முயன்று கொடுக்கலாம். (622)

கொடுக்கலாம் பார்மிகக்குணமிலா நோய்நீங்க
நடுக்கம் பலயீனமநாடியவாய்வுக்கும்
கெடுக்கின்ற பித்தங் கிளம்பிடுஞ்சோகைக்கும்
தொடுக்கின்ற சயத்துக்கும் சூட்சமறிந்திடே (623)

அறிந்தவித முன்னமாக்கிடும் ரோகத்தை
தெரிந்தசிலவிதஞ் செய்கின்றிணக்கமும்
பரிந்துநீநாடியில் பார்க்கபயிற்சிகள்
முறிந்ததைக்கண்டு முற்றுமுரைத்திடே. (624)

உரையினங்கேள் மிகமுதிர்ந்தனல் வையத்தை
உரைந்தேநெருங்க வொட்டாது விம்மாலை
அரைந்தேவிழலாக்கும் ஆனந்தவாய்வது
புரைவழிக்கண்டு பேர்புகழ்நல்லவ்ரே. (625)

புலஸ்தியரியற்றிய

பலிதாசிதநெய்-வேறு விருத்தம்

வல்லமையென்ப தோவைதீகந்தனக்கு
நல்லவராக நாடியேகற்றிடில்
சொல்லரும் பரமசுவையது நீடினால்
எல்லையில்குற்றம் ஏற்கனவேற்காவே (626)

சுடரொளி

ஏற்கனமாக விசைந்து வருதலம்
கோகனமாகக் குவிந்துக்குடாவிடு
பாற்கனவிம்பம் பளிச்சென்று தோன்றிடும்
மூற்கமனதை முயன்றுதிருத்திடே (627)

உண்மை

இருவினைப்பயனை வெஞ்ஞான்றிகற்றிடும்
கருவினையென்ன கனவதுபோலநீக்கு
அருள்தனை யொட்டி அம்மெனநின்று
பொருள்தனைத் தேடபொன்னலங்காரமே (628)

பொன்னிரம் வில்வவேர் போன்றிடுஞ் சங்கம்வேரும்
மின்னியவேளை வேர்மிகுப்புள்ள சங்கன்வேரும்
நன்னயசித்தா முட்டிநலமுள்ள பேராமுட்டி
உன்னியவிலாமிச்சை ஒழுங்குள்ள சீந்திதானே. (629)

சீநதியாம்பொன் முசுட்டை சீர்த்துவநன்னாரியோடு
சாந்தமாமிவைகள் தானுஞ்சமனிடைப் பலமொன்றப்பா
வேந்தனாஞ்சுக்கு யெலம்வியலுள்ள கிராம்புவோமம்
காந்தலைத்தணிக்கு கின்றகனகசீரகமுந்தானே. (630)

சீரகவரத்தைப் பத்திரிதெளிவுள்ளக் கொத்தமல்லி
நேராகவகக்கிராகாரம் நிறைதிருலவங்கப்பட்டை
பேர்சுயதிப்பிலி வால்மிளகொடு சாதிக்காயும்
ஓர்சுயவகைவகைக்கி வுயர்வுள்ளகளங்மூசியொன்றே. (631)

உயர்வுள்ளகளஞ்சிதன்னைவொருமித்துவருத்துவாட்டி
வியருள ஆவின்நெய்யோர் படிதனிற்கலந்துசூட்ச
மயமுளவெரித்து வாங்குவயணமாய் கடுகுதன்னி
சுயமுளிவிருந்துநல்ல சீர்க்குணப்பரணிச்சேரே. (632)

சேர்ப்பதிர் திடமாயூன்றி செழிக்கவே தீவராட்சி
ஏர்ப்பதுசிறுசாமந் தபழமதுபலந்தானைந்து
கோர்த்திடக் கலந்தபின்பு கோதிலாகற்கண்டப்பா
போர்த்தினிபொடிப் பீரஞ்சுபலமது தூவிடாயே. (633)

பலமிதுக்கணக்கதாக்கி பேரின்பப்பூசைசெய்து
நலமிதுவாக யோதிநாதனைப் பணிந்துவாஉத்தி
தலமெலாம் புரக்குத்தேவதத்துவதியானரென்றே
பலமெலாவுமக்கு என்றுபேசிமுன் சொல்லக்கேளே. (634)

பேசுவதே தென்றாக்கால் பிரபல்யமனத்தைத்தேற்றி
மாசுவிர்சேர்த்திடாமல் மலரடியேற்றிபோற்றி
தேசுலாவியப் ரகாசசின்மயக்கடவுளதற்கு
வீசும்பொற்பதத்தை நம்பிவேண்டியே யவிழ்தம்வாங்கே. (635)

வாங்கிடுகளஞ்சிவீதம் வயனமாய்பிணியைக்கண்டு
தாங்கிடக்கொடுத்துப் பாருதாமதமின்றியேதான்
ஏங்கிடச்செய்யுகின்ற இசையவிலாபித்தவெட்டை
ஓங்கியபாண்டுதானும் வொடுங்கிடும் சயங்கள்தானே. (636)

(சிறுகரண்டி அளவானாலும் அல்லது ஒருகளஞ்சிடைக் கொள்ளலாம்.)

செயமெட்டுங் குன்மமெட்டுந் தவரியகிராணியாறு
நயமனவெழுந்தவாய்வு நடத்திடும் வாய்கசப்பு
துயர்செயும் வெள்ளோக்காளந் தோற்றியவாயினூரல்
வியலிலாமுடக்குசூலை விழலானகாந்தல்போமே. (637)

காந்தலும்பித்தவாய்வுங் கடல் கடந்தேருமப்பா
ஏந்தலுங்கிருபைவைத்து எப்போதுங்காத்தல்செய்வார்
வேந்தர்க்கு மெத்தநன்று விருதையஞ்சுத்தம்வேணும்
சாந்தமாய்குடுக்கமேலாஞ்சகவர்க்குநிலமையாமே. (638)

புசுண்டரியற்றிய

கண்ணோட்டக்குணநெய்-விருத்தம்

நிலைமைசேர்நெய்தானொன்று நேற்றியாய்ப்புகலக்கேளு
மலையைப் போலவளருகின்ற மாவிதக்கிராணிதீர
தலைமையைகவனமாக சமர்த்துடன் செய்வீராகில்
அலைவிலாப்படியேயாகும் ஆசித்துப் புகழுவீரே. (639)

ஆசிக்கசம்புநாகப் பழமதுபடிதான்ரெண்டு
நேசிக்கஆவின்நெய்தான் நிறையதுபடிதானொன்று
பூசிக்கசாதிக்காயும் போன்றிடமாசிக்காயும்
யோசிக்கப்போஸ்தக்காயும் உயர்திருவிடயந்தானே. (640)

விடையங்கற்கடகஞ்சிங்கி விகிதமாமதுரயேலம்
நடையதுபெறவோர்பாக மாக்கிடுக்களஞ்சியொன்று
இடையதுகுறையாவண்ணம் யிணங்கவேயிடித்துநல்ல
கடைமருநதாகுமிந்தக் காப்பொடிதன்னைச்சேரே. (641)

செழுமையாய்சேர்த்துக்காய்ச்சித் திறமுடன்வடித்துப்பாரு
வழுமைகளிவாதநெய்தான் வதிவிதபொன்னிறமதாகும்
ஒழுகிடாப்படியேநீயும்உயர்ச்சியின்பரணிதன்னில்
நழுவிடாப்படியேயூற்றி நயன்றிடுமொழியைக்கேளே. (642)

மொழியதுயென்னவென்னில் முளகுபோலிருக்குகின்ற
விழிநயதீவராட்சி சிறுபழம்பலமெட்டாகும்
இழிவிலாகற்கண்டெட்டு பலமதுப்பொடித்துப்போடு
அழிவிலாநிறைநேர் சேர்த்து அன்புடன் கொடுப்பீர்தாமே. (643)

கொடுத்திடுக்களஞ்சியொன்று குணமிலாமனிதருக்கு
எடுத்திடும்வயறுளைச்சல் விசைவிலாசீழ்மூலத்துக்கும்
கொடுத்திடுக்கிராணிநீங்க கோத்தநோய்தீரவேதான்
சடுத்தங்கள் வாராதென்றுஞ் சனுவுடனறிந்துபாரே. (644)

இராசிப்பொருத்தம்

பாக்கியம்பெற்றராசி யானவர்க்கெல்லாஞ்சித்தி
யோககியஞானசித்தி யுயருள்ள மகத்ரசித்தி
வாக்கியவாசிசித்தி வளர்திருயாக்கைசித்தி
நீக்கிடாவவிழ்தஞ்சித்தி நிலைபெறுமருந்துதானே. (645)

பெருமையாய் மருந்தைச்செய்து பேசியேயீந்தபோது
வறுமைகள்நீங்கிப் போமோ மகக்கறையகலவேணும்
குருமுறைப்பாகங்கண்டு பொடும்பிணிதீர்க்கவேணும்
திருமுறைகண்ட பேர்க்குச் சகலமும்விளங்குந்தானே. (646)

விளங்குதுஎன்று சொல்லிவெகுளிபோலிருக்கலாகா
களங்குளமெடுக்கலாகா கபடத்தைப்படிக்கலாகா
இளங்குணத்தோரைச்சேர்ந்து ஏற்க்கெனச்சேரலாகா
குளங்கினவுளவைவிட்டு குருவருள்பதத்தைநாடே. (647)

நாட்டினாலல்லோநன்மை நாயகரருள்தானுண்டு
காட்டினிலலைந்துத்தேடி கனப்பொருள்காணலாமோ
வீட்டினிலிருந்து கொண்டு விளக்கொளிதன்னைநாடி
ஆட்டினாலராச்சித்த ரவர்தமக்கெய்துந்தானே. (648)

தானெனச்சொல்லிக் கொண்டால் தரணியோர்புகழ்வதுண்டோ
வீனெனவறிவுமாறும் வேதாந்தம்நிலைக்கொட்டாது
தோனெனப்பெரியோர்சொல்லுந் தோற்றிடாகனவுமாமே
யானெனத்துலங்கிடாமல் நடக்கலாம் வெகுநாள்தானே. (649)

நாள்களின் பேதம்பாரு நடவடியின்னதென்று
கோள்பாருவுச்சம்பாரு குணங்குறிவித்தைபாரு
ஆள்பாருநடக்கைபாரு அவரவர்செய்கைபாரு
தேள்மனமுறைந்தபேர்கள் சேர்க்கையுமாகாதென்னே. (650)

கருவூராரியற்றிய
பூபதிநெய்-வேறுவிருத்தம்

ஆகாதபிணிகள்நீங்க அடவுடன்சொல்லக்கேளு
ஏகாந்தரோகமுண்டோ யிடறதால்வந்தகுற்றம்
சாகாதவரத்தோர்சொல்தான் தப்பாதுதப்பாதப்பா
போகாதவினைகள்நீங்கப்போற்றுவார்நந்தத்தாயே. (651)

வாதம்பருப்புப்பலம்பத்து வறுத்துஎடுப்பீர்மிகுவாக
பேதமில்லாவக்குருட்டு பெட்பாயெடுப்பீரொருபலந்தான்
சேதமில்லாப்பூசினியின் செழுந்தபருப்புஒருபலந்தான்
யாதத்துடனே ரேவல்சின்னி நன்றாயெடுத்திடுபலமே. (652)

பலந்தான் கவாப்பசின்னிய துங்களித்தப்பரங்கிப்பட்டையதும்
நலந்தான்தாலின் சின்னியொன்று நன்றாய்ப்பார்த்து யெடுத்தபின்பு
பலந்தான் சாதிக்காய்விடையம் பெட்பாமதுரம் பலமதுவாம்
தலந்தான்சாரப்பருப்புடனே சார்ந்தேயெடுப்பீர் மிகத்தானே. (653)

மிகவேயெடுத்து வொன்றாக மேலாயிடித்து வடிகட்டி
சுகமாயாவின் நெய்படியில் சுகமாக வேகலந்து
தகவேயெரித்து வடிகட்டி தயையாய்பரணித்தனிவிட்டு
அகமேகுளிர சிறுதீவராட்சி அதிதபதுமோர்பத்தாமே. (654)

பத்துபலத்தினூ டேதான் பாங்காய்கற்கண்டாறுபலம்
முத்துமுதல்போலதான் கூட்டியமுன்றே களஞ்சியளவாக
நித்தங்காலைத்தனிலூட்ட நேத்தியாகத் தாதுவிர்த்தி
மெத்தவருத்தமேலான வித்தைவாய்ந்து தெளிந்திடுவீர். (655)

தெளிவாந்தேகமிகுவாகித் திருமாதவகதிர் முகமதனில்
ஒளிவாய்நின்று பெருமைபுறவுகந்தே நாடிநின்றிருந்து
வழியாய்நாமும் நடக்கைதனில் மேலாய்பார்க்கநிசமாகும்
ஒழியாத்துன்பம் நீங்கிவிடும் வுண்மைவுண்மை யிவைதானே. (656)

திருமூலரியற்றிய

நவப்பழத்தின் நெய்-வேறுவிருத்தம்

இவைசொல்லதிக நேர்மையதாமியம் பக்கேளுக்குணமாக
சுவையாயிருக்கும் நவபழந்தான் சுபமாய்பலமும்பத்தாகும்
சுவையென்றெண்ணியிருக்காதே கவனமாகச் செய்திடவே
நவையாயிருக்கும் நலமாகநாடி யெடுப்பீர்நெய்தானே. (657)

நெய்தானா வினினந்தனிலே நேத்தியானதொரு படிதான்
கைதானிதுபேர் வினவோடெடுத்து கலந்து கொள்வீர்நிதானி
செய்பாகங்கள் தவறாமல் சேர்ந்த தனை யெரித்துமிக (க்க)
ஐயமின்றி வடித்ததனை அளவாய்பரணி தனிலடைப்பீர். (658)

அடைத்தபின்பு தீவராட்சிபழத்தை யெடுத்துவிரைபோக்கி
துடைத்தே சேர்ப்பீர்கற்கண்டுத் துலக்கமாகசேர்த்துபின்னர்
நடையாய் கரண்டிதானருந்த நலமில்லாத இருமலது
தடைசெய்கின்றக்கல்முதல் தானேபோகுங்கண்டீரே. (659)

நவபழத்தின் ரசமெரித்துக்கொள்ளவும். தீவராட்சிப்பழம்-பலம்-5 கற்கண்டு
பலம்-5-கூட்டிக்கொள்ளவும்.

சட்டமுனியாரியற்றிய

கெந்தகநெய்-வேறுவிருத்தம்

கண்டபடியே கேட்பீர்கள் கனத்தயிந்தகெந்தகநெய்
விண்டபடியே செய்திடவே விட்டேபோகுமேகமெல்லாம்
எண்ணியெடுப்பீர் பத்துபலம் விசைந்தேநீரில் சுத்திசெய்து
தெண்ணிரகற்றி பொடியாக்கித் திறமாய் வைப்பீரொருவகை கேள். (660)

வகையாம் புழுங்கலரிசி யதுவாகாய் வறுத்துமாவாக்கி
துகையா ம்பலந்தானைந்தாகும் தொந்தித்தொன்றாய் நெய்தனிலே
தகையாதிதனை யெரித்தெடுத்துதானே பரணிதனிற்சேர்த்து
பகைகள் நீங்கக்கால களஞ்சிபண்பாயிரு போதருந்திடுவீர். (661)

அருந்தும்போதுகற்கண்டு அன்பாய்கொஞ்சந் தூவியேதான்
திருந்தும்படிக் கியுண்டடிடவே தீரும்நோய்கள் தனையேகேள்
பொருந்தும் வெள்ளைமேகமது பொடிபோலகலுமிகலாமல்
மருந்துவிருந்து மறிந்தவற்குமலர்போல குணங்கள் தெளிவாமே. (662)

குணங்களாக்குந் தப்பாது கொடுமையான வறட்சிரெணம்
இணங்கயிடமொன்றிருக்காது இதுவோர்பாகமெய்யாகும்
மணக்குமணக்குமகா பெருமைமனதுக் கேற்றபடி செய்யில்
வணங்கித்தேவப்பதம் போற்றவனந்தகுணங்களுண்டாமே. (663)

உண்ணவிதற்குக் கிச்சடியாம் ஒழுங்காய்ப்புசித்துவருந்திடவே
எண்ணப்படியே நடந்தேறும் இனிதாயிருக்கும்பயமின்றி
அண்ணலருளால் பலபிணிகள் அகலுமிதார்த்த மறிவீர்காள்
பண்ணப்பலிக்கும் பாகமெல்லாம் பரிந் தேயுணர்ந்துயுகந்திடுவீர். (664)

நெய்யரிசிபருப்பு ஆட்டிறைச்சி கிச்சடியில் சேர்க்கவும்.

ரோமரிஷியாரியற்றிய

அடம்பிநெய்-வேறுவிருத்தம்

உகந்தசுக்கு அதிவிடைய முயர்ந்த போஸ்தக்காயின் றோலும்
அகந்தான் மகிழுஞ்சாதிக்காய் அடவாயெடுப்பீரொருபலந்தான்
மிகுந்தேவிடித்துமாவாக்கிவினவாய் நெய்யும்படிகாலாம்
தகுந்தேயிட்டு யெரித்தெடுக்கதப் பாதுண்மைநெய்தானே. (665)

தானேயிதனில் கற்கண்டுதயவாய் பலந்தான் பொடித்திடுவீர்
தேனேயிணையாம் தீவராட்சிசிறந்த பழந்தான்பலமைந்து
மானே கேளாயிட்டிளைக்கி மனம்போல் களஞ்சியளவாக
நானேசொன்னேனருந்திடுவீர் நலமில்லாதவயிருளச்சலுக்கே. (666)

உளச்சல்கடுப்பு வயரெரிவுவுதிரப் பாய்ச்சல்கீழ்வருத்தல்
அலைச்சல்காந்தல் ஆசனத்தில் அனலும் பலத்தவிம்மலதும்
முளைத்தலான ரோகமெல்லாமொழிந்தேபோகும் நெய்தனக்கு
களைத்ததேகஞ் சவுக்கியமாய் கண்டுகொள்வீர் சுபமினதே. (667)

(இச்சாபத்தியம்)

கொங்கணரியற்றிய

வயிர்கொட்டலுக்கு சூட்சமாகிய நெய்
வேறு-விருத்தம்

இன்பப்புளியங் கொட்டையின்தோல்
இணக்கமாகப்பலம்பத்து
நன்றாய்ப்பொடித்து மாவாக்கி
நலமாயாவின நெய்யதுதான்
தெம்பாய்ப்படி யொன்றதனிலிட்டு
தெளியவெரித்துப் பரணிதனில்
முன்பாய்விட்டு தீவராட்சி
முசிதப்பழந்தானறுபலமே. (668)

பலந்தானைந்துங் கற்கண்டும்பண்பாய்ப் பொடித்து கலந்த்தற்பின்
நலந்தானெனவே களஞ்சியிடையன்று குடிக்கவயிறுகொட்டல்
கலந்தேநோய்கள் காணாமற்கடந்தே போகுங்கனவதுபோல்
மலர்ந்தபூப்போல்வாசனையாய் மனமே தெளிந்துமகிழ்வாயே. (669)

மகிழ்ச்சியாகும் புவிமீதில் மசந்தேநடுங்கும் பிணிகளெல்லாம்
புகழ்ச்சியொன்றே விட்டகலும்புனிதச் சொல்பார்பிழைப்பதற்கு
இகழாதிருப்பீரிம் மருந்தை இசையாதருந்தப்பலிதமுறும்
நிகழாதிவையை நிதானித்துநேத்தியுடனே செய்திடுவீர். (670)

(வெங்காயம் வெண்ணையில் பொரித்துச்சாப்பிடவும்.)

போகரியற்றிய
நெய் வேறுவிருத்தம்

நேத்தியுள்ளதாளிசையும் நேர்ந்தசுக்குதிப்பிலியும்
போதித்தியெடுப்பீர் தாணிக்காய்பொன்னாம்விடையஞ் சாதிக்கா
யேற்றியெடுப்பீர் சித்தர த்தையெழில்சேர்மிளகுகடுக்காயும்
சாற்றியிரைப்பேன் சிறுதேக்குசமர்த்தால் வகைக்கோர் பலமதுவே. (671)

வேறு - விருத்தம்

கோர்வையுடனே காஞ்சொறியின்
குணமாகியதோர் பட்டையதும்
பார்வையுடனே இருபலந்தான்
பகர்வாய்சேர்த்துயிடித்தபின்னர்
யேற்கஆவின் நெய்படியில்
இனிதாய்கலந்து யெரித்துவிடு
மார்க்கமுடனேவடிகட்டி
மகிலபரணிதனிலடைப்பீர் (672)

அடைத்தபின்னர்குங்குமப்பூ
அதுவோர்பலந்தான் கற்கண்டு
வுடைத்தேபொடித்துயிட்டேதான்
வுயர்ந்ததீவராட்சிபழம்
தொடர்ந்தேலபந்தான்பத்திதனில்
தொய்யக்கலந்துவோர் களஞ்சி
அடர்ந்தேசயத்துக்கேற்றபடி
அன்பாய்குடுக்கக்குணமாமே. (673)

கக்கல்விக்கல்கப மீளைக்கனத்த ஐயமயக்கமொடு
சொக்கல்தியக்கலிளைப்பு முதல்சொல்லாதோடு மண்டலத்தில்
தக்கநாகப் பற்பமிட்ட தயவாய் கொடுக்கசம்பிரமதாய்
மிக்கவிலகிலகுவாகும் மென்மேலான மருந்திதுவே (674)

(காஞ்சொறியின்வேர் பட்டையின்றோலை வுரித்துக்கூட்டவும்.)

பிரமமுனியாரியற்றிய
பவளமாணிக்கநெய்-வேறுவிருத்தம்

இதுநற்பவழநெய்யென்று இனிதாய்ப்புகல் வேன்செயமாக
பொதுநற்பலமாம் நோய்தனக்கு பொழியும் பொழியும்ஈந்திடவே
மதுவையுண்டு லகிரியினால் மலர்ந்தோர்பெருமைசொல்லறிது
அதுகளிது வென்றலையாதே அகலாதிருந்துக்குணம்பெறுவீர். (675)

வேதாந்தசாரம்

பெருவீரைந்து மொருவழியாய் பலமாயிருக்க நயந்துணர்வீர்
வருந்துப்பஞ்சபூதகர்த்தாள் வகையின்றுகையை தேர்ந்துவொரு
கருவுமுருவுங் கண்காணகாட்சியின் பஞ்சீர்படுத்தல்
தருமமாகபுகலுகிறேன் சரிதானிது நேர்பாகமதே. (676)

மனமேசெவ்வை

பாகப்படியே செய்திட-வேபலனுண்டெந்த வகைதனிலும்
யோகப்படியே யிருப்பவர்க்கு யொன்றுமவர்க்குக் குறைவில்லை
பூகையிருந்தால் குருவுரைத்த நுணக்கம்யாவுங்கண்டுணர்வீர்
சாகைதனையே திருத்தலுற்றால் சந்தானங்கள் நிறைந்தனவே. (677)

நிறைந்தபாகந்தனைச் சொல்வேன் நிலைமையான நெய்பெரிதாம்
சிறந்தசாதிக்காய் பலமாஞ் செழுந்தயேலக்காய் பலமாம்
வுறைந்தநல்ல கசகசாவும் வுயர்வாயெடுப்பீர் பலநிறையாம்
விறைந்தயின்பப் பனங்கற்கண்டெடுப் பீரைந்துபலந்தானே. (678)

பலந்தான்குறையாமற்படிக்கிபண்பாய் ஒன்றாயாட்டியேதான்
சலந்தான்விட்டு பிசைந்தேவழித்து சரிநேர்பசுவின்நெய்கலந்து
பெலந்தானிதற்குசட்டிதனிற் பேணிவிடுத்து அவிழ்தமதை
கலந்தேயெரித்துப்பதமாகக் கணக்காயெடுப்பீர் நெய்தனையே. (679)

தனையேவெடுத்துபரணிதனில் தயையாய் வைத்துசுகமாக
வினைகள் நீங்கதீவராட்சி விகிதப்பழந்தான்பலமைந்து
முனையாய்க்கலந்து ஒருகளஞ்சி முயர்ச்சியாகவுண்பீராய்
கனைபோலூற்று மரத்தமதும் சுழட்டுங்கடுக்கல்மிகப்போமே. (680)

போகும்வயிற்றினுளைச்சலதும் பொருமல்நடுக்கல்சீதமுமே
யேகும்இந்நோய்கள் யிசையாதோடுபரிந்துசெய்வீர்
தேகசவுக்கியமிகவுண்டாம் தென்பாயிருக்குமநதினிற்கு
பாகமிதுவோர்நடையிதுதான் பண்பாய் மகிழ்ந்து செய்வீரே. (681)

செய்வீரிதற்குப்பத்தியந்தான் சேர்ப்பீர்வாழைப்பிஞ்சுடனே
உய்ய நெய்யும்பசுவின்பால் உகந்தப்பூச்சியிறாலாகும்
அய்யமில்லாகொத்தமல்லி அதிதபொன்னாங்கணிக்கீரை
துய்யவெண்ணை போஜனமுந் துலங்கவுண்டு வெந்நீர்குடிப்பீர். (682)

குடித்துமெதுவாய்பார்த்திடவேகுணமாம் சொன்னநோயகலும்
படித்தப்படினங்குறையாதுபால்போலுரைத்தமொழியிதுவாம்
முடித்தபொருளில் நிலைமையுறும் முன்னோன்பதத்தை மறவாதே.
தடித்தபிணிகளடராது தேயாத்தாயாம்தற்பரமே. (683)

சுந்தரரியற்றிய

குறையிலாதநெய்-வேறுவிருத்தம்

தேயாதின்பம்பேரின்பந் தெளிந்தால் ஞானம்சுகம்பெறலாம்
தோயாதிருந்தாலவருவதுண்டோ துவக்கந்துலக்கந்துல்லியமாய்
சாயாதொருநாள் கலக்கமின்றி சர்வப்பரமகிருபை தரும்
வாயால் சொன்னாலாகாது வருந்தமனத்தை அழைத்திடுவீர். (684)

பெரியோர்கள்வுண்மை

அழைத்தால் வந்துபேசாதோவம்மென்றணிசொல் நிறையாதோ
பிழைத்தேயிருக்க பேசுவதுபெரியோர்கருத்துக் கெதிருண்டோ
தழைத்தே வாழ்வோம் நீடித்துதலமைதனக்கு ஆண்டவர்தான்
குழைத்துகந்தனைபூசுங்குணங்கண்டிசை போலகுறிப்புளதே. (685)

குறியாய்த்தெளிந்து சொல்லுகந்தேன் குணமாங்கொடுப்பைவல்
லாரை நெறியாம் விஷ்ணுகிறாந்தி அத்திநேத்தியான பட்டையொடு
பிரியமானபுரசுடனே பேர்பெற்றோங்குந்துளசியுடன்-சரி
யாஞ்சித்திபாலாடை நாவல்கொழுந்துஞ்ச மன்றானே. (686)

சமன்றான்வோரிதழ்த்தாமரையும் நேராயெடுத்தோர் பாகமதாய்
நமனாம்பிணியைத்தீர்க்குகின்ற நலமாகியதோர் மாசிக்காய
இமையோர்கின்பகிறாம்புபத்ரி இசைந்தவிடயங்குறாசானி
நிமைபோலெடுப்பாயேலக்காய் நிறைதான்சுக்குதிப்பிலியே. (687)

பிலிக்கித்தொடுக்கும் நேர்மைக்கேள் பிலமாகியதோர்கச் சோலம்
நலிக்கிசெய்யும் வினைநீக்கும் நற்சீரகமும் விடையமது
குலிக்கித் தொடுக்கும் பிழையகற்றும் கோலநெல்லியிருசந்தகமும்
விலக்கி யேற்றுகருஞ்சீரகமும் வினவாகிய பேர்சொல்லாதே. (688)

சோல்வோங் கொத்தமல்லியுடன் சுகுணமானஜாதிக்காய்-நல்
லாயதொடுப்பீர் கூகையினீர் நயனம்போலே இவைகளெல்லாம்
வல்லாய்வகைக்கோர் பலமாக வாழ்த்தியிடித்துவொன்றாக்கி
எல்லாம் வணங்கநெய்ப்படியொன்றிலேகச் சேர்த்துளரித்தெடுப்பீர். (689)

எரித்தேபாகமுடனேதான் இயல்பாய்வடித்துப்பரணிதனில்
நிறுத்துவடைத்துதீவராட்சி நேர்ந்தபழந்தான்பலம்பத்து
குறித்துக்கலந்துகளஞ்சியிடை குணமாயருந்த க்ஷயமீளை
வெறித்தபித்தமயக்கமுதல் விட்டேயகலும் சுரந்தானே. (690)

சுரமுங்கனையும் வாய்வதுவுஞ் சொல்லாதடுக்குங்கனல் தணலும்
கரமீதிற் சொல் நிசமாகுங் கதித்தவனந்தவினைப்பயனும்
திரமாமிதுவோர் சஞ்சீவிதான் தீயாகிய சொல்லகற்றிவிடும்
வுரமாய்விளங்கும் வெகுவாக வுகந்தேயின்னம் நெய்கேளே. (691)

இராமதேவரியற்றிய
வேறு-நெய்விருத்தம்

இன்னமகிட்சியாகவேதான் இயல்பாய் கேட்பீர்மிகுவாக
வன்னமணியாந்தாளிசமும் வதிதக்கிராம்புஞ் சிறுதேக்கு
கன்னல் சுவையாம் அதிமதுரம்கனத்த கொத்தமல்லியொடு
நன்னலமாங்கருஞ்சீரகமும் நாடியெடுப்பீர் நற்சீரகமே. (692)

எடுப்பீரேலஞ்சாபத்திரியும் வியன்றதிப்பிலி மூலமுடன்
தொடுப்பீரிதுகள் வோர்பலமாக துலங்கவருத்துசெய்தபின்னர்
கொடுப்பீர் மகிழபகர்வாயிடித்துக்குணமாய் நெய்கைக்கூட்டுவீர்
முடுக்கும் வல்லோரகமகிழ முயர்வாயிடித்து நெய்கூட்டே. (693)

கூட்டுஆவின்நெய்ப்படிதான் கோதில்லாமல் தானெடுத்து
ஆட்டிக் கொண்டமுன்பொடியை அடவாய்சேர்த்து யெரித்துவிடு
நீட்டுமனல்தான்சிறுசாக நிதானத்துடனே பார்த்துக்கொள்வீர்
பூட்டுமருந்து பொன்னிறமாம் புகழ்வாயறிந்துவடிகொள்வீர். (694)

வீரமுள்ள நெய்யதனால் விசைந்தவாய்வி மேகமதும்
பாரமுள்ளபித்தமதும் பகட்டும்வயற்றின்பொருமலதும்
தீரமில்லாவநந்தவிதத் தெளியாதிருக்கும் நோய்களெல்லாம்
ஆரமதுபோலறிந்தறிந்து அடவாய்க்கொடுக்கத்தூயதலென்றே. (695)

தேரையரியற்றிய
புஷ்பராகநெய்-வேறுவிருத்தம்

தூயபதத்தைத்தொழுபவர்க்குத் தோற்றாதிருக்குந் துற்பெலன்கள்
நேயக்கருணைநெய்யொன்று நினைவாய்ப்புகல் வேன்பிணிகளுக்கு
காயம்பெலக்கும் வல்லாரைக்கருவேல்பட்டை கொழுந்ததுவும்
ஆயநல்லதினுசானவதிகவிலந்தை கொழுந்ததுவே (696)

கொழுந்துமத்திப்பட்டையுடன் குலாவுஞ்சித்திரப்பாலாடை
வழுவில்லாச் சிறுப்புள்ளடியும் வதித்தகரைப்பழம்பாசி
நழுவில்லாத ஆவாரைநயன்றபட்டைக் கொழுந்துடனே
செழுத்தவெட்டிவேர் நெரிஞ்சிசிறந்தக் கொடுப்பைக் கற்றாழை. (697)

கற்றாழையுடனே செங்கழுநீர்கணக்காயெடுப்பீர் வகைபடிதான்
உற்றவுள்ளிரசம் படிதான் உகந்தே சேர்த்து மிகுவாக
பற்றமதுரந்தக்கோலம் பகர்வாகியதோர் பத்திரியும்
ஒன்றாய் கொத்தமல்லி சுக்குவுயர்ந்த விளங்குந்திரிபலையே. (698)

பலையோடுயர்ந்த சீரகமும்பாங்காகியதோர் யேலமுடன்
நிலைத்தேதேவதாரஞ்சதகுப்பி நீண்டவசம்புத்திரிகடுகு
பெலத்தசந்தனப்பூலாவின்வேர் பிறியசிறுதேக்குவாய்விளங்கம்
தலத்தோர்கின்பத்தேத்தான்விரையுந் தழைத்தவருக்கொருபலமே. (699)

ஒருநேர்பாகஞ்சரியாக வுயர்வாயெடுத்திடித்திதனை
கருவாய்முன்சொல் பாகமதில் கலந்தேநெய் தானிருபடியும்
பெருமையாகயெரித்திருத்து பெலமாகியதோர் பரணிதனில்
அருமையாகவூற்றிபின்னர் அடவாய்சொல்வேன் மிகக்கேளே. (700)

மிகவேதீவராட்சிபழம் இடுவாய்பலந்தான் வொன்பதரை
தகவேகலந்து சிறுகரண்டிதானே கொண்டுவெந்நீரருந்த
சுகமாம்க்ஷயங்கள் வாதகுணம்சுபமில்லாத பித்தமுதல்
அகமாகிய வேறானகனல் அனத்தல்பினத்தலகலுமென்றே. (701)

என்றமருந்தால் கண்டுகண்டு யேந்தப்பிணிகளானதர்க்கும்
நன்றாய்குடிக்கத் தீருமப்பாநயன்றே பார்த்துத்தெளிந்துகொள்வீர்
ஒன்றாய்நிற்கும் பராபரத்தை நன்மையுடனேபணிந்து கொண்டால்
நின்றப்பலவினகருமமெல்லாம் நீங்கிநீங்கிவொதிங்கிடுமே. (702)

கடைச்சரக்குகள் வகைக்கோர்பலம்.

மலமுனியாரியற்றிய

திருமலரின்பநெய்-வேறுவிருத்தம்

ஒதுங்யின்னம் புகழாகவுயர்ந்தநெய் யொன்றுரைபுகல்வேன்
மதுரங்கிராம்புசாதிக்காய் மணியாம் பேலந்திப்பிலியும்
இதமாகியதோர் கொத்தமல்லி யிசைந்தவோமம்பத்திரியும்
பதனமாகக்கருஞ்சீரகமும் பகர்வாய்சேர்ப்பீர்நற்சீரகமே. (703)

நற்சீரகமுஞ்சிறுதேக்கு நன்றாயெடுப்பீர் வகைவகைக்கி
பொற்பாய்பலந்தானொன்றாகும் புகல்வாயிடித்து நெய்படிதான்
முற்பாய்கூட்டியெரித்து மிகமுயற்சியாக வடித்தெடுத்து
கற்காரெனினுமறிந்துவொரு கந்தப்பரணிதனிற்சேரே. (704)

சேர்த்து தீவராட்சிபழம் தெளிவாய்பத்து பலமிதனில்
கோர்த்து கொள்ளயிட்டேதான் குணமாய்களஞ்சிகொள்வீராய்
ஏர்த்துநிற்கும்வயிரெரிச்சல் யெரிவுகாந்தல் க்ஷயமீளை
தீர்த்துவிடுமென்றிசைபெறவே தினமும் நின்னினைவாமே. (705)

நின்னினைவுட் கொண்டேற்றி நிதானித்திடச் சொல்தவறாது
நன்னினைவாகுமெப்போதும் நாதன்றாளை பணிந்துணர்வீர்
மின்னார்கன்னி மயக்கம்விட்டால் மிகலு மகலுமாப் பேய்தான்
பொன்னில கரையற்றதுபோல பொதுவென்றேற்றிப் பண்ணுவீரே. (706)

வேறு-விருத்தம்

பன்னியேசகலநூலும் பார்த்தல்லோ தெளியவேணும்
மின்னியபேசுங் கிள்ளைமேல் வார்த்தைவிளம்பல் கேட்டீர்
உன்னியே வொழுகமாகி யோதினால் பலநோய்போகும்
அன்னியர்சிநேகம்போலே ஆகும்பார் நூற்றெரியார் பேரே. (707)

மேற்படியாரியற்றிய
முயல்நெய்-வேறுவிருத்தம்

தெரிதலாய் நெய்தானொன்று செப்புவேன்பெரியோர் முன்பு
பிரியமாய்ச்செய்வோர்க்கெல்லாம் பேர்மிகசிலாக்கியமாகும்
வரிபுலித்தோ லுடுத்திடுவாய் மதம்பேசலாகா
நெறியதுபாகங்கண்டு நிதானித்துசுடரில்புக்கே. (708)

புக்கிபின்றெளிதலாகி பொறுமையுஞ் சாந்தமாகி
கக்கிஷ வீட்டில் நின்றுகருதினால் யாவுமெய்தான்
தொக்கினால் சிவத்தினாட்டம் தோற்றாதுவிவேகமாக
முக்கியமுறையாய்ப் பார்த்து முழுதுமே சாந்தமாமே. (709)

இதுவுமது முயல்நெய்-வேறுவிருத்தம்

சாந்தமதானசமர்த்திய நெய்யொன்று
வேந்தருமான் பருமிகமகிழ்வாகுவர்
காந்தலுஞ்க்ஷயமுங் கனலதுநீங்க
ஏந்தலைப்பணிந்து இயம்பமேலாகுமே. (710)

மேலான தொன்று விளங்கியே செய்திட
பாலானசொல்லென்று பார்மிகவெண்ணியே
நூலான தேவத் திருவடிக்கொண்டிட
ஆலானதுநீங்கவரைந்தனர்முத்தரே. (711)

முத்தர்கள் யெவரோமும் மலமாற்றினர்
சித்தர்களவர்தாஞ் செப்பினர்தக்கவே
பத்திரமாகப்பறித்திடு வுள்ளத்தில்
உத்தியதாக வூக்கமோன்றாய்ந்திடே. (712)

ஆய்ந்தவிதத்தை அறிவுடன்கேட்டிடு
தேய்ந்தவிதத்தை வெளிவுறநிரலமும்
சாய்ந்துகொண்டேங் குந்தன்மனமாக்கி
காய்ந்துயெட்டாமல் கருணையாய்ப்பார்த்திடே. (713)

கருணையதான்கனத்தமுயலொன்று
தருணமதனிலேதான் தைக்குணர்நது
பெருமையாய்ப் பார்த்து விசிகிலாக்குடலும்
அருமையாய் நீக்குவதுநடைகேளே. (714)

நடைதனைநன்றாய் நாடியேகேண்மோ
உடையநற்றசையை வொதுக்குவீரப்பனே
விடைமொழிகேளு விரைந்துகழுவியே
துடைமுதலெல்லாந் துணிக்கிசதைத்திடே. (715)

சதையுமெலும்புஞ் சரிவரக்கண்டித்து
அதையொருபாண்டத்தி லடவுடனிட்டு
கதையதுவுண்டோ கணக்குடனேசலம்
சிதைவுலாப்படிக்கி சேரவேவூற்றிடே. (716)

வூற்றிவீரைந்து படிபுனல்தானும்
யேற்றுவீரடுப்பிலெரித்துப்பதமாய்
காற்றதுவீசாமல்கவனமாய்மூட்டிடு
மாற்றமையின்றிமகிழ்ந்து விறக்கிடே (717)

இறக்கிவிறைச்சியை யிசைந்துபிசைந்திடு
உறக்கவெலும்பை வொக்கவகைத்திடு
நிறக்கவடிகட்டி நேத்தியதாகவே
சிறக்கவோர்படியாக வெடுத்திடே (718)

யெடுத்துபின்னாவின் நெய்படிரெண்டு
தொடுத்திதில் லூற்றிசொற்றவராமல்
அடுத்தசரக்கு ஆனதோர்சுக்கு
சுடுத்தமில்லாதயையின் திப்பிலியே. (719)

திப்பிலிநெல்லி சிறந்தமிளகது
ஒப்பனையானத்தாளிசைப்பத்திரி
தப்புகளில்லா சமர்த்தியமாஞ்சியும்
எப்போதும் புகழ்வோ மிணைதிருவோமமே. (720)

ஓமந்தாணிக்காய்வுயர்ந்த நற்கடுக்காய்
நேமமாமூலம் நிறைந்தசித்தரத்தை
நாமமாமதுரம் நல்லதோர்கிராம்பு
தாமதமின்றிச் செழுஞ்சந்தனமாமே. (721)

செழுங்கண்டங் கத்திரிவிரையதுவோர் பலம்
வழுவிலாதூதுவேளையுஞ் சமூலமாம
பழுதிலாவாதுமைப் பருப்பதுயெண்பலம்
நழுவிலாதாக நயன்றசரக்கதே. (722)

கதையென்ன யினிமேல்கண்டசரக்கதை
இதையமேல் மகிழியிசைத்திடுவகைக்கு
உதையமதுபோல் வொருபலங்கூட்டிடு
எதையுமேவெண்ணிடா தெடுத்துமுன்னிட்டித்திடே. (723)

இடித்துமுன் பாகத்திலேற்றிக் கலந்தபின்
நொடித்துயெரித்திடு நுண்மைதாக
தடித்துபொங்காமல் தனிவுறப்பார்த்து
முடித்துவிறக்கிடு முன்பதங்கண்டிடே (724)

பதங்கரண்கவேணும் பதிந்தஜலமது
விதங்கண்டு வற்றவிரானதுணர்ந்து
அதனப்படாமலறிந்து யெடுத்திதை
வதனமவர்ந்திட வடித்துவோர்பீங்கானிலே. (725)

பீங்கானில்வைத்துபேர் பெறகர்த்தாவை
ஆங்காரம்நீங்க அவையவமொடுங்கி
தாங்கியேமூன்றுத்தயை திறிகாலமும்
ஓங்கியேபணிந்து வுயர்பெறவேண்டுவீர். (726)

வேண்டியதூபம் விளங்கவேசெய்தபின்
மீண்டிடக்களஞ்சி மிகஅளவாக
தூண்டிடும்நோய்கள் துலைந்துவகலவே
ஆண்டவரென்கிர அடவுடனருந்துவீர். (727)

அடவுடலுண்டிட அகலும்வியாதிகேள்
தடமெனவெழுந்த சமர்த்துள்ள ரோகத்தை
கடந்திடச்செய்யுங் காரணமாக
தொடந்திதுப்பேசுஞ்சுகதிர்தமதுகேளே. (728)

ஆகளாய்குறல் கம்மலகொடியமெலிவதும்
ளோகிநிற்கு மனத்தல்பித்தலும்
தோளானமுற்சைத் திடுக்கிட்டெழுதலும்
கோளானவாந்திக் கொடுமைபாமன்னரே. (729)

அன்னத்தின் ததிவிஷமடர்ந்தவிரணமும்
பன்னுதல்விக்கல் பகரிலா யீளையும்
நன்னுஞ்சயமெட்டும் நாடாமலோடிடும்
என்னுமிதனையேற்கவே நோக்குவீர். (730)

நோக்கிவிதனில் நுட்பமாய்த்தாளகம்
ஆக்கியேபாரு அளவாம்பணவிடை
தாக்கியேவுண்டிடக்ஷயமுண்டோதேகத்தில்
நாக்கென்று சிரகம்நன்றாகும் பாரே. (731)

நன்றாகயின்னம் நவிலுவேன்மக்களே
குன்றாதநாகங் குவிந்ததோர்பற்பத்தை
மன்றாடிஐயனை மலர்போல் பணவிடை
ஒன்றாகக்கூட்டி வுண்மையாய் கொண்டிடே. / (732)

உண்மையாய் வுண்ணவொடுங்குஞ்சுவாசமும்
கண்ணுற்றதூக்கங் கதித்தச்சுரங்களும்
பண்ணுறவான பலசிந்தைவெப்பமும்
எண்ணும்விதமெல்லாம் யேங்கிட்டோடுமே. (733)

ஏங்கிடச்செய்யும் விசைந்தக்கனலதும்
வீங்கியவுடம்பு மெலிவுமசதியும்
பாங்கியர்பணிந்தபண்பதுபோலே
தாங்கியேநெய்யுந் தழைத்திடயோ்க்குமே. (734)

யேர்க்கையதான வெலும்பினுருக்கியும்
தீர்க்கமில்லாத சிலமலக்கழிச்சலும்
மூர்க்கவிரோத முயல்வலிவாய்வதும்
பார்க்கிவதனில் பறந்தோடுமூலமே. (735)

மூலமுமையமும் முயன்றசுரமுதல்
காலமதென்றே கடுத்தலுளைத்தலும்
ஜாலகுணங்கள் சமுசியமின்றியே
ஏலயிவையெல்லாம் யிகலுமிகலுமே. (736)

(தாளகக்கட்டுவொரு குன்றியெடை நெய்யில்கூட்டி புசிக்கவும்.)

நந்தீஸ்வரரியற்றிய

மரகதரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

இகலுமென்றே தானியம்புவேன் கேளுமிக
புகலுமேவெகுநூலில் பொன்மயம்போலே
அகலுவெகுரோகம் அதிவிதமாகவே
பகலுமிசைந்த னப்பாருயரின்பமே. (737)

இன்பமாம்வாது மையிலகவோர் வீசைதான்
அன்புமிடனெடுத்து அரைத்திடுநீர்விட்டு
பன்பெறகரைத்து பகர்ந்துவடிகட்டி
புன்குணம்நீக்கி பொலியவோர்பாண்டமே. (738)

பாண்டத்திலூற்றிப் பகரிதமாக
தாண்டவம்போலே சமர்த்துடநாவிநெய்
வேண்டியேவோர்படி வினியவிதனில்
மீண்டிடக்கூட்டு விளங்கிடும்பூவே. (739)

பூவதுமுருங்கைப் புகழ்பலமைந்து
மாவதுபோலே மடக்கிவரைத்திடு
நாவதுபொருந்த நல்லதோர் சாதிக்காய்
பாவதுசொல முறைப்பாகபறிந்திடே. (740)

அறிந்தவிதப்படி வரைப்பலங்கூட்டிடு
தெரிந்தகிராம்புதிர முள்ளபத்திரி
பரிந்தோர்நெல்லிமுள்ளி வொருநிறை
செரிந்ததோர் வகைக்கிசேற் பதுக்களஞ்சியே. (741)

களஞ்சிவிதத்தைக் கடுகவரைத்துபின்
வளஞ்சியமாக மாட்டிடுநெய்தனில்
களஞ்சியவராகத்தா னடுப்பேற்றிடு
இளஞ்சிடாப்படியே யெரித்தெடுப்பீரே. (742)

எரித்துப்பதமாய் யிசைந்தநல்நெய்தனை
பிரித்துவடிகட்டி பெலனுறவேதான்
குறித்ததின்வாறு கொள்கைபீங்கானில்
அறித்திரிப்படிக்கி அவைகண்டு வைத்திடே. (743)

வைத்தபின் தீவராட்சிச் சிறுபழம்
உத்தமமாகவிட்டு நேர்ஜம்பலம்
பத்திரமாகப் பாச்சிடுகற்கண்டு
வெத்திபெறவே விட்டிடுத்தேனதே. (744)

விட்டிடுத்தேனை வினவிமனப்படி
ஒட்டிடயூட்டு வொழுங்காய்க்குலிக்கிடு
சட்டமெனச் சொல்வேன் சிலாக்கியமாக
கட்டளையாகக்கனக கொருக்கரண்டியே. (745)

ஒருநிறையாக வோயாமல்நீயும்
திருநிறைமேவச் செழிப்புடனுண்டிட
குருவுரைச்சொற்படிக் கோத்துநீங்கும்
வருவுரையேற்றவாழ்த்து மெய்பாக்கியமே. (746)

பாக்கியமாகப்பண் பெறத்தாதது
யோக்கியமாக வுயர்ந்துவிளைந்தபின்
ஆக்கைநரம்புவது கெட்டியாகிடும்
நோக்கையிலெல்லாம் நொடினுதல் சித்தியே. (747)

சித்திக்கும்விந்துச் சிதராமற்கட்டிடும்
புத்திக்குமின்பம் பொருதுமகிட்சியாய்
வெத்திக்கொடிகட்டி விளக்கொளிப்பூட்டலாம்
அத்திக்குமேல்பலம் ஆகுமிழ்வாரிதே. (748)

இவ்வாரெவனமிக யெவர்களுக்காகுமாம்
முவ்வாரெனப்பலமுடுக்குள்ள நியாயத்தை
சிவ்வா ரெனப்படியாகச் சிறந்திட
ஒவ்வாததுகூடிவொக்கும் பயன்பாரே. (749)

அகஸ்தியரியற்றிய

ஆதியானந்தரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

பாரென்றுயிப்போ பகருமோரசாயனம்
பேரென்னவென்றுப் பெரியோர்கள் கேட்டால்
சீரென்றவியாக்கியானஞ் செப்புவர்நற்படி
நேரென்றவிழ்தம் நிறைந்திடும் பிரபல்யமே. (750)

பிரபல்யசுக்கு பெட்பானதிப்பிலி
திரநலமிளகுதிருவளர் சிறுதேக்கும்
விரசுடன்யெண்பலம்விளங்கயெடுத்திடு
அரசுசெலுத்தும் அகமகிழ்பண்மையே. (751)

பண்மையைக்கேளு பார்த்துபிடித்திதை
கண்ணெதிர்பார்த்து கணக்குடனேதான்
உண்மையதாக வுயர்ந்ததோர்பாண்டத்தில்
தண்மையாயிட்டு தண்ணீர்படியதே. (752)

படியதுவிட்டும் பாகமதாகநில்
நொடிதனிலெரித்து நுட்பமாய்கால்படி
வடிவுடனாக்கி மகிழ்படி ஆவின்நெய்
துடிபெறவிட்டுத் துலங்கவெரித்திடே. (753)

எரித்துவடித்து யிலகவோர்பீங்கானில்
தரித்துயிருக்கத்தளராமல் விட்டபின்
அரித்ததுப் போகாமல் கற்கண்டறுபலம்
பரிததியலபோற் கண்பார்த்து பொடித்திடே. (754)

பார்த்துமிகவே பலனுறதீவராட்சி
சோர்த்துகொள்ளப்பாதிறமுடனறுபலம்
யேர்த்துவிடவே யிளக்கிக்கலந்திதை
கோர்த்துக்குலாவிடகுவிப்புடன்செய்யே. (755)

செய்தபின் வோர் சிறுக்கரண்டி யிளனவாய்
உய்தலப்பெருக வுள்ளுக்கிசைத்திடே
எய்தலின்களிச்சல் யிறைச்சலின் வாய்வு
பொய்தலின்சளியும் பேசாமல்நீங்குமே. (756)

நீங்கும்வயற்றின் வலிமுதல்பித்தமும்
ஓங்குசிலேஷ்டுமம்வொழிகிடும் நோய்களும்
தாங்குமிவைமுதல் தானானசஞ்சீவி
பாங்கும் பணிக்கைபோல் பலனுறவாகுமே. (757)

பலனிதில் மெத்த பயச்சித்தெரியலாம்
கலனில்லையாதுங்கண்டு கொண்டாயந்திடு
பெலனிதுமேன்மை பேசினர்மிக்கவே.
நலனிதுப்பண்டிதர் நயன்றதொழிலிதே. (758)

சுக்கு-மிளகு-திப்பிலி மூன்றுமுகல் வைத்திக்குமுதல் சரக்கு.

மச்சமுனியாரியற்றிய

விலோசனரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

தொழிலென்னவென்று துலங்கவேகேளும்
வழியென்ன மெத்தமார்க்கமிருக்குது
அழிவிலாஞான வருள்தனைக்கண்டிட
பொழிவுள்ளமாகிப் போதிக்குமப்பனே. (759)

போதிக்கும்யாவும் புத்திமதியத்தை
சாதிக்கும்பொல்லா சகடைவிதங்களும்
ஆதிக்குமுதலோன் அடியினைப்போற்றிட
நீதிக்கிசைந்திட நிறைமொழியாகுமே. (760)

ஆகுமாமிகுத்த அதிஜயரசாயனம்
பாகுடன்கேண்மின் பகர்வாயிதனையே
யேகும்பலவித இடறானனோயது
நோகும்விதமெல்லாம் நுடங்காதுகண்டிடே. (761)

கண்டவாநந்தம்பேர் கருணையாய்சொல்லிடார்
விண்டிடுமென்று விருப்பமாய்க்கேழ்க்கினும்
தண்டமிழ்முனிவர்போல் சாற்றிடாரிவையென
தொண்டராய்நின்றால் சூக்ஷமுறைப்பரே. (762)

உறைப்பார்கள் நியாயம் வுகந்தவிதப்படி
மறையவாக்கு மணுப்போதுந்தப்பாது
விறைவுடன் பேசிடார் மெதுவினிலறியலாம்
அரைவினாடி அவையிவையெண்ணுமே. (763)

எண்ணுமோர்வெந்தயம் இலங்கியசீரகம்
நண்ணுங்கசகசா நயன்றசிறுநாகப்பூ
பண்ணுவோமம் பகரிதசிங்கியும்
கண்ணுருபோலேருதியெடுத்திடே. (764)

கருதியெடுத்திடுகநத்ததோர் போஸ்தக்காய்
பொருதிடவகைக்கோர் போன்றொருபலம்
உறுதியதாக வுகந்தேவறுத்தெடு
இருதயமகிழ வின்பமதாகுமே. (765)

இன்பமாய்ச்சொல்ல ஜலமதுவோர்படி
அன்புடன்சேர்த்து அனலிட்டெரித்திடு
நன்புடனேதான் நன்றாயிணைக்கியே
முன்பொன்னிறம் போல்முயன்றுஇறக்கிடே. (766)

இறக்கியோர்பீங்கானிலினையாய்வடித்திடு
திறமையென்சொல்வேன் சேர்த்திடக்கேளு
குறைவிலாதீவ ராட்சியுமெண்பலம்
நிறைவுடன் கற்கண்டிடுபலமைந்தே. (767)

ஐந்துபலத்தை அடவுடன்சேர்த்து
சிந்தைமகிழச்சேர்த்துக்குழப்பியே
பந்தையமாகப் பாங்குடனேதான்
நிந்தையகல நிறையொருக்கரண்டியே. (768)

ஒருமையாய்கரண்டி வொக்கயிருவேளை
பெருகியமூலரத்தக் கிறாணிக்கி
சொருகிடுரசாயஞ்சுழட்டிசுழட்டிடும்
தருகிடுஞ்சீழுந்தான் விட்டுப்போமே. (769)

சீழுமகலுந்தினமேழுநாளையில்
நீழுமிதுரோகம் நேர்மையதாகிடும்
வாழுவானந்தாநாள் மிகயோக்கியமாய்
தாழுதலில்லைத்தயைச் சுகம்பாருமே. (770)

மநோரம்மியப்பெருமை

சுகந்தரும்ரசாயனஞ்செப்புற முறைமைக்கேள்
அகந்தெளிவாகும் அடர்வினைநீங்கும்
மகிட்சியுண்டாகும் மனோரம்யஞ் செவ்வையாம்
புகட்சியுண்டாகும் பொற்குணத்தேகமே. (771)

தேகஞ்சௌக்கியஞ் செய்பவர் யோக்கியர்
தாகஞ்சௌக்கியஞ்சற்றும் நிலைத்திடா
ஆகமந்தோணும் அறிவிப்பதென்னசொல்
யோகமதொன்றே நுணுக்கமென்றார்களே. (772)

என்றார்கள் முத்தர் இரேசகம்பூரகம்
ஒன்றாய்ச் செய்தால் வொன்றுங்குறையிலை
நன்றேநலமிக்கநடத்துஞ் சுழிதனில்
நின்றேநிலைக்கநேர்மை கண்ணுண்ணுமே. (773)

உண்ணினால்வந்து வொருமிக்கும்வீடது
பண்ணும்பசுவும் பால்காட்டியூட்டுமாம்
விண்ணுக்குள்ளாடி வியன்றுபெருகினால்
கண்ணுக்குங் காட்சிகலக்கமுமில்லையே. (774)

பிடிநாக்கீசரியற்றிய

குசம்பாகர்ரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

இல்லையொன்றென்று யேங்கிடாதேதினம்
வல்லமையாக வளர்ந்தரசாயனம்
சொல்லறிதாக்ச் சூட்டுவேனப்பனே
நல்லநினைவோடறிந்து நீ செய்திடே. (775)

செய்யவேவாதுமைசிறந்தபருப்பதுந்
ஐயமில்லாமலன் பதுபலமதாம்
துய்யமதுரந் துலங்குங்கசகசா
பையவெடுத்திடு பண்போர் பலமதே. (776)

பலமதுஜாதிக்காய் பகிர்ந்தநேர்பத்திரி
நலமதுவாகநல்லோமயேலமும்
கலனதுயில்லாகன்னலுமிக்கவே
பெலனதுகொள்ள பேர்பெற்றஇஞ்சியே. (777)

இஞ்சியிதுரெண்டும் இசைந்தெடுநாற்பலம்
நெஞ்சமகிழ நிறைபடிதப்பாமல்
பஞ்சிபோலிவையெல்லாம் பணிந்துயெடுத்திடு
கொஞ்சியே தீவராட்சியெண்பலமிட்டிடே. (778)

எண்பலமாட்டி யிசையவேமையதாய்
கண்ணிடுமைபோல கதிக்கவரைத்துபின்
ஒண்ணிடப்பாண்டத்தில் வொழுங்குடநிட்டு
பண்ணியநீரோர்படிப்பாங்காக விட்டிடே. (779)

பாங்காக்கூட்டிப் பார்த்துக்கலக்கியே
ஆங்காரநோய்கள கண்டதுநீங்கிட
தூங்காமல் நீயுஞ்சுகமாயெரித்திடு
தாங்கிடமுன்பாய் ஜலத்தைப் பார்த்திடே. (780)

ஜலமதைப்பார்த்து சார்ந்துகண்ணூன்றிடு
பெலமதுவாகவே பேர்பெறவாக்கும்
சொலமிகவெண்டுமோ சுமுத்திரைபேர்க்கு
தலமிகவூக்கமுஞ் சாற்றுவரையனே. (781)

ஐயனைப் போற்றி அன்போடிவைதனை
மெய்யனைப்போற்றி மேலாய்வடித்தெடு
கையனைவாழ்த்தி கருணைசேர்பீங்கானில்
துய்யனைநினைந்து துலங்கவேவூற்றிடே. (782)

ஊற்றியபின்பொரு வுகந்திடும்பாகங்கேள்
யேற்றடுகற்கண்டித்தது யெண்பலம்
தூற்றிடுகுங்குமப்பூவதுகால்பலம்
போற்றிசிவப்பதம் பூசித்துவாழ்த்திடே. (783)

வாழ்த்து முன்றெய் வதத்தை வணங்கிவணங்கியே
தாழ்த்தும்பலபிணியான தென்றேசொல்லும்
ஊழ்வினைக் கபடுவொக்கவகண்டது
சூழ்ந்திடாதிருக்கத் தோத்தரிநன்றதே. (784)

நன்றதுவாக நமக்கென்னவொன்றுதான்
ஒன்றெனநம்பிவொழுங்குடநீதான்
கன்றிதப்பிழைகள் கழண்டிடவேதான்
வென்றிடாசாயனம் விருப்பமாயுண்டிடே. (785)

விருப்பமாய் கரண்டிவிகித நிறையதாய்
குருவருளாவே குவிந்துவுட்கொண்டிட
பெருகின்றவாய்வும் பினத்தலினபித்தமும்
உருக்கின்றவதிசார மோய்ந்துவகலுமே. (786)

வதிசாரங்காந்தலான வரட்சியும்
சதியாகநிற்குஞ் சஞ்சலமானது
மதியாதபேதமயக்கந் தியக்கமும்
பதிமீதிலேதுபகர்ந்துத்தெளிந்திடே. (787)

தெளியத்தெளிய தென்புதருங்குணம்
களிப்புகளாகுங் கருணைக்கடாட்சத்தால்
விழிப்புறப்பார்க்க மேன்மைத் திறப்படும்
பழிப்பதுயிலையே பழக்கவழக்கமே. (788)

வழக்கமதாகினால் வாராதொன்றுண்டோ
முழக்கவீடானதில் முயன்றுநிறுத்திட
தழைக்கவிதமுண்டு தத்துவநேர்நிலை
தழைக்கவழைக்க அம்மெனச்சொல்லதே. (789)

தேன்-அரிக்கால் -விராகனிடைகூட்டிபு சிக்கவும்.
செங்கரும்பூ கூட்டவும்.

தன்வந்திரியாரியற்றிய

மணிமந்திர ரசாயன சுத்தவிதம்-வேறுவிருத்தம்

அம்மெனரசாயனம் அன்போடுரைதரும்
மும்மனங்களிப்பாம் முன்மனத்தாய்துணை
விம்மியிளைக்காமல் விவேகாடையினில்
செம்மித்தெழுமலர் சீரொக்கும்வாசியே. (79[illegible]

வாசியைப்போற்றும் வணங்கும் ரசாயனம்
ஆசிலாதென்று அரிந்துக்கொள்ளானந்தம்
வேசிமேலாசை விட்டவர்க்கேநிசம்
மாசிலாவழக்கு வந்ததுநீட்டுமே

நீட்டினால்புத்தி நிலைத்துக்குணமுறும்
காட்டினால்வீம் புகலக்காதொருநாளும்
மேட்டிமையாளர் விதமிஞ்சுபெண்பலன்
பூட்டித்திறந்தவர் பரபலயோகியே. (792)

யோக்கியமெல்லாமுயன்று வணங்கிடும்
போகிக்கிசொல்லல் பொய்யெனக் காட்டுமாம்
தேகிக்கிநன்மனஞ் சேர்ந்ததுப்பார்க்குமாம்
வாகிக்கினாலது வளம்புகழாகாதே. (793)

ஆகாதகுணத்தை வகற்றிச் சடலத்தில்
போகாததாகினும் பெருமையையூற்றி
வேகாததலையை வியல்புடனறிந்து
சாகாபுனல்கண்டனுசரிப்பீர்மிகே. (794)

அனுவளறிந்தாலாகுந் திறவுகோல்
பனுவலசொல்யாவும் பரிந்துத் தெளிவுறும்
சனுவுடன் கற்றோர்க்கது வுரைமசகமாம்
மனுவுருவாகினும் மனமது செவ்வையே. (795)

புலஸ்தியரியற்றிய

மணிமந்திரசுத்த ரசாயனம்-கலிவிருத்தம்

செவ்வையதான சிறந்தசம்பளத்தின்
ஒவ்வியப்பழச்சா றொருபடிதிட்டமாம்
கவ்விடசுக்கு கருணை சோதிப்பிலி
பவ்விடமிளகுப்பலமதுவொன்றதே. (796)

ஒன்றதாயிடை நிகரொக்கவேகூட்டி
நன்றதாய்வருத்து நாட்டிரசத்தினில்
என்றிதும்விளங்க யிதிலிடு முந்திரி
பன்றெனவைந்துப் பலமதுசேர்த்திடே. (797)

சேர்த்தபின் வெண்ணைசீராரிருபது
கோர்த்ததிலொன்றாய் கூட்டிக்குழம்பியே
பார்த்திடுபத்திரமாக வெரித்தபின்
யேர்த்தஜலம்விட்டிலக விரக்கிடே. (798)

விட்டதைக்கண்டு வெடுத்துவொருநல்ல
சட்டமதாகத் தன்மைபீங்கானில்
கட்டளைப்படியே கருதியிருத்துவை
திட்டமாமிதன்மேல் திருமொழியொன்றுகேள். (799)

திருமொழியாகசெப்புது நூல்வழி
கருவுருமேவிடக் கணக்கிதுக்கில்லைதான்
பருவமாய் கஸ்தூரிப்பலமது வரையதாம்
நருவதுக்கால் படிநடத்தியே யேற்றிடே. (800)

நடத்திக்கடவுளை நன்மனமாகவே
கடத்தும் பிணியெனக் களிக்கப்பணிந்தபின்
சடத்தின் முறைப்படிற் றானிதிலே யெடு
விடத்தின் பிழைநீங்க வேண்டுங் கரண்டியே. (801)

வேண்டுமொரு சிறுகரண்டிவிபரிதம்
மிண்டுங்குணமென வியல்பாவிருநேரம்
தாண்டும்பழம் பிணித்தானெனச் செப்பிடு
ஆண்டுக்கொண்டாளெனவருள்தான் சிறந்ததே. (802)

ஆண்டப்பொருளென அகமெனும்வீடதில்
மீண்டவரெனவேற்று மிகுக்கவேபித்தமும்
தீண்டியவாய்வுந் திரச்சியினீளையும்
தாண்டிகுதித்திடுஞ்சகல நோயானதே. (803)

நோயான சன்னிநுடங் குமுடக்கலும்
தேயாத பலவிதச்சீர் கெட்டவிம்மலும்
ஓயாமல் நிற்கு வுள்ளினதிரட்சியும்
பேயானக்காற்றும் பேசாமல்நீங்குமே. (804)

தேன் அரிகாகல் விராகனிடை கூட்டிக் கொடுக்கவும் இரசாயனத்தில் கொஞ்சஞ்சலம் விட்டுக்கொள்ளவும்

பத்தியம்

நீங்குமிதில் பெற்ற நெடியவிதங்களும்
யேங்குவதில்லை யிறைவரருளினால்
பாங்குடன் நெய்பால்பலனுற முருங்கையும்
தாங்கும் நல்லரிசிசமைத்துப்புசித்திடே. (805)

புசிப்பதுக்காடைபுகழ் புளியாரையும்
உசிதமதானவுயர்ந்தயெலிச் செவியதும்
விசிதமதானவெண்ணை சர்க்கரையும்
கசிதமததுபோல் கண்டுகண்டுண்டிடே. (806)

உண்டிடுக்கிச்சடி வொருவேளை ரொட்டியும்
விண்டிடக்கேளுவிகித தீவராட்சியும்
கொண்டிடுச்சீனியுங்குறைகளில்லாமலே
வண்டப்பிணி யெல்லாம் வகண்டதுபோகுமே
போகுமப்பா அனந்தவித நோய்களெல்லாம். (807)

விருத்தம்

பொறுக்காததாக மொடுமூர்ச்சைகோபம்
ஆகுமப்பா ரசாயனத்தாலாட்டி பார்க்க
அம்மம்மா சொல்லறியோமவனிமீதில்
யேகுமப்பா தொண்டைகம்மல் வோசைதானும்
யென்னாலே சொல்ல முடியாதுபாரு
பாகுமப்பா பாகானஅவிழ்தப்போக்கு
பார்த்தறிந்து செய்திடவே பலிக்கும்பாரே. (808)

பலிப்பதற்கு விசுவாசநடக்கைவேணும்
பண்டிதத்தின் கடையறிந்து பேசவேணும்
கெலிப்பதற்குவனு தினமுந் தியாகம்வேணும்
கிஞ்சுகத்தின் புத்திதனையகற்ற வேணும்
சலிப்பில்லாபூசைநெறி தெரியவேணும்
சமுசாரியானாலுங்குற்ற முண்டோ
வலிப்பானத் தொன்றுமில்லை சாஸ்திரத்தில் சேர்ந்தால்
வாழலாம் பூரணத்தை மருவிப்பாரே. (809)

பாரென்று பெரியோர்கள்சொல்வதல்லால்
பரிகாசஞ்செய்வதில்லை பண்போர்தானும்
காரென்றகடவுள் பதம்பணியச்சொன்னார்
கைகாட்டி வெகுநூல்கள் பாடவைத்தார்
யேரென்று மாட்டிவைத்தார் யேணியாக
யேறாமல் நின்று விட்டாவைரென் செய்வர்
சீரென்றுவனுதினமுந் தேர்ந்து கொண்டால்
செகமயக்கமற் றுவுனைத் தேற்றுந் தானே. (810)

புசுண்டரியற்றிய

மகத்துவ ரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

தேற்றுதற்குயின்னமொரு ரசாயனத்தைக்கேளு
செய்வதற்கு வெகுவான லகுவதாகும்
ஆற்றுமப்பா சடத்திலுள்ள நோய்கள் தன்னை
அதட்டிநிதமகலவிடு மருந்துபாரு
போற்றுவர்கள் நிதமுனையே புகழ்ந்து மேலாய்
பொய்யாதுக்கை பாகமாகச் செய்யில்
வேற்றினங்களாகாது வேதாந்தத்திற்கு
விருளகலதேவனை முன்பணிதல்நன்றே. (811)

பணிந்துமிகச் சாற்றுகிறேன் பண்பதாக
பாங்கான கொட்டிமலர் நெய்தலாம்பல
துணிந்துஜெயவகைக் கொன்றுபலம்பத்தாக
துலங்கவேதானெடுத்து யிடித்துமைபோல்
அணிந்ததொரு சந்தனம் போலாட்டியேதான்
அடவுடனே பாண்டத்தி லிட்டன்பாக
வணிந்ததிருநல்ல ஜலம்படி யொன்றன்பால்
வாகாக வூற்றியதில் வயணங்கேளே. (812)

வயணமுடன் மிகுவாகயொன்றதாக்க
வதிவிதமாய் கலந்து விடுதீவராட்சி
நயனமது மகிட்சியுறப் பலந்தானெட்டு
நன்றாகவரைத்தேற்று வயணமாக
மயமுடனே சீனியதுயரை வீசையாகும்
மாட்டிவிடு ஜாதிக்காய் கால்பலமதாகும்
வியனமில்லையெரித்து விடுபதந்தான் கண்டு
வியல்பாகத்தானிறக்கி வைத்திடாயே. 813)

வைத்ததற்பின் பீங்கானில் வடித்து மேலாய்
வதிசெயிக்க பச்சைகற்பூரம் வராகன்கால் தான்
சுத்தமுடன பொடித்திதிலே தூவிக்கொண்டு
சுகுணமுடன் போதித்தபடியே செய்து
பெற்றவனே மனோன்மணியே ஞானப்பெண்ணே
பெரியோர்க்கு வமுர்தளித்ததாயே யென்று
நற்றவத்திலாண்டு நிதங்கார்க்குகின்ற
நவமணியேயென்று பதந்தொழுகுவாயே. (814)

தொழுது மனவருக்கமுடன் வுபசரித்து
சொற்கடங்காதூ பமலரேமற்றியேதான்
வழுவகல அவிழ்தமதிலோர் கரண்டி
வல்லபமாய் தானெடுத்துக் குடுப்பீராகில்
பழுதான பிரமியங்கள் அஸ்திவெட்டை
பலநாளும் நிற்குகின்ற யெலும்புருக்கி
தொழுதுகொண்டு துலைந்துவிடு மண்டலத்தில்
துற்சனலட்சணத்தை மாற்றிதுலங்குங்காணே. (815)

துலங்கவே யிதற்குத்தான் யிச்சாபத்தியும்
துணிவுடனே நன்றாகப் புசிக்கவேணும்
பெலனாகுஞ் சூடனைத்துங் கழண்டுபோகும்
பெரியோர்கள் செய்தமுறைப் பேணிப்பாரு

கலனான மனதுகந்து அவிழ்தமுண்டால்
காட்டுமப்பா பலவிதத்தின் புத்திபோல
தலமறிந்து மூதுவர்கள் நடக்கையுற்று
தவராமல் செய்தவற்கேசம் பிரமாமே. (816)

தேன்-அரிக்கால் விராகனிடைக் கூட்டிப்புசிக்கவும்.

கருவூராரியற்றிய
பூரணாதி ரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

சம்பிரமுடன் செய்கின்ற ரசாயனத்தைக்கேளு
சமர்த்தியமோ இதில்மெத்தசெப்பப்போமோ
வம்பருக்குத் தெரியாது இந்தமார்க்கம்
வயணமுடன் படித்தறிந்து செய்யவேணும்
தம்பியென்றவுபசாரவார்த்தை சொன்னால்
சடத்திலுள்ளப் பிணிபோமோ சார்ந்து கேளீர்
தம்பிரான்றாட் பணிந்துவணங்கினோர்க்கு
சகலமுதல்வகைவரிசையாகுந்தானே. (817)

ஆகுகின்ற சித்தாமல்லி கீழ்க்காய்நெல்லி
அன்பான கண்டங்கத்திரியின் வேரும்
பாகுகின்றநூறாண்டின் வேம்பின்பட்டை
பகரிலகுகோஷ்டமொரு கடுகுறோசனி
வாகுகின்ற முருங்கைப்பூ யானைத்திப்பிலி
வளமையுள்ள நெல்லிமுள்ளி அதிவிடையத்தோடு
கோகுகின்ற பிணிதீற்கும் விலாமிச்சை சிறுதேக்கு
நேர்மையுடன் வகைவகைக்கி விராகன்றானே. (818)

வகையதனைத்தப்பாமலெடுத்துக்கொண்டு
வயணமுடன்றான் பொடித்து மாவதாக்கி
துறைபடியேமீராமல் பாண்டத்திலிட்டு
துலங்கவே நல்லசலம் படிதானிட்டு
பகையகலதீமூட்டிப் பதமாய்க்காய்ச்சி
பாலகனேயிறக்கி மிகவடியதாக்கி
நகையாமல் பீங்கானிலடைத்துக் கொண்டு
நாதனடித்தொழுது சுபமாகநில்லே. (819)

சுபமாகபராபரத்தைப் பூசைசெய்து
சுகுணமுடன் செய்து கொண்டால் நிசமதாகும்
தபமாகயிருபோது வுண்டபோது
தரியாதுவாயினால் விழுரத்தங்கள்

கபமாக மூக்கில்நிற்குந் தோஷம் யாவும்
கனமாக விழும்ரத்தந்தப் பாதோடும்
உபமானமாக யிதைசொல்லவில்லை
ஒழுங்குடனே செய்தற்கு வுண்மைதானே. (820)

உண்மையிதுதப்பாது கைபாகத்தை
உறுதியுடன்செய்து கொண்டால் நிசமதாகும்
கண்துலங்குந்திரு நாடி பெலமதாகும்
கர்த்தாவின்றுணை நமக்குகடாட்சமுண்டு
விண்ணிலிருந்தே புனல்தான் விழுந்தபோது
விறைவுடனே புற்பூண்டுத்தழைத்தல்போல
அண்ணலுடக்கிகுபையினால் தேகநோய்கள்
அகலுதற்குச் சந்தேகமில்லைதானே. (821)

பத்தியம்

சந்தேகம் வையாமல் நெய்பால்வெண்ணை
சாந்தமாய்வழங்குகின்ற கறிகாய்வர்க்கம்
நிந்தைபிழையகல நலவரிசிசாதம்
நினைவுடனேவுண்டிடவே நேர்மையாகும்
சிந்தையதைப் பலநெறியில் விட்டிடாதே
சீராகநிலைநிறுத்தி செபத்தில் நில்லு
கந்தமலர் வாசனையாஞ் சரீரவாழ்க்கை
கசடறுமாம் யோகமதுக் கதிக்குந்தானே. (822)

போதகம்

கதித்த சொல்லை யாராந்துபார்க்கவேணும்
கவடற்றமனம் பொருந்தி நிலைக்க வேணும்
மதித்தபுத்தி பிசகாமல் தேவாதிதேவன்
மலர்ப்பதமே செயவெனவே யிருக்கநன்று
சதியானயிடும் பகற்றிசாந்தமானால்
சகலசித்துங்கை வசமாஞ் சிலுளதாகும்
விதியாள நாவலர் சொல்தேற்றமாகி
விணக்கினால் நல்லபிள்ளை யெனச் சொல்வாரே. (823)

சொல்லுதற்போல் நடக்கையதுயிருக்க வேணும்
சூத்திரத்தை படித்ததினலாபமென்ன
புல்லுதனில் தவடிறைத்தவாறுபோலே
பொடியதுநேர் சாத்திரத்தைத் தூவிவிட்டார்

கல்லுதற்குப் பெரியோரைக் கேட்டுநின்று
கருத்தறிந்தால் வயித்தியமுஞ்சித்தியாகும்
அல்லுமேபகலுமப்பா அரிவைத்தேற்றி
அன்புடனே நடந்தனர்க்கே வருளுண்டாமே. (824)

அருளாகும் பொருளாகும் ஆசான்றன்னால்
அம்மம்மாயவர் நடக்கையாரறியப் போரார்
குருவிருக்கும் விடங்காட்டி குறிப்புங் காட்டி
கோதகலச் செய்யுகின்றோர் மூத்தோராவர்
இருள்பிடித்துப் பணத்தாசை பெண்டீராசை
இகலாமல் காமநோய் பிடித்தபேர்க்கு
கிருபைவழி மார்க்கமதுத் தெரிந்திடாது
கிட்டவே நீ சேர்க்காமல் தெளிந்துப்பாரே. (825)

பார்க்கையிலே முகக்குறியிலறியலாகும்
பதட்டம்விட்டு நடக்கையதுபாங்காய்ச் செய்வார்
ஏர்க்கையிலே தொழிலெல்லாம் படித்துக் காட்டி
இணையாகக்கைபாக செய்பாகத்தை
வூர்க்கமுடன் றொழில் செய்யென்றுரைத்து நல்ல
வொழுங்கான வார்த்தையினால் வோதுவார்கள்
காற்கவிதுநல்லபொருளெனச் சொற்சாற்றி
கனமாகச்சத்ய வானாயிருப்பர்தானே. (826)

சத்தியமேபராபரமே அதற்குமேலோர்
சுவாமியுண்டோயிலைலேறுசாற்றவில்லை
நித்தியமுமவர்பதத்தை பணிந்தபேர்க்கு
நீணிலத்தில்குறைவுண்டோ யில்லையில்லை
பத்திவிசுவாசமது யிருந்தால்சுத்தம்
பாக்கியவானென்பார்கள் பாவம்போகும்
சித்திபெற்றவாசிநிலை குருவைக்கார்த்து
சீர்பெறவேமனதடங்கி சேவிப்பீரே. (827)

திருமூலரியற்றிய

குணவசிகர ரசாயனம்-தொகுப்பு விருத்தம்

நவமணிபோல் துலங்குகின்ற திவ்யஞான
நாதாந்த பொற்பதத்தைப் பணிந்தன்பாக
தவமணியைமன தேற்றிப் பலிதமாக
தழைத்திடவே குணவசிகாரனத்தை
பவமகலப்பு கலுகிறேன் விவரமாக
பண்டிதரே மிகவிதனைப்பணிந்து செய்வீர்
அவமகலும்பிணிநீங்கும் குறைவொன்றில்லை
ஆனந்தாயருள் பெருகுமவரவர்க்குத் தானே. (828)

குருவடிபணிதல்

தானென்ற ரசாயனத்தின் சமர்த்தியத்தைச் சொல்ல
　　தடங்கலில்லே நாவடங்காத்தரணியோர்க்கு
நானென்ற கர்மபிணிநீங்கும் நீங்கும்
　　நல்ல குணமாக்கி விக்குஞ்செய்தோர்க்கப்பா
வீனென்ற குழிதனிலே விழுந்திடாமல்
　　விவேகநெறிதவராமல் நடக்கவேணும்
கோனென்றகுருவருளால் தெரிந்துணர்ந்தால்
　　கோதகலதொழிலெல்லாஞ் சித்தியாமே. (829)

பொய்நீக்கலினிதம்

சித்திசெய்த பெரியோர்களனந்தம் பேர்கள்
　　சின்மயத்தின் நாட்டத்திலுயர்ந்தாரையா
புத்தியதிலவர்முனிவர் யெத்தொழிலுஞ் செய்வார்
　　புனிதரவர்க்கெதிருண்டோ பேசப்போமோ
சத்தியத்தின் நிலைதவரார்பொய் சொல்லார்கள்
　　சாதுரிகவார்த்தையினால் போதிப்பார்கள்
வெத்திகொடி கட்டிநின்று ஆடுவார்கள்
　　வேதாந்த மனோன்மணியின் வியல்புதானே. (830)

நயன்நாட்டம்

இயலானவசிகரராம் சித்தாந்தயோகி
　　இணையாகயிவர்க்கெதிரி வுண்டோசொல்லு
மயல்பரியார் கெறுப விதநாட்டஞ்செய்யார்
　　மதுரநலவாசியதில்மகிழ்ந்துநின்று
புயல்போலத் தொடருகின்ற மாய்கைதன்னை
　　பிரிந்துமெள்ள நயனத்தால் நீக்குவார்கள்
சுயமான திருக்கடவுள் பொற்பாதத்தை
　　சுபமாகத்தோத்தரித்து சொல்வர்தாமே. (831)

முந்நூல் சாட்சி

சொல்லுகந்தால் நாம்பிழைக்க வழியுண்டாச்சு
　　சுத்தமனநாட்டமதைப் படிப்பாரப்பா
வெல்லுதற்கு அவர்கள்நடை யெவராலாகும்
　　விருதுதொழிலகற்றறிந்த மானுபாவர்
மல்லுவரோ சிறியகுணமானபேர்கள்
　　மகாவருதம் மகாவருத்தம் மனமேசெவ்வை
புல்லுதனில் தவடிறைத்தவாறுபோலே
　　பூட்டிவிட்டார் சாஸ்திரத்திற் புகழத்தானே. (832)

பெரியோரறிவு

புகழ்ந்தவிதநூல் மறைப்பு தொடர்ச்சியெல்லாம்
புண்ணியவான் வுரைதெரிந்துப் புகல்வாரப்பா
மகிழவிந்த நியாமதைக் கவனமாக
மனதில் வைத்துப் பெரியோரை வணங்கிக்கேளு
அகந்தளர வீணாகப் பேசிடாதே
அம்மம்மா நல்லபுத்தி யுனக்குள்வேண்டும்
செகந்தனிலே ஞானவித்தைக் கற்றுக் கொண்டால்
செவ்வையாகியிருக் கலாந்தினமுந்தானே. (833)

இடமறிதல்

தினநதினந்தான் பூசையது செய்யவேணும்
திறிகாலைமறவாம வொழுக்கம்வேணும்
மனந்தனிலேக் கரைபிடித்துவிருக்கலாகா
மாதாவை தோத்தரித்து மனக்குரங்கைநீக்கு
வனந்தனிலே போயிருந்தா லாபமுண்டோ
வளர்நதமலை மீதிலென்னக் குகையிலென்ன
சினத்தநிழல்தனை நீக்கியில்லறத்தில் நின்று
சிறக்கவொரு பராபரத்தைத் தொழுகலாமே. (834)

அழுக்கறுத்தேற்றல்

தொழுதுகொண்டு அந்திசந்திநிதானித்தேதான்
தோசைபிறட்டானவஞ்ச வலையைநீக்கி
முழுதுநமக்கேயொரு சொல்கடவுள்பாதம்
முயற்சிசெய்தாலாபமுண்டு காத்தலாகும்
வழுவான காரியங்களகலுமப்பா
வஞ்சனைகள் செய்யாதே வொருவர்தன்னை
அழுதுசிறுபிள்ளையதுத் தாயைத்தாவி
அன்புடனே பால்கேட்குமடவுதானே. (835)

மெய்வழி வருத்தல்

அடவுடனே சொல்லுகின்ற மொழியைப்போலே
அதிசெயநற்கடவுளரை கேட்டபேர்க்கு
அடமிலையென்றெவர்க்கு மதுசொன்னதுண்டோ
இயம்புகின்றநூல்களிலே படித்துப்பாரு
மடமதனாலறிவதனை யிகலச்செய்த
மார்க்கமதால் புன்வழிகளாச்சுதப்பா
கடைவிழியால் ஐயர்நமை நோக்கிப்பார்த்தால்
கலப்பினழக்கலியனைத்தும் நீங்கிப்போமே. (836)

வாசிப்பிரகாசம்

நீங்குமப்பா வினைகளெல்லாஞ் சுவாமீயென்றால்
நிதானத்தில் பேர்சிறக்கும் வாழ்வுண்டாகும்
ஏங்குமப்பா தான்றனியாய் நிறைந்தத்தேவன்
யேற்கையிலான் சேர்க்கையிலான்யெக்காலராசன்
தாங்குமப்பா இதுதானே தத்வாதிதன்னைத்
தானுணர்ந்து நன்னெறியில் சார்ந்துநில்லு
ஓங்குமப்பா வுயர்ந்துநில்லு வாசிமீதிலேறி
வுரைத்தபடி வொருபொருளை நாடுவீரே. (837)

அகண்டதயானந்தம்

ஒருவருக்கு மெட்டாத சோதிபாதம்
வொளியனந்தவிளக்கமது நித்யானந்தம்
சருவருக்குமதுதானே சீவமூர்த்தி
சச்சுதானந்தமயப் பிரகாசபாக்கியம்
பெருமையிது வல்லாமல் வேறுமுண்டோ
பெலத்தபுத்திக் காரனுக்குத்தோணுந்தெய்வம்
அருமையுள்ள பாதமதை நினைத்த பேர்க்கு
அகண்டவழி மெய்வருந்தலாவுங் காலே. (838)

சட்டமுனியாரியற்றிய

பித்தசாந்தி இரசாயனம்-விருத்தம்

காலானரசாயனத்தைச் சொல்லக்கேளு
கருணையுடன் விளாம்பழந்தானிருபத்தைந்து
மேலானதோடதனை நீக்கியேதான்
மேன்மையுடன் பாண்டத்திலிட்டுப் பின்னர்
சீரானநல்லசலம் விட்டடுப்பிலேற்றி
சிறக்கவேதான் தீமூட்டியெரிக்கும்போது
கோலானகோலதனால் கிளறியேதான்
கொடுங்கனல் மிஞ்சாமல் பதத்தைப்பாரே. (839)

பார்த்துமெள்ள வெந்தற்பின் யெடுத்துவாற்றி
பகர்வாக பிசைந்ததனை வடிகட்டியேதான்
சேர்த்து யிந்தரசமதனை கோப்பையொன்றில்
சிதராமலளவாக வைத்தபின்பு
கோர்த்துவிட பாகமதை செப்பக்கேளு
குணம்பெறவே விவர முடன்நன்றாய்ச் சொல்வேன்
யோர்த்துமிகசெய்வதற்கு லகுவதாகும்
இன்பமுள்ள சர்க்கரையுமரைவீசைதானே. (840)

அரைவீசை சர்க்கரையைப் பாண்டத்திட்டு
அதிவிதமாய்த் தண்ணீரையதனிலூற்றி
குறையாமல்கோழிமுட்டை ரெண்டினையதா
குறிப்புடனே போட்டிதனில் பிசைந்துநன்றாய்
நிறையாக செய்தபின்பு யெரிக்கும்போது
நீர்மேலேவழுக்கதுவும் படரும்பாரு
கரைந்துவிடுங்கட்டி நின்றசர்க்கரையுமேதான்
கண்பார்வை விடாமலே தானகலத்தள்ளே. (841)

தள்ளிவிடு ஆறவைத்து வடிகட்டிக்கொள்ளு
தனித்தரசமுன்னிரைபோல் நிறுத்தெடுத்து
கொள்ளியென்றமாண் பருக்குக் காட்டவேண்டாம்
கூசாமல் ரெண்டிடையு மொன்றாய்க்கூட்டி
தெள்ளியசீர்மணியெனவே பாண்டத்திலிட்டு
திறமைபெற வடுப்பினில் வைத்தெரிக்கும்போது
துள்ளிரசம் விழுகாமல்பதத்தைப் பார்த்து
துலங்கவேகை விரலால் தொட்டெடுப்பீர்தானே. (842)

எடுத்தனைப் பார்க்கையிலே பிசினியைப்பபோல்
ஏற்கனவே யிருக்கின்றவிதத்தைப் பார்த்து
தொடுத்தகுணம் பாகின மாயாகுமபோதுந்
துல்லியமாய் சொல்லுகிறேன் கடைசரக்கையானும்
அடுத்தநல்லசாதிக்காய் சாதிபத்திரி
வதிகதிருயேலக்காய் சீரகமுமேலாய்
கடுத்தவிதமாகாமல் வகைக்கோரின்பக்
கணக்குடனே பலங்காலாய் யெடுப்பீர்தாமே. (843)

கால்பல மொயடுத்தனை வருத்துப்பொன்போல்
கவனமுடன்றூ வியேதான் கிளரியாட்டு
நூல்வல்லோருரைத்த மொழித்தவரிடாது
நுணுக்கமுள்ளத் தொழிலிதுதான் செவ்வையாகும்
பால்குடித்தால் யெவ்விதமாயிருக்கும் பாதம்
பண்பதுபோலிந்து முறைபயிற்சியாகும்
கோல்நமக்குகை விருதுவான் தென்றே
குலாவியேதான் விறக்கிமெல்ல வைத்திடாயே. (844)

வைத்ததனை வழித்தெடுத்து வெண்மையான
வகண்டதொரு பீங்கதனிற் பதனம்பண்ணி
உத்ததொரு பன்னீர் தான்வோர் பலந்தானூற்றி
உண்மையுடன் மூடிநன்றாய் தீபதூபம்

கந்தனருள் கிடாட்சமென்றேச் செபமுஞ்செய்து
கருணையுடன் காலைதனிலிருக் களஞ்சி கொள்ள
மெத்தவிதமயக்கமொடு தலைசுழட்டல
மேலான கனவதுதான் மிகலுந்தானே. (845)

(சிறுதீவராட்சிபழம்-வ-வராகனிடை கூட்டியுண்ணவும்.)

இகலுமென்றவார்த்தை தனை விணைக்கலாகா
இதையமதைத்திருத்தல் செய்துயெத்தொழிலும்பாரு
அகலுமென்ற காரையென்றால்ப் புன்குணத்தோர்தன்னை
அணுபோதும்சேர்க்காதே அமர்ந்துநில்லு
பகலுறவில் நாட்டமுத சேவகத்தில் நின்றால்
பரிவுடனேயித்தியத்தின் நிரமையாகும்
புகலுவார் பெரியோர்தான்போதித்தாக்கால்
புத்திவளர்ந்தே மிகுவாய்ப் புகழுந்தானே. (846)

புகழ்ந்துவொருபாதத்தைப் போற்றியேதான்
புலம்பாமல விவேகசிந்தையாகநில்லு
அகந்தளர்ந்துத்திரியாமலடக்கமாக
அனுதினமும் போய்வருந்திடாமல்பாரு
சுகந்தருதலானவழியுபயோகமென்று
சுகுணநடைமேலிடசுத்தமின்பம்
பகர்ந்ததனைவூடாடித்தியானங்கொண்டு
பராபரத்தைதொழுது மிகப்பணிவாய்ச் செய்யே. (847)

செய்துயெந்தமருந்து களில் தீர்க்கமான
சிறந்த தொருநற் சரக்கைச் சேர்த்து மேலாய்
உய்தலுற்த்தன ராமற்பாகந்தன்னை
உறுதியுடன் கைவரிசையாகச் செய்தால்
அய்யமதுங்குறைகளது வாகாதென்று
அவரவர்கள் சாஸ்திரத்திலுரைத்தாரப்பா
துய்யபரன்றனக்கே பயந்துதொழில்களாட்ட
துலங்குமாம் பேர்விளங்கித் துதிப்பார்தானே. (848)

துதித்துநிதம் நின்றனர்க் கேசகலவித்தை
சொன்னதல்லால் மற்றோர்க்குச் சொன்னதல்ல
பதித்துமனப்பெட்டி யினில்யெழுதினோர்க்கு
பலாபலன்களுண்டாகும் பலிதமென்பார்
கதித்துநின்று பேசாமல் பகடம்விட்டு
காரணத்தின் பூரணத்தைக் கருவிடையாக
மதித்துவளர்ந்தே பெருகிமகிமைபெற்றால்
மனக்கண்ணினால் வருத்தமனோரம் யமாமே. (849)

ஆமப்பா வித்தை யென்றாலென்ன வித்தை
அதிதமுள்ளவே தர்ந்தவிதத்தை வேணும்
போமப்பா பலமுதலாயனந்தகுற்றம்
பொடிபொடியாயாகிவிடும் புவனமீதில்
நாமப்பா வென்றிருந்தால் யென்னலாபம்
நடக்குமாயெப்பொருளும் நாட்டமாகா
காமப்பால் வித்தையறிந்தேற்றினோர்க்கு
கலைமுதலாய் தன்னிலையில் தரிக்குந்தானே. (850)

தன்னிலையில் தானாகநின்ற சோதி
தனித்தபொருள் கிருபையினால் நன்மையாகும்
அன்னவர்தன்னருள தனாலியாவுமுண்டு
அதுவிது வென்றென்னாம லமர்ந்துநில்லு
சொன்ன மொழிதெரிந்தவர்க்கே சிறந்தவார்த்தை
செப்புவேன் இதுவயணமிகுத்த திட்டம்
பொன்னிலகும்பூசித்தோர்க் குணமையாகும்
பிழையகலுஞ்சவுக்யமுண்டுப்புகழ்ச்சிதானே. (851)

வேறு விருத்தம்

உண்டிடமுன்னேசொன்ன வுயர்ந்த தோரசாயநத்தை
விண்டிடமேலதாகும் விசையானசூட் சமப்பா
கண்டிதக்கனலைநீக்கும் கனத்ததோர் வரட்சிபோகும்
பண்டிதமுறையீதென்றுபகர்வுட னுரைசெய்வாமே. (852)

ரோமரிஷியாரியற்றிய

மனோகர ஜீவாஜி ரசாயனம் விருத்தம்

உரையான மனோகரஜீவாஜி ரசாயனத்தை
உண்மையுடன் சாற்றுகிரேனுகந்துகேளு
நிறையான மதுரமனிலா கிச்சிலியதென்ற
நேர்ந்தபழம் நூறு நலமாகவாங்கி
திறையான நற்றோலதனை யெடுத்துநல்ல
தினிப்பான பாண்டத்திலிட்டே மேலாய்
குறையாமல் நல்லசலமதனில் விட்டு
குறிப்புடனே பதமாகவெரிப்பீர்தாமே. (853)

எரித்துமிகத்தானிறக்கியார வைத்து
எழில்பெற வேகையதனாற் பிசைந்து நன்றாய்
சிரித்துவிளையாட்டதனிலிருந்திடாதே
செவ்வையதாய்ப் பார்த்து நற்றுகிலாலப்பா

பிரித்து விடுரசமதனைப் பெலமதாக
    பேர்பெறவே பிழிந்ததற்பின் பேணியேதான்
விரித்தவகைரசமதனையோர் பீங்கானளவதாக்கி
    வினவுடனே வைத்து இன்னம்பாகங்கேளே. (854)

பாகமுடன்சீனியது அறைவீசைதானும்
    பக்குவமாய்ப் பாண்டத்திலிட்டே நல்ல
ஆகவேதான் சலமதனை அளவதாக
    அடவுடனே ஷற்றிமெள்ள கலக்கும்போது
தாகமுடன்ரெண்டு முட்டைவுடைத்துப் போடு
    தவராமல் ரேசிக்கப் பிசைந்து நீட்டு
யேகமாய் வடுப்பேற்றி சிறுவனலைமூட்டு
    யேங்கிநின்றால் பொங்கிவிளும் யிதார்த்தந்தானே. (855)

விழுகாமல் கண்பார்த்து யிருக்கும்போது
    விரசானக்க சடமுக்கு மேலே நிற்கும்
ஒழுகாமல் தானிரக்கிமுன் ரசநேர்பாகம்
    வொருமையுடன் நிறையதுவோர் பாண்டத்திலிட்டு
வழுகாமல் மறுபடியுந் தீயைமூட்டு
    வகையானப்பிசினியைப் போலாகுமையா
முழுதுமிது சரிதானென்றே யுணர்ந்து
    முயற்சியுள்ள பழரசத்தை விடுவீர்தாமே. (856)

விட்டுமெள்ள கரண்டியினால் பாகைப்பாரு
    வெகுவான பொன்னிரம் போல் கட்டிநிற்கும்
தொட்டுவிடுசாதிக்காய் சாதிபத்திரித்
    துணையான யேலக்காய் திப்பிலியுமப்பா
திட்டமுள்ள யேலரி சிவகைப் பலங்காலாகும்
    தென்புடனே வருத்துவடித்துண்மையாக
நட்டமுள்ள நோய்கலற்றூவியேதான்
    நலமுடனே ரேசிக்குங் குணத்தைப் பாரே. (857)

குணமான ரசாயனத்தில் தேன்பலந்தான்மூன்று
    குலாவிடவே விட்டுமெள்ள விறக்கியேதான்
மணமான அவிழ்தமென பீங்கான்றன்னில்
    மயங்காமல் விட்டிதனைப் பதனமாக்கி
வணங்கிடுவாய் பராபரத்தை பூசைசெய்து
    வாகாகக் காலைதனில் விருகளஞ்சியுண்ண
இணங்கிநிற்கு மூலவிதக்கடுப்புக் காந்தல்
    இசையாது கைகாந்தலெரிச்சல் போமே. (858)

போகுமப்பா காலெரிவு வயிற்றின் காந்தல்
பொலிவான விரணமதுவகண்டுபோகும்
வாகுமப்பா கண்குளிர்ச்சி யாகுமன்பாய்
வளர்பெரிய விந்தூரி கல்போல் கட்டும்
யேகுமப்பாநாள்கொண்ட மேகமெல்லாம்
யென்னாலே முடியாது சொல்லிதற்கு மேலாய்
பாகுமப்பாபெரியோர்தா னெனக்குரைத்த வாக்கியம்
படியேதானிந்நூலில் விளம்பினேனே. (859)

கோழிமுட்டையின் செவப்பானக் கருவை நீக்கி வெண்கருவுத்தோடுங் கூட்டிக் கொள்ளவும்.

ஆக்கை நிறுத்தல்-வேறு விருத்தம்

விளக்கமதாக விவேகமாய்செய்திட
உளமகிழ்வாகும் வுத்தமமாண்பரே
களங்கமதகலும் கண்ணெதிர் தானே
இளமைபோலாக்கையை இணங்குவதுண்மையே. (860)

கொங்கணரியற்றிய

அன்னாசிப் பழத்தின் அதிவித ரசாயனம்-ஆசிரியவிருத்தம்

எங்கணுமோரதி செயமென நிறைபொருளாகிய சுபகனமே
யெஞ்சிடாதிருமறை பொழியலுயரக சியவினையிலாவாருதியே
திங்களலங்கிர்தசத்திய நித்திய செயலதிலுயர்புகழே
திருவருளுமது பேரறிவதோமனமது சிறியவரடியவர்கள்
பொங்கவிளைந் தெழுமங்கல நவமணிபெல யெண்குணகனியே
பொலிவது மலருறுமகிழவே வியல்பெறும் பொற்கழலற்புதமே
அங்கமதின் குணபிழை விழலகலசெய ஆண்டகையேதனியே
ஆதியே சோதிவேதாந்த சுதந்தரஅய்யனே நின்றுணையே. (861)

வேறுவிருத்தம்

நின்பெருமையல்லாது வேறுமுண்டோ
நிகரில்லாபேரின் பமகத்துவதூயா
பண்மைதனை சொல்லரிது மனதிலெண்ணி
பலமகல அனுதினமும் பணிந்துநில்லு
நன்னயமாய் நின்றவர்க்கு கைவல்லியமாகும்
நமன்றனையேசெயித்து கொடிநாட்டலாம்பார்
வன்னலங்காரபதம் வாழ்த்தினோர்க்கு
வாய்க்குமப்பா முத்துமணிகையிற்றானே. (862)

செய்பாகம்

முத்துமுதல் விளைந்துநின்ற சோதிபாதம்
முயற்சியுடன்றான் பணிந்து ரசாயனத்தை
உத்தமமாய் விளம்புகிறேன் விவரமாக
உச்சிதமாய் செய்தவர்க்கு மகிட்சியுண்டாம்
நத்தியேதான் அன்னாசிப்பழந் தான்பத்து
நலமானதாய்ப் பார்த்துவாங்கிவந்து
புத்தியுடன் மேலிருக்குந் தோல்களெல்லாம்
பிரித்தனை சீவியேதான் சிறுசாகக் கொய்தே. (863)

பழத்தின்பாகம்

சிறுசாக கொய்ததெல்லாம் யிடித்துக்கொண்டு
சேர்த்துவிடுவோர் பாண்டநந்தன்னிலேதான்
திருவாகநல்லசலம் வார்த்தடுப்பிலேற்றி
திறமாகயெரித்துவிடுப்பதனமாக
கருவாகவெந்ததற்பின் யெடுத்தாரவைத்து
கையதனால் பிசைந்துவடிகட்டியேதான்
உருவாக பீங்கானினளவதாக்கி
வுயர்த்தியதா வைத்தபின் போர்பாகங்கேளே. (864)

சர்ககரை பாகம்

பாகமென்ன அறைவீசை சர்க்கரைதான் வேண்டி
பரிவுடனே பாண்டத்திலிட்டன்பாக
வேகமுடன்நல்ல சலமதனிலூற்றி
வெழில்பெறவேதீமூட்டி யெரித்திடாயே
ஆகிநிற்கும் அழுக்குமுதல் கசடானதெல்லாம்
அனல்கண்டவுடன் மிகவேநிற்கும் நிற்கும்
யூகியாய்க் கீழிறக்கி ஆற்றிமெள்ள
யுசிதமுடன் வடிகட்டிக் கொள்வீர்தாமே. (865)

சர்க்கரை காச்சுகிறபாகத்தில் கோழிமுட்டை ரெண்டு மஞ்சள்கரு நீக்கி வெண்கருவுத்தோடுஞ் சேர்க்கவும்

கட்டியபின் மறுபாண்டந் தன்னிலூற்றி
கருத்துடனே யெரித்துவிடுப் பதத்தைக்காண
ஒட்டியதுபிசினியைப் போலோழுங்கதாக
வொருமையுடன் வருகின்ற நேரந்தன்னில்

முட்டியதுவுட்கொள்ள முன்ரசத்தை வார்த்து
முறவாகக் கரண்டியினால் துலாவிமேவு குட்டியதுப்
போட்டெடுத்த குரங்கைப் போலே
குணமாக வொன்றித்து கவ்வும்பாரே. (866)

வொன்றித்து போனதற்பின் பெருமையாக
வுணர்வான சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
வன்றித்து யேலக்காய் மாசக்காயும்
வகைவீதம் கால்பலமாயெடுத்தபின்னர்
கன்றிதங்களில்லாமல் நிருத்திடித்து
கருத்துடனே வடிகட்டிப் பாகிற் றூவி
வென்றிடவே பதங்கண்டுவிரக்கியேதான்
வினவுடனே பீங்கானில் வைத்திடாயே. (867)

வினவுடனேஆயிபதம் பணிந்தன்பாக
வினியதொரு தீவராட்சிப் பழமோபத்து
மனவருந்தத்தேனதுவும் பலமரைக்கால்
மங்களமாய் வோர் பாகமாய்க்கலந்து
கனமான வீண்மாய்கை யதனைநீக்கிக்
கவலையறரசாயனமுங் கருஞ்சியொன்று
தனமாகவெண்ணியேதான் சேர்த்துண்ணும்போது
தழைத்ததிருபாகமதை விளம்புவேனே. (868)

விளம்புகிறேன் கனல்கொண்டதேகத்தோர்க்கு
வியல்புடனே குளிர்ந்துமிகலகுவதாக
கிளம்புகின்றயிருமலதை நிற்கசெய்யும்
கீழ்நோக்கும் வனந்தபிணியான தெல்லாம்
தலம்பியதோர் கடுகனல்கள் வேகமெல்லாம்
தானடங்கித் தேகமதை சவுக்கியமாக்கும்
குளம்பியே மனமதனைப் பலவிதமதாக்கி
கூட்டாமல் தேவனைமுன்வைத்துசெய்வீர். (869)

வையகத்தில் செனனமதுவெடுத்தாலென்ன
வர்மகர்மத் தொழிலதனைப் படிக்கலாகா
ஐயமுள்ள காரியத்தில் நுழையலாகா
அறிவுகந்துப்பே சாமலிருக்கவேணும்
கையதனால் மனமறிய வொருகாரியத்தைக்
கண்ணாரச் செய்யாமல் பொருதவேணும்
பையதனால் மனமறியவொரு காரியத்தைப்
பார்த்துநிதம் நடந்தவர்க்குப் பலிதந்தானே. (870)

போகரியற்றிய

மகாசுயகொடி யெலிமிச்சங்காய் ரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

பலிதமுள்ளகொடி யெலுமிச்சை அன்பதாகும்
பண்பாக அவித்தனை பிழிந்தேதானும்
கலியகலவோ ரளவின்சாசர் தன்னில்
களிக்கவேநிதான மதாயூற்றிக் கொண்டு
மலியவேதான் கிளாப்பழத்தின் ரசம்நரோக
மதித்துவிடு முன்ரசத்தில் பாகமாக
சலியாமல் சர்க்கரை தானரைவீசையாகும்
சாதுரியமாகவொரு பாண்டமதிலிட்டிடுவீர்தானே. (871)

மதியாகவெள்ளமதை யூற்றிவொன்றாய்
மிகலாமலிரண்டு முட்டை வெண்கருவுந்தோடும்
நிதியாகவொன்றிக்கப் பிசைந்துநன்றாய்
நிதானமதாயடுப்பினிலே யேற்றியேதான்
துதியாகயெரித்து விடுக்கவனமாக
துவண்டவழுக்கான தெல்லாமேமேலேநிற்கும்
நதியாகபூர்க்குகின்ற பாகுதன்னை
நன்மையுடன் வடிகட்டிமறுபாண்டத்தேற்றே. (872)

(எலுமிச்சங்காய்த் தோல்நீக்கிக் கூட்டவும்.)

ஏற்றியயேபின்னொருக்கா லெரிக்கும்போது
இசைந்தபதம் பிசனியது போலேகாணும்
போற்றியேமுன் ரசத்தையிதனில் வார்த்து
பொங்காமல் கரண்டியினாலிளக்க வாட்டு
மாற்றியதுசிவந்தமலர் பொன்போலாகும்
மயங்காமல் சாதிக்காயேலவோமம்
சாற்றியதோர் லவங்கமதிவிடையஞ்சுக்கு
சாரித்துதிப்பிலியு மொக்கக்கூட்டே. (873)

கூட்டுகிறவிதபாகம் வருத்திடித்துச்சேரு
குறையாதுகை பாகந்தவறிடாது
ஆட்டுகிற தொழிலிதுதான் வருத்துக்கொண்டு
அடவுடனே பீங்கானிலடைத்துமேலாம்
நாட்டமுடன் அய்யர்பதம் பூசித்தேதான்
நலமில்லாப் பிணியாளர்க்கேற்றவீதம்
யூட்டிடுவீரொருகளஞ்சி ரசாயனமுந்தேனும்
வுருத்தலுள்ள மேகவெட்டை யொடுங்குந்தானே. (874)

வெட்டையொடு மேககனல் மேகச்சூடு
விலவிலத்து நீங்கிநிற்கும் விளைந்திடாமல்
நிட்டைதனில் தாயுரைத்தாளதி விதமதாக
நிதானித்துப் பண்டிதத்தைப் பார்க்கச்சொன்னாள்
கட்டளைதான் தவறாமற்றியானஞ் செய்யில்
கனகமென்ன யிதற்கீடோ கவிஞ்சபிள்ளாய்
குட்டையெனும் வாசையதைநீக்கிஞான
குருவருளைநம்பியேதான் நிற்பீர்தாமே. (875)

உண்மைநிறுத்தல்

நிர்மலமாய் யெப்பொழுதும் நிறைந்த சோதி
நிகரில்லாபொற்பதமே வுண்மைவுண்மை
கற்பகமாமதியமுர்த மேலானந்தம்
கருணையுள்ள சுபசெயமேசச்சிதானந்தம்
பொற்பதமே சுதாகரன்போல் விளங்குந்தூய
பூரணமேசிவஞான மகுத்துவபோதம்
அற்புதமேயிதுவிகித மெவர்க்கு நன்மை
அனைத்துமிகவாதரிக்கும் அளவில்லானே. (876)

வேறுவிருத்தம்

அளவிலாதொரு ஆறினட்சணம்
தளர்வில்லாதிரு தன்னிலேநின்றது
களவுவஞ்சனை காண்கிலார்க்கே நலம்
உளமகிழவே உற்றவர்மெய்யதே. (877)

மெய்யதுவழியான பின் வேறென்ன
பொய்யது நிலையாகிடாதேமிக
அய்யர்பாதமேக்கால வணியினில்
துய்யர்கேற்கற்றொகுத்து வணங்கிடே. (878)

விருத்தம்

வணங்காதபேர்தமக்கு வாதமுண்டோ
வயித்தியத்தின்பலித முண்டோவகுத்துச் சொல்லு
குணங்காமல் ஆதிபொருளொன்றை நோக்கி
கோதகலத்தொழுது நின்றா லிசைந்ததாகும்
பணமீதிலாசை வைத்து அன்பன்பாதம்
பரிவுடனே நினையாதால் குற்றமாச்சு
மணமாமோயல்லவது வீணானசொல்லு
மார்க்கவழிதெரிந்துணர்வர் பெரியோர்தாமே. (879)

வேறுவிருத்தம்

பெரியவரென்று சொன்னால் பிரபலமாமோயின்னம்
சிறியவரென்றுசொன்னால் சீர்புகழார்க்குந் தோன்றும்
அறிவிலாரென்று சொன்னால் அவைநடைக்காண் கிலார்கள்
குறியதோர் யாவுந்தேர்ந்துக் குணங்கண்ணி லுயர்ந்தோர்தாமே. (880)

தேர்ந்தவர்நடக்கைமெய்யாம் தெளிவுகளுற்றோர் மெய்யாம்
தேர்ந்தவர்புரிதல் மெய்யாம்நின்ற பேரானோர் மெய்யாம்
சார்ந்திடாரெதிலுமெய்யாம் சனுவுடனிருப்போர் மெய்யாம்
ஊர்ந்தபொற்கோலர்மெய்யாம் உண்மைமாதவத்தோர் மெய்யாம். (881)

கொச்சகம்

மெய்யான வாக்கியத்தை மேன்மையுடனேபடித்து
பொய்யாதேதுர் விஷயஞ்செய்தினிலுடாமல்
செய்யாதேதுர் விஷயஞ் செய்திதனிலுடாமல்
அய்யாவெனப்பணிந்து அமர்ந்துகொள்வீர் வாசிதனில். (882)

வேறுவிருத்தம்

வாசிகொண்டுப் பண்டிதத்தைப் பாருபாரு
வாசிகொண்டு மலர்தூவி பாருபாரு
வாசிகொண்டு வழியறிந்து பாருபாரு
வாசிகொண்டுபதம் பூட்டவயணம் பாரே. (883)

விருத்தம்

பூட்டியதோர் வயித்தியத்தின் மார்க்கந்தன்னை
    புகழ்வுடனே சொல்லுகிறேன் பாகமாக
மேட்டிமையதான திருமணியைப்போல
    விளங்கவே புகலுகிறேன் மதிவல்லோரே
காட்டில்தனம் புதைத்தலைப்போல் சொல்லவில்லை
    கருதியேமுன்செய்திட வேலகுவதாகும்
நாட்டில் நல்ல மருந்தினத்தை பராபரியின் சொல்லால்
    நடத்துகிறேன் தீர்க்கமுடன் நயன்றுதானே. (884)

நயன்றதொரு வயித்தியத்தை யேழையானும்
    நவிலுகிறேன் தெரிந்த மட்டும் லகுவதாக
வியன்றதனைபெரியோர்கள் படித்துமேலாய்
    விபரிப்பாரென்று சொல்லில் குற்றம் பார்க்கார்

முயன்றதென கைகொடுத்துவணைப்பாரப்பா
முனையான கேசரத்திலாடி நின்றோர்
வயணநெறியின்ன பொருளமொவென்று
வல்லமையாய்ப் போதித்துவாழ்த்துவாரே. (885)

வாழ்த்துதலால் வாழுமப்பொ மிகவும் நீதான்
வணங்கியேதான் கர்த்தாவைப் போற்றிசெய்து
தாழ்த்துதல்செய்யாம லெனைக் காக்கவென்று
தனித்துமெள்ள வுபசாரசோடசமதாக
ஆழ்ந்தக்கருத்துடன் கமலத்துணைத்து மிக்க
அறியாதபிள்ளைதனை யீடேற்றுமென்று
ஊழ்வினைகள் நாடாமல் செய்வீரென்று
உகந்துனக்குள் கொண்டாடி நிலைப்பீர்தாமே. (886)

நிலைத்திடவேகர்ம வினைநீங்குதற்கு
நிதம்நிதமும்பூசை தனைச் செய்தால்நன்று
அலைத்திடத்தில் மாறுகின்ற வயங்கள்தன்னை
அம்மம்மாய கண்டுவிடப் பிரகாசிக்கும்
துலையாதவினை களெல்லா மாறிப்போகும்
துய்யதிருநல்வழியால் துயரம்நீங்கும்
கலைஞான மணிவீடிலமுர்தமீறி
கதித்துகடல்போல் நிறைந்துஇருக்குந்தானே. (887)

இருவிதத்தால் மனமதனை யிணைக்கவேண்டாம்
யிகத்தில் நன்றாய் நினைவுவைத்திருக்கவேணும்
குருவிருந்தவிடங்கண்டு யின்பங்கண்டு
குறிப்புடனே வாய்மைதனை நிதானித்தேதான்
வருமைபலவீண்புரட்டில் சிக்கிடாமல்
வளர்ந்தமணியொலிபுறக்கும் வகையைத்தேர்ந்து
அருளிருக்கும் விடமதனைத் தேடிக்கொண்டால்
ஆச்சரியவித்தையெல்லா மாடலாமே. (888)

ஆடியேநிற்பதற்கு சூட்சங்கேளு
ஆசானைக்கண்டறிந்து வாசிபூட்டு
தேடினாலாயிரத்திலொரு வரப்பா
தேர்ந்தவர்களிருப்பார்கள் தெளிந்தவல்லோர்
நாடினால்சொல்லுவர் களாதியந்த
நடபடிகள் தவராமல் போதிப்பார்கள்
மோடிசெய்தே யிருந்தாக்கால் வருவதேது
முன்மனைதாயடி வணங்கிமுழுதும் நில்லே. (889)

பிர்மமுனியாரியற்றிய
இஞ்சிரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

வணங்கியே சொல்லுகிறேன் வதிசெயமதாக
வகையானஇஞ்சியது பலந்தான்பத்து
குணங்காமலிடித்ததனை யெடுத்துக்கொண்டு
குறிப்புடனே பாண்டமதிலூற்றியேதான்
வணமாக சீனியதுபலந்தான் யெட்டு
மதிவிதமாய் முன்சொன்ன பாகம் போலே
இனமாகவோர் நிறையாய்சேர்த்துப்பின்பு
இசைவுடனேயெரித்துவிடு முன்போல்தானே. (890)

முன்னானக் கடைசரக்கைச் சொல்லக்கேளு
முயற்சியுள்ள திரிகடுகுசீரகமும் பத்திரி
கன்னான தானிசையுந் தேவதாரம்
கருணையுள்ள வோமமொடு பரங்கிபட்டை
தன்னானயிவையெல்லாம் வருத்துக்கொண்டு
தான்வடித்தே பாகுதனில் தூவியேதான்
பன்னான மொழிபடியே கிளறிநன்றாய்
பதராமல்தேன் படிகால் சேர்ப்பீர்தாமே. (891)

சேர்த்து மிகச்சரியான பாகமாக்கி
சிதராமல் வெண்மையுள்ள சாசர்தன்னில்
பார்த்து மிகவூற்றியேபின் பூசைசெய்து
பத்திரமாயெடுத்துனலி கொண்டபேர்க்கு
பூர்த்தியாயொருகளஞ்சிக் குடுப்பீராகில்
பிழைகள்செய்யும் கபம்புளித்தேப்பம் பித்தம்
கோர்த்திருக்கும் வாய்வுகளெல்லாமப்பா
குணமாகிமந்தமெல்லா மகன்றுபோமே. (892)

மந்தமொடு வயிற்றிரைச்சல் சலித்தல்செய்கை
மனதாரநீக்கி விக்குமறிந்துபாரு
சுந்தரமாய்ப்புகன்ற சொற்கள் பிசகாமல்
சுகுணமுடன் பண்டிதத்தைப் பெலமாய்ச்செய்து
வந்தபிணியாளருக்கு அவிழ்தமீய்ந்து
வாகாகபத்தியமும் புத்திசொல்வீர்
தந்தைபதம் பணிந்தேற்றி நடப்போர்க்கெல்லாம்
தடங்கலன்றிக் கைப்பலிதமாகுந்தானே. (893)

(பாலிட்டு இஞ்சியை அவித்து ரசமெடுக்கவும்.)

வேறுவிருத்தம்

ஆகியக்குணத்தைவல்லோர் அறிந்துணர்ந்தினைத்துச்சொன்னார்
யோகியாமுத்தோர் வித்தை முனிந்து கற்றவர்க்கே சித்தி
பாகினிலினித்தபண்மை பயற்சியைத்தெளிதலாக்கி
யூகியாநின்றுகார்த்தால் யுத்தியும் பெருகுந்தானே. (894)

மீண்டியல்-விருத்தம்

பெருகியதோர் தானந்தவீட்டில் மேவி
பிரியமுடனடந்தவர்க்கே வயித்தியஞ்சித்தி
அரியாமலிருந்துவிட்டா லாபமுண்டோ
ஆண்டவரின் பெலத்தாலே பழக்கம்பண்ணு
துரியவொளிக் கண்டவர்க்கு சுபமதாகும்
துய்யநடைவேறு விதமானதல்லா
திரிபொருளின் மீண்டவிதமெனதல்லா
தினம்நாடிப் போற்றிடவே தெளியுங்காலே. (895)

காலறிந்துதலையறிந்து முடிக்கவேணும்
கவலையற்று சாத்திரத்தைப் பார்க்கவேணும்
கோலறிந்து வூன்றிமெள்ள நடக்கவேணும்
கோதகலபொய்யதனை யகற்றவேணும்
பாலறிந்து குடிக்கின்ற விதமும்வேணும்
பசியாற்றியிருக்கவேதான் பானம் வேணும்
வேலறிந்துவில் பூட்டசாயல்வேணும்
விந்தையிதுகற்றுணர்ந்தோர் மேலோர்தானே. (896)

சுந்தரானந்தரியற்றிய

தெளிவுள்ளவில்வாதி ரசாயனம்-விருத்தம்

மேலானவில்வாதி ரசாயனத்தை
மிக்கவேசொல்லுகிறேன் மேன்மையாக
நூலான சாத்திரத்திற் படித்துத்தேர்ந்த
நுணுக்கமதை கண்டறிந்தபடியே சொன்னேன்
காலானவார்த்தைதனை யுணர்ந்தபேர்க்கு
கடாட்சிப்பாள் திருஞானதாய்தானப்பா
ஆலானவிடமதனை தீர்க்குகின்ற
அதிசெயரசாயனத்தை யறைகுவேனே. (897)

அறைந்தமொழி பிசகாமல்பாருபாரு
அன்பானவில்வாதி பழந்தானப்பா
குறையாமலிருபத்தைந்தெடுத்து நன்றாய்
குணம்பெறவே தோடதனைநீக்கியேதான்

விறைவாகபாண்டத்தில் சதையைப்போட்டு
வின்பமுடன் சரியான தண்ணீர்விட்டு
நிறைவாகயெடுத்துவிடு வேகவேதான்
நேத்தியுடன்றானெடுத்து பிசைந்திடாயே. (898)

பிசைந்துவெள்ளைச் சீலையினால்வடிதான் கட்டி
பிரியமுடன் சாசரென்ற பீங்கான்றன்னில்
விசையாகஅளவுநிறை யாக வைத்து
வதின்பின்போர் பாகமதைவறையக்கேளு
நிசமாகசர்க்கரைதா னரைவீசையாகும்
நிதானமுள்ள பாண்டத்திற்போட்ட பின்னர்
வசமாகநல்லசலம் சரியாய்பார்த்து
வயணமுடன் ரெண்டுமுட்டைவுடைத்துப் போடே. (899)

போட்டுநன்றாய்த் தோடதனைப் பிசைந்துசேரு
போன்றவனல் மூட்டியேத்தீபத்தைப் பாரு
தீட்டுகிறேன் மேலழுக்குக்கரடுகட்டி
திரைபோலே சூழ்ந்திருக்குமெடுத்துப் போடு
நாட்டுகிறேன் முன்னிறைபோலெடுத்தொன்றாக்கி
நலம்பெறவேமறுபடியுமடுப்பிலேற்றி
கூட்டுறவாயிருக்க யெரித்தசைவதாகக்
குறிப்புடனேபிசினிபதமாகுந்தானே. (900)

ஆசினதோர்ப் பதந்தனிலே யின்னோர்பாகம்
அடவுடனே சொல்லுகிறேன் அமர்ந்துகேளீர்
யூகினதோர் திரிகடுகுபரங்கிபட்டை
வுயர்ந்தகரியஞ்சீரகமுலவங்கப்பட்டை
பாகினதோர்யெறவாலுடு சக்கைப்பத்திரியுமேலம்
பரிவானபூமிசர்க்கரை காட்டத்திப்பூ
தாகினதோர்நற்சீரகமுஞ் சீந்திசர்க்கரை
தயவாக வகைவகைக்குப் பலமொன்றதாமே. (901)

ஒன்றாகயிதுவெல்லாம் வருத்திடித்து
வுயர்பெறவே முன்சொன்ன பாகிற்சேர்த்து
நன்றாகரேசிக்கக் கலந்தபின்பு
நலமாகபொன் மணிபோல் சிவந்துகாணும்
குன்றாமல் குங்குமப்பு விராகன்மூன்று
குறையாமல் பொடித்ததனை விரவியேதான்
மன்றாடியீசர் பதம்வாழ்த்தியேதான்
வழித்துவடியாக்கினதை வைப்பீர்தானே. (902)

(சீந்தி சர்க்கரை ஒருபலம் பின்புகலந்து கொள்ளவும்.)

வடித்தயிந்தரசாயனத்தைப் பரணிதன்னில்
வாகாகமூடியே பின்வயணமாக
நொடித்துவிடு மேகமென்றதெல்லாத்திற்கும்
நொந்தவுடல் மெலிவுமுதலானதிற்கும்
வடிந்துவிழும்வெள்ளை கனலானநோய்கள்
வஞ்சனைசெய்யாமநிதம் வகலச்செய்யும்
முடிந்தகுணமிதிலனந்தமாகும் மாகும்
முச்சிதமாயிம் மருந்தை செய்துபாரே. (903)

பத்தியம்

பார்க்கையிலே மெய்யான வார்த்தைதோன்றும்
பண்பானக்குணங்காணும் பார்ப்போர்க்கெல்லாம்
கார்க்கையிலே பத்தியமாயிருக்கச்சொல்லு
கறிகாய்களினமறிந்து வுண்ணச்சொல்லு
ஏர்க்கையிலேஸ்நானமது வெந்நீரால் முழுகச்செய்து
யெடுத்துரைத்தவராம லிருக்க வேணும்
சேர்க்கமுனைபிசகாம லிருந்தபேர்க்கு
சீராருங் குறையாமலிருக்குந்தானே. (904)

நன்மார்க்கம்

இருக்கின்ற மார்க்கத்தின் வயணந்தன்னை
இன்பமுடன் சாற்றுகிறேன் தர்மமாக
கருக்கள்நடைவெகுவான சாத்திரத்தில்
களிப்புடனே தபத்தோர்களெழுதினார்கள்
திருக்கமழின் மலர்மிசை யிலேற்றிப் போற்ற
திலர்தமிடப் போட்டதுபோல் துலக்கமாகும்
தருக்கமில்லேசமுசயங்களொன்றுமில்லே
தலைமைதனையின்னதென்று சாற்றுங்காலே. (905)

ஆசிரியவிருத்தம்

சாற்றுங்கால் தொடுத்து சந்திரசூரியனை
சமரசத்தினைப் பாக்கியே
நாற்றுங்காலத் தொடுத்து ஒன்றதாக்கி நல்ல
கருணையைந்துருவிலாவியே
மாற்றுங்காலத் தொடுத்து மந்திரபீடமதில்
மானடியின்வொளி கண்டபின்
ஏற்றுங்காலத் தொடுத்துநின்றதாகினபின்
யெங்கணுமயங்களொன்றதே. (903)

இராமதேவரியற்றிய

சுவிகிரதீவராட்சி ரசாயனம்-வேறுவிருத்தம்

ஒன்றான ரசாயனத்தையியம்பக்கேளு
ஒகோகோவதின் பெருமையென்ன சொல்வேன்
நன்றான பெரியதீவராட்சிப் பழம்பலந்தான்பத்து
நலமான சிறுதீவராட்சிப் பழம்பலந்தான்பத்து
குன்றானப் பாண்டத்திற் போட்டன்பாக
குவிப்பாகசுத்தசலம் நேர்நிறையாயூற்றி
கன்றானதது பால்தான் குடித்தபண்மை
கனிரசத்தையிரக்கி விடக்களறுவேனே. (907)

தளறுகிறேன் எரித்துமெள்ள இறக்கியாற்றி
கண்மணிபோல பிசைந்து வடிகட்டியேதான்
தளராமல் முன்னிறைபோல்யெடுத்து வொன்றாய்
தழைக்கவேரெண்டுமிகக்கலந்துகொண்டு
அளவதுநேர்குறையாமல் பாண்டத்திட்டு
அதிவிதமாயெரித்து விடுப்பதமதாக
இளகியது பிசினியைப் போல் கம்பிபோலே
இசைந்தபதந்தனைக்கண்டு இணைக்கக்கேளே. (908)

கேளப்பா சதகுப்பி சீரகமுயேலம்
கெடியான திரிகடுகு லவங்கப்பட்டை
வாளப்பாநன்னாரி வேர்முத்தக்காசு
வகையான சித்தரத்தை சாதிபத்திரி
நீளப்பா அத்தி திப்பிலித் தேவதாரம்
நிறைந்ததொரு சந்தனமுமாஞ்சியேலம்
தேளப்பாயிம் மருந்துப் பிணியைத்தீர்க்க
தென்புடனேதானெடுப்பீ ரோர்பலமதாமே. (909)

பலமதென்றமுறைப்படி யேதவரிடாமல்
பக்குவமாய் வருத்திடித்து வடிதான் கட்டி
நலமதென்ற பொடியதனைப் பாகிற்கூட்டி
நயன்றிடவே ரசாயனமாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு
பெலப்படுத்தியிரக்கிய பின்ஆறவைத்து
பெருமையுடன் பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி
சிலப்படுத்திசேர்ந்த கனல்மேகத்துக்கு
சீர்பெறவேகுடுத்திடவே தீருந்தானே. (910)

தீருகிறவியாதிகளை செப்பக்கேளு
 தினைவுவனல்கைகாலி னோச்சல்மெத்த
சோருகிறவாய்வு பித்த அஸ்திவெட்டை
 சொரிவிரணங்கண்ணெரிச்சல் வயிற்றின் காந்தல்
மாறுகிறபுத்திவன்னத்தி ரேட்சமெல்லாம்
 மனோன்மணியின் கிருபையினால் மகலுமப்பா
ஏறுகிறவிதம்பார்த்து யேறிநின்றால்
 ரெத்தொழிலுங்கைக் கூடியிசையுந்தானே. (911)

கலிவிருத்தம்

உத்தவாக்கியமெய்யதுவாகுமாம்
மெத்தவர்க்கிது மிக்கனபுத்தியாம்
சுத்தவாக்கியம் சொற்பிழையற்றது
மத்தவாக்கியமாக்கிடாதென்றதே. (912)

வேறுவிருத்தம்

ஆக்கியோன்பதத்தை யனுதினம் போற்றி
நீக்கிடுமெலாநினைவுகளானதை
பாக்கியமென்று பரலோகநாதனை
போக்கியமாக நுவன்று கொளின்பத்தை. (913)

தேரையரியற்றிய

வலுவுற்றசாலாமி சரிரசாயனம் விருத்தம்

இன்பமுள்ள ரசாயனத்தைத் தெளிவதாக
 இதையமது மகிழ்வாகப் புகலக்கேளு
முன்புபெரியோர்கள் செய்தபாகந்தன்னை
 முயற்சியுடனென் ஆசான்மிகுவதாக
பண்புபெறவுபதேசஞ் செய்தபாகம்
 பரிவுடனேயேழையுந் தானறிந்தமட்டும்
அன்புடனே பண்டிதர்கள் செய்யவேண்டி
 அடவுடனே மிகப்புகல்வே ணறிந்துபாரே. (914)

அறிவுகந்தபெரியோர்கள் புகட்சியாகி
 அதிவிதமாமனந்தனிலேக படம்வையார்
பிரியமுடன் சாலாமிசரிப்பலந்தான் பத்து
 பேசரியகசகசா பலந்தானைந்து
வரிசையுள்ளசாரப் பருப்புபலந்தானெட்டு
 வாகானகச்சூர்க்காய் பலந்தான்மூன்று
உரிசையுள்ள சலமதனில்விட்டு பின்னர்
 ஓகோகோயப்புதனில் வைத்துக் காய்ச்சே. (915)

காய்ந்தணல்பத்தாமல் மெதுகாங்கையாக
கருதியே யெரித்துபின்பு யெடுத்தாரவைத்து
சாய்ந்தவிதஞ் செய்யாமலரைத்து நன்றாய்
சாரித்துப் பாலதனை வடிகட்டிக்கொண்டு
தோய்துபடி சாசரளவாகவேதான்
துரிதமதாயளந்து வைத்துப்பின் போர்பாகம்
பாய்ந்திசைக்க விளம்புகிறேன் பண்பதாக
பகர்வுடனே சர்க்கரையரை வீசைதானே. (916)

சர்க்கரை பாகம்

சர்க்கரையை சட்டி தனிலிட்டன்பாக
சாரித்துத் தண்ணீருமுட்டையிட்டே பிசைந்து
வர்க்கமுடனடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது
வகண்டிடும் பார்க்க சடுபலதானதெல்லாம்
நற்புகழாய் வடிகட்டிப் பாண்டத்திலேற்றி
நலமாக வெரித்திடவே கட்டும்பாரு
பொற்புகழாய்ப் பிசினியைப் போலாகும்பாரு
புனிதமுள்ளகடை மருந்தைப் புகலக்கேளே. (917)

(முன்செய்துவைத்த ரசத்தைபாகில் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.)

புகலுகிறேன் திரிகடுகு சடாமாஞ்சிவோமம்
சிறுதேக்கு அதிமதுரம் லவங்கப்பட்டை
தகலுவேன்நான் யேலரிசி சிறுநாகப்பூ
சந்தனமும் சாதிக்காலவங்கப்பூவும்
சுகமாகப்பலங்கால் தான் கூட்டிக்கொண்டு
சுந்தரமாய் வருத்திடித்து வடியதாக்கி
இகழாமல் பாகதனில் போட்டுற்றூவி
யினைபெறவே பதமாகவிறக்கிடாயே. (918)

இறக்கியே நித்தியனைப் போற்றிநல்ல
நேத்தியுள்ள பீங்கானிலூற்றிவைத்து
வுரக்கவிணைநோய் நீங்க செபத்தைச்செய்து
வொழுங்குடனே வொருகளஞ்சிவுண்டபேர்க்கு
சிறக்கவேதான் தாதுவிர்த்தியாகுமாகும்
தினந்தினந்தான் விந்தூரிகல் போலாகும்
திறக்கவழியான திதுதப்பாதப்பா
செய்துகொண்டால் சுளுவாகயிருக்குந்தானே (919)

வெகுவான பத்தியமே யில்லையில்லை
விருப்பமுடன்பால்குடித்துக் கொண்டால்நன்று
சொகுசாலே பனமுண்டாகி நிற்கும்
சொல்தவராதிருக்குமப்பா சூட்சம்சூட்சம்
மிகுவான அவிழ்தமிது தெளிதலாகும்
மேலான காரியத்தை அறியவேணும்
பகுத்துயிந்த சொல்வதறிந்து வயித்தியத்தில் நின்று
கைபார்த்து பண்டிதத்தை பண்பாகச்செய்வீர். (920)

பண்பானயிது வித்தைப் பெரியதென்று
பராபரத்தைமறந்து விட்டாலொன்றுமில்லை
கனமாகயெண்ணியே தன்னைத்தானே
கருதினால் கனவதுபோல தோற்றும்தோற்றும்
இனமாகயெப்போதும் சாத்திரத்தின்பேரில்
யிதையமதைவைத்துப் படித்தேறவேணும்
சினமானபேர்களுடன் சேராமல்நின்று
தெய்வசெயல் நமக்கென்றே யிருப்பீர்தாமே. (921)

வேறுவிருத்தம்

இருந்தவர்க்கெல்லாம் யீடேற்றமாகும்
திருந்தவர்நாளும் திருவருளாலேதும்
மருந்துங்குணமும் மலர்நெறியாகும்
பொருந்துமெடுத்த சொல்பூரணமென்றதே. (922)

கமலமுனியாரியற்றிய

மகாவினிதசீர்மை அத்திப்பழத்தின் ரசாயனம்-விருத்தம்

பூரணத்தின் செயலதனலாலினிப்பதானப்
புகழ்சிறந்த ரசாயனத்தைப் புகலக்கேளு
காரணத்தை மனதிலுறச் செவ்வையாக
கருத்துடனே செய்தவர்க்கு மேன்மையாகும்
ஆரணத்தில் பிணியாளர் சவுக்கியமாகி
அதிவிதமாயிருப்பதற்கு சூட்சமாகும்
தீரகுணமாகிநிற்கும் பெரியோராவர்
திவ்யபதமெந்நாளுந் துணையதாமே. (923)

துணையாகநோய்தீர சீர்மையத்தி
துல்லியமாகதொருப் பழந்தானூறு
அணையவேவாங்கியே வோர்பாண்டத்திட்டு
அன்புடனே நல்லசலம் ஊற்றியேதான்

இணையானவடுப்பிலிட்டு யெரித்தபின்னர்
இயல்பாகவெந்த பதந்தனிலிறக்கி
திணையாகஆறவைத்துப் பிசைந்துநன்றாய்
தெளிதலுறவடிகட்டி பீங்கானில்வையே. (924)

பீங்கானில் நிறைபார்த்து அதனைதாக்கு
பிரியமுறயிதற்கு நேர்ப்பாகங்கேளு
நீங்காதசர்க்கரைதா னரைவீசையாகும்
நிதானித்து முன்சொன்ன பாகம்போலே
தூங்காமல்செய்து மிகாரசத்தின் பாகம்
சேர்த்தடுப்பில் வைத்தேற்றியெரிக்கும்போது
பாங்குடனே பிசினியைப் போலாகுமப்பா
பண்புடனே விதிற்போடு மருந்துகேளே. (925)

மருந்துவகையான தினிசெப்பக்கேளு
மதுரமொடு சாதிக்காய்சாதிபத்திரி
பொருந்திடவே யெலமோடு மாசக்காயும்
புகழவேகால்பலந்தான் சூரணமதாக்கி
திருந்தவேதூவியேதான் கிளரியாட்டு
தினகரன்போல் சிவந்துநிற்குந்தயிலம்போலே
விருந்தானரசாயனத்தைப் பதனம்பண்ணி
விளங்கவேுண்பதற்கு விவரங்கேளே. (926)

முன் ரசாயனங் கூட்டும்போது பார்லிஅரிசி பலம் மூன்று விளாம்பிசினி பலமொன்று சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

விவரமுள்ள ரசாயனத்தில்வோர்களஞ்சிவாங்கி
மேலாசிறுதீவராட்சிப் பழத்திற் கொஞ்சம்
சிவமயத்தின் பாரமேன்றே வுண்ணச் சொல்லு
சினந்ததொரு வெள்ளைக்கனல் மேகத்திற்கும்
தவர்ந்துவிடும் பிரமியங்களான தெல்லாம்
சண்டாள நோயதுவும் சாந்தமாகும்
சிவந்தகுணமாக திருமேனியெல்லாம்
செப்பமுடன் குளிர்ந்துவனல் நீங்குந்தானே. (927)

(மண்டலம் அல்லது அரைமண்டலம் கொள்ளவும்.)

வேறுவிருத்தம்

வனலதுநீங்கும் வறிந்தநற்பாகத்தால்
கனலதுநீங்கும் கண்ணது துலங்குமாம்
புனல்கடும்வெள்ளை போகுமிவைதனில்
இனமிதுவென்றதே இயம்பினேன் செய்யவே. (928)

திறவுகோலூக்கம்

செய்யவேவேணும் திருந்தியமருந்திதை
உய்யவேவேணும் உண்மையினாலே தான்
அய்யனைப் போற்றி அருள்பெறவேணும்
துய்யரில்லாமல் துணையிலையெங்குமே. (929)

திருத்தலணிகொளல்

எங்கணுமோர் சுடர்இலக நிறைந்தது
அங்கெனுமிங்கென அமர்ந்திலாதேதிரு
திங்களின்மேல் சுடர்தேர்ந்து வுலாவுது
உங்களிற்கண்டு வுணர்ந்திடசித்தியே. (930)

மெய்மருந்திதுகொளல்

சித்தித்தஞானதிவ்ய மருந்திது
சித்தித்தநன்மை சிறந்தமருந்திது
சித்தித்தமதுரந் தெளிந்தமருந்திது
சித்தித்தத்தேவ சீவமருந்திதே. (931).

பாகநிறைந்தேறுதல்

சீவனேதந்தசிற் பரவானந்தம்
சீவனேதந்த செழுமலரானந்தம்
சீவனேதந்த சின்மயவானந்தம்
சீவனேதந்த சீர்திருவானந்தமே. (932)

கைப்பிடிகோல்நடை

வானந்தயின்பம் வகுப்பதாரிங்கனே
வானந்தசொல்லை வரைவதாரிங்கனே
வானந்தபேரதை வசனிப்பாரிங்கனே
வானந்தபோதத்தை வாழ்த்துமிங்கெங்குமே. (933)

இடைக்காடரியற்றிய
விளக்கொளியானந்தம்

எங்கள்குலம் விளங்கவந்த ஞானப்பெண்ணே
யீடேற்றிகார்க்குகின்ற வமுர்தப்பெண்ணே
துங்கமதாய் நிறைந்தசிந்தைச் செல்வப்பெண்ணே
சுந்தராமாய்நிற்கு மொளியானந்தப்பெண்ணே

மங்களச்சொல்லதிகார விளக்கொளியின்பெண்ணே
மாறாவமுர்தசுய நவமணியின்பெண்ணே
தங்கபதமாய் சிறந்தசாகரத்தின்பெண்ணே
தத்துவத்தை நிலைப்படுத்து மதமாய்ப்பெண்ணே. (934)

மனவருந்திவைத்தல்

நிலைத்தபொருள் நீயல்லால் வேறுமுண்டோ
நீனிலத்தில் கார்க்குகின்ற அம்பரத்தின்றுயா
கலைத்தகுணமனநாட்ட மினத்தைநீக்கும்
காரணமேபூரணமே நல்லோர்க்கெல்லாம்
பெலத்தைதந்தாண்டு விழலிகற்றுஞ்சோதி
பெரியநவசெயரூப மானவேதா
நலமையெனக்காதார முயற்சியான
நாதாந்தபாத மலருண்மையாமே. (935)

நூல்வழி கூறல்

ஆமென்ற மருந்தினங்கள் வரிசைதன்னை
அறிவதனாலூன்றிமிகச் செய்தல்நன்று
போமென்றவுடனே நோய்போவதற்கு
புண்ணியத்தின் நாட்டத்தில் பொருதலாகி
காமென்ற காமதனைத் தொட்டபோதே
கடந்துவிடும் வயித்தியன் பேர்சொல்லுமுன்னே
நாமென்ற ஆணவத்தை நீக்கியுற்றால்
நலமானசாத்திரச் சொல்மெய்சீராமே. (936)

மேகராசாங்க-சண்டமாருதஎண்ணெய் கும்மி

தந்தனதான-தந்தன-தனதான
தந்தன தானானா

சீராறுமெய்யப் பொருள்கர்த்தாவைப் போற்றி
சிந்தைமலர்மிசை யேற்றியேதான்
நேராரும்மேகராசரங்கத் தெண்ணெய்சொல்ல
நித்தியர் பொற்பதங்காப்பாமே. (937)

நித்தியமேபரி பூரணமே யெங்கும்
நேத்தியாய் நிற்கும் பரம்பொருளே
உத்தியேநந்தருளேற்றுகின்றசுய
உன்னதரின்றுனை காப்பாமே. (938)

போற்றிமகிழ்ந்து மனம் திடச்செய்து
பொங்கமதாக வயித்தியத்தை
யேற்றியுரைத்திட யெப்போதுமய்யன்
இன்பதுணைகைக்க யாப்பாமே. (939)

கைபாகமான அவிழ்தமதால்பல
காரியநோய்களகண்டுவிடும்
மெய்பாகங்கற்று செய்கின்ற பேர்க்குநேர்
மேலாகந் தன்றுணைகாப்பாமே. (940)

தன்னிலே தாமாய் நிறைந்த திருப்புகழ்
சச்சுதானந்த விளக்கொளியை
நன்னினவாகப் பணிந்தோர்க்குநிதம்
நற்கருணை மிகுங்காப்பாமே. (941)

நற்கருணையுள்ள மாணவர்க்குக் குணம்
நன்மைசிறந்துப் பலிதமுறும்
பொற்கருணை பதமானந்தமாகவே
போற்றிக்கொள் நித்தமுங்காப்பாமே. (942)

நித்தியனே சத்தியவேதாந்தம் நிலை
நீக்கலில்லாத பரம்பரையை
உத்தியில் வைத்து பணிந்தோர்க்குபெலன்
உண்மைதிருப்புகழ்க் காப்பாமே. (943)

உண்மையை நாடியே கைப்பிடித்தால் ஜெயம்
ஓதுதலாகுமா மெத்தொழிலும்
பண்மையைப் பார்த்து உறுபெற வளர்
பாக்கியம் மிகுங் காப்பாமே. (944)

பாக்கியம்வந்ததுக்கை கூடும்சிவன்
பாதந்துணையதுநேர்ந்து நிற்கும்
வாக்கியவேதந்தனைப் பிடித்தால் அய்யன்
வாழ்த்துதல மேன்மையின் காப்பாமே. (945)

வாழ்த்துதலான் பின்மாயவிதங்களின்
வஞ்சகம்வந்து அணுகாது
தாழ்த்துதலில்லை அண்ணலர்சித்தத்தின்
தன்மலர்பாதமுங் காப்பாமே. (946)

எண்ணெய்பாகவிதம்

நொண்டிச்சந்தம்

ஆதிபராபரத்தை மனதன்புடனே மிகத்தென்புடனே
நீதியுடன் பணிந்து-நித்தம்-நிட்டைதவராம-லுற்றமமாய்
வேதியர்தான்புகன்ற-மேகத்தெண்ணெய்வித மதையின்னதென
ஒதியிதையறிய சற்று-வுண்மையுடன் மிகச்சொல்வேனே. (947)

சொல்லுமுறைகேளிர் நல்லசுத்தவிளக்கெண்ணெய்-வோர்படி
யாம் நல்லசீர்மையி-னகத்திச் சார்நாட்டினது-மிகவோர்படி
யாம் சல்லாபமாகவேதான்-சம்பத்தான மருந்தாமிகு-மேல்
மருந்தாம் உல்லாசமான திவை-தனை-வோதுதற்குக்குண-சாதுவென்றே. (948)

குணமாகவெட்பாலை-திருகார்போகரிசி-நற்சீரகமும்
மணமாகவெயிருக்கும்-மகிழ்வாயதோர்-கரியசீரகமும்
இனமாகறோகணியும்-மிசையானபெருமாப்-பட்டையுடன்
தனமாகப் பார்த்தெடுத்தே-மிக-தப்பிவிடாமல் பட்டைதனை. (949)

பட்டையுடன்மருந்து-வொருபாகமுடன் பலம்நேர்நிறையாம்
சட்டமுடனேதானிடித்தாசையுடன்-வெகு-நேசமுடன்
கட்டாயநோய்தனையே-நீக்கும்காரியரோகணிவோர் பலமாம்
தட்டாமல் சேர்ப்பதன்னங்-கொஞ்சம் சாற்றுகிறேன் மிகயேற்றுகிறேன். (950)

ஏற்றும்விதந்தனையே-யான்-யெண்ணிக்கையாகவே சொல்லுகிறேன்
போற்றுவோம் நீரடியின்-முத்து-பொங்கமுடனெடுசங்
கையுடன் தோன்றும்படிக்கிதனை சேர்த்திட்டமுடன்பலம்
மூன்றதுதான் வேற்றினஞ்சேராமல் வெகுவித்தையென்றேநல்ல
பத்தியஞ் செய. (951)

நல்லவிதத்துடனே-நலமானதுயிப்புவி-யானதிலே
சொல்லானதேங்காயின் பால்-சூட் சமுடனிடுவோர்படியை
கல்லாரறிந்துணர்வர்-மேல்-காட்டுகிறேன் கூட்டிடுவீர்
அல்லாவைத்தான் பணிந்துஅடுப்பில் அம்மெனவேசொல்லி நம்பியேதான். (952)

நம்பித்தொழுதுகொண்டுத்-தீயைநாட்டிக் கொள்வீர்கொஞ்சம் பூட்டிக்கொள்வீர்
தம்பிரான்றான் துணைதான்-நமக்குதஞ்சமென்போம்-நிதம்-வஞ்சமற
சம்பிரமமுடனேதான் யெரித்தா சையுடன்பார்-நேசமுடன்
வெம்பிவிழுகாமல்-யெண்ணெய் மேல் வருகாமலே-நூல்முறைகேள். (953)

நூல்போலணிவரிசை-கண்டு-நோக்கிக்கொள்வாய்-பெலனாக்கிக்கொள்ளவாய்
பால்போல பதமறிந்து கடுகு-பற்றிவருமிதம் வெற்றிபெறமால்
போலிதை தெரிந்து-சட்டியானதை கிழேவிட்டேயிரக்கி
கால் போலற்றெளியவைத்து-களங்கற்றிடவே-புகழுறறிடுவீர். (954)

உற்றதோர் பீங்கானின் சாடித்தன்னிலே நீடிடயெண்ணைதனை
மெற்றப்புகழாகும் சொல்-மேன்மைபெறும் நன்மையாகுமப்பா
குற்றமணுகாமல் நல்ல-குங்குமப்பூவுடன் மங்களமாய்
கற்றோரகமகிழ-ஆவின்-கோராசனக்குணம்-பூவினமாம். (955)

இனமானகஸ்தூரி பச்சைப்பூரணமுடன்-சொட்சமாமென
சொல் கனமாமிவைகளஞ்சி யிடையாய்-நிறுப்பீர்-அடவாகவே
சினமானதுவகலயெண்ணை யானதிலேசேர்-நாணயமாய்
தனமானவோர் பொருளை-மெத்ததான் நினைப்பீர் மிகமீண்டிடவே. (956)

மீண்டபரம்பரியே-யெங்குமெய் விளக்காநந்ததுய்யமலரே
ஆண்டகையெபெலனே யெங்கள் அப்பனையொன்று சொல்லோப்
பிடவே-தூண்டாமணிவிளக்கே சுத்தசுந்தரமே திவ்யமந்திரமே
நீண்டக்கடவுளரே-யென்றும் நித்தியனே-ஞானசத்தியனே. (957)

சத்தியமுத்தியெனுஞ் சர்வதற்பரமே மேல்பொற்பதமே
உத்தியுடன்றுதித்து சொல்லோதிடுவாம் நில்லாதியென
வெத்திபெரவெண்ணெய்க்குணம்-வேணபடிநிதமூணிடவே
மத்திபமாகாமல்-பிணி-மாரிடவே அணியேறிடவே. (958)

வேறுவிருத்தம்

பேற்கையுள்ள யெண்ணைதனைவோர்கரண்டி
இயல்பாகமே கபடையானதற்கு
சேற்கையுடன்றான் கொடுக்கமண்டலத்திற் தானும்
தீர்வதற்குச் சந்தேகமில்லே யில்லே
கோருகிறேன் பார்நோயனைத்துந் தளர்ந்து வீழ
கொடுமையுள்ள வியாதியது நீங்கவேதான்
மூற்கமுடனிணங்காமல் செய்தோர்க்கப்பா
முறைபாகந்தப்பாது முயற்சிதானே. (959)

கும்மிப்பாடல்

தப்பாதிந்தயெண்ணெய் தனைநோய்
தானவறிந்துக் குடித்திடவே
மப்பாகியதோர் மேகமெல்லாம்நீங்கும்
மகிழவேநீங்கள் கும்மியடி. (960)

அடிக்கடிகனல் கொண்டதுவும் வெள்ளை
ஆகடியபுண்களானதுவும்
படிக்குளேய்க்குஞ் சொரிசிறங்கு நீங்கும்
பக்குவமென்றேகும்மியடி (961)

என்றபலவிதத்தின் தடிப்பும்மெய்யில்
யேற்கையிலாம லெழுந்தசில
கன்றிதமாகவே தீர்ந்துவிடுமிந்த
காரணயெண்ணெயின் பாகமிதை. (962)

நிலையுற்றணிதல் வேறுவிருத்தம்

பாகத்தினில் குறையாமலே பர்வகாகசெய்திடவேணுமே
யோகத்தினிலுணர்கொண்டிட யொருநாளுமோவகமீறிடா
தாகத்துடன்பவமானதில் தடுமாறியேதிரியாமலே
ஏகத்துவமொருநாதனையியல் பாகவேதொழுமென்றதே. (963)

தொழுதல்லவோ நிதம்நிற்கவும் துயரேகிடும்வருள்கூடிடும்
முழுதல்லவோமனமீதினில் முறையாகவே வழிதேடிடு
வழுமென்றசொல்லணுகாத துவகையாகுமால் பகைநீங்கிடும்
தொழுகர்த்தனைப்பிழையற்றிடதுணை கொண்டிடு நிதமென்றதே. (964)

பாகம்நிறுத்தலின் முறமைவிருத்தம்

நிதனிதந்தானெண்ணை தனைக்குடுக்கலாகா
நேத்தியதாய் சொல்லுகிறேன் நினைவாய்கேளு
பதமாகவைந்துநாள் குடித்தபின்பு
பதராமல் நிறுத்திவிடு பண்பதாக
இதமாகபழமலத்தை அகலத்தள்ளும்
இசைந்திருந்தமேகமதை வுதைத்துத்தள்ளும்
விதமானமேனியதுக் குளிர்ச்சியாகி
மெலிந்தவுடல் பாரிக்குங்குணத்தைப்பாரே. (965)

தீரும்நோய்

குணமாகும் வயிற்றிரைச்சல் குன்மம்சோகை
குலாவுகின்ற சூதகத்தின் வாய்வோடொக்க
கனமயக்கம்பித்தவெட்டை சோகைதானும்
களருகின்ற பெருவயிறுப்பித்தப்பாண்டம்
சினமானக்கைக்குடைச்சல் மேகவாய்வும்
சீக்கிரத்தில்கண்டுவிடும் தெளிவாக
இனமாகச் செயவர்க்கும் பெருமையாகும்
இன்பமுள்ள பண்டிதர்க்கோ ரெண்ணெய்தானே. (966)

பத்தியம்

பண்டிதர்கள் மெத்தவிதயெண்ணெய்தானும்
பகர்வுடனேபார்த்தறிந்து செய்திட்டாலும்
விண்டதிந்தயெண்ணெயதை நுட்பமாக
விருப்பமுடனுகந்து செய்தால் மேன்மையாகும்

தென்டிரையிலிதுவு மொருநல்லபாகம்
　　தெருண்டதென்றே மனதில்வைத்து வாய்ந்துயர்ந்தான்
கண்டபடிக்குறையொன்று மணுகிடாது
　　கருணையுடன்கர்த்தாவின்றுணை யுண்டாமே. (967)

உண்ணயிலே பத்தியமாயிருக்கச் சொல்லு
　　வோடியெங்கு மலையாமலிருக்கச் சொல்லு
அன்னையெனுமாதா வைபூசைபண்ணு
　　அனுதினமும் பூசையதைமறந்திடாதே
சண்ணிவிடும் நோய்களெல்லாமிந்தயெண்ணெய்
　　சமர்த்தியமாய் செய்வதற்கு இதுதான்வேணும்
கண்ணிவைத்திந்தக் குருவிகளைப் பிடிக்குகின்ற
　　காரியம்போல் அவிழ்தநிரைக்கண்டு பாரே. (968)

நிறையானப் பாகத்தைக் கண்டுசெய்தால்
　　நிற்காதுபழமையுள்ள நோய்கள்தானும்
மறையவர்கள் அந்தந்தசாத்திரத்தில்
　　மகாபெருமையாகவேதான் விவரமாக
பறையடித்தவாறது போல்புகன்றாரப்பா
　　படித்தவர்க்குமகா தெளிவுபண்பதாகும்
குறைகளது வொருநாளுமணுகிடாது
　　குவலையத்தில் பெரியோர்க்கு வணங்கிநில்லே. (969)

நில்லென்று துஷ்டருக்குப்புத்தி சொன்னால்
　　நிலைக்காது வேதாந்தம்மொரு போதுந்தான்
சொல்லென்றுபா லூட்டிப் பழக்கினாலும்
　　சுகிர்முடன்காரார்கள் வெகுளியானோர்
கல்லென்று ஞானவித்தை வுரைத்திட்டாலும்
　　கபடமன சாதனத்தாலுறுதியாகா
மல்லென்ற சண்டை யிட்டுப்பரிகாசஞ்செய்யும்
　　மாக்களுடன் பேசாமலிருக்கநன்றே. (970)

நன்றானப் பத்தியந்தான் நெய்பாலாகும்
　　நன்மையுள்ள வாட்டிறைச்சி முயலுமாகும்
குன்றாததுவரை சிறுபயறுமாகும்
　　குணமானபீர்க்கு வெண்டைக்காய் பிஞ்சாகும்
ஒன்றான சர்க்கரையும் பாலுங்கூட்டி
　　உச்சிதமாய்த் தாகித்தால் குடிக்கலாகும்
மன்றாடிபெரியோரை வணங்கிக்கேட்ட
　　மருந்துவகையான படிவகுத்திட்டேனே. (971)

வகுத்தவிதமறிந்தவர்க்குப் பத்தியத்தைப் பாரு
வகையாக வெந்நீர்தான் குடிக்கச்சொல்லு
தொகுத்த சொல்லின் முறைப்படியே பண்டிதர்கள் செய்தால்
தோஷகுணமணுகாது நோயாளர்க்கு
செகுத்துவத்தில் சீர்பொருந்தும் செழிப்பதாக
செவ்வைமனநாட்டமதால் பகர்ந்துநின்றால்
பகுத்தநிறைக்கை வரிசையுணர்ந்து கொண்டால்
பலாபலன்களின்னதென்று பகருங்காலே. (972)

வேறுவிருத்தம்

பகர்புகழ் நன்மைபெறுமப்பா
அகமதைதேற்றி அகமகிழ்ரிற்றிட
சுகமதுவாகுஞ் சுந்தரப்பெருமையாய்
மிகபெரநடையில் மினவியேயுற்றிடே. (973)

ஸ்நானஞ்செய்ய-எண்ணெய்

வேறு விருத்தம்

மினவுறவாகக்கேளு மிளகொடுமஞ்சள்பூடு
தனமுறகறியவேப்பிலையொடுசங்கம்வேரும்
பனவுறவகைக்கோர் கால்பலமதுவாகவாங்கி
இனமுறவரைத்துக் கொண்டு யிதற்குநல்லெண்ணெய்கேளே. (974)

வேறு விருத்தம்

எண்ணெய்தான் பலமுமைந்து இயல்புடநெய்யுஞ் சேர்த்து
பண்பெறவொக்கக்கூட்டி பகர்வுடனெரித்து வாங்கி
கண்பெறசிரசிற்றேய்த்துக் களிக்கவே வெந்நீரில் ஸ்நானம்
தண்பெறச் செய்வீராகில் தயைகுணமாகுந்தானே. (975)

மகாவியாதிகளனைத்திற்கும் பார்த்துயெண்ணெய் குடிக்கக் குணமாகும். சீயக்காய் தேய்த்துத் தலைமுழுகவும் இப்படிக்கிமண்டலம் எண்ணெய்த் தவராமல் குளித்தபேர்களுக்குச் சொன்னபடியே வியாதிகளெல்லாம் நீங்கும்.

நன்னாரிவேர்கியாழம் விருத்தம்

தானென்ற நன்னாரிவேர் பலந்தானைந்து
தழைத்ததொரு பரங்கி பட்டைப் பலந்தானொன்று
கானென்ற யிருசரக்கும் யிடித்துநன்றாய்க்
கணக்காகப் பசும்பாலின்கலந்து மேலாய்

வேனென்ற மாய்கைதனில் விழுந்திடாமல்
வினவாகக்காய்ச்சியேதான் கற்கண்டிட்டு
பாளென்றபடியேதான் குடிக்கச் சொல்லு
பகட்டிநின்ற மேகரெணம்படைகள் போமே. (976)

போமப்பா இந்தமுறை அந்திசந்திப்
புகழ்வுடனே குடித்திடவே மெத்தநன்று
நாமப்பாகண்டபடியிந்த நூலில்
நலம்பெறவேச் சொல்லினதை நயன்றுபாரு
காமப்பாலாகாது அவபத்தியமதாகா
கருதியேமனதில் வைத்துக் காணுகாணு
வாமப்பால் மதியமுர்தங் கொண்டுமுத்தர்
மார்க்கம்போல் தானிருந்து சீர்கொண்டேற்றே. (977)

(அதிமதுரம் கால்விராகனிடை கூட்டிக்கொள்ளவும்.
இதற்கு இச்சாபத்தியம் ஏழுநாள் குடிக்கவும்.)

அழுகண்ணரியற்றிய

ஸ்நானஎண்ணெய்-வெண்பா

சீராரும் ஸ்நானசிறந்த சுயவெண்ணெயதனை
பேராரும் அன்பாய்ப் பிரபலிக்க-நேராரும்
சொல்லுதற்கு நல்வாக்குச் சுகிர்தமுடன் தந்தருள
நல்லுதற்குநாயகன்றாள் நன்று. (978)

நன்றாகவேபணிந்து நானிலத்தோர்தான் பிழைக்க
குன்றாமல் சொல்வேன் குணமாக-ஒன்றாக
தீருமனந்தவிதச் செய்கையிலாநோய்களது
மாறுமனந்தநோய்மற்றும். (979)

நோய்தீருஞ்செய்தவர்க்கு நுடங்காது மேனியது
பேய்போகும்விட்டுப் பிழைத்தனென்றே-ஆய்வர்கட்கும்
அறிந்து யெண்ணெயின்ன தென்று ஆசரித்தாலாகுமப்பா
திரிந்துவலையாமலிதைசெய். (980)

இதையமதைத் தேர்ந்து மெப்போதும் நன்மையுடன்
கதைவிடுத்து யித்தொழிலைக்கைப் பிடித்து-பதையாமல்
ஒருவழியாய் நின்றுவுகந்து சிறந்தவர்க்கு
மருந்துவழியாகும் மகிழ்ந்து. (981)

மகிழ்ந்தவிதத்தை மனதுகந்துசெய்தவர்க்கு
புகழ்ந்த விதப்படிமனப் பொருதலுறும் இகழ்ந்தே
விடுகாதேசொன்னேன் விவரமுடன் பார்த்துநிதம்
நடுவாகதேர்ந்து கொண்டால் நலம். (982)

நலமாகசொல்மருந்து நாடினாலெப்பொழுதும்
பெலமான காரியங்கள் பேசலாம்-தலமான
தத்துவத்தைக் கண்டுணர்ந்து தற்பரமேயென்று சொல்லி
சித்துவினைநீக்கி விடுத்தினம். (983)

நீக்கியேமுன்னோர் நின்றதனாலேபிழைத்து
ஆக்கியோனென்றே அடிவணங்கி-பாக்கியமாம்
பாலித்துவாழ்ந்து பட்சமுடனேயிருந்து
சீலித்துவாழ்ந்தார்தினம். (984)

தினமுங்சபடமற்று திருவிறக்கமுண்டாக
மனமும் பொருதியுற மங்கலமாம்-கனமாக
காவலணிமேவிக்கருணையுடன் சீர்த்துவமாய்
மேவலணியுண்டாமிக. (985)

மிகவருள்கள்நீடும் வேதாந்தமீதிலுற
அகவருளொன்றென்றென்று ஆசையுற-தகவேதான்
ஞானக்கண்ணூற்றி நயனத்திநின்றவர்க்கு
தானகக்கண்ணெம்பர் தவம். (986)

தவத்தால்வயது தடங்களன்றி வந்துபுகும்
பவத்தாலெடுத்தகுணம் பற்றாது-சிவத்தால்
எல்லாமருந்தும் யேற்கனவே பார்த்தறிந்து
நல்லாயெடுத்துரைப்பார் நயந்து. (987)

நயந்துகொண்டால் துற்குணம் போம்நாதாந்தசொல்லதனால்
பயந்துகொள்ளல் நாடாதுப் பாருலகில்-துகந்து
காலனற்றுபோவான் கணக்குண்டோயான் புகல
பாலனுற்றுப் பார்ப்பான் பயன். (988)

பயன்படுத்தி சாத்திரத்தை பாகமுடன் பாராமல்
வியன்றெடுத்துநின்றால் விளங்காது-சுயமான
சூட்சநடைத்தெளிந்து சூதகலவெந்நாளும்
மீட்சிநடை பெறுவர்மேல். (989)

மேல்வரிசையுண்டு மிக்பலன்றந்துதவும்
பால்வரிசைகற்றாய் பயன்படுத்தும்-கோல்வரிசை
ஆர்க்குமொருகடவுள் அப்பனவர் பொற்பாதம்
தீர்க்கும் பிழையனைத்தும் தினம். (990)

பிழைக்கவழியோர்க் கடவுள் பிதாவாகுமெவ்வுயிற்கும்
தழைக்கவழிநூல் மிறையைசாற்றுதுபார்-செழிக்க
ஆதியென்றுநின்றால் அனந்ததொழிலாகுமப்பா
நீதியென்றுசொல்வாய் நிறைந்து. (991)

நிறைந்தமொழியை நின்மனதில் வைத்துகந்து
விறைந்ததனையுன்னில் விட்டகற்று-குறையிலது
சீர்பூற்றமங்களம்போல செய்துநிதங்கார்த்தருளும்
பேர்பூற்றமங்களமாம் செப்பு. (992)

மங்களமாய் வாழ்வர் மனதுதளராமல்
எங்கள்குலத்தெய்வமென யேற்றிடுவாய்-பொங்கமுடன்
பணிந்துயிருந்தோர்க்கு பாக்கியச் சொல்லுண்டாகும்
அணிந்துக் கொள்ளுன்னில் அறிந்து. (993)

அறியாமல்செய்த அகந்தையனியாயமதை
தெரியாதெனவிடுக்குஞ் சித்தமது-விரிவான
வார்த்தையிதென்ன வயணமுடனேதானும்
சீர்த்து வமாய்நிற்குஞ்செயல். (994)

நிற்கும்பரப்பொருளை நீணிலத்திலெப்போழுதும்
கற்கும்வழிகாட்டி கற்பகம்போல்-பொற்ப
புண்ணியமாய்த் தேற்றும்பூரணக்கடாட்சமது
விண்ணிலுரைத்தோன் மொழியுமேல். (995)

உரைத்தப்பாதிந்த மொழிஉத்தமர்க்கு நல்லவழி
விரைத்துவசனமிக மெய்ப்படுமாம்-மறைத்த
தெல்லாம் நிசப்படுமாம் யெஞ்ஞான்றுமேபுகழ்
சொல்லால் வசப்படுமாம் சுகம். (996)

சுகப்படவேநெஞ்சை சூதாட்டஞ்செய்யாமல்
மிகப்படவே நாதாந்தி மேன்மையுற-புகலறிய
வீட்டுக்குளோர்மணியை விசைந்துவரிந்துதொழ
பாட்டுக்குளாகுமலருறுநேர்பான். (997)

பானுகலைகோடிப் பதவரிசைகண்டவர்க்கு
மீனுகலையனந்த மிக்கனவாம் நானும்
நீயுமொருமித்தால் நிலைக்கும்பரவழி
பேயும்பறந்தோடும் பெலன். (998)

பெலனமக்குவுண்டாம் பேரின்ப நாயகரால்
கலனகன்றுபோகு மிந்தக்காசியினில்-நலமுறவே
காணாதப் பொருதனக்கே கார்த்துற்றொழுதவர்க்கு
தோணாப்பொருள் கொடுக்குந்தனை. (999)

சுபசவுபாக்கிய ஸ்நானஎண்ணெய்

விருத்தம்

கொடுமையுள்ள வியாதிதனை தீர்ப்பதற்கு
கூறுகிறேன்லகுவான சூட்சமொன்று
கடுமையுள்ள கர்மமெல்லா நீங்கிப் யோகும்
கபடம்விட்டுநல் மருந்தைச் செப்பக்கேளு
இடுமையில்லாசங்கன்வேர் பலந்தானைந்து
இணையானவசம்பதுவும் பலந்தானிரண்டு
வடுவகலநாணலுடக் கிழங்குதானும்
வகைபெறவே யிரண்டுபலந்துகையதாமே. (1000)

துகையானகஸ்தூரி மஞ்சள்வோமம்
துணையானகரியசெம்பைப் பூவினோடு
வகையிதுகளொருக்களஞ்சி யாகவாங்கி
வயணமுடனொன்றாக யிடித்துமைபோல்
தகையாமல் நல்லெண்ணெய் அரைப்படியதாக
தவராமல் சட்டிதனி லூற்றியேதான்
பகையாமல் மருந்ததனை கூட்டிவொன்றாய்
பணிவாகயெரித்துப் பதமாகவாங்கே. (1001)

பதமாகயெரிக்கையிலே பொங்கிவீழும்
பார்த்துமெள்ள குறிகண்டுயிறக்கியேதான்
விதமாகஆரவைத்து பீங்கான்றன்னில்
விட்டிதனைசார மிருக்களஞ்சிபோடு
சதமாகவெண்ணியே தீபதூபங்காட்டி
சத்தியமாய் நிற்குகின்ற பரத்தைப் போற்றி
இதமாகவொருத்தலைநோய்க் கொண்டபேர்க்கும்
வொடுங்காதமண்டைவலிக் கொடுத்துப்பூட்டே. (1002)

பூட்டுமென்றசொல்லதனைக் கேளுமப்பா
புனிதமுடன்தலைமுழுக சொன்னநோய்கள்
ஆட்டமென்ற வியாதியதுவகண்டுபோகும்
அம்மம்மாயாராலுமுரைக்கொண்ணாது
தேட்டமென்றேயிதைவிட்டா லிகிதமில்லை
தேர்ந்தபடியெண்ணெயிதில் குணமோமெற்ற
வாட்டமென்றவலி நீங்கிவழிப் பாடாகும்
வையகத்தில் வயித்தியர்க்குப் பெருமைதானே. (1003)

பத்தியம்

பெருமையுள்ள பத்தியந்தான்றலைமுழுகும்போது
பேசறியமுருங்கையொடுத் துவரைதானும்
அருமையுடன்கறிசமைத்து தாளிதந்தான்செய்து
அடவுடனே அசனமுறையாகச் செய்வீர்
கருமறைப்புவொன்றுமில்லை வெளிவாய்ச் சொன்ன
காரணத்தை தேர்ந்துகொண்டால் போதும்போதும்
திருவிறக்கமாகவேதான் றொழுதுநின்றால்
தெய்வசெயல் சித்தமது சிறக்குந்தானே. (1004)

ஸ்நானம் வெந்நீரில் செய்யவும். இரண்டுமூன்றுநாலு நாள்விட்டு ஸ்நானஞ்செய்யவும்.

கனல்கொண்ட

தேகத்துக்கு-வேறுவிருத்தம் எண்ணெய்

சிறந்ததொரு பொன்னாங்கணியின்வேரும்
செழிப்பான கீழ்க்காயினெல்லி வேரும்
நிறைந்ததொரு ஆதண்டையின் வேரும்
நிதானமாய்த் தானெடுப்பாய் பதம்பத்தாக
உறந்ததொரு பாண்டத்திலிட்டன்பாக
உசிதமாய்நல்லசலம் தன்னைவார்த்து
புறந்ததொருவேர்வகையை யிடித்துசேர்த்து
பிரபலிக்கயெட்டொன்றாக் காய்ச்சிடாயே. (1005)

ஒன்றாகக்கிழாயத்தி நல்லெண்ணெய்தானும்
உண்மையுடனறைப்படி தான்கலந்துமேலாய்
நன்றாகவடுப்பிலிட்டு யெரிக்கும்போது
நகலாமல் பொங்காமல் பதத்தைப்பாரு
குன்றாமலிறக்கியதை வோர்பீங்கான்றன்னில்
குணம்பெறவே வூற்றியபின்புகலக்கேளு
பன்றாகசீனியது கால்பலந்தான் போட்டு
பக்குவமாய்பூசைசெய்து தீபங்காட்டே. (1006)

தீபமொடுதூபமிட்டு கனல்கொண்டபேர்க்கு
திறமைபெறஸ்நானமது செய்யச் சொல்லு
பூபரருள் பெலத்தாலே முழுகும்போது
பொல்லாத கண்ணெரிவு கைகால் காந்தல்
தாபமொடுமயக்கமுறும் வேகமெல்லாம்
தரியாமல் கண்டுவிந்தப்பாதப்பா
சாபமெல்லாம்கண்டு திருமேனியாகும்
சரியானப் பாகமிது சார்ந்துசெய்யே. (1007)

எண்ணெய் காச்சும் போது நன்னாரிவேர்-பலம்வொன்று-நற்சீரகம் பலம்கால்-இடித்துப்போடவும் வேண்டியபோது முழுகிக் கொள்ளலாம்.

வேறுவிருத்தம்

பாகத்தைத்தவறிடாமல் பார்த்தறிந்துணர்ந்து செய்தால்
தேகத்தில் நிற்கும் நோய்கள்தீர்ந்து நற்குணமதாகும்
வேகத்தையாற்றவேண்டி வினவுடன்புகழ்வீராகில்
யோகத்தைபெற்றோரென்று யுண்மைபேர்ப்பரி மளமுமாமே. (1008)

அழுகண்ணரியற்றிய

பரிமளவில்வாதி எண்ணெய்-விருத்தம்

பரிமளிக்கும் வில்வாதியெண்ணெய் தன்னை
பண்புப்பெறப் புகலுகிறேன் மாணாக்காளே
சரியானபாகமிது செய்தவர்க்கு
சகலவினைநோய்களெல்லா மகன்றுபோகும்
விரிவானதில்லையப்பா சுளுவுமெத்த
வினவுடனே பண்டிதர்கள் செய்யநன்று
திரிலோகநாதரருள் கிருபையாலே
திறந்திதனைப் பாடுகிறேன் சூட்சங்காணே. (1009)

சூட்சமுள்ள வில்வாதிப்பழந்தான் ரெண்டுபத்து
செவ்வையதாய் பார்த்தெடுத்துத் தோடுபோக்கி
தாட்சியுடன் நல்லசலம்படி யொன்றப்பா
தயவுடனே பாண்டத்திலூற்றியேதான்
கயமின்றிப் பழமதனை விட்டுக் காய்ச்சி
குறுகினபின் வடிகட்டி மறுபாண்டத்திட்டு
கட்சியென்றே யெள்ளெண்ணெய் படியொன்றப்பா
கணக்காக விட்டடுப்பிலேற்றிடாயே. (1010)

ஏற்றியேபதமாக யெரித்துவாங்கு
யேங்கிவிட்டால் பொங்கிவிழும்பருவம்பாரு
மாற்றியே போகாமல் மனதில்வைத்து
மகிழ்ச்சியதாயிறக்கி வைத்தோர் பீங்கான்றன்னில்
ஆற்றியேவூற்றியேதான் சர்க்கரையுமப்பா
அடவுடனேவொரு பலந்தானிதனிற்போடு
போற்றியேதேவிபதம் பூசைசெய்து
பொலிவுடனே பொருதுகின்ற வயணங்கேளே. (1011)

வயணமென்னபீங்கா னிலடைத்துக் கொண்டு
வளமாகஆண்டகை யைத்தோத்தரித்து
மயனமதைசிரசிலிட்டு முழுகும்போது
மாறாதகண்ணெரிச்சல் மாப்போகும்
பயமானகைகாலின் காந்தல்தீரும்
பளிச்சென்றுக்கண் குளிர்ச்சியாகுமாகும்
சுயமானத் தயிலமிது விரிவோ இல்லை
சூட்சமிது சூட்சமிதுலகுவுதானே. (1012)

லகுவாக்கும் மேனியதைக் குளிரப்பண்ணும்
ரத்திநமுமிதுக்கீடோ சொல்வர்மேலோர்
தொகுப்பானவார்த்தைதனை யெண்ணிப்பார்க்க
துலையாது வயித்தியத்தின் போக்குதன்னை
மிகுப்பான சொல்லறிந்து நுட்பங்கண்டால்
யினைவுண்டோமருந்துவகையனந்தமாமே
பகுக்காதே கேணியென்றே சாற்றலாகுங்
பரிந்தசொல்லை யுத்தியினால் தெளிந்துநில்லே. (1013)

(எட்டுநாளைக் கொருதரம் ஸ்நானஞ் செய்யவும்.)

பத்தியம்

நில்லென்ற பத்தியத்தை விளம்பக்கேளு
நிறையானமுருங்கைக்காய் துவரையாகும்
வல்லென்றவரைக்கீரை வாழைக்கச்சலாகும்
வகையாகசொன்னதெல்லாம் பதமாயுண்ண
சொல்லென்ற நெய்யாகும் வெந்நீர்தன்னில்
சுகமாகஸ்நானமது செய்யவேண்டும்
மல்லென்றவார்த்தை யுண்டோயிதனையாரும்
மகிழவாகசெய்து கொண்டால் மதுரமாமே. (1014)

(அவிழ்தம் புசித்தபின் பலவகைக் கறிக்காய் சாப்பிடலாம்.)

தொழுகண்ணரியற்றிய

மருந்திடிகற்றலின்-சுகந்தபாகு

மதுரமொழியாகவேதான் பெரியோர்முன்பு
வணங்கியேபுகலுகிறேன் வயணமாக
விதுரயிலங்கார கூழ்ப்பாண்டந்தான்
வினவுடனே வொருகாய்த் தானெடுத்துக் கொண்டு
பொதுவானத்தோலதனை சீவிப்போட்டு
புனிதமுடன்கொய்து வொருபாண்டத்திட்டு
சதுவானநல்லசலம் விட்டவித்துநன்றாய்
சரியாகப் பார்த்தெடுத்தோர் வயணங்கேளே. (1015)

பார்த்துமெள்ள ஆறவைத்து யிசைந்துநன்றாய்
பக்குவமாய் துணியில்வைத்து வடிகட்டியேதான்
சேர்த்துவொருநிறையளவின் சாசர்தன்னில்
சிறப்பாகவைத்தபின் போர்பாகங்கேளு
ஏர்த்துநிற்கவெண்மையுள்ள சர்க்கரைதானப்பா
இணைபெறவே அரைவீசைனைதான் மிக்க
கோர்த்துயிதைபாகம்தாய் செய்யவேதான்
கூறுகிறேன் மேவாகவாய்ந்தினைப்பீர்தாமே. (1016)

சர்க்கரைபாகம்

இணையானசர்க்கரைதான் அரைவீசையாகும்
இன்பமுடன் பாண்டத்திலிட்ட பின்னர்
துணையானநல்ல சலம் நேரதாக
துரிதமாய்வார்த்து ரெண்டுமுட்டைதன்னை
அணையவேவுடைத்துத் தோடோடொக்க
ஆகவேதான் பிசைந்துமிக்கலந்துநன்றாய்
தணைந்திடவே பிரியமுடனடுப்பிலேற்றி
தாமதங்கள் செய்யாமல் யெரிப்பீர்தாமே. (1017)

எரிக்கையிலே கொதித்துவிழும் பொங்கியேதான்
யேற்கனவே பதம்பார்த்து முறிந்தபின்பு
பிரித்திதனைவடிகட்டி யெடுத்துவேறு
பெலமானபாண்டத்திலூற்றிக் கொண்டு
சரிக்கிநிகரானதொரு முன்ரசத்தைச் சேர்த்து
தயையுடனே யெரித்துவிடுபண்பதாக
கரிகிவிடாப்படியேதான் பிசினியான
களத்தவிதம்போல வேதானிருக்குமென்றே. (1018)

இருக்குகின்ற நிதானத்தை யறிந்துநன்றாய்
இசையவேசாதிக்காய் சாதிபத்திரி
பெருக்குகின்ற அதிவிடையம் பொன்முஷ்டைவேரும்
பிரபலிக்காஞ் சொரியும் நன்னாரிவேரும்
கருக்கனுள்ளவாய் விளங்கம் சித்தரத்தை
கணக்கான அருகன்வேர் சித்தாமுட்டி
திருக்களுள்ள தேதாரமிவைகளெல்லாம்
திருவாகவகைவகைக்குப் பலமதாமே. (1019)

வேறுவிருத்தம்

பலமதனையே பாங்குடனிடித்து
நலமையாய்வடிதானி நன்றாகச் செய்து
கலனறப்பாகில் களிக்கவிரவிடே
புலனெனக்கண்டுப் போற்றியெடுத்திடே. (1020)

கொச்சகம்

எடுத்துவொரு பீங்கானில் யேற்கனவேவூற்றிவைத்து
தொடுத்து செப்பூசை செய்துத் தொத்தரித்து அய்யர்தனை
கடுத்துவிடசெய்யுகின்ற கனத்தப் பிணியாளருக்கு
கொடுத்துவிடும்பாகமதை குறிப்புடனே யான்புகல்வேன். (1021)

புகலுமுறைகேளீர் போன்றபுத்தவாய்வதும்
இகலுமனசூடும் இசைந்ததொருவாய்வதும்
அகலுமெனவிளங்கும்ஆச்சரியவிம் மருந்து
பகலும்பொழில்நிறை போல்பக்குவங்களாகுமென்றறே. (1022)

பக்குவமாய் பித்தமுதல் பரிந்தக்ஷயத்திணைத்தல்
தொக்குசெய்யும் மேகவனல் தோயாது மேலேழுந்து
சுக்கும்விஷவோக்காளம் கதித்ததொரு வெட்டையதும்
சிக்கும் விதநோயனந்தம்சேராமலோடுமென்றே. (1023)

சேராதுக் கொண்டிடவேத் தினமும் பததுநாளியினில்
வாராதுயிந்த விதவலுத்த பிணியானதெல்லாம்
பாராதுநெஞ்சுவலிப்பாக மிதைக்கண்டவுடன்
தீராதுதீருமென்றே செப்பினர்களேமுனிவர். (1024)

பத்தியம்

செப்பிடுவேன் பத்தியத்தைச் சீர்சிறந்தபோர்துலங்க
ஒப்பிடுவீரிச்சாவின் வோதறியப் பத்தியமாய்
தப்பிவிடாமற்படிக்கி சாற்றிடுவீர் பண்டிதரே
துப்பிதுதான்தேர்ந்து நிற்கத்துலக்கமுடன் சொன்னதென்றே. (1025)

ஸ்நானஞ் செய்ய எண்ணெய்-விருத்தம்

துலக்கமுள்ளநல்லெண்ணெய் சடாமாஞ்சியோடு
துயரகலத்தானிசைத்துக் காய்ச்சிகொண்டு
பெலக்கவே சிரசுதனில் தேய்த்துநன்றாய்
பிணிநீங்க சீயக்காய் வெந்நீரிவிட்டு
கலக்கமற ஸ்நானமது செய்யச் சொல்லு
கபடமதாய் நிற்குகின்ற மருந்தீடெல்லாம்
அலக்காகப் போகுமப்பா வறிந்துபாரு
ஆனந்தபராபரத்தினருள் மெய்யாமே. (1026)

(வெண்மிளகு பலம்-வ-கூட்டிக்கொள்ளவும்.)

மேலோர் சாட்சி

மெய்யான சொல்லுக்குட் கலன்றானுண்டோ
மிறப்டிஎனால் பொய்யதுவும் யெதிற்குமோசொல்
அய்யமறநூல்வடியிலாய்ந்தபேர்கள்
அணுகாலன்றனக்கவர்களஞ்சுவாரோ
வெய்யோன்முன்னால் நிற்கலாகுமோதான்
வெளிதனிலே திரிந்தலைந்தால் வீணதாகும்
பய்யவேமனமதனை நிறுத்திக் கொண்டு
பரமபதந்துணையெனவே பகருங்காலே. (1027)

நம்பிக்கையிணைத்தல்

காமநோய்தன்னாலே மயங்கவேண்டாம்
கதித்ததென்றால் பூரணமேயென்னசொல்லு
தாமதங்கள்செய்யாதே வடிக்கடிதானப்பா
தபநிலையில் சாட்டி விட்டுநீயேயென்போன்
ஏமவித்தையிதற்கீடோ பிழைப்பதற்கு
என்னாலேமுடியாதுவிளம்புதற்கு
சோமன்ரவுகலையில் நின்றுபொருதுங்காலே
சோடசமாமிசைந்த மொழி சுகிர்தமாமே. (1028)

மொழியான மொழிதெரிந்து தேறவேணும்
முன்வழியும் பின்வழியும் அறியவேணும்
சுழியான ரகசியத்தைக் காணவேணும்
சொல்லுகந்தால் யெவ்வழியுந்திறக்கலாகும்
தொழிலறியவெகுநாள் தான் சொல்லுமப்பா
தோந்ததிது நுழைந்துகொள்ள சாத்திரத்தில்
எழிலான விர்த்தாந்தந்தன்னைப் பெற்றால்
எப்போதுங்குறைவில்லாப் பாக்கியந்தானே. (1029)

வேறுவிருத்தம்

குறையிலாதெனு மொருக்குணங்குடிமேவிட
திறையிலாதேற்றம் திருவருளற்புதம்
மறைவிலாபேர்க்கு மதுரவிண்ணானந்தம்
அறையினுங் கொள்ளாதனந்த சொல்லாகுமே. (1030)

புலிகாலரியற்றிய

புங்கம்பாலேண்ணெய்-வேறுவிருத்தம்

சொல்லுகிறேன் புங்கம்பாலெண்ணெய்தன்னை
பிரியமுடன் வயித்திற்றிறமையாகும்
வல்லமையாயிதனை மிகச் செய்தபேர்க்கு
வனந்தவித நோய்களது மிகவேபோகும்
நல்லவர்போல் நானிலத்திலிருந்துஞான
நடபடியைகற்றறிந்து செவ்வையாகி
புல்லருடன்கூடாமல் வோர்புத்தியாக
பொருந்தினால் கைற்றொடுத்ததெல்லாமானே. (1031)

ஆமப்பா யெண்ணெயதி லனந்தமுண்டு
ஆராய்ந்துபார்த்த விதன்பதாகும்
கோமப்பா யிப்பொழுது சொல்லுகின்ற
குணமானயெண்ணெ யிதைகூறப்போமோ
வேமப்பா விகடமதாய் வெறுண்டிடாமல்
வித்திகமாய்க்கைத் தொழில்போல செய்தாராகில்
நாமப்பா சொன்னபடி வியாதியாவும்
நாடாமல்கண்டும் நன்மைதானே. (1032)

வெண்பா

நன்மையுறும்ஞானம் நலமிலகுமேபுவியில்
தின்மையுறும்வஞ்சத்திடனணுகாது சொன்னபடி
சுத்தமனமாயிருந்தால் சொல்லோன்றுந்தப்பாது
வித்தைகதையோதிடினும்வீண். (1033)

எண்ணெய்-வேறுவிருத்தம்

தொகுப்பலங்காரம்

வீணெனநினைத்துவிருதாவில் பேசாமல்
காணெனச் சொன்னக் கணக்கதின்படியே
தோனெனநின்று துலக்கமதாகினால்
கோனெனபுத்தியைக் குலாவிடதென்பதே

என்பதின்புங்கம்பால் யேற்கயின்றொழில்கேள்
பன்பதின்குணந்தான் பகர்ந்திடப் போமோ
சொல்வழியாகும் சுகுணமுறையிது
நல்வழியாகநயன்றுக் கொள்ளப்பனே. (1034)

கொள்கையின் புங்கன்பால் கொடுமையின் ரணத்தை
துள்ளிப்பிடிக்கும் தோற்றியபுண்களை
அள்ளித்தெளித்திட வகண்டிடும் மேகங்கள்
புள்ளியின்றேகம் பொன்போலிலகுமே. (1035)

இலகுமேமேனி இணையுண்டோ சொல்லிட
நலமிதுபோல நாட்டுவேனப்பனே
கலனதுநீங்கும் கண்காணப் பார்க்கலாம்
பலன்றனையிப்போ பகருவேன்பாரே. (1036)

பார்க்கவேபாலால் பளிச்சென்றுமேகத்தை
தீர்க்குமிதுகுணம்செய் விதந்தன்னிலே
ஏர்க்குமிசைந்து பெப்போதுஞ் செய்யலாம்
பேர்க்கும் பிரபலம்பேரின்பம் நாடிடே. (1037)

நாடியேபார்க்கநற் பெலனாகிடும்
பாடியேபடித்தப் பாகத்துரையிது
வாடிமயங்கி வழங்கித்திரியாமல்
கூடிக்குலாவிகுரிப்புடறுற்றிடே. (1038)

புங்ககம்வேர்-எண்ணெயின்

வண்ணப்பா

உறயுங்க யெண்ணெயை
கற்றோர்ப் புகழவேதான்
சற்றுவிதனில் சொல்ல
குற்றமணுகிடாது
சித்தர்பாடல் மெத்தநீடல்
சுத்தபாடல் வித்தையானதுதேடல் (1039)

தேடிக்குணர்ந்து செய்ய
கோடிப் பிணிகளெல்லாம்
வாடிப்பதுங்கியேதான்
வோடியலர்ந்து நிற்கும்
நீடிடாது சாடிடாது
கூடிடாது ஆடிடாதுவாது (1040)

வாதுழைகளெல்லாம்
யேதுமணுகிடாது
சூதுதரளதிரம்விட்டு
மாதுத் தொழிலைக்கட்டுகோது நீங்கும்
கோதுநீங்கும் சாது தாங்கும்
ஊதுபாங்கும் தீதுபிணிவாங்கும் (1041)

பிணிகளெல்லாமகலும்
அணியதாகவேமுன்பு
மணியெனவேபுகல்வர்
கணிதமப்பஞ் சொல்வேன்
கனிநேர்மை இனிசீர்மை
தனிவார்மை தொனியானநேர்மை (1042)

இதுவிதங்கம்பால்-சமர்த்தியெண்ணெயிதாமே புங்கம்பால் எண்ணெயின்பாகம்

நேரானபுங்கம்வேர் பால்படிதானொன்று
நிலைத்ததொரு தேங்காயின் பால்படிதானொன்று
சீரானவெங்காய காற்படியரைக்காலப்பா
சிதராதசம்பளச்சார் வகைக்காலப்பா
பேரான நேர்வாசும் வித்திசெய்து
பிரியமுடனோர் பலந்தான் போடுபோடு
தாரானநுணாப்பட்டை வெள்ளெருக்கன்பட்டை
தவராமல் வகைக்கி ரெண்டுபலந்தான்போடே. (1043)

கொச்சகம்

பலங்களெல்லாம் பார்த்துபக்குவமாய்க் கண்டுணர்ந்து
சலங்களதுமீறால் சம்பிரமுடனே மிகவும்
தலங்கள்தள்ளோர்கள் தழைத்துநிதமேபுகழ
பெலந்தரவேயெண்ணெய்தனை பேரிலகதேர்த்து சொல்வேன். (1044)

விருத்தம்

தேர்ந்ததோரு திரிகடுகு தேவதாரம்
தெளிவான பரங்கிசங்கைத்திப்பிலியின் மூலம்
கூர்ந்ததொரு சிறுதேக்கு கோஷ்டமூலம்
குணமான கரியசீரகம் வகைவகைக்கு
பேரநாதப்பா வோர்பலமாகவேதான்
புகழ்வுடனே சொன்னதெல்லா மிடித்துக் கொண்டு
நேர்ந்ததொரு யெண்ணையிலே கூட்டியேதான்
நிதானமதாய் வடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. (1045)

எரித்துமிகப்பதமாக யெடுத்திறக்கிப்பாரு
யேற்கயுடன் புனல்தங்காதிருக்கவேணும்
குறித்தப்பிஜலம்கோர்த்து நின்றுதானால்
குற்றம்வரும்யென்பேரில் சொல்லவேண்டாம்
பரித்தியல்பாயுரைத்த மொழிபண்பதாகும்
பார்த்துமெள்ள பதமறிந்துயெடுத்துக் கொள்ளு
விரித்தபடிக்கடுகு தள்ளியிருந்துநல்ல
விகிதமுள்ளப் பரணிதனிலடைப்பீர்தானே. (1046)

அடைத்துவைத்த மனோகரியேமாதாவேயென்று
வாத்ததுமெனப்பணிந்து மிகதீபங்காட்டி
படைத்தவோ நாதாந்தக்கடவுள் தன்னைப்
பரிவுடனே மனதில் வைத்துப் பாகமாக
துடைத்துவிடும் நோயனைத்துமெறே போற்றி
துரங்கவே அனுதினமும் வாழ்த்து மென்று
நடைத்தையென்னில் பாவகுற்றந்தனைப் பொறுத்து
நலம்பெறவே காக்க நிதம் தொழுகுவீர்தானே. (1047)

தொழுது புகழாவேதான் யெண்ணெய்தன்னை .
துயறகலதோத்தரித்து வோர்கரண்டி
பழுதுவிழலகல மிக்கக் கொடுப்பீராகில்
பரிவானபண்புரைகள் திரந்திமேகம்
முழுதுமிவைநோயனைத் துமகன்றுபோகும்
முறையிதுதான் மிகவுரைத்தேன் பாடல்தன்னில
வழுதுவொன்றிலையிந்த பாகஞ்செய்யில்
மார்க்கமுடன்கைவரிசை யிதுதான்பாரே. (1048)

பத்தியம்

இதுபோலேநல்லவிதப் பாகமுண்டோ
இணைப்பதற்குப் பெரியோராலாகுமாகும்
பொதுவாகச் சொன்னசொல்லை மறந்திடாமல்
பொங்கமுடன் செய்து கொண்டால் பிணிகள் நீங்கும்
மதுவானலாகிரிகளிதற்குவாகா
மகாக்கவனமாக நெய்பால்கறிகாய் வர்க்கம்
விதுருணையாய் பார்த்தறிந்துயுண்டபேர்க்கு
விகற்பமதுவொருநாளு வேண்டாதென்றே. (1049)

வேண்டிநின்றால் யூகிகளம்பெருவர் மேலாய்
வினவுடனே சுந்தரம் போலிருக்கவேணும்
தூண்டிநின்ற விரல்கதை போலாகுமாகும்
சொற்பபொருளின் மாத்திரையையூன்றியேறு

காண்டிகைகளனந்நூல் தன்னில் சொல்வர்
கணக்குண்டோபனையேட்டிலடங்காதப்பா
பாண்டித்தியம் விளங்குகின்ற பண்மையென்றால்
பாலவர்களுரைபுகலவர் பரிந்துதானே. (1050)

இதற்குக்குடிநீர்

தானென்ற கொத்தமல்லிக்கு சோம்பு
தயவாகவகைக்கு வொருகால்பலமதாக
வேனென்றதாகாமல் வறுத்திடித்து
வினவுடனே சலம்விட்டுக்காய்ச்சியேதான்
பானென்றபசுவின் பால் சீனியிட்டு
பாங்காகக் குடித்திடவே கனல்களெல்லாம்
நானென்ற சொற்படியே நீங்கிப்போகும்
நன்மையுடன் தெரிந்தபடி சொன்னதாமே. (1051)

இரண்டுநாள் காலையில் குடித்துநிறுத்திவிடவும்
சொன்னதிந்த யெண்ணெயதனக்கேற்ற ஸ்நானம்
சுகுணமுடன் புகலுகிறேன் கேளுகேளு
வன்னமுள்ள அருகன்வேர் பலந்தானொன்று
வாகானநெல்லெண்ணெய் பசும்நெய்தானும்
பின்னமில்லாவிளக்கெண்ணெய் வகைவகைக்கி
பெலமாகத்தான்றூக்கி வொன்றதாக்கி
கன்னல்மொழிபோலவேதான் காய்ச்சிக்கொண்டு
கருத்துடனே சிரசிலிட்டு வெந்நீரால் ஸ்நானஞ்செய்யே. (1052)

ஆட்டிரைச்சி துவரைநெய்கூட்டவும்

கலிவிருத்தம்

செய்யவேநல்லச் செழுங்கனமாகுமாகும்
உய்யவேநல்லவொழுக்கம் தென்பர்கள்
பொய்யவையே வீட்டிதகலுநிதநிதம்
அய்யமுமற்றிட ஆனந்தமென்பரே. (1053)

என்றகுணந்தனையெழில் பெறகற்றுளம்
நன்றனிமேவிடமையதாகுமாம்
கன்றதைத்தேடிகளிப் புறப்பாலுறும்
என்றதையொன்றிவுகந்து ஒருங்குமே. (1054)

ஒருமையினாலே வுலகிலேவாழலாம்
வருமைகளில்லே வளமைகள் மெற்றமை
சிருமைகளில்லே யெஜயமனமுற்றிட
தருமநெறிவளர் சனுவுடன்றீர்க்கமே. (1055)

தீர்க்கமதாகத் தெளிந்துயிசைந்திடு
ஊர்க்கமுகந்து வுலவினால்நன்றது
ஏர்க்கசிறக்க இன்பபேரின்பமாம்
கார்க்கக்கருணைக்கடவுளர் சித்தமே. (1056)

சித்தச்செயல் படிசேர்க்குமேனவையெனும்
மற்றப்பேச்சுகண்டேதமானிலமீதினில்
புத்தித்திறந்தால் பொழிலாடும் வித்தையும்
நித்தியநாதன் நேர்நிலைவுணமையே. (1057)

வுண்மைக்கிநன்மை யொருங்குமிகவேதான்
தன்மைக்கி சொல்வது சாற்றுங்காலேன்றது
தின்மைக்கி நாட்டதொராதுவப்பனே
தன்மையென நீக்கிதழைத்திடுயுன்னிலை. (1058)

நிலையிது சத்தியம் நேர்மைமனோதமை
கலைமுழுகாய்ந்து கற்கினுமதுதான்
பல்கலைப்பார்த்தும் பரிந்து மேகாண்பரோ
தலையெனவறிந்தால் சகலமுத்தியே. (1059)

வேறு விருத்தம்

சித்திரத்தேர் போலணியின் நூற்களெல்லாம்
புத்தியுடன் கோர்த்து நன்றாய்முடிக்கவேணும்
எத்தியேசொல் லானதினாலாபமுண்டோ
வெத்திகொடிநாட்டு வதார்விரைந்துபாரே. (1060)

இராசபண்டித வீரமாமுனிவரியற்றிய

மேகராசாங்கரசாயனவிர்த்தி-விருத்தம்

ஒப்பிலான்றவத்திற்றேர்ந்த வுயர்மணியாகத் தோன்றி
முப்பகைவிழலைமாற்றி முழுதுநற்குருவெனறேற்றி
தப்பிதமணுகிடாமல் றழைவிரிக்கடுக்கைப் போன்று
இப்புவித்தமிழ் கண்டாய்ந்த யின்பமாதத்திற்றேனே. (1061)

பண்மையுலாசம்

தேனதுபொழிந்துஹ்றுஞ்சீர்த்துவப்பன்மையாகி
பானதுபோலேமிக்க பற்பலபாஷைகற்றுள்
வானதுமீனோக்குவகும் பிலாசாத்திரமும் பார்த்து
கோனதுவிரைந்தபொன்கைக் குணங்குடியானலோலன். (1062)

வளம்நிலை

குடிநிழல்போன்றயூகிகுரிப்பிணைத்தினைக்கவல்லன்
வடிவலங்காரதூயவரமது நுவலின்மேலாம்
படிமிசையாவரொப்பப்பகிர்ந்துநற்பாகமே
விடியிற்கண்வேந்தனின்றான் விளங்கியஞானதேனே. (1063)

அமுர்தமூட்டல்

ஞானபோசனத்தைப்பூண்டு நக்கியே வொளியில்நின்று
ஆனசொற்புகழ்ச்சியாகியணியென விரதமுற்று
மோனபொன்விழிநேர்சேர்த்து மொல்கியேமறைசீருற்று
தானதத்துவத்திலூர்ந்தத்தப சுயமலர்ந்தொன்றானே. (1064)

குன்றாதொளி

மலருறதிவ்யகற்புவழக்கறுத்தெழுந்தசுத்தன்
புலனதுதெய்வ தோத்திரம் போன்றவைவூற்றிமற்றை
கலனறவெழுதிதந்துக் கலைமுதல்வுரையுமேற்கேள்
தனுமனுபெரியோரேற்கசாற்றும் நன்மதிவல்லோனே. (1065)

நூலணிகாதல்

வல்லபர்தெளிந்த யூர்க்கவலங்கிர்த பண்டிதத்தின் சாத்திரி
சொல்லரிதானயின் பசுவிகிர நிபுணவாக்கியன்
இல்லறங்கடந்தயோகியிராப் பகலற்றொழும்நிர்வாகி
பல்லருக்குரைநூலிந்தபண்பு சேர்மதிமல் லோனே. (1066)

அறிவிடந்தேர்ந்தல்

மதிநிறைந்துணர்ந்ததூயவமுர்த பாலிசைந்தநல்லன்
பதிநிறைந்தமிழ்பாயூற்றும் பாவலர்புகழ் நிதானன்
துதிநிறைமலர்மிசையிலேற்றிதுற் செயல்நீக்கிகற்பு
நிதிநிறைவிறோமைநாட்டிற் நீண்டகற்பமென்றாய்வீர். (1067)

பிரபல்பம்

நீண்டவேதாந்தமற்ற நிறைபொருளனைத்துமாய்ந்து
பூண்டசொற்கடங்காதென்றும்பூவளரிதையகோலன்
ஆண்டகைரென்றேற்றி அறிவுறதிறந்தசீலன்
தாண்டவயேசாயல்த்தழைத்த நற்குருக்கள்தானே. (1068)

மாதபயூகி

குருக்களில் பேர்பெற்றொங்கி கோதிலாமனத்திநாடன்
திருக்கமிழ்வதனரூபன் சீலவிஸ்தாரதுய்யன்
கருகங்களைவாய்ந்து தேர்ந்த கனரத்னசிந்தாந்தயூகி
பெருக்கமர்மிவர் சொல்லேற்ற பேரின்பச்சுகுணமாமே. (1069)

மறைநிறைக்காதல்-கொச்சகம்

சுகமறையிற்றேர்ந்த திருசூட்சபுயவிஸ்த்தாரன்
மிகமறையிற்றேர்ந்த திருமேன்மைகுணவாக்கியராம்
செகமறையைவாய்ந்துவொரு சீவனடிக்கண்றோந்த
அகமறையிலேற்றியுற்ற ஆச்சரியமாதவனே. (1070)

போலங்காரம்-வேறுவிருத்தம்

மாதவவீரமா முனிபுகன்றசொல்
மாதவவீரமா முனியுணர்ந்தசொல்
மாதவவீரமா முனிதிசைந்தசொல்
மாதவவீரமா முனிவர்சொல் ரசாயனம். (1071)

கைகாட்டல் வெண்பா

சொல்லும் பொருளில் சுபமேலானந்தம்
கல்லுமிவை யெனவே காட்டிவைத்தார் -வெல்லு
நோய்களகலநுவன்ற மொழிமீறாமல்
ஆய்வீரிதனைவறிந்து. (1072)

பாகவிர்தாந்தம்-விருத்தம்

அறிவுகந்தபெரியோர்கள் செய்வதற்கு
அன்புடனேசொல்லுகிறே ரசாயனத்தை
பிரியமுடன்செய்து கொண்டால் நோய்கள்தீரும்
பேணியேகைவரிசைக் கண்டுகொள்வீர்
விரிவான தில்லையப்பா விளக்கமாகும்
வினவுடனே பண்டிதமும் திறமையாகும்
சரியானபாகமென்றே வீரமாமுனிவர்
சபாசெனவேபுகன்றதிந்த அவிழ்தந்தானே. (1073)

தேர்ந்த நற்கருணை

அவிழ்தமென்றுசாத்தி ரங்களனந்தம் பார்த்து
அவரவர்கள் கைவரிசை நுட்பம்பார்த்து
புவியானர்பிழைக்கவேதான் கவனமாக
போதித்தேன் லகுவாகப்புண்யமாக
சுவிகரமாய் செப்புகிறமாற்கந்தன்னால்
சொல்லொன்றுந் தப்பாது பூராயங்கேள்
தவியாமலுணர்ந்துமிக நினைவில் வைத்து
தடங்கலன்றி தருமமனமாகச் செய்வீர் (1074)

ஞானவுச்சாரணம்

மனமதனையான்றிருத்தி மோட்சானந்த
மதுரவழிமார்க்கத்தை யுணர்ந்துபார்த்தேன்
கனமானமுக்கற்றமாய்கை தன்னை
கதித்ததொருவாளினால் வெட்டியேதான்
தினந்தினந்தான் பூசைநெறித்தவறிடாமல்
திவ்யபொருள்நாதாந்தப் பெலத்தில்நின்றேன்
சினந்தமண்ணைவிழிலற்றி ஞானவீட்டில்
சேர்ந்திருந்துசெவ்வை யொளிப்புக்கினேனே. (1075)

நயனநாட்டிசைத்தல்

புக்கியதின்மேல்பூட்டைத் திறந்துகொண்டேன்
புலனென்றகருவிகளை வகலத்தள்ளி
சொக்கியபின்விழித்து சுயநயனத்தேறி
சூடினேன்மாத புத்தில் சியானமுற்றேன்
அக்கியென்றகொடுமை விட்டுவலைந்திடாமல்
ஆதாரமூலமதை விகிதமாக்கி
முக்கியமாய் இக்கண நூல்விரித்துமற்ற
முயற்சியுள்ளவாதநூல் மிகச்சொன்னேனே.

சொன்னதென்னவெண்ணிக் கணக்காய்ந்திடாமல்
சூட்சமுள்ள பண்டிதநூலனந்தஞ் சொன்னேன்
வன்னமுறும்பாலமுர்தம் மீறியேறும்
வழிதுரையும்வதக்கேற்ற படினமெல்லாம்
கன்னலைப் போல்சுவை பொருளுமனதுக்கோர்க்க
கண்மணிபோலாய்ந்து கொண்டாலாகுமப்பா
இன்னம்வெகுசாத்திரங்கள் விஸ்தாரமாக
இயம்பினசொல்லிசைந்தறிந்து பார்ப்பீர்தானே. (1077)

பாரப்பாகாவியமும் பெருநூல்மந்திரம்
பண்பானஞானவிர்த்தி கெவுனநாட்டம்
பேரப்பாவதற்கதற்கு செப்பியேதான்
பிரபலிக்கத்தவராம லோதினேன்யான்
நேரப்பாறோமைபுரிமடாதிபதி தானென்றும்
நிலைமைபெற்றதவயோகி முனிவரென்றும்
சீரப்பாபிராமணக்கோத்திர வேதியர்தானென்றும்
செப்பினேன்யெனது புகழ்வளப்பந்தானே. (1078)

புகழானபாஷையதில் தேர்ந்தோரென்றும்
புத்தியுள்ளபாப சந்தாசாயபு
மகிழ்வாகியெனையழைத்துத் துருக்கபாஷை
மதிதமுடன் சோதித்து மந்திரியாக
விகிதமுடன் யிருமெனவே வுபசரித்து
வேண்டியேகிஸ் மத்தின் பேருமிட்டு
சுகர்தநடையான தெல்லாமியற்றச் செய்து
சுந்தரம்போல்நற் கருணைபுசித்திட்டானே. (1079)

நிலைநாட்டம்

புசித்துகுருப் பட்டமதைத் தவறிடாமல்
போன்றுற்றேன் வுலகிலுள்ளோரப் பதைத்திடாமல்
நசித்துவிட்டேன் பலவழுக்கை கைநாடிடாமல்
நாதாந்தக் கூட்டத்தில் யானொருவரொன்ற
கசிகிரத்தின் கலையில்நிதம் தொந்தார்த்தமாகி
துலக்கினேன் ரத்ன மாலையொன்று
பசித்திருப்போர்ப்பாலுண்ட மோரையாக
பண்புற்றேன் பார்த்தறிந்து நேர்ந்தவர்க்குத்தானே. (1080)

உண்மை

நேர்ந்தயிந்த சாத்திரத்தில் சொன்னதெல்லாம்
நிச்சயந்தான்தப்பு மொழியானதல்லா
தேர்ந்தபடியானறிந்து புகன்றேனப்பா
தெய்வசெயல்வுங்கள் தனக்கிருக்கவேண்டி
கூர்ந்துவிதநடையிதனை போதித்தேன்யான்
குவலையத்தில் நீங்களுந்தான் பிழைக்கவேதான்
சார்ந்தபடிரசாயனத்தைத் தவறிடாமல்
சத்தியத்தில் நிலைநிறுத்தி செய்வீர்தானே. (1081)

வெண்பா

நிலைநிறுத்தியுன்னில் நேர்மை யுடனேயிருந்தால்
கலையனைத்தும் வந்துபுகுங் காரணமாய் விலையிதற்கு
உண்டோ சொல்லாய்ந்து வொருங்குடனே பண்டிதத்தை
கண்டாய்ந்து தேர்ந்தோர்க்கடன். (1082)

கனமான சொல்லறிந்து கற்பகம்போலாய்ந்து நின்றால்
இனமானசொல் தெருந்தா வேற்கையுறும்-தனமாகும்
வீரமாமுனிவர் விபரமுடனிம்மருந்தை
தீரமதாய் அம்மென்றார்சீர். (1083)

சகலவியாதிக்கும்-அகஷ்டரசாயனம்-கலிவெண்பா

அம்புலியைற்றாட்மித்த ஆதியடியைத்துதித்து
நம்மபுதஷ்டமேகராசாங்க ரசாயனத்தை-அம்புவியில். (1084)

செய்யும்வகைகேளு சீனத்துப் பட்டைபலம்
அய்யுரெண்டுசர்க்கரையுமைந்துநிறை-துய்யதொரு. (1085)

தாலப்பனைக்கிழங்கு தயவாகரெண்டுபலம்
ஆலப்பிரம்போடு அசுவகெந்தி-சாலவே. (1086)

ஒன்றொன்றொருபலமாய் ஓதகமிட்டோர் நிறையாய்
மின்றமுத்தக்கசாசு மிளகரையமாம்-நன்றுதரும். (1087)

திப்பிலிய தோர்பலமுஞ் சேர்மது ரமாலிடையம்
மொப்பியலாசாதி வுயர்ந்தபத்திரி-செப்பரிய. (1088)

முந்திரிகைபேரிச்சன் முயர்ந்தக் கனியுடனே
அந்தமுள்ளக்கூகைநீரானதுவும் கந்தமுறும். (1089)

வெட்டிவேர்விலாமிச்சுமிது கடுகுறோகணியும்
பட்டைகிறாம்புவிருபனிரெண்டும்-திட்டமுடன். (1090)

வொன்றானதுக்கைந்துவிராகனிடை கோஷ்டம்
குன்றாதசித்தரத்தைக் கொத்தமல்லி-நன்றாக. (1091)

சன்னலவங்கமுடன்றாளிசைப் பத்திரியும்
முன்றானதூதுவேளைமுளப்புரண்டி-சொன்னதொரு. (1092)

கண்டங்கத்திரியிதெட்டுகவந்து மொருவகைக்கு
விண்டென்விராகனிடைமூன்று-பண்டரிய. (1093)

தேவதாரஞ்சிறு நாகப்புவாய்விளங்கம்
மாவிதஞ்சேர்மாசக்காய்வைத்துமேபாவகமாய். (1094)

ரெண்டுவிராகனிடை தேர்ந்த நெய்யும் மூன்றுபடி
கண்டுகளிப்பீர்க்கருணையுடன் விண்டுரைகேள். (1095)

சேந்தேனரைப்படியும் செப்பினதோரிவ்வளவும்
விந்தாமலேக்குணர்ந்து போபெறவே-நந்தாத. (1096)

பட்டைதனைவேறேவைத்ததுப்பதமாகவேயிடித்து
தொட்டவனமருந்தைத் தூளாக்கி சட்டமுடன். (1097)

கடைசரக்கிலேநாதிக் காயேலங்கோஷ்டம்
நடைதக்கிறாம்போ டதிமதுரம் தொடையிலைந்தே. (1098)

பொடிசாதிப்பத்திரியும் பேரிச்சப்பழமுந்திரிகை
யிடித்தநிறையாகப் பார்த்திடித்து-வடிவாக. (1099)

மற்றசரக்கெல்லாம் வகைவகையாகவேகூட்டி
குற்றமிலாதேயிடித்துக் கொள்வாய்நீ-உத்தபெரும். (1100)

சட்டியிலேநெய்விட்டுத் தழலாயடுப்பேற்றி
கொட்டித் தொருவிறகால் கொண்டெரித்து-தொட்ட. (1101)

அரம்பைகனிதோட சுற்றியேகையாலே
விரம்பிப்பணம் போலவேயரிந்து-பரந்த. (1102)

நெய்யிற்சிறுக நினைவாகவேபோட்டு
கையிற்கனிசரியாய் நாடியபின்-பையயே. (1103)

கிண்டித்துளாவிக்கிளரிகளிபோல் சிவந்தால்
தண்டில்லாப்பட்டைத் தூள்தான்றூவி-கனமான. (1104)

வனமூலிகைத்தூளே வளமாகவேற்றூவி
துணிவாயகடைசரக்குத்தூள்தூவி-கனமான. (1105)
சர்க்கரைதேனிட்டு சலியாமலேகிளறி
மிக்கமதுரத்தூள் மேல்தூவி-தக்கதொரு. (1106)

பாகமறிந்துபதராமலே யிறக்கி
தோகயிருபொழுது தோய்ந்துவர-தேகமதில். (1107)

தீரும்நோய் சூசியொடு தீராதபுண்கிறந்தி
நீரழிவுதாக நிணமுறிக்கிச்-சாருகின்ற. (1108)

சலக்கழிச்சல் நீர்செரிப்புசத்தியோக்காளம்
பௌத்தஅதிசாரம்பித்தமொடு-தலைத்தியக்கம். (1109)

வாதட்சயரோகமந்தாரகாசமொடு
சேதமேசெய்யுஞ்லேற்பனமும்மீதான. (1110)

குன்மவலிவாய்குடல்பிரட்டல் நீராம்பல்
கன்மவினைப்போல் மூலங்காமாலை-தின்மையுள்ள. (1111)

செம்மிசெம்மித் தேதுடறுஞ்சுவாசகாசமிருமல்
கம்மியதோர் மாந்தைமேலிளைப்பும்-வெம்பியதோர். (1112)

பாண்டுவிஷப்பா கம்பவுத்திரமறையாப்பும்
கூண்ட அண்டவாதக்குதிவாதம்-வேண்டாத. (1113)

அன்னவெடிப்பும் திட்ரச்சல்வாய்வூரல்
பின்னபடுரத்தப்பிரமேகம்-சொன்னவிந்த. (1114)

ரோகமுதலாகவெகுரோகமெல்லாம் பார்த்துமுன்னே
ஆகயிருள்போலவிட்டகன்றிடுமே-போகமுறும். (1115)

தாதுவிர்த்தியுண்டாந்தையலர்க்கும் மன்மதனாம்
சீதத்திருமகளுஞ் சேர்ந்திருப்பாள்-ஓதும். (1116)

நரைதிரைபோம் வாலிபமாம் நற்காயஞ் சித்தியுண்டாம்
தசைமேல் சீரகமுந்தானுமுண்டாய்-விரைவாக. (1117)

மகிழவே அந்திசந்திமாகபுன்னைக் காயளவாய்
புகழவே கொண்டேற்றிபொருதிடுவீர்-அகமகிழ. (1118)

மண்டலந்தானுண்பீர்மா கொடியநோய்தனக்கு
தண்டமிழாச் சொன்னேன் சமர்த்தியமாம்-கண்டதிவை. (1119)

பத்தியத்தைக் கேளும் பழஞ்சாதம் நீக்கிவிடு
உத்தியுடன்பார்த்து உண்டுகொள்வீர்-சித்தியதே. (1120)

விருத்தம்

சித்தருட நூல்களெல்லாமாய்ந்து தேர்ந்த
    சிகாமணியாம் வீரமாமுனிவர்தாமும்
மெத்தவிதநோயாளர் பிழைக்கவேண்டி
    மேன்மையுடன் ரசாயனத்தைப் புகன்றாரப்பா
புத்தியினால் யானறிந்தமட்டில் தானும்
    புகன்றிட்டேன்பொன்போலயிந்த நூலை
வெத்திகொடிகட்டினது போலேயாகும்
    வேதாந்த பெரியோர்க்கு வுண்மைதானே. (1121)

தானாதிதற்பரத்தை மனதிலெண்ணி
 தழைக்கவேயெழுதிரம் பூசைப்பண்ணு
வீனானகாரியத்திற் பொருத வேண்டாம்
 விருளகலவனுதினமுந்தபத்திர்நில்லு
மானாரதன்மயக்கமதில் வீழ்ந்திடாமல்
 மனதடக்கமாகவே தான்றுதிப்பீர் நன்றாய்
தேனானபரமபதந்தனை யென்றேதான்
 தேர்ந்து கொள்வீரெந் நாளுந்திறமையாமே. (1122)

திறமையுடனிருப்பதற்கு சொல்லக்கேளு
 திரவியத்தால்பொய் சொல்லலாகாதப்பா
கரமிகுத்தகளவுவஞ்சஞ் சூதும்வாதும்
 கண்ணாரச் சொல்லா மலிருக்கவேணும்
பரதேசியேழை முதலானபேரை
 பரிகாசஞ்செய்துமிக அடிக்கவேண்டாம்
சரசவிளையாட்டதனால் பெரியோர்தம்மை
 சஞ்சலங்கள் செய்யாமல் தனித்துநில்லே. (1123)

நில்லென்றால் வேதாந்தம் நிலைக்குமோசொல்
 நினவைுகொண்டுகியானத்தில் நிற்கவேண்டும்
வில்லென்றாலறிவுதனி லேற்றிக் கொண்டு
 விவேகமென்ற அம்பதினால் தொக்கவேண்டும்
சொல்லென்றபுத்திதனை பூட்டிக்கொண்டு
 சொற்பெரிய நாட்டத்தில் மனதைவைத்து
பல்லென்ற பேர்களுடன் சேர்ந்திடாமல்
 பயனறிந்து நல்லோர் போலிருப்பீர்தாமே. (1124)

வீரமாமுனிவரியற்றிய

கடைசரக்கின் பாகம்-கொச்சகம்

ஆடும்சரக்குகளில் ஆறுபத்துநால் சரக்கை
 தேடுசரக்கெனவே தேர்ந்து சொன்னார் மாதவர்கள்
பாடும்சரக்கிதுதான் பாகமிதுயெப்போதும்
 நாடும்சரக்கறிந்துநாட்டிடுவீர் பண்டிதரே. (1125)

கும்மிப்பாடல்

பண்டிதரெல்லாம் வகமகிழக்கடை
 தன்னிலேவிற்குஞ் சரக்கதனை
தண்டமிழ்முத்தோர்ப் புகழ்ந்தேற்றகும்மி
 பாடல்தனை சொல்வேன் ஞானப்பெண்ணே. (1126)

சொல்லுமிவைதனி வீசாவுங்குண
மாகடணைபுரிந்தேயிருக்க
நல்லுறவாகவே நாவில் நின்றோதவும்
நற்கருணை செய்வர் ஞானப்பெண்ணே. (1127)

நற்கருணைப் பொருளா னந்தமேநவ
சீவவமுர்தமுவாதிபரே
பொற்கருணைப் பொருளான துணையென
போற்றியுணர்ந்திடு ஞானப்பெண்னே. (1128)

போற்றியே போற்றி யிருபாதம்
வருளானந்தமங்களஞ் சீர்பெறவே
மாற்றிமையில்லா மகுத்தவதூயநேர்
மாமணியேதிருஞானப் பெண்ணே. (1129)

முதலாவது சுக்கின் குணம்

உன்னியசுக்குமுதல் சரக்குஇதி
லுத்தமமானக் குணங்கேளீர்
பன்னியசர்வரோகமெல்லாந் தீரும்
பார்த்துவறிந்துக் கொள் ஞானப் பெண்ணே. (1130)

மிளகின் குணம்

பார்த்துயெடுத்திடு நல்மிளகுசுக
பாகவிதமதைக்கேள் மிகவே
கோர்த்துவிடுகின்றவாய் வதைத்தீர்க்குங்
குரியிதில் மெத்தவாம் ஞானப்பெண்ணே. (1131)

திப்பிலியின் குணம்

மெத்தவுநேத்தியதான திருநல்ல
மேன்மையுறு சுயதிப்பிலியும்
உற்றசிலேற்பனத்துக் காதியென்றே
வுண்மைத்தெளிந்திடு ஞானப்பெண்ணே. (1132)

மூலத்தின் குணம்

உண்மையதாகிய மூலமதுசுரந்
தன்னையகற்றியே நன்மைதரும்
பண்மையீதென்று வுனக்குள்ளேத்தேர்த்து
பண்டிதஞ்செய்குவீர் ஞானப்பெண்ணே. (1133)

திப்பிலியின் குணம்

செய்யபெலவானை திப்பிலியுங்கன
சன்னியணுகிடா தேற்றிவிட
உய்யவிதுகலமே மிகுத்தநியாய
உச்சிதமாகுமாம்ஞானப்பெண்ணே. (1134)

செவியத்தின் குணம்

உச்சிதமான செவியமதுதிமிர்
யூன்றிடாதே மிகுப்பாயிருக்கும்
கச்சிதமென்றுப் புகழ்வாகியேநிதம்
கலவியில் நேர்ந்திரு ஞானப்பெண்ணே. (1135)

சித்திரமூலத்தின் குணம்

நேர்ந்ததோர் சித்திரமூலமதால்சுரம்
நேராகவேோடி பதுங்கிவிடும்
சேர்ந்தநேர்பாகத்தைக் கண்டுணர்ந்துநன்மை
சீவனென்பீர்கனம் ஞானப்பெண்ணே. (1136)

கரித்தகொடிவேலியின் குணம்

சீவனென்றே சொல்வர்தான் கரித்த
கொடிவேலி ரசந்தனைகட்டிவிடும்
மூவரென்றே யுணராகபணிந்துக்கொள்
முற்றமமானந்தம் ஞானப்பெண்ணெ. (1137)

நற்சீரகக்குணம்

ஆனந்தமாகிய சீரகத்தால் பித்தந்
தாவியேசீறலடக்கி விடும்
மோனந்தபாதத்தொழுது நிற்கசுக
முற்றமமாகுமாம் ஞானப்பெண்ணே. (1138)

கரியசீரகக் குணம்

சுகமதாய் கரியசீரகந்தான் பொல்லா
பாண்டு கிறிமிகளற்றிடவே
தக்கவே பாட்டிலறிந்த படியிதை
சாற்றினேன் சாற்றினேன் ஞானப்பெண்ணே. (1139)

சதகுப்பியின் குணம்

சாற்றிடுவேன் சதகுப்பிபெலன்றனை
சந்ததம்யாவர் புகழ்ந்திடவே
மாற்றுமுதிர வாதமும் போமென்று
மகிழ்ந்து சொல்லுவாய் ஞானப்பெண்ணே. (1140)

காட்டுச்சதகுப்பியின் குணம்

சொல்லிவிடுங் கானகத்தின் சதகுப்பியால்
தூரவகண்டிடும் குட்டமதும்
கெல்லிவிடும்பொல்லாக் கடிகள்விஷங்களும்
கெஞ்சிக் கண்டோடிடும் ஞானப்பெண்ணே. (1141)

வெந்தையத்தின் குணம்

ஓடிப்பதுங்கி கனலெரிவானதும்
ஒதுங்கி கிறுகிறுப்பானதுவும்
தேடியெடுத்திடு வெந்தையமென்பதை
சீர்தருமாமிக ஞானப்பெண்ணே. (1142)

கொத்தமல்லியின் குணம்

சீர்தருங்கொத்தமல்லியின் நேர்மையால்
சேர்ந்தசிலேற்பனத்தை யறுக்கும்
தேர்ந்துசுகந்தர வுண்டுபயிற்சிசெய்
தென்புதருமிக ஞானப்பெண்ணே. (1143)

வசம்பின் குணம்

தென்புள்ள நல்லவசம் பதனால்மந்தஞ்
சேர்ந்தவிஷ முதலான தெல்லாம்
அன்புடன் நீங்கிக் குணமதுவாகுவாம்
ஆசித்துப் பார்த்துக் கொள் ஞானப்பெண்ணே. (1144)

கடுக்காயின் குணம்

கொள்கையுடனே கடுக்காயின்குண
மானதைநன்றாகக் கேளுமிப்போ
விள்ளுமிதுதிரு ஆதிகற்பமென்றே
வேண்டிக்கொள் மிக்கவேஞானப்பெண்ணே. (1145)

நெல்லிக்காயின் குணம்

மிக்கவேநெல்லியின் வற்றலினால்உஷ்ணம்
மேலாகநின்றுவணுகாது
தக்கவேநியாயப்படி யிதைத்தேர்ந்துத்
தழைத்திடப் பேசுவோம் ஞானப்பெண்ணே. (1146)

தாணிக்காயின் குணம்

பேசுவோம் தாணிக்காயின் பெலத்தை
புகழ்பெறக்கேட்கும் சுவாசமதை
ஆசுகளற்றிட செய்யுமென்றே நிதம்
அய்யரைத்தோத்தரி ஞானப்பெண்ணே. (1147)

கடுகின் குணம்

அய்யரைவேண்டிப் பணிந்திடவேகுலை
நோயதற்கே கடுகேற்றதென்போம்
துய்யவேதாந்தம் படித்தவர்க்குநன்மை
தோற்றுதலாகுமாம் ஞானப்பெண்ணே. (1148)

வில்வைப்பழத்தின் குணம்

தோற்றியவில்வையி னோடதனால் குட்டம்
தோற்றாதிருக்குமெனப் புகன்றார்
சாற்றியதென்று நினந்துதெரிந்திடு
சம்பிரமதாகும் ஞானப்பெண்ணே. (1149)

வெண்கடுகின் குணம்

ஆகும்வெண்மைகடு கானதற்குவெள்ளை
யாகியகுட்ட மகலுமென்றே
பாகுடனேபெரியோர் களுரைத்தனர்
பண்பதைவுற்றிடு ஞானப்பெண்ணே. (1150)

மஞ்சளின் குணம்

பண்பதைகேட்டு வறிந்து சொல்லுமஞ்ச
ளானதுவிந்தை செய்மந்தமதை
உண்பதில் தீபனமுங் கொடுக்குமென
றோதியுகந்திடு ஞானப்பெண்ணே. (1151)

கடுகுரோகணியின் குணம்

உகந்தரோகணியானதுதான் மலக்
கட்டதைநீக்கி சுகங்கொடுக்கும்
பகர்ந்திடயிதில் மெத்தப் பெருமையாம்
பாக்கியமென்பர்கள் ஞானப்பெண்ணே. (1152)

மஞ்சிஷ்டியின் குணம்

பாக்கியமானதோர் மஞ்சிஷ்டியினால்
பண்பதாக ரத்தபித்தமதை
யோக்கியமாகவே தீர்க்குமென்றே முன்னோ
ரோதினார் பாரிதை ஞானப்பெண்ணே. (1153)

சிறுதேக்கின் குணம்

பாரிதில்நல்ல பெலசரக்குஞ்சிறு
தேக்குவாதசுரம் போக்கிவிடும்
நேரிதிலாய்ந்து குடுப்பவர்க்குசுப
மாகுமாம் மெத்தவும் ஞானப்பெண்ணே. (1154)

கிச்சலிக்கிழங்கின் குணம்

சுபமதாகிய கிச்சலியன்கிழங்
கானதினால் தலைநோயதனையே
அபமதானதைப் போக்கிவிடுமென்று
அன்போடறிவீர்கள் ஞானப்பெண்ணே. (1155)

கடுக்காப்பூவின் குணம்

அன்புள்ள கற்கடகசிங்கியால் கடுப்
பானவதிசாரக்கட்டி விடும்
துன்பமணுகாதிருக்கு மப்பாமேன்மை
சுத்தமனமுறும் ஞானப்பெண்ணே. (1156)

அதிமதுரத்தின் குணம்

மனதுக்கேற்றவதிமதுரம் தோஷ
வய்யத்தைநீக்கிப் பெலப்படுத்தும்
தணதிது வெகுவாசனையாகிய
தன்மையிது வல்லோ ஞானப்பெண்ணே. (1157)

கார்போகரிசியின் குணம்

வல்லமைபோன்றதோர் கார்போகுவிஷ
குட்டந்தனையே அகற்றிவிடும்
சொல்லறிதான் தென்றேபுகல்வரிதின்
சூட்சத்தைப் பார்நிதம் ஞானப்பெண்ணே. (1158)

அரத்தையின் குணம்

நித்தஞ்சிறந்த வரத்தையினால்
மேலான சுவாசமுந்தான்றணியும்
உத்துத்தெளிந்துக் குடுப்பவர்க்குபொன்
மாமணியாகுமாம் ஞானப்பெண்ணே. (1159)

வாய்விளங்கத்தின் குணம்

பொன்மணிபோலே சிவந்திருக்கும் குண
மாகியவாய் விளங்கமதனால்
துன்னியக்கெட்டப் புழுக்களதனைநீக்கி
சுத்தமிகுத்திடும் ஞானப்பெண்ணே. (1160)

வாலுளுவையின் குணம்

சுத்தமதான வாலுளுவையினால்
சொக்கிய குட்டமகற்றிவிடும்
கர்த்தர்துணைநமக்கெப்போதுமுண்டு
காரியம்பார்த்துக்கொள் ஞானப்பெண்ணே. (1161)

சிறியவாலுளுவையின் குணம்

ஞானத்திற்றேர்ந்த வர்த்தகங்களுக்கு-நலன்
நாணயமாஞ்சிறு வாலுளுவை
தானத்திலுன்றிடக ாமசத்துதனை
தப்பாமற் கட்டிடும் ஞானப்பெண்ணே. (1162)

பெருங்காயத்தின் குணம்

கட்டிடுமென்ற சொல்தப்பாது-பெருங்
காயத்தினால் பலரோகமறும்
ஒட்டிடுமெப்பசி யுண்டாக்கிமந்த
மோங்கிடாமல் செய்யும் ஞானப்பெண்ணே. (1163)

செங்கொட்டையின் குணம்

ஒங்குதலானதோர் செங்கொட்டைவிஷம்
ஓடிடவேபலன்றான்குடுக்கும்
நீங்கிடுமேகரிகுட்ட விரணமும்
நேத்தியதாமிது ஞானப்பெண்ணே. (1164)

அரத்தையின் குணம்

விரணம் போக்கிடுமா வரத்தை
வியலாகியவதஸ்தி சுரந்தீர்க்கும்
சுரணமென்றேயிசைந்து நிற்பீர்யிந்த
சுரதனபன்மையாம் ஞானப்பெண்ணே. (1165)

தாளிசைப்பத்திரியின் குணம்

பன்மைமிகுத்திடும் தாளிசைபத்திரி
பற்றிய மேலிளைப்பு விஷமும்
புன்குணமான சுவாசசுலேற்பனம்
புண்கள் தினவுபோம் ஞானப்பெண்ணே. (1166)

கிராம்பின் குணம்

தினவுபோகும் கிராம்பதனால்-சுரம்
சன்னிதோஷ பித்தசாயல்முதல்
மனதிற்சேர்க்க விகலுமென்றேசொல்
மங்களமாமிகும் ஞானப்பெண்ணே. (1167)

சிறுநாகப்பூவின் குணம்

மங்களமான சிறுநாகப்பு பெண்கள்
மாயவிதகுண மோகமதை
இங்கிதமாகவே தீர்க்குமென்றேசெய
மாகவேசொல்லுவோம் ஞானப்பெண்ணே. (1167)

சடாமாஞ்சியின் குணம்

சொல்லிடுவேன் சடாமாஞ்சியினால்கன
மேகத்தைநீக்கிப் புகழ்படுத்தும்
எல்லையிலுள்ள பிணியதற்தேற்றதோர்
யேற்கையையுற்றிடு ஞானப்பெண்ணே. (1168)

தனக்கெந்தமஞ்சள் குணம்

யேற்கைதரண தோர் கெந்தமஞ்சளினால்
யேய்க்கும் நீர்பாச்சலைகட்டிவிடும்
யேற்கையிதென்னமா பெரியோர் குணம்
பேர்பெறச் சொன்னார்கள் ஞானப்பெண்ணே. (1169)

கோஷ்டத்தின் குணம்

சொன்ன முறைகோஷ்டமந்தமும் கோபத்தை
சுந்தரம்போல வேதீர்க்குமப்பா
நன்முறையாமெனசூத்திரத்திலுரை
நட்டினார் மிக்கவே ஞானப்பெண்ணே. (1170)

குக்கிலத்தின் குணம்

சூத்திரமானக்குக்கில் தனக்கேதான்
சொல்லாமல்நீங்கிடும் சூலையது
சாஸ்ரதிரக்கைப் பாகமவ்விதமென்றேதான்
சந்ததமேற்றுவோம்ஞானப்பெண்ணே. (1171)

குந்திரிக்கத்தின் குணம்

சந்ததமும் நிறையான குந்திரிக்கந்தன்னால்
தலையீனமும் பினிசம்போம்
விந்தையதாகவறிந்து செய்தேற்றிட
வினைப்பலன்றரும் ஞானப்பெண்ணே. (1172)

சிவதையின் குணம்

தருமமாகச் சிவதையினால்
நீரான பிர்மியத்தைத் தீர்க்கும்
அருமையாகசிறந்துக் கொண்டாய்ந்திட
அப்பொழிலாகுமாம் ஞானப்பெண்ணே. (1173)

கஸ்தூரியின் குணம்

அம்பொழிலாகிய கஸ்தூரி தன்னால்
ஆன்ந்தராஜவசிகரமாம்
சம்பிரமெனவே கொண்டாடியுகந்திட
சாட்சியிது தானே ஞானப்பெண்ணே. (1174)

வகிலின் குணம்

சாட்சியதான வசிலின்றனக்கே தான்
சாராது வாதமிகுத்தே தான்
காட்சியதாக பராபரந் தன்னையே
கண்ணெனபோற்றுவாய் ஞானப்பெண்ணே. (1175)

கோறொசனத்தின் குணம்

கண்ணலங்காரம்தான் திருக்கோறோசனம்
சன்னிவரணமதை
திண்ணமிருந்ததெல்லா நீக்குவுண்மை
சீர்த்துவமாகுமாம் ஞானப்பெண்ணே. (1176)

குங்குமப்பூவின் குணம்

சீர்த்துவமாகிய குங்குமப்பூவினால்
சேர்ந்தசிரசில நின்றவாய்வை
தீர்த்துசுகந்தரும் மேன்மையதாகவே
தென்புடனாய்ந்துக்கொள் ஞானப்பெண்ணே. (1177)

சாதிக்காயின் குணம்

ஆய்ந்துக்கொள்வாய் திருசாதிக்காயின்பெல
னானதையின்னதெனவுணர்ந்து
தோய்ந்துநீபார்க்கவே தாதுவிர்த்தியென்று
சொல்லியே செய்குவோம் ஞானப்பெண்ணே. (1178)

சந்தனத்தின் குணம்

விர்த்தியதாகிய சந்தனமுஷ்ணத்தை
விட்டிகலவுறும் பேர்பெறவே
சாத்திரமாக விங்ஙானபனமாய்நீங்கள்
சோதித்துப் பாருங்கள் ஞானப்பெண்ணே. (1179)

செவந்தசந்தனத்தின் குணம்

பாருங்கள் நேற்சிவப்பாகிய சந்தனம்
பற்றியதாகத்தை நீக்கிவிடும்
நேருங்கவேதந்தனைப் படித்துசத்திய
நித்தியரைற்றொழுஞானப்பெண்ணே. (1180)

செவ்வள்ளியின் குணம்

சத்துவமாகிய செவ்வள்ளியின் குணந்
தப்பாமல் தீர்க்கும் சுவாசமதை
முத்துமுதலெனக் கொண்டாடிசுக
மாகவேபேசுவோம் ஞானப்பெண்ணே. (1181)

வேறுவிருத்தம்

சுகமாகயிவ்விதத்தின் மருந்தில்மெத்த
சுகுணமுடன் நோய்கள்தனை தீர்க்குமப்பா
அகமகிழ இன்னம் வெகுமூலியுண்டு
அறிந்துசெய்யில் பிணியாளர் கேற்றதென்போம். (1182)

மிகமீறவாதுதற்கஞ் செய்திடாமல்
மேலான கடவுளுட சித்தமென்றே
தகவேநிறைந்தே யிருக்குஞ் சாத்திரத்தைப் பார்த்து
தபமீதிலிருந்தவர்க்கே இவ்விதமெய்யாமே. (1183)

இவ்விதமாய்ப் பார்த்தறிந்த கடைசரக்கினத்தை
இணையுடனே பார்த்தறிந்து கூட்டவேணும்
செவ்வியதோர் தேகத்தின் குணங்களாய்ந்து
திரமாகப் பண்டிதத்தை செய்தால் நன்று. (1184)

ஒவ்வியேநாள் பழக்கமாகவேதான்
உத்தியுடன் சாத்திரத்தில் தேறவேணும்
கல்வியநல் ராசாங்க நூலைப்பார்த்துக்
கதித்துகொண்டால் கனகமென்ற சார்புதானே. (1185)

கூனக்கண்ணரியற்றிய

லவணகுணாதி எண்ணெய்-விருத்தம்

என்றதொரு லவணகுணாதியெண்ணெய் தன்னை
யியற்றுகிறேன் வெகுநோய்கள் தீர்வதற்கு
நன்றெனவே செய்தவர்க்கு லகுவாமப்பா
நயன்ற மொழிதவராது யிந்தமார்க்கம்
கன்றிதங்களல்லாமல் தராதரங்களாய்ந்து
களிக்கவேப் பார்த்தவர்க்குப் புண்யமாகும்
குன்றிக்கடுகின் விசுவாசமிருந்ததானால்
குணம்பெறலாம் யெப்போதும் விழிக்கலாமே. (1186)

விழிநிகரானதொரு லவணகுணாதியெண்ணெய்
விவரமுடன் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
தொழிலாகச் செய்யவென்றால் மறந்திடாமல்
தூயவர்தன்பதம் பணிந்துசெய்வீராகில்
அழியாதவஸ்துவென்ற கிருபையாலே
அம்மம்மா வெகு நோய்கள் தீர்ந்து போகும்
மொழிந்தபடிபார்த்தவர்க்கு சுகங்கொடுக்கும்
முயற்சியுடன் விம்புகிறேன் அறிந்துபாரே. (1187)

அறிந்தபடிதேங்காப்பால் படியொன்றப்பா
அன்பான கல்லுப்புவளையலுப்பு
செறிந்ததொரு பொட்டிலுப்புயிந்துப்போடு
செழிமையுள்ள சவுக்காரம் அக்கிறாகாரம்
முறிந்துவிடவாளமதை சுத்திசெய்து
முயற்சியுடன் பலமதுவுமொன்றதாகும்
பறிந்தவித விளக்கெண்ணெய் வரைப்படியில்நீதான்
பண்புடனே சரக்கதனை வரைத்துகூட்டே. (1188)

(லவணங்கள்-வகைக்கோரபலம் அரைநவாச்சாரம்பலம்-கால்-கூட்டவும்.)

கூட்டுகிறபோதல்லோ தேங்காப்பாலை
குணமாகவூற்றியே கலக்கிக் கொண்டு
நாட்டுவாயடுப்பில்வைத்து யெரித்துமெள்ள
நயன்றபடிபுனல்வற்றம் பாருபாரு
தாட்டியமாய்க் கடுகதுவும் திரண்டுகீழாம்
தளதளப்பாய் யெண்ணெயது மேலே நிற்கும்
காட்டிடாதே கனல்தான் மிச்சமாக
கபளித்து பொங்கிவிழும் தெரிந்திடாயே. (1189)

பொங்கிவிழாமல் படிக்கிப்பதனமாகப்
புகழ்ச்சியுடன்றானிறக்கி ஆரவைத்து
இங்கிதமாய் மெதுவாக யிருத்துவேறே
இசையானபீங்கானிலடைத்துக் கொண்டு
சங்கையுடன் நமைப்படைத்தகர்தாவின் பாதம்
சுகுணமுடன் தொத்தரித்துத் தூபங்காட்டி
மங்கையர்க்கும் புருடருக்குமிருக்கின்ற
மகாபெரியநோய்தனக்குக் கொடுப்பீர்தானே. (1190)

கொடுத்துவிடு சூதகத்தின் வாய்வுக்கப்பா
குணமாகமூன்றுநாள் தஞ்சைகாசளவதாகும்
தொடுத்துவிடுகுன்மமென்றே நோய்களுக்கு
துபாரகலவரை மண்டலம் பிருநேரந்தான்

சடுத்தமுள்ள வயிற்றுவலிக்காக நீயும்
சமர்த்தாகயேழுநாள் குடுக்கத்தீரும்
கடுத்ததொரு பக்கவலி சூலைகைகால்
கனமான பிடிப்புதனக் கேழுநாளே. (1191)

பிடித்தப் பொல்லா வினைகளெல்லாம் நீங்கிப்போகும்
பொல்லாத வெள்ளைதனக்கொரு நாசியடையதாகும்
தடித்தபுண்கள் மேகதென்றதெல்லாம் போகும்
தவராமல் நிதானித்துச் செய்யநன்று
குடித்ததொரு நோயாளர் பிழைப்பாரப்பா
குக்ரமொன்று மணுகாதுத் தெரிந்தபேர்க்கு
முடித்தபொருளிது சுகிர்த அவிழ்தமென்று
முண்மையுடன் பாகவிதஞ் செய்வீர்தாமே. (1192)

குன்மகட்டிகறைந்து போம் வெள்ளைக்கிவொரு காசிடைக்குடுக்கவும் உப்பு வறுத்துக்கூட்டவும் இச்சாபத்தியம்.

ஸ்நானஞ்செய்ய பாகநிதானம்

செய்தயிந்த யெண்ணெய்தனைக் குடித்தபின்பு
சேர்க்கையால் மறுபத்தியமாயிருக்கச் சொல்லு
உய்தலுறும் நல்லவிழ்தமானகாலே உத்தமமாய
வுண்மையுடன் விளம்பினேன்யான்
அய்யருடக்கிருபையது யிருக்கும்போது
ஆனந்தமகிழ்ச்சியென் போமன்பதாக
தொய்யாமல் விளக்கெண்ணெய் சீயக்காயிட்டு
சீக்கிரமாய் வெந்நீரால் ஸ்நானஞ்செய்யே. (1193)

மறுபத்தியம் எண்ணெய் குடித்தநாளுக்குச் சரிக்கிசரியாய யிருந்து தலை முழுகவும்-நன்றாய்ப் பத்தியம் கார்க்கவும்.

கியாழம்

வெந்நீரில் ஸ்நானமது செய்தபின்பு
விளம்புகிறேன் யின்னமொருபாகங்கேளு
நந்நயமாம் வெந்தயமும் அருகன்வேர்தான்
நலமாகவோர்பிடிதான் சட்டியினிலிட்டு
பந்நீர்போல் சுத்தசலம் விட்டுக் காய்ச்சி
பாராமலிறக்கிவடி கட்டியேதான்
முந்நீரில் சர்க்கரைதான் பலமதிட்டு
மூன்றுநாள் குடித்துவிட மேன்மைதானே. (1194)

மேன்மையுடன் குடிப்பவர்க்குக்குன்மம்போகும்
மிகவுமிந்த அவிழ்தமதால் செவ்வையாகும்
ஆண்மையென்ற வழிப்பாட்டில் நின்றிடாமல்
அகலவிடுபொய்மாய்கை அலட்டல்தன்னை
வீண்புறட்டில் சிக்காதே மெலிந்திடாதே
விவேகநெறிகுன்றாதே மெய்வழியில் நில்லு. (1195)

கொச்சகம்

காண்குகின்ற விதங்களெல்லா மறிந்துக் கொண்டு
கருத்தில் தெரிந்தாராய்ந்தோர் பெரியோர்தானே (1196)
பெரியோர்கள் பாதமதைபேர்பெறவே தோத்தரித்து
சிறியோர்க்குநல்லபுத்தி செப்புவீர்கலன்பர்களே
அறியாதவீணருடன் ஆசைவைத்துப் பேசாமல்
திரிலோக நாதர்பதம் தினந்றொழுவோமென்றதுவே. (1197)

ஈடேற்றம் வேறுவிருத்தம்

என்றவிதமாகவேதான் சொல்லக்கேளு
எம்பிரான்றாடதுதிந்தப் பேர்களெல்லாம்
ஒன்றதுவும் குறைகளடராதுபாரு
ஒருவரல்லால் வேறுமுண்டோ நமைமீடேற்ற
நன்றதுவென்றிரு தயத்தில்நாட்டி னோர்க்கு
நமன்விலகிப் போதன்றி நியாயமுண்டோ
அன்றுமின்றும் அழியாதசுருபஞான
அண்ணலென மனதில் வைத்துப் பணிகுவோமே. (1198)

டமானந்தரியற்றிய
பூவரசங்காய் எண்ணெய்விருத்தம்

பணிவான பூவரசன்காய் பலந்தான்பத்து
பாங்கானபட்டையிது பலந்தானைந்து
அணியானகரியசீரகம் பலந்தான்மூன்று
அறியதிருபரங்கிப்பட்டை பலந்தான்ரெண்டு
துணிவானகஸ்தூரி மஞ்சள் பலந்தானொன்று
துணையானசங்கன் வேர் பலந்தானொன்று
கணியான சதகுப்பிப் பலமுங்கால்தான்
கணக்குடனே யெடுத்தபின் போர்பாகங்கேளே. (1199)

பாகமாம் கடுகுரோகணி பலந்தான்ரெண்டு
பண்பான நுணாப்பட்டை புலந்தான்ரெண்டு
யோகமாமங் வாதநாராயணன் பட்டைதானும்
வுசிதமாய்ரெண்டுபல மிகவேசேர்ப்பாய்
ஆகவேவாலுளுவை வோமஞ்சுக்கு
அன்பானதிப்பிலியு முளகறணை பட்டை
யேகமாம் நால்சரக்கு ஓர்களஞ்சியாக
யெடுத்துமெள்ளஇடித்ததனை ஒன்றாகக்கூட்டே. (1200)

கூட்டியே பாண்டத்திலிதனைப் போட்டு
குரிப்புடனே விளக்கெண்ணெய் வோர்படிதான்விட்டு
ஆட்டியேகலக்கியேதான் அடுப்பிலேற்றி
அடவுனேத் தீமூட்டி யெரிக்கும்போது
நாட்டிவிடுநேர்வாளம் சுத்தியாக்கி
நலமாகவரைப்பலந்தா னதனிற்போடு
பூட்டியே நன்றாக வெரித்துவாற்றி
பொங்கமுடன் பதம்பார்த்து இறக்கிடாயே. (1201)

பதம்பார்த்து இறக்கிவைத்து கருணாம்பரியேயென்று
பரிவுடனே மாதாவே தாயேயென்று
நிதம்பார்த்துக் காக்குகின்ற விமலியென்று
நின்பாதந் துணையெனவே தோத்தரித்து
அதமானநோயனைத்தும் நீக்குமென்று
அடவுடனே பூசைசெய்து தூபங்காட்டி
சதகோடிபவப்பிழைகள் செய்திட்டாலும்
சர்வகிர்பாகரியே பொறுத்தருள் செய்வாயென்னே. (1202)

எண்ணெய்தனைப்பீங்கானிலடைத்துக் கொண்டு
யேற்கனவே சிறுகரண்டியளவதாக
கண்ணெனவே வைந்துநாள்குடிக்கச் சொல்லு
கனத்த படைமெய்யூரல் தடிப்புப் பாண்டும்
திண்ணமுள்ளமேக வெட்டை புண்புரைகள்மற்ற
தினவிபலகைகாலின் குடச்சல்வெள்ளை
அண்ணலினருளதனால் நீக்கிப்போகும்
அன்புடனே வோர்மண்டலத்தில் கலம்பாரே. (1203)

அகலுமப்பா கருமேகம்புடைகள்வெப்பு
அனந்தநோய் தீருமப்பா வறிந்துபார்க்க
இகலுமப்பா சொன்னதிந்தப் பிணிகளெல்லாம்
இசைவுடனே தீருமென்றுப் பெரியோர்கள்தானும்

சுகம்பெறவே பண்டிதர்கள் செய்யவேதான்
சூட்சமுள்ள வித்தையிது யெனவேசொன்னார்
மிகவிதனைவாராய்நதுக் குடுக்கமேலாய்
மினிதநிறைபேர் சிறந்து விருக்கலாமே. (1204)

எண்ணெய்காய்ச்சும்போது-நீல-அவுரிவேர் பலம்வொன்று அரைத்துப் போடவும்.

பத்தியம்

பேர்சிறந்த முருங்கைக்காய் வெண்டைக்காயாகும்
பிரியமுள்ள கத்தரியின் பிஞ்சதாகும்
நேர்சிறந்தசிறுபயறுத் துவரையாகும்
நிறைந்ததொரு பாலாகும் நெய்யுமாகும்
ஏர்சிறந்தஅசனமிட்டு வெந்நீர்கொள்ள
யியல்புடனே தீருமப்பா நோய்களெல்லாம்
ஊர்சிறந்த ஞானநெறியோர்கள் சொன்ன
உத்தமச் சொற்றவராது வுண்மைதான். (1205)

கடும்பத்தியம் வைத்தால் சாதத்துடன் உப்புவறுத்துக் கூட்டவும். பயறு-முளகு வறுத்துப்பு-சுண்டாங்கி சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

சிவவாக்கியரியற்றிய
அவுத்தியெண்ணெய்

தவராத சொல்லிதுதான் வுகந்துபாரு
தயையான அவத்திச் சாறுபடியொன்றப்பா
கவரானக்குட்டித்தக்காளிச் சாறுபடிகாலாகும்
கலங்காமல் தனக்குடனே யெடுத்துக் கொள்ளு
பவமாறசித்தாமணக் கெண்ணெயப்பா
பக்குவமாகவேதான் படியறையதாகும்
துவராமல் கலந்துவொரு பாண்டத்திட்டு
துயரகலசாதிக்காய் அதிவிடையந்தானே. (1206)

அதிவிடையமாசிக்காய் வகைக்கோர்காசு
அடவுடனே பொடிபண்ணிக் கலந்தபின்பு
துதிபெறவேப்தனமா யெரித்துவாங்கு
துரிதமுடனெடுக்காதே நீர்வற்றப்பாரு
மதியுடனே கடுகதுவும் கீழேநிற்கும்
மார்க்கமதைக் கண்டறிந்துத் தெளியும்போது
சதியகலயிறக்கியேதான் ஆறவைத்து
சமர்த்தாக பீங்கானில் வைத்திடாயே. (1207)

வைத்தேதான் அய்யர்பதம் நினைத்துக் கொண்டு
வயணமுடன் மூலரெத்தம் வாளமூலத்துக்கு
உத்தியுடன் வொருகளஞ்சிக் குடுப்பீராகில்
வுயர்ந்துவரும் ரெத்தமதையகலந்தள்ளும்
வித்தையுள்ள சீதமதையகலற்றும்பாரு
வினவிடனே நாலேழில் குணமதாகும்
பத்தியுடன் பார்த்தறிந்தால்பண்டடிதந்தான் சித்தி
பண்புடனே லகுவாகச் செய்குவீரே. (1208)

லகுவாகும் மேகவனல்பித்தந் தன்னை
லாகிரியின் மயக்கமதைத் தீர்த்துநிற்கும்
சொகுசானயெண்ணெய் விதப்பெருமை சொல்ல
சொற்கடங்கா ஆச்சரியவித்தையாகும்
வெகுபேர்க்கு வுதவுமப்பா சிறுகுழந்தைக்காகும்
வேண்டியபோதே தொடர்ந்துசெய்யநன்று
மிகுவாயிச்சாவின் பத்தியமதாகவுண்டு
மேன்மைபெற ஸ்நானமது செய்வீர்தாமே. (1209)

எண்ணெய் குடித்தபிற்பாடு மூன்றுநாளைக்கிப் பின்பு நல்லெண்ணெய் முளகிட்டு கொதிக்கவைத்து சிரசில் தேய்த்து சீயக்காய் தேய்த்து வெந்நீரால் முழுகவும்.

அசுவனித்தேவரியற்றிய
குமரியெண்ணெய்

தாமதங்களில்லாமல் துரிதமாக
தருணமதிற் செய்வதற்கே பாகங்கேளு
நாமறிந்தபடியேதான் புகல்வோமப்பா
நலம்பெறவே கற்றாழைச் சோறெடுத்துக் கொண்டுபூமலர்போல
செய்வதற்கு தண்ணீர்விட்டு
புனிதமுறக்கழுவி விடுபனிரெண்டு திரமுப்பா
சோமநிறைபோலெடுத்துப் பாண்டத்திட்டு
சுகிர்தமுடன் வெங்காயம் பலமைதாதே. (1210)

கற்றாழைச்சோறு பலம்பத்து

பலம்பத்து சிறிசாகக் கொய்துபோடு
பரிவான சித்தாமணக்கெண்ணெய் படியதாமே
கலனாற் சேர்த்துமிக வெரிக்கும்போது
கனத்ததொரு வெந்தயந்தான் விராகனொன்று
பெலனானசாதிக்காய் அதிமதுரந்தானும்
பேர்பெறவேகளஞ்சி யொன்றுகணக்கதாக
நலமாகப் பொடியாக்கி கூடக்கட்டி
நாடியேயெரித்து வடித்திருப்பீர்தானே. (1211)

இருத்துவொரு பீங்கானில்வைத்துக் கொண்டு
யெம்பிரான்றாட்பணிந்து தஞ்சைகாசு
நிறுத்திதனைக் குடித்திடவே மூலரெத்தம்
நெடுநாளாய் நிற்குகின்ற கனல்வேகங்கள்
பெருத்தவித நோய்களெல்லாந் தீரும்தீரும்
பிறியமாய்ப் பார்த்தறிந்து செய்வீரப்பா
திருந்தவித மொருவிதமாய்ப் பண்டிதத்தைச் செய்ய
தோஷவினையணுகாது தேர்ந்துகாணே. (1212)

தேர்ந்த விதக்குணங்கண்டு கொடுப்பீராகில்
தெர்தமுள்ள நோய்களெல்லாந் தீருமப்பா
சேர்ந்தனகல் தொடராதுநெடுநாள் கொண்ட
செவ்வையில் வாவெள்ளை சுருக்கதனைமாற்றும்
கூர்ந்தவிதப்பாகமதை அறிந்துசெய்தால்
கொடுமையுள்ள பிணிகளெல்லாமாறிப் போகும்
நேர்ந்தயிந்த சொல்லதனை மறந்திடாமல்
நிதானித்துத் தொழில் முடித்தால் நிசமதாமே. (1213)

முடித்தயிந்தபாகமதைப் பார்த்து யேதோ
முன்னுரைத்தார் பின்னுரைத்தாரெனவே யோதி
தடித்தமொழி பேசாமல் தெய்வசித்தந்
தானெனவேமனம் பொருதிவுறுதியாகி
அடித்தபுனலொன்றித் தவாறுக்கேர்க்க
அம்மம்மா சேர்க்கையுற அமுர்தமாகும்
படித்ததனைசெய்துகொண்டு பண்டிதத்தைச் செய்யப்
பாருலகில் பெரியகுணரென்பர்காணே. (1214)

காணவேதான் பழிப்பதனை யகலத்தள்ளு
கபடமுள்ள நெஞ்சமதை நீக்கிநில்லு
தோணவே பத்தியமாயிருந்து வுண்ணு
தோற்றியதோர் ஸ்நானமது வெந்நீருல்பண்ணு
வேணபடிமீனினங்கள் கருவாடாகா
விவேகமாய்நல்ல பொருள் பார்த்துவுண்ணு
ஊணவேகறியொயில் பார்த்துச் சேர்த்து
வொழுங்குடனே கொண்டுமிகஸ் நானஞ்செய்யே. (1215)

செய்விதத்தில் குறைவாகச் செய்யவேண்டாம்
சின்மயத்தின் நாட்டமதால் நோய்கள்தீரும்
பொய்விதத்தால் யெடுத்ததொழில் பலிதமாகா
பூவுலகில் மெய்யான வார்த்தைசொல்லி

உய்யவழிதேடிநின்றால் நீடிப்பாகும்
உத்தமநற்கருணையதுயுசிதமாகும்
பெய்யுகின்ற மழையதனால் சர்வசெந்தும்
பிழைக்கவழிக் கிருபைவைத்தப் பெருமைகேளே. (1216)

பெருமையுள்ள சீவமயப் பொருள்தானொன்று
பிரியமதாய் நாம்பிழைக்கச் செய்தநன்றி
கருமமெல்லா நீங்கிடவேசுவாமியென்று
களிப்புடனேற்றொழுது கொண்டால் மோட்சானந்தம்
வுருமையுடன் மனமதனைத் திருத்தவேணும்
வொழுங்குடனே நடப்பதற்குப் பதத்தில்புக்கி
திருநவமேமெஞ்ஞானக் கடவுளென்றே
தினமுனக்குள் தெளிதலுற செப்புவாயே. (1217)

செப்புகின்ற மொழி தெரிந்துப் பெரியோராலே
செவ்வையுணரான வழிகேட்டுணர்ந்துவார்கள்
ஒப்புதமையில்லாத தேயவஞான
சூதரியவார்த்தைதனை வுணர்த்துவார்கள்
தப்புமொழிபேசவில்லை நீயாரென்று
தன்னிலே யெண்ணிமிகநினைத்துப் பார்த்து
எப்போதும் நிறைந்தவர்மேல் நாட்டம்வைத்து
ஈடேற்றநாதனடி வணங்குவாயே. (1218)

வணக்கமுள்ள ஞானத்தில் முயற்சிதன்னால்
வளமான அட்சரங்களறியவேணும்
இணக்கமுள்ள யெழுத்துமுதல் காரணத்தால்
இசைந்ததொரு ரோகங்கள் நீங்கிப்போம்
மணக்கவேதான் மனதனை மாற்றிடாமல்
மாவிதமாய் செபதனால் தீர்க்கம்பாகு
குணங்குடியாய் நின்றசுயமயமேயென்று
குறிப்புடனே செபத்தில் நின்றுகை கூப்புவீரே. (1219)

நின்றிடவேமாய் கையது நிலைக்கொட்டாது
நீணிலத்தில் சுழன்று வரும் மயக்கவேதை
குன்றிடவும் செய்யாமல் தியானமோதி
குறிப்புடனே நின்றிடவேவாறிப் போகும்
ஒன்றிவரும் பலநியாய குணாகுணங்கள்
வொடுங்காத சித்துவிதபேதாபேதம்
கன்றிதமாய் பராபரத்தாய் சொன்னமார்க்கம்
கற்பகம்போல் தெளிந்தவர்க்கு கனகந்தானே. (1220)

கனமான வார்த்தைதன்னை யுணர்ந்துகொண்டால்
களிப்பாகும் வித்தைமுதலான தெல்லாம்
வனமாக யுட்புகுந்துப் பார்க்கப்பார்க்க
வளமையெல்லாம் தோற்றிவிக்கும்வடிப்பதாக
தனமாக வேண்டியேதான் நிற்பாயாகில்
தராதலத்தில் நீயுமொரு பெரியோரென்பர்
சினமாய்கை யிகழ்ந்தவர்க்கு சுகிர்த நன்மை
சீர்பெருகும் வகையான திறமைதானே. (1221)

ஜனமகாமுனிவரியற்றிய

பிர்மதண்டியெண்ணெய்

வகையான யெண்ணெய்தனை புகலக்கேளு
வனந்த பிணிதீர்வதற்கு சூட்சமாகும்
துகையான பிர்மதண்டுச் சமூலமாக
தூரிதமதாயிடித்த சாறுபடியதொன்று
நகையாதே வெந்தையமும் நற்சீரகந்தான்
நலம்பெறவே அதிமதுரம் பலமுமைந்து
பகையாறயிடித்து நன்றாய்க் கலந்தபின்னர்
பகர்வுடனே விளக்கெண்ணெய்ச் சேர்ப்பீர்தானே. (1222)

எண்ணெயதுமுக்கால்தான் படியதாகும்
யேற்கனவே மிககூட்டியடுப்பிலேற்றி
திண்ணமதுதீர்ந்திடவே தீபம்போலே
தீர்க்கமதாயெரித்திறக்கிப் புனற்றங்காமல்
வண்ணமுறவே யெடுத்துயிருத்தோர் பீங்கான்
வகையானப் பாண்டத்திலூற்றியேதான்
அன்னலென மனதில் வைத்துப் பிணியாளருக்கு
அடவுடனே சிறுகரண்டி யளவதாமே. (1223)

அளவெடைதான் கொடுத்திடவே யிதில்கேட்குகின்ற
அடங்காதகை காலின் பிடிப்புநோய்கள்
தளம்பிநிற்கும் வாதமொடு மேகவெள்ளை
தயங்கிய நோய்தங்காமல் நீங்கிப்போகும்
குளம்பியது மேற்கொண்டுயேறிடாது
குணமான ஆசானாலறிந்தவித்தை
களங்கமறுந்தேகத்தின் பிணியைமாற்றி
கனத்தயிந்த வியாதியெல்லாம் போகுந்தானே. (1224)

தானேன்ற மூலியிது ரெணத்தையாற்றும்
தப்பாதுதப்பாது பிடிப்பனைத்தும் போகும்
நானென்று பேசுவதேன் பெரியோர் சொல்லால்
நானறிந்து விதப்படியா மெனவேசொன்னேன்

யேனென்ற சொல்லதுபோல பேசுகின்ற
யிசைவான மூலியென செப்பலாகும்
கானென்றவரிசையுடன் செய்தபேர்க்கு
கருதியசொற்றவராமல் நடக்குந்தானே. (1225)

நடத்தினதோர் யெண்ணெயினால் பெலமதாக
நன்றாகபேதித்து நோயைத் தீர்க்கும்
சடத்தினிலே நாள் சென்று யிருக்குகின்ற
சலிப்பான வியாதி தனைக்கண்டிததாற்றும்
படத்தினிலே யெழுதிவைத்த பன்மைப்போலே
பருவமதாய் செப்புது பாரிந்த நூலில்
இடத்தையறிந்தே யுணர்ந்தால் விண்டு நிற்கும்
இயல்பான தொழிலறிவின் மார்க்கந்தானே. (1226)

மார்க்கமுள்ள சாத்திரத்தை படித்தபேர்கள்
மனதுகந்துத் தேர்ந்துநின்று மகிழ்வாய் செய்வார்
யேர்க்கையுள்ள விலக்கணமாய் மருந்திசைத்து
யேற்றிடனே சொன்ன தனலாபமென்ன
தீர்க்கமுடன் வெளிப்படையாயிருந்தால் நன்றாய்
செய்வதற்கு லகுவாகம் செழிப்பதாகும்
ஆர்க்குமிது வுதவுகின்ற வாறுக்கொக்க
அறிந்துதொழிலேற்றுவது அதீதந்தானே. (1227)

பத்தியம்

எற்றியதோரெண்ணெய் விதப்பத்தியத்தைக்கேளு
எழிலான வாட்டிறைச்சிதுவரையாகும்
ஆற்றியதோர் சிறுபயறு வுள்ளானாகும்
அன்பான கத்தரிக்காய் பிஞ்சதாகும்
மாற்றியதோர் வெண்டக்காய் பிஞ்சதானும்
மனமறியமிளகின்றூவிட்டுப் புசிக்கலாகும்
சாற்றியதோர் அரைக்கீரையுண்ணலாகும்
சாதமதில் பாலிட்டுவருந்தலாமே. (1228)

வெள்ளைப்பூடு-கடுகு-தள்ளவும்-புளியை சுட்டு வுப்புவறுத்துக் கூட்டவும்.

அருந்தினவர் தங்களுக்குக் சொன்னநோய்கள்
அணுகாதுக்கடும்பத்தியமா யிருந்தால்நன்று
திருந்தவேதானந்தபடியே ஆயிசொல்ல
திறந்துவிடே னொழியாமல் மறைத்திடாமல்
மருந்துவகையானதிலே யிதுவோர்மூலி
மகாபெரியோர்ப் பார்த்துணர்ந்த வித்தையப்பா
பெருந்தபத்தோர்ப் புகன்றதனைவாராய்ந்து மேலாய்
பேசினதென்றே வுனக்குள் பேணிப்பாரே. (1229)

இதற்கு ஸ்நானஞ்செய்ய அலங்கிர்தயெண்ணெய்

பேணியே விளம்புகிறேன் ஆதண்டைவேரும்
பிறியமுள்ளப்பட்டையொடு நன்னாரிவேரும்
ஊணியே சடாமாஞ்சிவில்வைவேரும்
உண்மையுடன்றானெடுப்பாய் பலம்ரெண்டாக
ஆணியாமலரலிவூட்டு யிடித்துநன்றாய்
அகண்டவொரு பாண்டத்தில் போட்டுக்கொண்டு
காணியாம்யெள்ளெண்ணெய் வறைப்படிதான்விட்டு
கவனமதாயெரித்திறக்கிச் சாரம்போடே. (1230)

சாரமதுவொருகளஞ்சிப் பொடித்துக்கூட்டு
சபாசெனவே ஆயிபதம் பூசித்தேதான்
காரமுள்ள தேகநிலை யறிந்துப் பார்த்துத்
கருணையுடன்றலை முழுகச் சொல்லுசொல்லு
தீரமுடன்சிறுபயறு சீயக்காய்தேய்த்து
செழிக்கவே வெந்நீரால் ஸ்நானமாக்கி
பாரமில்லா ஆட்டிறைச்சி வற்றல்கூட்டி
பகர்வுடனே புசித்திடவே அதிவிதமுமாமே. (1231)

கியாழம்

புசித்தபின்போர் பாகமதைப்புகலக்கேளு
பேர்பெரியமுளசதுதான் பலந்தானொன்று
சுகிகரத்தின் சீரகமும் பலமுங்கால்தான்
சுருக்காகக் கியாழாமிட்டுக் குடிக்கச்சொல்லு
வசிகரமருந்தினாலெடுத்தவேகம்
வணங்கியே தேகமது நிறையதாகும்
பசியெடுக்கும் கடப்பதற்குமிபதாகும்
பண்புடனே செய்தொழிலின் பாகந்தானே. (1232)

ஸ்நானஞ்செய்த ஐந்துநாளைக்கிப் பின்புகாலையில் வொரு நேரம் இந்தக்கியாழம் குடிக்கவும் வெண்ணெய் வேண்டுமானால் கூட்டிக்கொள்ளவும்.

கண்ணானந்தரியற்றிய

கெருடன் கிழங்கெண்ணெய்

தொழிலான தொழிலொன்று விளம்பக்கேளு
தேர்ந்ளதிதனை செய்தவர்க்கு மெத்தநன்று
வழியானகெருடனுடக் கிழங்குதன்னை
வயணமுடன் கண்ணிலிடுமைபோற் கொய்து

அழியாமல் நிழலில்வைத்துலர்ந்தபின்பு
அட.வுடனே பனிரெண்டு பலந்தான்றூக்கி
விழியதனாய் பார்த்துநன்றாய் வினவதாக
வியல்புடனேக் கடைசரக்கை கூட்டுவீரே. (1233)

கைசரக்காம் விளங்கம் வாலுளுவையோடு
கனமான திரிகடுகு கரியசீரகமுமொக்க
நடையாக வகைக்கு வொருபலமதாக
நாடியேயிடித்ததனைச் சேர்த்துக் கொள்ளு
தடையறவே அகண்டதொரு பாண்டத்திட்டு
தனியான விளக்கெண்ணெய் வரைப்படிதான் சேர்த்து
இடையான வெங்காயம் மிடித்துக்கூட்டி
இன்பமுடன் வடுப்பேற்றி யெரிப்பீர்தாமே. (1234)

வெங்காயம் - 12 - பலம்போடவும்

அடுப்பேத்திற் றீயதனை மெதுவதாக்கி
அமர்ந்து மெள்ளபார்த்திறக்கு புனல்தங்காமல்
கடுப்பேற்றியனல்மெத்த மீறிநின்றால்
காய்ந்தபதம் சரியாக வரமாட்டாது
எடுத்துவிடுக்கை வரிசைநிதானங்கண்டு
யேற்கனவேவடித்திருத்து வைத்துக்கொண்டு
தொடுத்தபொல்லாகிரந்திகுட்டமாரிமேகங்கள்
துலையாத வெள்ளை யறை யாய்புக்கென்றே. (1235)

அரையாப்பு மேகரெணம் விஷபாகங்கள்
அலைவான மேகத்தினூரல் வெப்பு
திறையானப்புழுவெட்டு மலத்தின்சிக்கல்
தோராயமானதொரு நோய்களெல்லாம்
மறைவாகப்பதுங்கிவிடும் நேர்ந்துபாரு
மலக்கட்டுவயிற்றிறைச்சல் வுள்ரெணங்கள்
குறையாமல் தீர்க்குமப்பாஅறிந்துசெய்யில்
கோடானகோடிபிணியகண்டு போமே. (1236)

முதலாவது கெருடன் கிழங்கையும் கடைச்சரக்கையும் கியாழம் வைத்து காய்ச்சிய பின்பு யிருந்துயெண்ணெயில் சேர்த்துப் பாகமாகக் கூட்டிச் செய்யவும் அல்லது வொன்றாகக் கூட்டிக்காய்ச்சிக் கொள்ளவும்.

இதற்குப்பத்தியம்

பிணியதற்குப் பத்தியத்தில் வைத்துயேற்ற
பிழையகல செய்வதனால் தர்மமாகும்
அணியானவார்த்தை சொல்லிப்பணத்தைக் கேட்டு
அவர்சிலவுக்கேற்றபடி செய்துக்கொண்டால்

மணியானவொளிமீதில் நின்றதாய்தான்
மனமகிழ்ச்சியாகாமல் சிரிப்பானப்பா
கணிதமுடன் கடுபத்தியமாகவைத்து
கடந்தபின்பு யிச்சாபத்தியமா விருக்கச் செய்யே. (1237)

சிறுபயறு நெய்சம்பா வரிசிச்சேர்த்து சமைத்துவுண்ணவும் கிச்சடி செய்து புசிக்கவும்.

இதற்குஸ்நானஞ் செய்ய யெண்ணெய்

பத்தியத்தில் பிசகாமலிருக்கச் சொல்லு
பரிவுடனே மண்டலமென்றிசைந்துசொல்லு
சுத்தி'புடனிருந்து செபஞ்செய்யச் சொல்லு
சோம்பல் தன்னில் நாடாமல் விழித்திருக்கச் சொல்லு
மெத்தநடையாகாது பிணியாளருக்கு
விதனமுறும் பண்டிதர்மேல் பழிசொல்ல வேண்டாம்
நித்தமுன்தான் காலைதனிற் செபத்தில் நின்று
நிதானித்துத் தொழில்களெல்லா முடிப்பீர்தாமே. (1238)

ஆமென்ற விலாமிச்சன்வேர் பலமதொன்று
அறிதிருவெட்டிவேர் பலமதொன்று
நாமென்ற வில்வயுடப் பழமதொன்று
நன்மையுள்ள சாதாப்பூவும் பலமதொன்று
தேமென்ற கோஷ்டமொடு அறுகன்வேரு
சிறந்ததொருப் பூலாவின்கிழங்குமப்பா
காமென்ற சடாமாஞ்சி கற்கடகம் நெல்லி
கனத்த வற்றல் சீரகமும் வகைக்கோர்க்காசே. (1239)

வகைக்கிவகை பார்த்தெடுத்து யிடித்தபின்னர்
வளமான சந்தனற்றுள் பலமும் ரெண்டு
துகையாக சிறுதேக்கு பலஞ்ங்கால்தான்
துணையாக வொன்றாகக்கூட்டியேதான்
பகையாறயெள்ளெண்ணெய்வறைப்படியிற்றானும்
பரிவுடனே சேர்த்து மிகயெரித்துவாகாய்
தகையாமலிறக்கி வைத்துவடித்தபின்பு
தனிமையுள்ள சீனியதுவிராகன் போடே. (1240)

போட்டபின்புத் தலைமுழுகவரிசை கேளு
போன்யெண்ணெய் தேயதது நன்றாய் மேலிற்றேய்த்து
வாட்டமறசீயக்காய் வெந்நீரிட்டு
வயணமுடன் ஸ்நானமது வானபின்பு

தேட்டமதாய் வாட்டிறைச்சிதுவரை சேர்த்து
தென்புடனே கறிசமைத்து அசனஞ்செய்ய
ஆட்டமிட்ட நோயனைத்துமகண்டுதப்பா
அறிவானப்பண்டிடதர்கட்குண்மைதானே. (1241)

மண்டலம் அல்லது அரை மண்டலம் 10 நாள் அல்லது 5 நாள் யெண்ணெய் குடிக்கச் சொல்லவும் பத்தியமாக நடக்கச் சொல்லவும்.

வேறுவிருத்தம்

உண்மையிருந்தால் வொதுங்கிடும் நோயது
உண்மையிருந்தால் வொருபோதுந்தப்பாது
உண்மையிருந்தால் வோதலாம் வேதமும்
உண்மையிருந்தால் வொருவரால் கார்க்குமே. (1242)

பாம்பாட்டி சித்தரியற்றிய

ஞானசுயம்பு-விருத்தம்

கார்க்குகின்ற அம்பரமேசுடரேகாப்பு
கருணையுள்ள மணியொளியேசுருபங்காப்பு
கோரக்குகின்ற முத்தொளியே நித்தியமே காப்பு
கோதில்லாநாதாந்த சின்மயமே காப்பு
பார்க்கின்ற விடமேங்கணுமே நிறைந்தாய காப்பு
பானுவின் மேல் சுடரதிக்சுபமே காப்பு
யேர்க்கு மொரு நிறைவடியாய் நின்றாய் காப்பு
யேகசாரமாகி சிறந்தபதந்தினமுங்காப்பு. (1243)

தினமடியார்க்கருள் புரியும் பரமே போற்றி
திருவிறக்கம் புரிந்தருளும் தேவா போற்றி
மனவிறக்கம் வைத்துப் புகழ்தந்தாய் போற்றி
மதுரகலை ஞானமணி வேதா போற்றி
சினமான விழலிகற் றுந்தயாபரா போற்றி
செகத்தோர்க்கு நன்மைசெய்யும் பொருளே போற்றி
தனமான திரிபுவனக் கடலே போற்றி
தற்பரமே அற்புதமே போற்றி போற்றி. (1244)

வேறுவிருத்தம்

அற்புதஞானம் வருள்நெறி கற்பம்
அற்புதஞானம் அதிசெயக்காரணம்
அற்புதஞானம் அமுர்தவேதந்தான்
அற்புதஞானம் அளவிலாதெய்வமே

தெய்வச் செயலால் செழிக்கப் பிழைக்கலாம்
தெய்வச் செயலால் செகத்தினில் வாழலாம்
தெய்வச் செயலால் செங்கோல் செலுத்தலாம்
தெய்வச் செயலால் செல்வம் வந்தெய்துமே. (1245)

பாம்பாட்டி சித்தரியற்றிய
சிரோன்மணி பூபதி மாத்திரை

செல்வமுள்ள சிரோன்மணியின் பூபதிதானப்பா
சீர்பெறவே சொல்லுகிறேன் விவரமாக
கல்வியுள்ளோர்படித்தறிந்து செய்வதற்கு
கருணையுடன் வியாதிகளை தீர்ப்பதற்கும்
தொலவினையை கற்றிவிடசுவாமிபாதந்
தோத்தரித்து விளம்புகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
வல்வினையையிகற்றிநிற்க மருந்தின்பாகம்
வயணமுடனே அறிவீர் வழக்கந்தானே. (1246)

வழக்கமதாய் விடுகாமய் சரக்கைப் பார்த்து
வதிசெயம்போல பார்த்தெடுத்து நிறுக்கவேணும்
பழக்கமதாய் அனுதினமும் பண்பதாகப்
பலாபலத்தின் காரியத்தினுணர வேணும்
முழக்கமிட்டுத் திரிந்தலைந்தாலாபமுண்டோ
மூடருடன் சேராம லறிவைத்தேற்றி
அழக்குழக்குயென செப்புங்கதையைநீக்கி
ஆசைவைத்துப் புத்தியதிலன் பாகநில்லே. (1247)

அன்பான லிங்கமது பலமும்ரெண்டு
ஆச்சிரியகெந்தியது பலமுமொன்று
நன்பான கல்வத்தி லறைத்துமைபோல
நலமாக யிஞ்சிச் சாறூற்றியேதான்
பன்பாக பின்பு மிகை நன்றாயாட்டி
பேர்பெறவே வழித்தெடுத்த கறண்டிதன்னில்
ஒன்பாக விட்டடுப்பி யெறித்துவாங்கு
வுலவியதோர் நீர்களெல்லாம் சுவறற்றானே. (1248)

சுவறியபின்கல் வத்திற்போட்டுக் கொண்டு
சுகுணமுடன் சந்தனத்தூள் கியாழம் வார்த்து
கவறியேதான் முச்சாமம் நன்றாயாட்டு
கனலெழும்ப சிவப்பேறும் பவழம் போலாம்
தவறிவிடாதே பார்த்து வழித்தெடுத்து
தயங்காமல் குன்றியைப் போலுருட்டிக் கொண்டு
நவமான பூபதியைக் குழலில் வைத்து
நன்மையுடன் வானந்தாய்பாதப்.போற்றே. (1249)

போற்றியே தீபமொடுதூபங்காட்டி
பொலிவாகச் சீத்தித்துநிற்க வொன்று
யேற்றியேற்றொழுத பின்புப் பிணியாளருக்கு
யெடுத்திதனிலோ ருண்டைக்குடுப்பீராகில்
மாற்றிவிக்கும் சன்னிவிஷங்குளிர்ச் சுரங்கள்
மடக்குகின்ற மாரடைப்பு மூற்சையாவும்
தூற்றியச்சொல் தவராமல் வயிற்றிநோயும்
தூரமெனவு கண்டுவிடுந் துரிதந்தானே. (1250)

அனுபானம்

துரிதமுடன் திரிகடுகு தேனில் சேர்த்து
துயரகலக்குடுத்திடவே சொன்ன நோய்கள்
பரிவுடனே நீங்குமப்பா பண்பதாக
பண்டிதற்கு இதுசுளுவு பாரு பாரு
விரிவான மருந்திதிலே சொல்லவில்லை
விகிதமுடன் செய்தவர்க்கு மேன்மையாகும்
தெரிவிதமாயுணர்ந்து கொண்டால் யுண்மையாகும்
தெளிந்தவர்க்கு சுத்தவிதபாகந்தானே. (1251)

பூபதிமாத்திரை வரைக்கின்ற சந்தன் கியாழம்

பாகமுடன் சந்தனத்தூள் பலந்தான் மூன்று
பண்பான லவங்கப்பூ பலந்தானொன்று
யோகமுடன் செண்பகப்பூ பலமுங்காய்தான்
யேகவொரு சரக்கதனை யிடித்துகாய்ச்சு
ஆகவேதான் யிதுத்தனையே நீரதனலப்பா
அம்மம்மா அதட்டி மெள்ள வரைத்துக்கூட்டி
நோகவிதமணுகாது சொற்றவறிடாது
நுணுக்கமிதுக்கை கண்டபூபதியுமாமே. (1252)

தண்ணீர்சுகமாய் விட்டுக்காய்ச்சவும்

கண்டபடி சொல்லாமால் சாத்திரத்தைப் பார்த்து
கருதியதோர் விதப்படினமாகச் சொன்னேன்
வீண்டதிந்த அவிழ்தமது மெய்யதாகும்
விரட்டுமப்பா அனந்தவிதநோய்கள் தன்னை
தொண்டுசெய்து கை வரிசைக் கற்றுக் கொண்டேன்
தோயாதப் பொருளுணர்ந்து படித்துக் கொண்டேன்
மண்டலத்தில் பெரியோரைப் பணிந்துகார்த்து
மனமிறங்கயான் மிகவே தொழுதிட்டேனே (1253)

பத்தியம்

தொழுதபடிபத்தியத்தை நன்றாய்க்கேளு
துலங்கவே கோதுமையின் கஞ்சியாகும்
வழுவாமல் முளகு நீர்சாதமாகும்
வயணமுடனுண்பதற்கு ஆவின்பாலாகும்
முழுகவேதான் சீயக்காய் வெந்நீராகும்
முயற்சியுடன் மற்றா நாளெல்லாமாகும்
நழுவாகச் சொல்லவில்லைக் கண்டுபார்த்து
நடத்துவீர் வியாதிகண்டு நாட்டுவீரே. (1254)

* வாட்டிறைச்சி வற்றலாகும்.

குதம்பைசித்தரியற்றிய

சந்திரோதயக் குளிகை

நாட்டமுடன் குளிகையொன்று நவிலக்கேளு
நலமான பெரியோர்களறிந்து செய்வர்
தேட்டமுடன் நோயதனை யகற்றியேதான்
திரேகமதைக் குணப்படுத்தும் செவ்வையாக
வாட்டமில்லாரசகற் பூரப் பலமுங்கால்தான்
வளமான குங்குமப்பூ மலமதொன்று
தாட்டிகம்தான் திருபச்சைபூரம்
தவராமற் சேர்ப்பீர் மிகப்பலங் காலாமே. (1255)

பலங்கால்தான் லவங்கப்பூ லவங்கப்பட்டை
பரிவான கோஷ்டமது கால்தானப்பா
நலங்காமல் வன்னிகெற்பமரைக் காலமாகும்
நலமான சரக்கனைத்தும்வொன்றாய்ச் சேர்த்து
தவமான தலமறிந்து பெரியோர்செய்த
தவராத பாகமென்றே மனதில்வைத்து
பெலமான கல்வத்திற் போட்டரைத்துப்
பேர்பெறவே கியாழம்வைத்து வரைப்பீர்தானே. (1256)

கியாழம்

தானானசந்தனந்தான் பலமுமைந்து
தயையான லவங்கப்பூ முத்தக்காசு
கோனான மாஞ்சிசிறு நாகப்பூவும்
குணம்பெறவே யிதுநாலும் வகைக்கோர்காசு
தேனான சட்டிதின விடித்துப் போட்டு
தீர்க்கமதாய் நன்றாகக் கியாழமிட்டு
பானானப் பதம் பார்த்து கரைத்தரைத்து
பகர்வுடனேரெண்டு நாளரைப்பீர்தானே. (1257)

அறைப்புப் பாகம்

நாள்தவறிப் போகமலாட்டியாட்டி
நயனமதிவிட்டெடுக்கும் மைபோல்பாரு
ஆள்சிறந்துப் பெலமாகவரைத்தபோது
அம்மம்மாயென்ன சொல்வேன் பிசினிபோலாம்
தூள்யெடுத்துப் பெருகாமலிணக்கமாக
துரிதமுடன்றானெடுத்து வுருட்டிக் கொண்டு
வானதொகுத்தவாசரைப் போல்குளிகைசெய்ய
வயணமுடன் விளம்புகிறேன் மகிழ்ந்துகேளே. (1258)

வியாதிகள் தீருங்குணங்கள்

மகிழ்வாகக் குளிகை செய்வீர் குன்றிபோலே
மாதிரமையாகவேதான் வுருட்டிக் கொண்டு
புகழ்வாகப் பரணிதனிலடைத்து மேலாய்
புண்ணியர்க்குக் கிடைத்ததென்றே கடவுள் பாதம்
அகமகிழ்பூசைசெய்து வைத்தன்பாக
அடவுடனே திரிகடுகுத் தேனிலாதல்
இகழாமல் துளசிரசஞ்சதன்னிலேற்ற
இசைந்தசுரம் சன்னியெல்லாம் யேங்கிப்போமே. (1259)

ஏங்கிவிடும் மயக்கமொடு சிரசில்நிற்கும்
இசைவிலா வாதபித்தந் தனையே நீக்கும்
தாங்கிவரும் பாரித்த நோய்கள் மற்ற
தலைவலித்தல் வாயாசமெல்லாம் போகும்
ஓங்கியசொற்றவறாம லநந்தநோயை
ஒட்டிவிக்குஞ்சீதளங்க ளணுகிடாமல்
நீங்கியே போவதற்குச் சந்தேகமில்லை
நிதானித்துவநுபாநத்தோடறிந்து செய்வீர். (1260)

ஐபத்தைச் சமாதானப் படுத்தும்
பத்தியம்

அறிந்திதற்குப் பத்தியத்தைக் கேழ்ப்பீர்மிக்க
அன்பான ஆட்டிறைச்சி முருங்கைப் பிஞ்சாம்
முறிந்துவிடாக்கத்திக்காய்ப் பிஞ்சதாகும்
முழுதுவரை மிளகுநீர்சாதமாகும்
தெரிந்தபடி நிதாநித்து வியாதிதன்னை
தெளிவுடனே பார்த்துமிகக் குடுப்பீராகில்
சொரிந்தயிந்தக் குணங்கள் முதலானதெல்லாம்
சொல்லாமல் நீங்குமப்பா திறமையாமே. (1261)

கோதுமைரொட்டி தின்னலாம் சுக்குசற்கரையில் போட்டு காய்ச்சி குடிக்கலாம்.

ஸ்நானஞ் செய்ய யெண்ணெய்

அப்பனே ஸ்நாநமது செய்வதற்கு
அதிவிதமாய் விளம்புகிறேன் வினவாய்க் கேளு
தப்பிதங்கள் சொல்லவில்லை நல்லெண்ணெய் தன்னில்
தனித்தகரிய சீரகமும் கஸ்தூரிமஞ்சள்
ஒப்பனையாய் வகைக்கு ஒரு பலமும்போடு
ஒல்கியசொற் றவறாமல் பாருபாரு
செப்பினேன் அருகன்வேர் பலந்தான் சேர்த்து
செழிப்புடனே யெரித்திறக்கி ஸ்நாநஞ் செய்யே. (1262)

இறக்கியிதில் சாரமது விராகனிடையே போடு
இன்பமுடன் முழுக்வேதான் குணமாந்தேகம்
சிறக்கவே சீயக்காய் வெந்நீர்விட்டு
சிதறாமல் செய்துமிகத் தேர்ந்துபார்ப்பீர்
மறவாமல் பத்தியமா யசனமுற்று
மற்றயெந்த நாளில்பலக் கறிகாய்களுண்ணு
அறந்தழைக்க ஆத்தாளைப் பூசைபண்ணு
அநுதினமும் நல்வழியில் நிலைப்பீர்தாமே. (1263)

பதஞ்சலியாரியற்றிய

வச்சிரகண்டி மாத்திரை

நிலைமைபெற்ற வச்சிரகண்டி மாத்திரையிதென்று
நிறையானப் பெரியோர்கள் செய்தபாகம்
கலையாமல் கர்த்தாவிவின் பதத்தைப் போற்றி
களிக்கவே விளம்புகிறேன் மதிவல்லோர்முன்
சிலையான தேகத்தைத் தேற்றுதற்கு
சீலமுள்ள இதுவுமொரு மாத்திரைதான்வேணும்
அலையாமல் செய்துவைத்துக் கொண்டால்நன்மை
யாகுமென்றே செப்புதிந்த நூலிற்றானே. (1264)

செப்புதற்குலகுவாக யிருக்குமப்பா
செய்துகந்தாலப்ப வல்லோ தெரியும் பாகம்
ஒப்புதற்குலிங்கமது விராகனெட்டு
ஒதரியபூரமது விராகனொன்று
மெப்பியலாய்வீரமது வரைக்கால் விராகனாகும்
வினவுடனே தவராமல் முடிக்கப்பாரு
தப்பிதங்களில் லையப்பா ரசசெந்தூரம்
தயவாகவிராகனிடை ரெண்டதாமே. (1265)

இடைகள் கண்டுதப்பாமல் கல்வத்திட்டு
இணையாக சம்பளத்தின் சாற்றாலசாமம்
தடைகளன்றி இஞ்சியதை சீவிநன்றாய்
தானிடித்தச் சாரதனா லரைத்தோர் சாமம்
விடையிதற்குப் பேச்சுமுண்டோ வெல்லுதற்கு
விருது கொடிகட்டி நின்றுவாடலாம்பார்
படையானநோய்களது தீர்வதற்கு
பகர்வுடனே சொல்லுகின்ற பாகங்கேளே. (1266)

பாகமுடன் குன்றியிடை மேகக்குடச்சலுக்கு
பரிவுடனே வைந்துநாள விரைவாதத்திற்கு
வேகமுள்ள சுரத்துக்கு மூன்றுவேளை
வினையான புண்புறைக்கிப் பத்துநாள்தான்
தாகமுள்ள நடுக்கலுக்கு ரெண்டுநாள்தான்
தடங்கல்செய் யுமூர்ச்சையதுவாய்வுக்கப்பா
நோகவேதான் வரைக்குகின்றகணுவாதத்திற்கு
நேர்மையுடன் சர்க்கரையில் கொடுத்துப் பாரே. (1267)

கொடுத்துவிடுவெள்ளை யறையாப்புதீர
குணமாகக் கண்ட மாலைத் தோஷத்திற்கும்
அடுத்ததொருசன்னிபதிமூன்றுக்குந்தான்
அப்பனே சீக்கிரத்தில் கொடுத்துப்பாரு
எடுத்தகனப்பிணிகளெல்லாம் நீங்கிப் போகும்
இனமறிந்துவனுப்பானந் தன்னிலீயந்தால்
சடுத்தமிட்ட வெகுநோய்களகலுமப்பா
சாதித்துநின்றவர்க்கு சுளுவு தானே. (1268)

பத்தியம்

நின்றபடி சிறுபயறு முருங்கைப் பிஞ்சாம்
நிதானித்து வாட்டிறைச்சி வற்றலாகும்
நன்றினவாய் மிளகுநீர் துவரையாகும்
நலமான காடையொடு வரைக்கீரையாகும்
ஒன்றியேதான் பால்கஞ்சி யாகுமாகும்
வொருமித்த கோதுமையின் கஞ்சியாகும்
வென்றித்த சர்க்கரையும் நவரையாகும்
விளங்கவே பார்த்தறிந்துக் குடுக்கலாமே. (1269)

இதற்கு ஸ்நானயெண்ணய்

அறிந்தபடி சொல்லுகிற விவரங்கேளு
அன்பான நல்லெண்ணெய் படிகாலப்பா

செரிந்தயொரு நுணாப்பட்டைத் துளசிபட்டை
 செவ்வையுள்ள வெள்ளுள்ளிமுளகுமஞ்சள்
சொறிந்ததொரு கறியவேப்பிலை யினிர்க்கு
 சுகிர்தமெனவகைக்கிவொரு பலமதாக
திறந்தயிந்த மூலிகையை யிடித்துமைபோல்
 தீர்க்கமுடன் யெண்ணெய் தனிலிட்டுக் காய்ச்சே. (1270)

காய்ச்சிஅயத்தலைக்கிட்டு சீயக்காய்தேய்த்து
 களிக்கவே வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்ய
யேச்சிநின்ற தேகத்தைக் குணமதாக்கு
 யெம்பிரான் றணையதனால் குறைவொன்றில்லை
ஆச்சியேவதிசயமாமிந்தபோக்கு
 ஆரறிவார் பெரியோர்க்குத் தெரிந்தவித்தை
பூச்சியமாய் வைத்திதனைக் குடுத்தபேர்க்கு
 புண்ணியமும் நன்மைவந்தும் பொருதும் பாரே. (1271)

சூதமாமுனிவரியற்றிய
மேகநாதகுளிகை

பொருதியதோர் மேகநாதக் குளிகைதன்னை
 புகழ்ச்சியுடன் சொல்லுகிறேன் பெரியோர்கள் முன்பு
கருதியதோர் வெங்காரம் ஜாதிலிங்கம்
 கனமான சிவதைவேர் வசம்புசுக்கு
நிருதியதுசயந்திலவணம்வாய் விளங்கம்
 நேரானவோமமொடு பெருங்காயந்தான்
விருகியதோர் காட்டாமணக்கின்வேரும்
 விதமுவுடனே தானெடுப்பாய் பலமுந்தானே. (1272)

பலமொன்றுப் பார்த்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
 பண்புடனே தானரைத்து மைபோலாக்கி
பெலமான நேர்வாளம் சரக்கிடைநேர் தூக்கி
 பிறியமுடன் நேர்த்திதனில் சம்பளத்தின் சாற்றால்
கலனே கவிடாமலேதான் நன்றாயாட்டி
 கண்ணிலிடும் வயணம்தாய்க் கருதிப் பாரு
நலமாக வழித்தெடுத்து குன்றியைப் போல்
 நயனமெனவுருட்டியொருக் குழலில் வையே. (1273)

(ஒருகுளிகை அல்லது இரண்டு குளிகை குடுக்கவும்.)

குழல்தனிலே வைத்துநமதாதிசோதி
 குணமான பாரபரத்தைத்தியானஞ் செய்து

விழலானகுன்மமொடு குளிர்சுரங்கள்
விதித்தபொல்லா வயிற்றில் நிர்க்குந்திரைகள் வாதம்
உழலான பித்த நீர்சோகைபாண்டு
உதித்தவிதக்ஷயரோக வயிற்வலித்தல்
தழலான அசீரணங்கள் சிலக்கனத்தநோயை
தப்பாமல் நீக்கிவிடும் தனிந்துபாரே. (1274)

ஒருகுளிகை அல்லது மூன்று குளிகை நிதானத்துடன் பார்த்துக் கொடுக்கவும் பித்தநீர் கழன்றுவிழும்.

பத்தியம்

தனிந்தபின்பு மிளகு நீர்சாதமிட்டு
தயவாக வூடானின் சருவாடாகும்
செனித்ததொரு வாழைக்கச்சல் கூட்டச்சொல்லு
சேதமின்றி நோய்களெல்லாம் பறந்துபோகும்
முனிவர்பெரியோர்கிளதை முயர்ச்சியாக
மொழிந்தனர்கள் பரிகாச வார்த்தைபேசார்
கனிந்தபடி செய்தவர்கசுக் கை கண்டபாகம்
கருத்துடனே தெளிந்து கொண்டால் கனிப்பதாமே. (1275)

ஆட்டிறைச்சிக் கூட்டினால் மெத்த நல்லது

இதற்கு ஸ்நானம்

களிப்பான நல்லெண்ணெய் படியரைக்கால்
கணக்குடனே பாண்டத்திலூற்றிக் கொண்டு
விளிப்பாகமுளகு கரியசீரகங் கஸ்தூரி மஞ்சள்
வினவுடனே வதிமதுரம் வகைவகைக்கி
துளிப்பாசய் பலமரைதான் பாலாலாட்டி
துலங்கவேவொன்றாகக் கூட்டியேதான்
தெளிப்பாகக்காய்ச்சியேதான் ஸ்தானஞ்செய்ய
செய்தகர்மவினைகளெல்லாம் விட்டுப்போமே. (1276)

சீயக்காய் தேய்த்து வெந்நீரில் ஸ்நானஞ் செய்யவும். வியாதி கூறறிந்து குளிகையைக் கொடுக்கவும்.

வேதமுனியாரியற்றிய

சூடாமணி மாத்திரை

விட்டுபோம் சகலநோயான தெல்லாம்
விடாமழைபோல் தொடுத்த கனலானதெல்லாம்
மட்டுவிதமில்லாமல் சுடாதுமணியின் மாத்திரை
மகிழ்வாகப் புகலுகிறேன் கபடம்விண்டு

தொட்டுவிட வியாதியெல்லாமோடுதற்கு
சூட்டுகிறேன் படித்தோர்கள் மெச்சவேதான்
கட்டுவிதமுந்திரிகையிலுப்பைப் பூவும்
கருதறியதிப்பிலியும் பேச்சுதானே. (1277)

பேரிச்சக்கோஷ்டமொடு முத்தக்காசு
பெருமையுள்ள வெட்டிவேர் பன்னீர்பூவும்
சாரிச்சுத்தாமரைப்பு நன்னாரிவேர்
சரியானசந்தனத்தூள் வகைதொனொன்று
தாரிச்சுபலமொன்று யிடித்துநன்றாய்
தவராமல் கல்வத்தில்போட்டபின்பு
நேரித்து லிங்கமொரு காசுபோடு
நிலையான பூரமொரு காசுபோடே. (1278)

போடப்பா வரிதாரம்காசுபோடு
புனிதமுடநாபியது வரைகாசுபோடு
ஆடப்பா தண்ணிவிட்டான் கிழங்கின் சாற்றினால்
அகலாமல் ரெண்டுநாளரைத்துக் கூட்டு
நீடப்பா கரிப்பான் சாறவிட்டு நன்றாய்
நீங்காமல் மூன்று நாளரைத்துத்தீரு
தேடப்பா வழுந்திடைதானட வுண்டைசெய்து
தீர்க்கமுடன் நிழலுலர்த்தி பதனப்பண்ணே. (1279)

சரக்குசுத்தியின் பாகம்

வீரத்தைசம்பளத்தால் வொருநாளுரப் போடவும் ரசகற்பூரத்தை தேனினால் சுருக்கிட்டு யெடுத்துக் கொள்ளவும். நாபியை வெள்ளாட்டின் கோமியத்தில் மூன்றுநாளுரவைக்கவும். மேற்படி மிளகு கியாழத்திலிட்டு அவித்துக் கொள்ளவும். மேற்படி யெலி மிச்சம் சாறிலவூறவைத்து யெடுத்துசேர்த்து கொள்ளவும். அரிதாரத்தை சுண்ணாம்புக் கல்லில் 15 திரம் நீத்தி நன்றாய்க்கழுவி சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

தீரும் நோய்கள்

வேறுவிருத்தம்

பதனமுடன் சுகிர்தாக பண்புடன்சொல்லக்கேளு
விதனமுந்தீர வேண்டி விளக்கமாத்திரையிலொன்று
நிதமிகக்குடுத்து மேலாய் நேர்படப்போர்ப்பீராகில்
அதனமானகாமவழலதுவகலுந்தானே. (1280)

அகன்றிடுங்குளிர்சுரங்கள் அசாத்தியவிரணமூறல்
நகன்றிடும் கன்னித்தோஷம் நாடாதுசன்னியாவும்
புகன்றிடும்கண் சுழட்டல் பொல்லாதகிறுகிறுப்பு
இகன்றிடும் குத்தலல்பித்தம் யேங்கியே வ்லறிப்போமே. (1281)

அலறியசன்னிவேர்வை அழுவதுநீங்கிப் போகும்
நவமுறவனுப்பானம் பார்த்துநாடியேக் கொடுப்பிரப்பா
பலவிதநோய்களெல்லாம் பாந்திடும் பறவைபோலே
தலமதிலறிவுள்ளோர்க்குத்தான் றெரிந்துரைத்ததாமே. (1282)

இதற்குப் பத்தியம்

அறிவினால்ப் பத்தியத்தைத்தானும் அடவுடன் புகலவேணும்
பிறியமாய் தெரிந்தவிதம் பேர்பெறச் சொல்லவேணும்
குறியவே ஸ்நானஞ்செய்யக் குணமுடன் நுவலவேணும்
திரிகுனவித்தைக் கண்டுச செப்புவீர்த் தினமுந்தானே. (1283)

யூகிமாமுனிவரியற்றிய

சிலோதி மாத்திரை

செப்புதற்குலகுவாகச் சொல்லக் கேளு
சேர்ந்ததொரு வாளமதுப் பலமதொன்று
ஒப்புதற்குரசகற்பூரம் பலங்காலப்பா
ஒதறிய அழிஞ்சிப் பட்டைப் பலங்காலப்பா
தப்பாமல் கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
தயவாக முலைப்பாலா லொரு சாமமாட்டி
மெப்புடவேக்கையான் சாறதனாலப்பா
மேன்மையொரு சாமமறைத் தெடுப்பீர்தாமே. (1284)

அரைத்துப் பதமாகவே தான் யெடுத்துக் கொண்டு
அடவுடனே துவரையதின் நிறையதாக
குரைத்துவிடாதபடிக்கி வுண்டைசெய்துக்
குணமுடனே பரணியிலடைத்துவைத்து
மரைத்துமிகசெய்யுகின்ற சுரத்துக்கப்பா
மாராமல் நறுதேனில் குடுப்பீராகில்
விரைத்தபயிர் தழைத்ததுபோல் தேகமாகி
வியாதியது நீங்கியேதானின் பமாமே. (1285)

இதற்குப்பத்தியம்

இன்பமுள்ள பத்தியந்தான் மிளகுநீர்சாதம்
இணையுடனே சேர்த்துவரக் குணமாகும்
தென்புடனே சுரம்நீங்கிக் குணமதாகும்
தெய்வத்தாலாகிரது சிறக்குமப்பா
முன்பாகவையர் பதந்தோத்தரித்து
முயற்சியுடனவிழ்கமதுக் குடுக்கவேணும்
பண்புபெற்று நியாயவழியாகியேதான்
பாக்கியமுறுங்கை கூன்டும்.பரிவாய்த்தானே. (1286)

இதற்குஸ்நானம் ஓமம்தேய்த்து சீயக்காயிட்டு வெந்நீரில் தலை முழுகவும்.

கல்லுளி சித்தரி யற்றிய

ஜெயரசகற்பூரமாத்திரை

பரிவான ரசகற்பூரம் பலமதொன்று
பண்பாக தேனதிலே சுத்திசெய்து
குரியாகசம்பளத்தின் சாற்றினாலே
குணமாககசுருக்கிடுவாய் ரெண்டுசாமம்
தெரிவான முலைப் பாலால் ரெண்டுசாமம்
தீர்க்கமுடன் செய்தபின்புக் கல்வத்திட்டு
விரிவான வெண்மிளகுப் பலமதொன்று
விளங்கவே சேர்த்தரைக்க வழிசொல்வேனே. (1287)

சொல்லுகின்ற சம்பளத்தின் சாற்றால்சாமம்
சுருக்காகவரைத்துப் பனிப்பயறுபோலே
வெல்லுதற்கு மணிமணியரவுருட்டிக் கொண்டு
விவேகமுடன் நிழலில் வைத்து வுலரச்செய்து
கல்லுறவாய் குழல்தனிலே வடைத்துதேவ
நாதாந்தக் கடவுள் தனைத்தெண்டம் பண்ணி
பல்லுகிற வாய்வு பக்கச்சூலைகுத்தல்
பகர்வானக்குளிர் தனக்குக் கொடுப்பீர்தானே. (1288)

கொடுத்து விடுஅந்திசந்திரெண்டு வேளை
குறிப்புடனே திரிக்கடுகு தேனிற்றானும்
அடுத்துமரும் அய்யமுதல் குடைச்சலெல்லாம்
அணுகாமல் நீங்கிவிடும் மறிந்துபாரு
எடுத்ததொழில் தப்பாதுவெகுசமர்த்து
யேற்கனவேசெய்து குணமாக்குமப்பா
விடுத்தசொல்லை மனதில் வைத்துத் தெளிந்தபேர்க்கு
வினவிய நற்பாகமது விளங்குந்தானே. (1289)

விடத்தாரிவேர் மாத்திரைவயைக்கும்போது பலம்முக்காலிட்டு மரைத்துக் கொள்ளவும்.

மேற்படியாரியற்றிய கட்டுவாதிமெழுகு

நற்பாகத்துடன் கேளுமிகவுமேதான்
நலமானசாதிக்காய் சாதிபத்திரி
பொற்பாக அதிவிடையம் கூளாத்திக்காய்
பேர்பெரிய வெட்பாலை சிறுநாகப்பு
உற்பாகலவங்கமொடு காட்டாத்திப்பு
உயர்ந்ததொரு சீனத்தின் பட்டைவோமம்
சிறப்பாகசிங்கிக்கு றோசாணிசுக்கு
சிதராதப்புளியன்றோல காசுகட்டிதானே. (1290)

காசுகட்டிமையூரின் கஞ்சாவித்துக்
கருதறியபெருங்காயம் அசமதாகம்
ஆசுகளில்லாத திருபேர் சொல்லாதும்
அடவுடனே வகைக்கி வரைப்பலமதாக
பேசுகின்ற தீர்க்கமுடன் கேளுகேளு
பிரபலிக்கவுரலிலிட்டு விடித்துநன்றாய்
பூசுகின்ற கல்வத்தில் போட்டுக் கொண்டு
புகழ்வுடனே சம்பளச்சார் தன்னாலாட்டே. (1291)

ஆட்டியபின் விளாவினிட பிசினிதானும்
அன்பாகப் பலமரைதானி தலிற்போடு
நீட்டியதோர் வபினியதுக் கால்பலந்தான்போடு
நேர்ந்தரைப்பாய் வொருசாமம் நிலைமையாக
பூட்டுவிடுலிங்கமதுப் பலமரைதானப்பா
புனிதமுள்ள கெந்தகந்தான் பலமரையதாகும்
நாட்டமுடன் ரேனதனால் ரெண்டுசாமம்
நலம்பெறவேயரைத்தபின் போர்பாகங்கேளே. (1292)

குங்குமப்பூ பலம்-வ-கோறொசனம் பலம்-வ-சேர்க்கவும்.

கேளாப்பா மறுபடியும் நிறுத்தியேதான்
கிருபைபெறவொரு சாமமறைத்துக்கூட்டு
நாளப்பாயிப்படியே மூன்றுநாள்தான்
நலம்பெறவே வழித்தெடுத்து பரணிதன்னில்
கோளப்பா வாராமலடைத்துக் கொண்டு
குணம்பெறவே மனதில் வைத்துவினவதாக
தேளப்பா வானதொருக் திறாணிமந்தம்
தடங்கல்செய்யும் நோய்தனக்குக் குடுப்பீர்தானே. (1293)

சுண்டைக்காய் பிரமாணம் வுண்டைசெய்துக் கொடுக்கவும்

தனதில்லாவியாதியது தீர்வதற்கு
தயவாகத் தேனிலிடுபயமோயில்லை
வினவாகசர்க்கரையில் கற்கண்டிலாதல்
விகிதமுடன் அதிவடையக்கியாழந்தன்னில்
சினமாறவரிசியுட கியாழமாதல்
சேர்த்துவிடு நல்லோமகருக்கல் செய்து
பனமாகநற்சீரகம்கால் பலந்தானப்பா
பகர்வுடனே கியாழமிட்டு கற்கண்டுசேரே. (1294)

இதற்கு ஸ்நானம்

கற்கண்டுசர்க்கரைப் பாலூற்றிக் கொள்வாய்
கருத்துடனே ரொட்டியதைக் கூட்டயுண்ணி
நற்கண்டு கோதுமையைக் களஞ்சிசெய்து
நலம்பெறவே சீனியிட்டுக் குடுக்கச்சொல்லு
சற்குணமாய் வாழைக்கச்சல் பூச்செறாவும்
சமைத்துமிகக் கொடுத்தாலுமெத்தநன்று
பொற்கனமாய் வாட்டிறைச்சிக் காடையாகும்
பொருதியதைப் பத்தியமாய்ப் பார்த்துச் செய்வீர். (1295)

பார்த்து சொன்னதல்லாம்மறப் பொன்றில்லை
பதராமல் ஓமமிட்டு வெந்நீர்தன்னில்
கார்த்துமிகத் தலைமுழுகி யசனஞ்செய்ய
கடவுள் தன்கிருபையினால் சவுக்கியமாகும்
சேர்த்தயிந்த பாகமது மெத்தநன்மை
செழிப்பாகக் குணங்குடுக்கும் தேகத்திற்கு
ஏர்த்தபடிப் பண்டிதற்கு சுளுவதாச்சு
யெடுத்ததொழில் பொய்யாது யிணக்கந்தானே. (1296)

கேளபாலசித்தறியற்றிய

கோடா சுளிமாத்திரை

இணக்கமுள்ள கோடாசுளி மாத்திரைதானென்று
இன்பமுடன் லகுவாகச் சொல்லக்கேளு
வணக்கமுள்ள சாதிலிங்கம் விராகன்யெட்டு
வயணமுள்ள வெண்காரம் விராகன்நாலு
குணக்கமில்லாத் தேவதாரம் விராகன்யெட்டு
குரித்ததொரு ஆமணக்கின் றோலைநீக்கி
மணக்கவே பதினாறுப் பலந்தானப்பா
மங்களமாய்க் கல்வத்திலிட்டிடாயே. (1297)

கல்வத்திட்ட பின்னர் சம்பளத்தின் சாற்றால்
கருணைபெற்றானரைத்துக் கையான் சாற்றால்
சொற்படி யேவரைத்ததற் பின் பாகங்கேளு
சுகிர்தமுடன் முசுமுசுக்கை சாற்றாலாட்டு
வில்பிடித்த சாயலைப்போல் குன்றிபோலே
வினவியேவுண்டை செய்து குழலில்வைத்து
நல்விதமாய் நவசுரங்களொன்பதுக்கும்
நாடியேசுக்கதனில் குடுக்கநன்றே. (1298)

நன்றாக முளகுதனில் குன்மத்துக்கு
    நடத்துவாய் வோருண்டை நலமதாக
குன்றானவிப்புருதித் கனக்குற்றானும்
    குணமாக விளக்கெண்ணெய் தன்னில்நீட்டு
கன்றான மகேதிர்த்துக் கம்பாகேளு
    கவலையற வெங்காய விளக்கெண்ணெய் காய்ச்சு
மன்றாடிக் கொடுக்க விதநோய்கள் தீரும்
    மனமகிழப் பார்த்தறிந்து செய்யலாமே. (1299)

நேர்வாளம் வாராகனெட்டு சுத்திசெய்துக்கூட்டி வரைத்துக் கொண்டு வலசலமடைத்த பேர்களுக்குக் கொடுக்க சுகமாகும் பத்தியம் பார்த்து வைத்துக் கொள்ளவும். அல்லது முளகுநீர் சாதம் ஆட்டிறைச்சி ஒலைவாளைக் கருவாடுப் பத்தியபாகமாகப்பார்த்துக் கொடுக்கச்சொல்லவும்.

சன்னிபதிமூன்றுக்கு-மேற்படியாரியற்றிய

கண்டமாருதச் சுடர்த்தயிலம்

செய்யக்கேள் சன்னிபதிமூன்றுந்தீர
    சகத்திரமாய் விலம்புகிறேன் பாகமாக
உய்யவே லிங்கமதுப் பலந்தானோன்று
    உண்மையுள்ளத் தாளகந்தான் பலமுங்கால்தான்
தொய்யவேபூரமதுக் கால்பலந்தானப்பா
    துலங்கியதோர் வீரமதுவரைக்காலாகும்
பய்யவேகெந்திய துவரைப்பலமதாகும்
    பாங்குடனே யிவையெல்லா மொன்றாய்தாக்கே. (1300)

ஆக்கியபின் விளக்கெண்ணெய் இலுப்பையெண்ணெய்
    அன்பான நல்லெண்ணெய் புங்கயெண்ணெய்
தாக்கிடுவாய் நெய்யதுவும் கணக்கதாக
    தவராமலே யெடுப்பாய் பலமொன்றாக
தேக்கியே சிறுகவேதான் விட்டரைத்து
    தென்புடனே வெண்மையுள்ள சீலைதன்னில்
நோக்கியே தடவியேதான் திரியதாக்கி
    நுட்பமுடன் கம்பிதனில் கட்டிடாயே. (1301)

கட்டிடுவாய் கம்பியதை மேவதாக
    கடுகவேதான் பாண்டத்திறண்ணீர்வார்த்து
ஒட்டியேதான் வெண்மையுள்ள பீங்கான்றானு
    உறுதியுடன் நடுவாகவைத்தபின்னர்
சட்டமுடன் கொளுத்திவிடு தீபங்காண
    சரியான நேரத்தில் முன்எண்ணெய்தன்னை
திட்டமுடன் னொன்றாகக் கலந்துவைத்து
    திறமாககொஞ்சங் கொஞ்சமாகவூற்றே. (1302)

ஊற்றிவர சிவந்தநிரம் போலவேதான்
 வுயர்ந்ததொருத் தயிலமது விழுகும்பாரு
ஆற்றிவிடாத படிக்கிவிகுந்த யெண்ணெய்
 அகமகிழதிரியின் மேலூற்றித்தீரு
காற்றடிக்க லாகாதுக் கவனமாக
 கருத்துடனே செய்ததற்பின் பரணிதன்னில்
போற்றியேசேர்த்து வைத்துகற்பழியாக்கன்னி
 பூரணியை பூசைசெய்து புகலக்கேளே. (1303)

புகலுகிறேன் குங்குமப்பூபலந்தான்போடு
 புத்தியுடன் கோறோசனையுங்கால்தான் போடு
மிகவுமுற்பச்சை கற்பூரம் வரைக்கால் போடு
 மேலான திவையெல்லா மொன்றாயாட்டி
அகலாமல் வொக்கவேதான் கலந்தபின்பு
 அதிவிதமாய் சாம்பிராணிப் பூவுங்கால்தான்
நிகழாமல் கூட்டியபின் வைத்துக்கொண்டு
 நீட்டுவாய் சன்னிதனக்கேற்றதாமே. (1304)

ஆமப்பா மேற்கண்ட வலிசுழத்தல்
 அடங்காத முயல் முற்சையிசுபுமற்ற
காமப்பாக்கைக் காலின் முடக்குவாதம்
 கனத்ததொரு புண்புரைகள் அலறல் குற்றம்
கோமப்பா யெடுத்தவிதப்பாகங்கண்டு
 குணமாகத் தேனதிலே மூன்றுதுளித்தயிலம் விட்டு
யேமப்பாகுடுத்துவிட சகலநோயும்
 இணங்காம லகண்டுவிடும் விசைந்துபாரே. (1305)

பார்க்குகின்ற சுரம்போகும் குத்தல்போகும்
 பதரியதோர் நோய்களெல்லாம் பரந்துபோகும்
சேர்க்குகின்ற குன்மவலி விரைவாதங்கள்
 சிதரிநிற்குஞ் சந்துவலியனந்தநோய்கள்
தீர்க்கமுள்ள தயிலத்தால் தோஷகுற்றம்
 சீக்கிரத்தில் விட்டகலும் செவ்வையாக
கார்க்குகின்ற அம்பலத்தினருளாலப்பா
 கருதிய சொற்றவராமல் குணமதாமே. (1306)

கஞ்சமலைசித்தரியற்றிய
இரசபதங்கம்

குன்றாமல் ரசபதங்கங்கூறக்கேளு
 குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் வினியதாக
நன்றாக செங்கலப்பு யிடித்துநன்றாய்
 நலம்பெறவே சட்டிக்குள் பாதியிட்டு

குன்றாமல் குகைதனையே நடுவில் வைத்து
குணம்பெறவே ரசமதனைவூற்றியேதான்
பன்றாக மேலுமிந்தவுப்பிட்டேதான்
பதராமல் மேல்சட்டி கவிழ்த்துமூடே. (1307)

குகைமுறைகெந்திபற்பாடகம் சடாமாஞ்சு வெள்ளைவகைக்கி இருகளஞ்சி வெத்திலைச்சார் விட்டரைத்து அகல் போலெயிடித்து வைத்துக் கொள்ளவும்-உ-பலம் ரசம் ஊற்றி சட்டிக்கிவுப்புமறைய சீலைமண்செய்யவும்.

மூடியேவகண்ட தொரு வடுப்பின்மேலே
முயர்ச்சிபெறவேற்றிமெள்ளத் தீயைமூட்டி
வாடியே போகாமல் இரவுபகலெரித்து நன்றாய்
வயணமுடனாரவைத்து யெடுத்துப் பார்க்க
தேடியதோர் மேல்சட்டி மேலேநிற்குந்
திறமான பதங்கமது படிகம்போலே
நாடியேவோலையினால் வழித்தெடுத்து
நன்மையுடன் பரணிதனிலடைத்து வையே. (1308)

எரிப்புசாமம் யெட்டு

அடைத்தயிந்த பதங்கமதை பனவெல்லத்தில்
அடவுடனே வைந்தரிசி யிடையதாக
நடையிதனை கைகாலின் குடச்சல்மற்ற
நலமில்லா பரங்கிமுதல் சூலைபோகும்
தடையில்லை வாழப்பழத்திலூட்டி
தவராமல் பால்களஞ்சிமிகவேயூட்டு
இடைமீறிவாய்ப்பிடித்தால் கறிவேல்பட்டை
இணையாகக்கியாழமிட்டு கொப்பளிக்கசெய்யே. (1309)

(ஏழுநாளல்லது யேழுவேளைப் பனவெல்லத்திலிடவும்.)

அயச்செந்தூரம்

உகந்ததொரு அயச்செந்தூரம் செப்பக்கேளு
உண்மையுள்ள லாடமதை ராவியேதான்
இகழ்ந்துவிடாமல் படிக்குபலந்தானைந்து
இன்பமுடன் சம்பளத்தின் சாற்றிவிட்டு
மிகபுகழ்வாய் மூன்றுநாளான பின்பு
மேன்மையுடன் தண்ணீர்விட்டரைத்தெடுத்து
சுகம்பெறவே வெண்ணாவல் பட்டைசாற்றால்
சிதராமல் வைந்துபுடம் வரைத்துப் போடே. (1310)

புடமிடுவாய் நெல்லிக்காய் சாற்றிலப்பா
புகழ்ச்சியுடன் ஆறுபுடந் தீர்த்துப் போடு
அடவுடனே பார்த்திதனையெடுத்துக் கொண்டு
அதிவிதமாய் பொற்றலையின் சாற்றாலப்பா
திடனுடனேபத்துபுடந் தீர்த்தாயானால்
திவ்வியமதாய்க் கண்கொள்ளாச்சிவப்புமாகும்
கடவுள்பதந் தொழுதேற்றிக் குழலில் வைத்து
கனத்தபித்தவாய்வுத் தனக்கெடுத்துப்பூட்டே. (1311)

எடுத்தபலசோகை விக்கல்வாந்திப் பாண்டு
யெதிர்த்தகுணயெலும்புருக்கியிளைத்தமேனி
அடுத்ததொரு கழிச்சலன்னதிரேஷம் யாவும்
அகண்டுவிட செந்தூரம் தட்டிக்கேட்கும்
தொடுத்துவிடு அனுபானமறிந்து மேலாய்
துடர்ந்து செயதாலின்னம் வெகுநோய்கள்தன்னை
சடுத்தமிட்டு தீர்க்குமப்பா புத்திமாண்டா
சமர்த்துடனே யித்தொழிலைச் செய்வர்தாமே. (1312)

தொழில் பார்த்து சுளுவாகச் செய்துகொண்டால்
தோற்றாது பலவிதமாய் புத்திநானு
விழியதனால் நோக்கிமெள்ள அறிவைத்தூண்டி
வியல்புடனே கைபாகமேற்றி நின்றால்
ஒழியாது அவிழ்தத்தின் மார்க்கமப்பா
வோதுவாய்பலவிதமாய்ப் பேசுவார்கள்
வழியிதுதான் லேசானமுறையில் தேர்ந்து
வகுத்தபடிப் பண்டிதத்தைப் பார்ப்பீர்தாமே. (1313)

இதற்குப் பத்தியம்

பார்த்திதனை நோயாளருண்ணும்போது
பண்புடனே நெய்பாலாகும் வெண்ணெயாகும்
தேர்ந்தபடி வாட்டிறைச்சி கிச்சடியுமாகும்
தித்தித்ததீவராட்சிம் பழமுமாகும்
யேர்த்திபடி கோதுமையின் ரொட்டியாகும்
இன்பமுடன் கொண்டவர்க்கு யேற்குமேற்கும்
சீரத்துவமாத் தெரிந்துணர்ந்து பார்த்துநின்றால்
தெய்வச்செயல் சித்தம்படியாகுந்தானே. (1314)

மெலிந்ததேகத்தோர்க்கு யிந்தவிதபாகமாக புசிக்கலாம் மற்றவித நோய்களுக்கெல்லாம் பத்தியமாக வைத்துப் பார்க்கவேண்டும் நல்ல அரிசியாய்ப் பார்த்து சமைத்துண்ணவும்.

ஸ்நானஞ்செய்ய யெண்ணெய்

வேறுவிருத்தம்

ஆகிய சொல்லே தென்று அடவுடன் புகலக்கேளு
பாகியசந்தனாதிபன் பெறுந்தயிலந்தன்னை
யூகியசந்தனாதி பண்பெறுந்த யிலந்தன்னை
யோகியாம் பெரியோர் சொன்ன வுச்சிதமொழியிதாமே. (1315)

மொழிந்த சொல் தவறிடாமல் முனிந்த நேர்ப்பாகங்கண்டு
அழிந்திட செய்யும் நோயை அதட்டியே நீக்கும்பாரு
செழிந்திடத் தேகந்தன்னைத் திறப்படப் போற்றிநிற்கும்
முழுதும்நேர்வயணமாக வுயர்படவுணர்வீர்தாமே. (1316)

படர்ந்ததுமனேக மென்னும்பார்ப்பது வொன்றுதானே
தடமிது வேறென்றெண்ணி தவறிடாதிருத்தல் நன்று
அடவுடன் செந்தூரத்தாலாகிடும் மனந்தமார்க்கம்
சடமதுத் தெளிவுற்றோங்கி சகலமும் நன்மையாமே. (1317)

நன்மையாய் முனிவர்சொன்ன நடத்தையை யறிந்தமேலோர்
இன்பமாயக்கண்டு தேர்ந்தயிது விதப்பாக மொப்ப
அன்புடன் செய்தோர்க்கெல்லா மதிவிதக்குணமதாகும்
வின்பமாய் மொழிந்தநியாய முறையிது நிசமதாமே. (1318)

முறையதுசுளுவிதென்று மூத்தவரெனக்குச் சொன்னார்
விறைவுடனிந்நூல் யானும்விருப்பமா யெழுதினேன்யான்
மறையவர்வகுத்த சொல்போல் மகிழவே கோர்கவேணும்
குறையிதுவணுகிடாது குணந்தருங்கனகமாமே. (1319)

(அயச்செந்தூரத்திலனேகவித நோய்தீர்ந்துக் குணமதாகும்.)

வேதாந்தசித்தரியற்றிய

நாகபற்பம்-வேறுவிருத்தம்

கனமான நாகந்தன்னைக் களிக்கவேபற்பமாக
இனமாகப்புகலக்கேளு யேற்கனபலமுமைந்து
வினவாகயிலுப்பை நெய்யிலிசை வுறவுருக்கிசாய்த்து
தனமிக மகிழ்வதாக செய் முறையிருபதாமே. (1320)

இருபதுதிறந்தான் தீர்த்துயியல்புடன் சம்பளத்தின் சாற்றில்
பெருகவே வுருக்கிசாய்ப்பாய் பெலப்படக்கசடுநீங்க
குருவது ஆவதற்குக் குணமுடன் கறண்டி தன்னில்
கீவுருகவே வுருகிகழ் காநெல்லிவேரதனால் தாக்கே. (1321)

தாக்கியே கிண்டியாட்டித் தயவுடன் புகலக்கேளு
நோக்கியே சுத்திசெய்வீர் நூன்முரை சமரதன்னை
ஆக்கிடப் பெலப்படுத்தி வதில்ரெண்டு பலமெடுத்து
தேக்கிட நாகத்தில் தாக்கித் தெளிவுடனரைகக்கேளே. (1322)

கேளப்பா பனமட்டைச் சாற்றாலகிடியுரவைத்துநன்றாய்
மீளப்பாவில்லைதட்டி மேன்மையாய்க் காயவைத்து
நாளப்பாவோட்டில் வைத்து நலம்பெற சீலைசெய்து
வாளப்பா நிதானமாகவளர் கோழிப்புடத்திற் போடே. (1323)

இரண்டு சாமமரைக்க வேண்டியது

புடத்தினிலறிந்துப் பார்த்துப் பிசகென தெரிந்தால்பின்னும்
திடத்துடனரைத்து முன்போல் சிறக்கவே போடுபோடு
நடத்திடுவைந்திரமு மாகாநலம் பெறப்பு முந்தீர்த்தால்
மடத்தினிலுள்ள சித்தர் மகிழ்வரென்றெடுப்பீர்தாமே. (1324)

புடம்-5-திரம்-அல்லது-7-திரம்போடவும்

எடுத்துநற்பரணிதன்னில் யெழில் பெறவடைத்துக்கொண்டு
அடுத்ததோர் பிணிகள் பார்த்து அடவன்குடுக்கநன்று
தொடுத்திடுமக்ஷயங்கள் காசந்தோன்றிடு மிருமல்வாந்தி
கொடுத்திடுங்கிறாணி தோடசுரமுதலனுகாதென்றே. (1325)

காணாது பித்தவாய்வு கனத்திடுமதி சாரங்கள்
தோணாது பவுத்திரங்கள் துயரறதீர்க்குமப்பா
வீணாணதென்று நீங்கள் விரசுடன் பேசவேண்டாம்
கோணாதுவறிந்தபேர்க்குணமது வாகுமென்றே. (1326)

ஆகியவியாதிதன்னை அடவுடனின்னங் கேளு
யோகியாநின்ற பேர்க்கு யுற்ற சொல்தவறிடாது
ஆகியநடையைக் கண்டு அறிவினில் புக்கியேதான்
போகியென்றுணர்ந்திடாமல் போதிப்பார் சுயமதென்றே. (1327)

போதித்த நாகபற்பம் போடலாம் வியாதி கண்டு
நீதிசொற்றவரிடாது நிலைபெருமொழிதப்பாது
வீதியாம் மனதைத்தேற்ற விளங்குமாஞ் சோதிதானும்
வாதியென்றேற்றும் வீண்சொல்வாய்மை அந்திரம்போலாமே. (1328)

நாதாந்த சித்தரியற்றிய

காந்தசெந்தூரம்

அந்திரத் தொழில்போலு சிவதனையே பிடிக்குங்காந்தம்
மந்திரமெனச் சொல்வார்கள் மதிவல்லோருரைத்தபாகங்
விந்தைசேர்பலமும் பத்துவினவுடனெடுத்துக் கொண்டு
சிந்தைநேர்படியே செய்யதிறமையைப் புகலக்கேளே. (1329)

விருத்தம்

புகலுகிறேன் கொல்லனுடவுலையின் மீது
புகழ்பெறவே கரியனல்தான் மிகவேமூட்டி
அகலாமல் காந்தமதை நடுவில்வைத்து
அடவுடனே கரியதனால் மேலேமூடி
இகலாமல் ஷூதிவிடத் தீபமேறி
யேற்கவொண்ணாவலை பிடித்துகனல் தானாகும்
தகவிதனைப் பறக்கநன்றாயூது
தனலேறி காந்தமது சிவந்துபோமே. (1330)

சிவந்த பதந்தனைப் பார்த்துயெடுத்தாரவிட்டு
சீர்பெறவே கல்வத்தில் போட்டன்பாக
நவமானப் பொருளிதென்றுத் தோத்தரித்து
நன்மையுடன் றானறைப்பாய்மை போலப்பா
தவமான பேர்களுக்குச் சொன்னசூட்சம்
தவராதுயித்தொழிலின் மார்க்கபோதம்
கவரான செந்தூரந் தனையெடுத்து
கர்த்தாவை நினைந்துமிகக் கொடுப்பீர்தானே. (1331)

வேறுவிருத்தம்

கொடுத்திடு பாண்டுஜன்னி குணமில்லாகாமாலைக்கு
தொடுத்திடுவாய்வு மூர்ச்சை சுப்மிலா வியாதிக்கெல்லாம்
எடுத்திடும் சுவாசமூர்ச்சை யெதுவிதவிக்கலுக்கும்
அடுத்திடு தேனிலிஞ்சிச் சாற்றினிலணைத்துச் சாடே. (1332)

அணைத்திடு முயலினெய்யில் அழகியம நோரஞ்சிதத்தின்
துணைபெறும் லேகியத்தில் துடங்கிய ரசாயனத்தில்
பிணையெனவருந்துகின்ற பேர்நிழல் நோய்களுக்கு
கணையவே பனவிடைதானூட்டக் கடவுளரருளுண்டாமே. (1333)

இதற்குஸ்நானம் சந்தனாதித் தயிலத்தில் முழுகவும் பத்தியம் இச்சாபத்திய மாக வைத்துக் கொள்ளவும்.

புலிப்பாணி முனிவரியற்றிய

கற்பகமுத்தொளி பற்பம்

அழியாதப் பொருள் தனையே பணிந்துபண்பாய்
அதிவிதமாய்ப் புகலுகிறேன் கற்பகத்தின்பற்பம்
தொழிலாகச் செய்தவர்க்குக் குறைவொன்றில்லை
தோய்ந்தவர்க்குப் பலிதமுறும்பாகமப்பா

விழியான விழியதுபோல் விறக்கமாக
விவேகமுடனுணர்ந்து மிகப் பார்க்கநன்று
பழியான காரியத்தை வகலத்தள்ளி
பக்திவிசுவாச முடனுகந்து செய்யே. (1334)

செய்யக்கேள் கல்மதந்தான் பலந்தானொன்று
சீர்சிறந்த கல்னார்தான் பலமுமொன்று
துய்யதிரு சலாசத்துப் பலந்தானொன்று
துரிதமுடன் நல்ல சலமதினிற்போட்டு
அய்யமறகாய்ச்சியேபின் கழுவியேதான்
அன்புடனே கல்வத்தில் போட்டபின்பு
உய்யவே கொங்கிலவன் பட்டைசாற்றால்
உயர்பெறவே வரைத்துநன்றா யெடுப்பீர்தானே. (1335)

எடுத்துமிக வில்லைசெய்து ரவியிற் போட்டு
யேற்கனவே யெடுத்திதனை யகலில்வைத்து
தொடுத்தபடி சந்துவாய் சீலைசெய்து
துலங்கவே பதினைந்து யெருவிற்போடு
அடுத்ததொரு மூச்சரக்கு மொன்றதாகி
அதிசெயமாய் நீறயது வெண்மையாகும்
சடுத்தமில்லாமுத்ததுவும் பலம்தொன்று
சுகிர்தமுள்ள பவழமது பலங்கால்தானே. (1336)

பலமதென்றவிதப் படினம் கல்வத்திட்டு
பண்புடனே பூலாவின்பழத் தின் சாற்றால்
கலனகல நெட்டடங்க மட்டும்வாட்டி
கருத்துடனே வில்லை தட்டி ரவயிற் போட்டு
பலன்பெறவே வோட்டில் வைத்து முன்போலப்பா
பதராமற்புடந்தனிலே போடுபோடு
பெலப்படுத்தி யிப்படியேவாறு திறம்போடு
பெருமையுள்ள பற்பமதுத்தவளமாமே. (1337)

தவளமென்ற பற்பமதை வெண்ணெய்தன்னில்
பரிவுடனே காசிடைதான் கொடுப்பீராகில்
பவளமென்ற நற்குணத்தால் வெள்ளைதன்னை
பத்துநாள் தன்னிலே தான்பகர்வாய்நீக்கும்
குவளையுள்ள நீரடைப்பையகற்றிப் பொடும்
குருவருளால் மேனிதனில் குளிர்ச்சியேறும்
சிவபரமகிருபையது நாடிநின்று
செய்தவர்க்கு வெகுநன்மையாகுந்தானே. (1338)

நன்மையுள்ளபேர்தனக்கு ஆகுமாகும்
நாடாதுகர்மவினை யெப்போதுந்தான்
புன்மைகுணம் நீக்கிவிட்டால் செவ்வையாகி
பூதலத்தில் பெருகிநிதம் வாழலாம்பார்
தின்மையொன்றும் நினையா தேவிகடமாக
திருவிரக்கப்பதமனை மறந்திடாதே
உன்மனைத்தாய் கார்க்குகின்ற வொளியில்நின்று
உற்றமத்தில் புகழ்ந்திருக்க வுறுதியாமே. (1339)

உறுதியுள்ள க்ஷயத்துக்கும் புண்புரைக்கும்
வுலந்தவுடலான பலநீர்கட்டுக்கும்
பொருதியேதான் நெய்யிலிடுத்தேனிலூட்டு
பொங்கமுட னீந்திடவே போகுங்காசம்
கருதியே பத்தியங்கள் பார்த்துக் கொள்ளு
களிக்கவே மனோரஞ்சித லேகியத்திற்றானும்
சுருதியேதான் குடுப்பதன்றிப் பன்னீர்பூவின்
சுகமான லேகியத்திற் குடுப்பீர்தானே. (1340)

லேகியங்கள் ரசாயனங்க ளிதனில் சொல்லும்
நேர்மையறிந்தே கொடுக்க வியாதியெல்லாம்
ஆகியபேர் சிறந்தபடி நிசமாகும்
அம்மம்மா ஆயிசொல்லறிந்து சொன்னேன்
யூகியாய்த் தெளிந்தவர்க்கு வுண்மையாகும்
யுசிதமதையெவராலு முறைக்கபோமோ
யோகிபதமுனிவருரைத் துணர்ந்தோருற்ற
வுயர்ந்த மொழித்தவறாமலுறைத்ததென்றே. (1341)

உறைத்த படியல்லாது வேறுமுண்டோ
வுண்மையென்றுநினைத்தோர்க்கு வுண்மையாகும்
மறைத்திதனில் யான்புகலவில்லையப்பா
மாபெரியோரறிவுகந்துணர்ந்து கொள்வர்
குறைத்தமொழி பேசாம லிந்தநூலில்
குறிப்புடனேயொழியாம லவிழ்தந்தன்னை
அறைந்தவிதங்கண்டுணர்ந்து தெரிந்தபேர்க்கு
அதிசயிக்க ஞானவழிக் கைகூட்டுந்தானே. (1342)

சித்தானந்தரியற்றிய

அமுர்தசுயக்குளிகை-வேறுவிருத்தம்

வழியானபாகம் வகையுடன் புகலக்கேள்
விழியான வாளமெடுத்திடுவோர்பலம்
தொழிலானபூரம் துகைநிறைகால்பலம்
ஒழிலான சீனப்பட்டையிணக்கிடே. (1343)

பட்டையேலக்காய் பகர்வுடக்குடனும்
சட்டமாய் வகைக்கி சார்ந்தெடுக்கால்
நட்டம்வராமல் நயன்றசரக்கதை
திட்டமெனத்தொழில் செய்து முடித்திடே. (1344)

முடித்திடக் கோதுமை நொய்யைக் குணம்பெற
வடித்திடக் கஞ்சியாய் வணக்கமாய்க் காய்ச்சியே
படித்திடமாகப் பண்புடனொக்கவே
இடித்திடவரைத்து எடுப்பீர் நற்பிசினியே. (1345)

பிசினியைப்போல் பெட்புடனாட்டிடு
சுசிகரமாகத் துலுங்கமணக்குமாம்
வசிகரமாக வாழ்த்தியெக்குன்றிபோல்
சசிகரன் போலே சார்ந்தகுணமிதே. (1346)

சார்ந்தவிதப்படி சமர்த்தியமாகவே
தேர்ந்தபடியே தீர்க்கமாயோருண்டை
கூர்ந்தேகொடுத்திடக் சூலைநோய்சுரமுதல்
பேர்ந்துவிடும்பழ மலசலமென்றதே. (1347)

மலசலக்கட்டு வயிற்றினிரைச்சலும்
பலவிதவாய்வுப் பகட்டியவையமும்
உலவியநோய்களை யுதைத்துயிகற்றிடும்
கலனதுவில்லை நேர் கருணைசொல்லென்றதே. (1348)

பத்தியம்

சொல்லுவேன் பத்தியம் சுகுணமாகவே
நல்லுறவாக நயன்றவாட்டிரைச்சியும்
மெல்லுறவாக விகிதத்துடன் சூப்பும்
சொல்லுறவாகச் செய்துபுசித்திடே. (1349)

(இரண்டு குளிகைசெய்துக் கொள்ளவும்.)

விருத்தம்

திடனாககரி பொரியல்வுண்ணலாகும்
    தீர்க்கமுடன் ரொட்டிசர்க்கரையுமாகும்
அடவுடனே வெந்நீர் நற்சாதமாகும்
    அன்பாகமற்றநாள் யெல்லாமாகும்
கடவுளர்க்குப்பயந்து மிகநடக்கவேணும்
    கண்மணி இரவுபகல் துதிக்கவேணும்
தடங்கலில்லை வியாதியெல்லாமாறிப் போகும்
    தவனிலையில் சாதித்து நிற்கநன்றே. (1350)

கியாழம்

நிற்குகின்ற கியாழமொன்று சொல்லக்கேளு
நிதானமதாய் சுக்கதுவும் பலந்தானப்பா
பொற்கணைசீரகந்தான் பலங்காலப்பா
பொடித்துமிகச் கியாழமதாக்காச்சியேதான்
சற்குணமாய் சர்க்கரைதான் கொஞ்சமிட்டு
சலியாமல் சாய்ங்காலங் குடிக்கநன்று
துற்சனத்தைநீக்கி நின்றால் யெல்லாமாகும்
துயரகலசாதித் துத்துடங்குவீரே. (1351)

இமையகிரிசித்தரியற்றிய

பவழமாணிக்கக் குழம்பு

துடச்சியுள்ள பவழமாணிக்க மென்றே
துலங்குகின்ற குழம்பதனைப் புகலக்கேளு
படர்க்கையுள்ள லிங்கமது பலந்தானொன்று
பாங்கான சித்தாமணக்கு பரும்புமைந்து
மடக்குதற்குலவங்கப்பூ யேலக்காதான்
மகிழவேதான் பலமறைதான் கூடக்கூட்டு
நடக்குகின்ற பூரமது வரைக்காலப்பா
நல்லசுத்திசெய்த தொருவாளந்தானே. (1352)

வாளமதைச் சாணிதனி லவித்துபின்பு
வகையுடனே நஞ்சுதனை நீக்கிப்போடு
தாளமுள்ள சம்பளத்தின் சாற்றிலோர்நாள்
தயவாக மோருதனி லூறப்பொடு
காளமுடன் பனவெல்லந் தண்ணீரிலிட்டு
கனற்கறப்பு நீங்கவேதான் காய்ச்சிபோடு
கோளமிட்டகளங்கமது நீங்கிப் போகும்
குறிப்புடனே சேர்த்துவிடபயமும் போச்சே. (1353)

போச்சப்பா வீரலென்ற கனத்தலெல்லாம்
பொய்யல்லவறிந்தவர்க்கு மெத்தநன்று
ஆச்சப்பா நேர்வானமூன்று பலமுங்கூட்டி
அதிவிதமாய்ச் சம்பளத்தின் சாற்றினாலே
வீச்சப்பா வொருசாம மறைத்தபின்பு
விளங்கவேதான் பரணிதனிலடைத்துவைத்து
காச்சப்பாகுன்றியிடை னேர்மைப்பார்த்து
துவீட்டுநல்ல தண்ணீர் குடிக்கச் சொல்லே. (1354)

சொல்லென்ற மார்க்கத்தை யுணர்ந்து கொண்டால்
சூட்சமது தவிராதுப் பண்டிதற்கு
கல்லென்ற விதமாகத் தெளிந்துபார்த்து
களிப்பாக விந்திட வேகுணங்கலுண்டு
மல்லென்ற வழியன்ன வயணமென்ன
மதிவிடுத்துத் திரியாமல் மனதிலுன்னு
வில்லென்ற சாத்திரத்தின் நுட்பமாய்ந்து
விவேகமெனும் வீட்டுக்குள்விருதுபோடே. (1355)

வேறுவிருத்தம்

விருதுபோல் நியாயம் விளங்குதுமெய்தனில்
கருதுவுனக்குள் களங்கமில்லாமலே
பொருதுநற்பாகத்தில் போன்றுவிளைந்திட
கருதுகொண்டேற்றக் கண்கள் துலங்குமே. (1356)

பத்தியம்

துலங்கவே சூப்புந்துணுவு கோதுமை
இலங்கவே பாலும்யியல்புடன் சர்க்கரை
நலங்கமிழ்போலே நயன்றுப்பு சித்திட
பெலங்கனியாகும் பேர் பெரலாகுமே. (1357)

வந்தவாசித்தரியற்றிய
பவழபற்பம்-வேறுவிருத்தம்

பேர்பெரபவழபற்பம் பிரியமாயுரைக்கக்கேளு
நேர்பெர செய்து கொண்டால் நிதானமாய் வியாதியெல்லாம்
சீர்பெர தீர்ந்துபோகும் செழிப்புடன் வாய்ந்துபாரு
தோர்பெரப்பவழமைந்துப் பலமதுவெடுப்பீர்தானே. (1358)

எடுத்து சம்பளத்தின் சாறாலிலகவே வூரப் போட்டு
தொடுத்திடுமூன்று நாள் தான் துடியதா விருந்துபின்னர்
அடுத்திதைக்கழுவி நன்றாய் அன்புடன் காயவைத்து
தொடுத்திட வெள்ளேருக்கன் பாலைக்குணமுடனூற்றுவீரே. (1359)

வூற்றியோர் சிருகுடுவைதன்னில் வுயரவே நிரம்பவிட்டு
போற்றியேவோடுமூடிப் புகழ்வுடன் சீலைசெய்து
மாற்றியே பொய்த்திடாமலமதியதாய் அன்பத்தைந்து
தேற்றிடயெருவிற் போட செயமுற்பற்பமாமே. (1360)

பற்பத்தையென்ன சொல்வேன் பளிங்கது போலேயாகும்
உற்பனமேனவே யெண்ணிவுயர் பெறவெடுத்துநன்றாய்
பொற்பத கடவுள் தன்னைப் போற்றியே பணிதலேற்றி
அற்புதமாக பின்பு அடவுடன் புகலக்கேளே. (1361)

அடவுடன் பற்பந்தன்னை அணையவே பாகங்கேளு
திடனுடனரைத்துவிக்கச் செழிக்கவே பாகமாக
நடனப்பூலாப் பழத்தின் ரசமதைவிட்டு மேலாய்
உடனே தானரைத்து நன்றாய் வுணர்வுடன் வில்லைபோடே. (1362)

வில்லைபோல் செய்துகாய்ந்து விரவுடனெடுத்தோரோட்டில்
நல்ல சொல்தவரிடாமல் நயன்றுமனசீலைசெய்து
அல்லல்கள் தீரவேண்டி அதிவிதமாகவேதான்
சொல்லியபடினமாகத் துடர்ந்திதை முடிப்பீர்தானே. (1363)

முடித்திடக் கேட்பீரப்பா முயற்சியாயெருதான்பத்து
படித்திடக்கீழ் மேலிட்டுப் பதித்திடுவுள்ளேதானும்
வடித்திடப் புடத்தைத் தீருவக்கினி மிகுத்ததாலே
கடிக்கமிழ் காப்புபோலே கருணை சேர்பற்பமாமே. (1364)

பத்தியம்

கருணைசேர்பற்பந்தன்னைக் கருத்துடனெடுத்துமிக்க
பெருமையாய்ப் பரணிதன்னில் பிரியமாய் வைத்து மேலாய் தருமமாய்
தெய்வதோத்திரம் தவராமல் முடித்துஞான
குருவருள் பெருகவேண்டி குவிப்புடனாயந்துபாரே. (1365)

வேண்டிய பவழந்தன்னை வியாதிகண்டியற்றநன்று
தூண்டியேமுசல் நெய் தன்னில் துயரறபண விடைதானப்பா
காணடிபம்போலே நிற்குங்கனத்ததோர் க்ஷயத்திற்கேதான்
பூண்டிடக்குடுத்துப் பாருப் புகழ்வுடன் குணமதாதே. (1366)

புகழ்வுடன் மிகவே கொண்டால் பொருதுமாமிகவே பற்பம்
அகமகிழவாகச் சொன்னவதி செயரசாயனத்திலப்பா
திகழவேக கொடுப்பீராகில் சீராகவியாதி நீங்கும்
தகமைசேர் நெய்யில் வைத்து சமர்த்துடன் புசிக்க நன்றே. (1367)

நன்றதாய் லேகியமுமிந்த நடனநூல் தன்னில் சொல்லும்
என்றதை தேர்ந்துப் பார்த்து இசைவுடன் கொடுப்பீராகில்
கன்றிதட்சயக்காசமீளை கனத்ததோர் பிணிகளெல்லாம்
ஒன்றியேநீங்குமென்றே விரைத்தசொல் தவறிடாதே. (1368)

பத்தியம்

சொல்லும் பத்தியத்தைக் கேளு சுகிர்தநேர் முயலுமாகும்
நல்லுறவான காடைநயன்றதோ ராட்டிறைச்சியாகும்
செல்லுநற்பாலும் நெய்யுஞ்சிறக்கவே யுண்ணநன்று
அல்லலுந்துன்பம் நீங்க அசனமுற்றினைக் கொள்வீரே. (1369)

இதற்கு ஸ்நானம்

கொள்கையாய் சந்தனாதிக் குணமுறுந்தயிலந்தன்னில்
தெள்ளியபடியே ஸ்நானஞ் செய்திட மெத்தநன்று
வள்ளலின் கிருபை மேவி வானந்தப் பெருமையாகும்
அள்ளிய செம்பொன் போலே அதிசெயமாகும் பாரே. (1370)

கியானநாதாந்த சித்தரியற்றிய

தாளகபற்பம்-விருத்தம்

அதிசெயிக்கத் தாளகத்தின் பற்பந்தன்னை
அறிந்தவர்க்கு சுளுவாகச் சொல்லக்கேளு
துதிசெயிக்கத் தாளகந்தான் பலமொன்றப்பா
சுண்ணாம்புக் கல்லில் வைத்து இருபத்தைந்து
மதிப்புடனே நீத்தலசி யெடுத்தப் பாரு
மசடானக் குணவிதங்க ளகண்டுபோகும்
நிதியெனவே வரசம் பட்டை வாகைமூலம்
நேர்ந்ததனை இலைமூன்றும் சாம்பலாக்கே. (1371)

மூன்றுமொரு மிடையாக வெடுத்துக் கொண்டு
முனைபெறவே புதுப்பாண்டந்தன்னிலேதான்
ஈன்றமொழி தவறாமல் சாம்பலிட்டு
இணையுடனே தாளகத்தை நடுவில்வைத்து
ஆன்றலுடன் மேலுமந்த சாம்பல் தன்னை
அடவுடனே போட்டிசைத்துவ முக்கியேதான்
கான்றலுறவாய் தனக்குச் சீலைமண் செய்து
கணக்குடனே இருசாமம் யெரிப்பீர்தானே. (1372)

இருசாமங்கலம்போல தீபம்போட்டு
யெடுத்தாற்றிப் பதராமல் பார்ப்பீராகில்
கருகாமல் தன்குலம்போல நீறிநிற்கும்
களிப்புடனே பற்பமதைப் பதனமாக
பெருகவே சிமிழ் தனிலே வைத்துக் கொண்டு
பெரியக்ஷயமந்தாரக் காசத்திற்கும்
சுருக்கலுள்ள யினளப்பு முதலிருமலுக்கும்
சாதித்துதீர்க்கமிகக் கொடுப்பீர்தானே. (1373)

கொடுப்பதற்கு அனுபானம் புகலக்கேளு
புகழ்பெறவே திரிகடுகுத் தேனிலாதல்
அடுத்தசொல்லாம் முயல்நெய்யில் ரசயானத்தால்
ஆராய்ந்து பணவெடை தானீயவீராகில்
கடுத்தபொல்லா நோய்நீங்கும் பத்தியமாயுண்ண
கர்த்தாவின்றுணைய தென்றேகருதுவீர்கள்
தொடுத்தமொழி பொய்யெனவே நினைக்கவேண்டாம்
துயரகலச் செய்தவர்க்குத் துலங்குந்தானே. (1374)

பத்தியம்

துலக்க முள்ளவாட்டிரைச்சி காடையாகும்
துணையான முசல்கறியுங் கிழங்கானாகும்
கலக்கமில்லாப்பால் நெய்யுங் கோதுமையுமாகும்
கருணையுள்ள வாட்டுக்கால் சல்லியாகும்
பெலக்கவேதான் மிளகுநீர்சாத முண்டு
பிரியமுடன் பார்த்து மெள்ளவுண்ணவேதான்
சிலக்கநத்தகடி விஷங்களறிப்புமேகம்
சீக்கிரத்தில் நீங்கிவிடுந்திறமைதானே. (1375)

ஸ்நானஞ்செய்ய சந்தனாதி தைலம்

நீங்கிவிடும்மிதிற் சொன்ன பற்பத்தாலே
நிதாநமுடன் பார்த்துணர்ந்து செய்வீராகில்
தாங்கிய தோரவிழ்தத்தால் எல்லாநோயும்
தப்பாமல் தீருமப்பா சார்ந்துபாரு
ஏங்கியே திரியாமல் மநதைத்தேற்றி
எப்போதுந் தெய்வதுணை தன்னைத்தேடு
தூங்கியே விழுகாமல் தியானஞ்செய்யில்
துலங்குமாம் வேதாந்தச் சுருதிதானே. (1376)

காசிபரியற்றிய

கரியநாதக் குழம்பு

சுருதிதனில் சொன்னபடிக் கரியநாக
சுத்தமுள்ளக் குழம்பதனைப் புகலக்கேளு
நிருதியைப் போல பிரகாசமாக னோயை
நீக்கிவிடுங்கண்டறிந்து செய்யநன்று
கருதியதோர் காரீயம் ரசமும்நேராய்
கணக்குடனே வகைக்குவொருபலமதாக
பொருதிவிடவுருக்கி நன்றாய் சேர்த்துக் கொண்டு
பின்பிதனில் பெருங்கர்யங்கூடச் சேரே. (1377)

பெருங்காயம் நாபியொடு காந்தம்கெந்தி
பேசரிய நெரிவிஷமுங் கரியசீரகமுஞ்சுக்கு
திருந்தவே தான் திப்பிலியும் வாய்விளங்கம்
தென்புடனே வகைக்கு வொரு பலமதாக
விருந்தது போல் சுத்திசெய்து வொக்கக்கூட்டி
வியல்புடனே நேர்வாள மிடைநேர்சேர்த்து
வருந்தவேவுத்தமத்தாளிச் சாற்றால்
வயணமுடனொருசாம மரைப்பீர்தானே. (1378)

அரைத்தபின்பு தேங்காய்ப்பால் விட்டுநன்றாய்
அதிவிதமாய் வொருசாம மரைத்தபின்னர்
'வுரைத்தபின்பு தேங்காயின் றோட்டைச்சுட்டு
வுயர்பெறவே முன்பாலிலுரைத்துமை போல
விரைத்துவிடக் கலக்கமட்டும் விட்டு வாட்டு
வினவுடனே எடுத்துநல்ல சிமிளில் வைத்து
கரைந்துவிடாதப் படிக்கி பார்த்துமேலாய்
கண்ணுற்றே பதனமிடு பகர்வதாமே. (1379)

பகர்வுடனே சன்னி பதிமூன்றுக்குந் தான்
பாய்ச்சிவிடு பயறளவு இஞ்சிச் சாற்றில்
சுகம்பெறவே குமரகண்ட வலிக்குத்தானும்
சுகுணமுடன் தேனதிலே நீட்டிப்பாரு
தகமையுடன் சுரங்கள் முதலானதிற்கு
தப்பாமல் சுக்குக் கியாழத்திலீ வாய்
அகமகிழநாய்கடிக்கு விஷத்துக்கெல்லாம்
அன்பான சம்பளத்தின் சாற்றில் தானே. (1380)

சாற்றிலிடுகுன்றியிடை கண்ணில்தீட்டு
சர்வ பரம்பரையருளால் நீங்கிப்போகும்
போற்றியேகுளிர் சுரத்துக்கப்பா நீயும்
பிரபலிக்கக் கொடுவேலிக் கியாழத்திலீவாய்
மாற்றிவிடுமனந்தநோய் வணுகிடாமல்
மறவாமலனுபானந் தெரிந்து செய்வாய்
யேற்றியசொற்றவறாமலிணங்கினோர்க்கு
யெப்போதுங் குறைகளணுகாது பாரே. (1381)

இதற்குப் பத்தியம்

பாரப்பா மிளகுநீர் சாதமூட்டு
பிரியமுடன் உப்பதனை வறுத்துக்கூட்டு
பெரப்பா கோதுமையின் கஞ்சிகூட்டு
பெலக்கவேதான் வெந்நீரைக்குடிக்கச் சொல்லு

நோப்பா கடுகுநல்லெண்ணெயாகா
நிதானித்துப் பண்டிதத்தை நேர்ந்துபாரு
ஆரப்பாவறிவார்க ளாசான்சொல்ல
அகமகிழக்கற்றுணர்ந்தால் பெரியோர்தானே. (1382)

சரக்கு சுத்தி

நேர்வாளம் எருமைச்சாணியில் நெரிவிடம் சாணத்தில் சம்பளச்சாற்றி லூரப் போடவும். காந்தத்தை கொல்லனுலையில் காய்ச்சி கோமியத்தில் துவைக்கவும். கெந்தியைச் சட்டியிலிட்டு வெள்ளாட்டுக் கொழுப்பிட்டு வுருக்கி பசுவின் பாலில் லூற்றவும் இரத்தத்தை கற் கண்டிட்டரைக்கவும். காரீயத்தை கற்றாழைமடலினச்சத்தி லுருக்கிச் சாய்க்கவும் இப்படியாகச் செய்த சரக்கைக் கூட்டிக்கொள்ளவும்.

சன்னி பதிமூன்றுக்கும் கலிக்கம்

வேறுவிருத்தம்

பெரியதோர் கலிக்கமெல்லாம் பேர்பெறச் செப்பினார்கள்
சிறியநற்கலிக்க மொன்று செப்புவேன் கேளுகேளு
அறியவே நேர்வாளத்தை அடவுடன் சுத்தி செய்து
குறியவோர் பருப்பில் கொஞ்சங்குணமுடனுரைப்பீர்தாமே. (1383)

உரைத்திடு சம்பளத்தின் சாற்றிலூற் கனமாகவேதான்
விரைவுடன் சன்னிக்கேதான் வியல்புடன் கண்ணில்திட்டு
மறைத்திடுங்குணத்தை மாற்றும் மலறிடுஞ்சீரல் போகும்
திறையெலாம் அகலுமப்பா சீர்பெற அறிவீர்தாமே. (1384)

ஆக்கிறாணம்

கம்மார் வெற்றிலைச் சாற்றிலுமுரைக்கலாம்

அறிவுடன் விரட்டி தன்னில் அடவுடனெருக்கம்பாலை
குறியவேயூட்டி யூட்டிகங்குலாவ வேரவியிற்போடு
பிரியமாய் வைத்து நாள்தான் பெலமுறவூட்டியேதான்
நெறியுடன் புடத்தைப் போட்டு நிலைக்கவே யெடுப்பீர்தானே. (1385)

எடுத்துநற்பற்பந்தன்னை யிணக்கமாய்ச் சிமிழில் வைத்து
அடுத்திடும் ஜன்னிதோஷம் அதிவிதத்தலை நோயிற்கும்
கொடுத்திடுரேணுவாகத் துரிதமாய் நாசிக்கேற்ற
சடுத்தமதான நோயைச் சாதித்துவிறட்டுந்தானே. (1386)

சிவயோக சித்தரியற்றிய

புண்பிரைக்கி சிலையெண்ணெய்

சாதித்துப் புண்புரையைத் தீர்க்கசமர்த்துள்ள யெண்ணெயென்று
போதித்தலாகாதிந்தப் புகழ்திருநூலில் சொல்லும்
பேதித்த ரசகற்பூரம்பிரபல கெந்திசூதம்
சோதித்தக்காசு கட்டிசுந்தரத்துருசுதானே. (1387)

சுந்திரமுருதார் சிங்கிசூட்சமாம் வகைக்கோர்காசு
மந்திரமாகயெல்லாம் வயணமாயரைத்துக்கொண்டு
விந்தையாம் தேங்காயெண்ணெய் விதித் நேர்புங்கயெண்ணெய்
கந்தமாம் பலந்தானைந்தில் கலந்துவிட்டெரிப்பீர்தானே. (1388)

(எரித்தபின்பு எண்ணெய் கசலபுண்புரைக்கித் தடவவும்.)

ஆனந்தசித்தரியற்றிய

சகலவியாதிக்கும் நவரசந்தனாதித் தயலம்

பலவிதமாய்த் தொடுத்தபொல்லா நோய்கட்கெல்லாம்
பண்பானப்பாக மொன்றுப் பகரக்கேளு
நலவிதமாம் சந்தனந்தான் பலமும்பத்து
நயனசெஞ்சந்தனந்தான் பலமுமஞ்சு
கலன்கலவிடித்துவொரு பாண்டத்திட்டு
களிக்கவே ரெண்டுபடித் தண்ணீருற்றி
விலகாமல் யெரித்துவரைப் படியதாக்கி
விளம்புகிறேன் பின்புகலும் பாகங்கேளே. (1389)

பாகமதாய் வடிகட்டிக் கியாழந்தன்னைப்
பரிவுடனே மறுபாண்டந் தன்னிலூற்றி
ஆகவேதான் நன்னாரிவேர் வெட்டிவேரும்
அன்பான விலாமிச்சை அருகன் வேரும்
யோகமதாம் சங்கம்வேர் கீழக்காநெல்லி
வுத்ததையான் சிறுகீரை மணத்தக்காளி
தாகமுற அசுவகெந்தி வீழிவேரும்
தயவாக நதியிலந்தை பொன்னாங்கணின் வேரே. (1390)

வேர்வகைக்கி வோர் பலந்தானிடித்துப் போடு
வினவுடனே துளசிபட்டைப் பூலாப்பட்டை
பேர்வகையாம் பூவரசுபட்டை வள்ளிச்சாறும்
பிரியமுடன் வகைக்கியொரு பலங்காலாகும்
நேர்வகையாங் கொட்டிப்பூ ஆம்பல்நெய்தல்
நிதானிக்கசெங்கழனி ஆவாரைப்பூவும்
சீர்வகையாமாதளம்பூ பன்னீர்ப்பூவும்
சித்திரம்போல் வகைக்கி வரைப்பலந்தான்போடே. (1391)

தானென்ற சடாமாஞ்சி வால்மிளகுவோமம்
தனியான செண்பகப்பூ தேவதாரம்
நானென்ற வதிமதுரங்கஸ்தூரி மஞ்சள்
நயன்றகுண சித்திரத்தை வசம்புகோஷ்டம்
தேனென் நவக்ராகார ஏலரிசியேலக்காயும்
தீர்க்கமுள்ள கிச்சிலிக்கிழங்கு சதாப்பூபத்ரி
மானென்றத் தொழாயிலையும் சீரகமும்இஞ்சி
மகிமைபெறக் கிறாம்புமுசுமு சுக்கைதானே. (1392)

தானானசீந்தி யொடுகாட்டாத்திப்பூ
தழைத்தகரியசீரகமும் நெல்லிவற்றல்
பானான முளகுடனே தாணிக்காயும்
பண்பானவாய் விளங்கம் மீதுரோகணியுமிக்க
கோனான பொன்னாவாபீரயோடு வோலைப்பூவும்
குரிப்புடனே வகைக்கி பலமரையதாகும்
தேனானதிவையெல்லா மிடித்துப் போடும்
தீர்க்கமுடன் பின்வகுக்கும் மொழியைக்கேளே. (1393)

ஆலம்விழுதுச்சார் பலம் மூன்று தென்னம்பூச்சார் பலம் மூன்று கூட்டவும்.

மொழிந்தபடி நல்லெண்ணெய் ஒருபடியிலப்பா
முயற்சியாய்ச் சொன்னதெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
விழித்திடவே நெய்யதுவும் படியரைக்கால்
விரவிவிடுப்பாகத்தில் மேன்மையாக
அழியாமல் வடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது
அனல்தானுமிஞ்சாம லடவாய்ப்பாரு
சுழியாமல் நீர்வற்றிக் கடுகதுவுங்கிழாய்
சுகுணமுடன் யெண்ணெய் நிற்கும்பதத்தைப் பாரே. (1394)

வேறுவிருத்தம்

பதமுடன் காய்ச்சிப் பகர்வுடனெடுத்து
இதமுடனாற்றி யெடுத்திறுத்தேதான்
விதமுடன்பீங்கான் விளங்கவடைத்திடு
சதமுடன் பின்போர் பாகத்தைக்கேளே. (1395)

பின்னிதில் குங்குமப்பூ வொடுகோரோசனமும்
பன்னியபச்சைகற் பூரங்கஸ்தூரியும்
நன்னியபுனுகு நயன்றிடும் சட்டமும்
கன்னியமாகக் கணக்கதுகேட்டிடே. (1396)

கணக்கதுவரைக்கிக்கால் பலமாகவே
மணக்கவே யெண்ணெயில் மாட்டிக்கலந்திடு
பிணக்குகளில்லை பெரியோர்முறையிது
இணக்கமுடனே இசைந்துற்றொழுதிடே. (1397)

தொழுது பேர்போற்றிடுத் தூயக்கடவுளை
முழுதுபேர் பெற்றிரு முனைகண்டசோதியில்
வழுவதுயிலையே வானந்த சொல்லினம்
எழுதும்வகையினம் மெம்பிரான்காப்பதே. (1398)

கரக்குமனந்தவியாதியைக் கண்டித்து
ஆக்குங்குணத்தை அதிவிதமாகவே
நீக்குமிவைதனில் நெடுநாள் பிணியதை
தாக்கும் பெரியோர்க்கு சந்தானவிர்த்தியே. (1399)

சந்தான விர்த்தியும் சவுபாக்கியமிகும்
சிந்தாதவாழ்வு சிறந்து விளங்கிடும்
இந்தானத்துபோல இசைவுறுஞ் சொல்லது
வந்தாசைமேவும் வளருறுன்றன்னையே. (1400)

எண்ணெய் காச்சுகிறபோது தெரிந்துணர்தல்

தன்னையறிந்துத் தலைவனைக் கட்டிடு
எண்ணெய்தனிநிற்கும் புனலதைப் பார்த்திடே
நன்னயமாகத் திரிந்திடுச் சீலையை
பின்னித்துவைத்துக் கொளுத்திநீ பார்த்திடே. (1401)

பார்த்திடவேதான் பரிவுடன் நின்று
யேர்த்திடத் தெரிக்கும் யிசைந்தப் புனலினால்
கோர்த்திடாதாகில் குரிப்புடனேரித்திடு
ஆர்த்திடக்கண்டு அறிந்துக் கொளுண்மையே. (1402)

சூரணபாகம் தெரிந்துணர்தல்

அறிந்துசூரணத்தினதின் குணசுத்திகேள்
தெறிந்ததோர் பாகஞ்செப்புவேன் நன்றாய்
பிறிந்திடாப்பாலும் சலமுடனொக்கவே
நெறிந்திடப் பாண்டத்தில் நேர்மையாய் ஹூற்றிடே. (1403)

ஹூற்றியே வெண்மைச்சீலையால் வேடிட்டு
யேற்றியேகட்டிப் பொருதவேசூரணம்
யேற்றியே நடுவிலிட்டிடுநன்பாக
சாற்றியேயெடுத்துச் சார்ந்துவெடுத்திடே. (1404)

எடுத்துவுலர்த்து இதையமகிழவே
கடுத்துவிடாமல் கனல்கணக்காய்ந்திடும்
சடுத்தமதில்லை சற்குணபாலர்க்கும்
தொடுத்துக் கொள்ளப்பா தத்வந்துலங்குமே. (1405)

தத்துவக்கண்ணாடியின் றிறவுகோல்

தத்துவத்தை ஆய்ந்துமிகப் பார்க்கவென்றால்
தழைத்தசிலயோகி பெரியோர்கள் நன்றாய்
உத்துநின்றுத் தெளிய பெலப்புத்தியுண்டு
உண்மையென்ற வழிதனையேயறி வாரப்பா
சத்துவத்தையாய்ந்து மெள்ளகற்கவேணும்
சத்தியவான் கண்டு கொள்வான் சகலநூலும்
பத்துவிதநாடி முதலெல்லாம் தேர்ந்து
பண்புடனே மூன்றினுக் குட்பகர்வர் தாமே. (1406)

தேகக்குறிப்பு

பகர்வானசடலத்தின் நடக்கைபாரு
பரிவான நடையுறக்கம் வுண்ணல்பாரு
அகந்தளர்ந்து பேசுகின்ற வயணம்பாரு
அதிககனநித்திரையின் பெலத்தைப்பாரு
சுகமாகயிருப்பதற்கு சாத்தியவ சாத்தியமும்பாரு
சூட்சமுள்ள குதிகாலின் நரம்பைப்பாரு
மிகமெலிதல் மோககுணந்தன்னைப்பாரு
மினவியிந்த மார்க்கமெல்லாம் மேவிப்பாரே. (1407)

பார்வையின் குறிப்பு

மேவிப்பாரென்று சொன்ன விளக்கங்கண்டு
விவேகமுடன் வயித்தியங்கள் பார்க்கும்போது
தாவியேநாடிதனைப் பிடித்துப்பாரு
தயவாக சடலத்தைத் தொட்டுப்பாரு
ஆவியாம் சத்தத்தின் குணத்தை பாரு
அடவுடனே மலத்தைப் பார் சந்தம்பாரு
பூவிதழ்போல் விழியைப்பார் நாவைப்பாரு
புத்தியுடன் நிதானித்துப் புகழ்ந்துபாரே. (1408)

இருவர்களின் குறிப்பு

பாரப்பாலிரலைந்தும் நெட்டிவாங்கி
மணிக்கட்டில் நடுவிரலை வைத்துப்பாரே
நேரப்பா வாணுக்குவலதுகைதான்
நிதானிப்பீர் பெண்ணுக்கு இடதுகைதான்

தேரப்பா யிதுவகையை மறந்திடாமல்
தெய்வசெயல்சித்த மென்றே செப்புவீர்கள்
பேரப்பா வுனக்கிருக்க மந்தில்வைத்து
பேரின்ப நடத்தையினால் பேணிப்பாரே. (1409)

மூவர்களின் நடையின் குறிப்பு

பேணியே நாடியெல்லா மொன்றேகூட்டம்
பிரியமுடனிதில் மூன்று நாடியோடும்
ஊணியே முதல்விரல்தான் வாதமாகும்
உகந்ததிரு நடுவிரல் தான் பித்தமாகும்
காணியாம் மூவிரல் கீழ்சிலேட்டுமந்தான்
கருதியேமுன் விரலைத் தாண்டியோடும்
தோணிடும் சன்னி குணமானதென்றே
தொகுத்தபடிபண்டிதங்கள் சொல்வீர்தாமே. (1410)

வாதத்தின் குறிப்பு

சொல்லுகின்ற விடாமழைபோல் தவளைபோலும்
சூட்சமுள்ள பன்னகம்போல் தோணியேதான்
பல்லுறவாய் வாதமது நடக்குமப்பா
பரிவுடனே நிதானித்துப் பாருபாரு
நல்லுறவாய்த் தெளிந்துனக்குள் வினவதாக
நாடியே யொரு குணமாய்ப் பாருபாரு
சொல்லறிய வாசானால் கேட்டுநின்று
சுத்தம்நம் வைத்தவர்க்குச் சுளுவுதானே. (1411)

பித்தத்தின் குறிப்பு

தானென்ற மயில் போலுமன்னம்போலும்
தயையான கொக்கைப்போல நடக்குமாகில்
ஏனென்ற பித்தகுணமென்றே சொல்லு
இவ்விதத்தையாசானாலறிய வேணும்
நானென்றவகமீறி நடந்திடாமல்
நன்மையுடன் தேர்ந்து கொண்டால் நியாயமுண்டு
பானென்ற பரமதயைகிருபையாலே
பண்டிதர்களுணர்ந்திட நற்பாகந்தானே. (1412)

சிலேட்டுமத்தின் குறிப்பு

பாகமுடன் சொல்லுகிறேன் சிலேட்டுமந்தன்னை
பரிவான குருவிகிட்டு ஆந்தை போலும்
தாகமுடன டக்கு மென்றே முனிவர்மூத்தோர்
தவறாமலெழுதி வைத்ததார் சாத்திரங்கள்

ஆகமநூல் விதியறிந்தோருணர்ந்து செய்வார்
ஆரறிவாராசானா லெல்லாமாகும்
யோகவான்றனக் கெல்லாம் சித்தியாகும்
வுத்தமர்க்கு விளங்கு மப்பா வுண்மைதானே. (1413)

வால்மீகரியற்றிய

நாடிப்பிரிவின் குறிப்பு-வேறுவிருத்தம்

உண்மையாய் நடநதாது வூன்றிப் பன்னகத்தைப் போலே
தன்மையையமீறியேதான் தவளைபோல் நடக்குமாகில்
திண்ணமாம் பித்தஞ் சேர்ந்து திரும்பியதென்றுகூறு
அண்ணலினருளினாலே யறியவே புகலுவீரே. (1414)

அறியவே கொக்குபோலே அடர்ந்திடுந்தாதுதானும்
முறியவே மயில் பேலுற்றால் முயன்றதுவாத பித்தம்
குறியவே சார்ந்ததென்று குணமுடன் தெரிந்து சொல்லு
பிரியமாய் ஆசானாலே பேர்பெறத் தெளிவீர்தாமே. (1415)

தாமெனக் கோழிபோலே தனித்தங்கே நடந்ததாது
நாமெனவட்டைபோலே நயன்றது சதுடரும.ாகில்
காமென்ற சிலேட்டுமமென்று காட்டினார் முனிவரெல்லாம்
தோமென வகுத்துநன்றாய்த் துலங்கவேயறைகுவீரே. (1416)

ஆனையைப்போல் தாதுநடந்தால் அசீரணமென் றுரைக்கவும் காகம் போல நடந்ததாது சுந்தரியைப் போலே நடக்குமாகில் சன்னியென்றுரைக்க வேண்டும்.

தேகக்குறிப்பு

துலங்கவே வாதரோகிமேனி தோற்றியே கறுத்திருக்குமப்பா
கலங்கவே பித்தவுடல் பசுந்தேனும் சிவந்தேனும் பகர்வாய்காணும்
இலங்கவே சிலேட்டுமரோகிமேனி யியல்பதாய் வெளுப்பாகத்
தோன்றும் மலங்கவே தொந்தநோய் உடல்தானப்பா மடர்கறுப்
பாய் வெளிராய்த் தோன்றும். (1417)

(நோயாளியைப் பேசவொட்டாமல் வாதமிகுந்திருக்கும்.)

மொழிவிதக்குறிப்பு

தோற்றியதோர் அய்யத்தால் கம்மிப் பேசும்
துடர்ந்தேதான் தாந்திரிக்குணத்தாலன்று
மாற்றியதோர் வகைபேதம் பதரிப் பேசும்
மதிவிதத்தைக் கண்டறிந்துச் செப்புவீர்கள்

ஆற்றியதோர் பண்டிதர்களறிந்தே போகும்
ஆச்சறியநாடியின் கூத்தறிவிற்றங்கி
போற்றுயே தினந்தோறும் படித்துமேலாய்
பொங்கமுடனே சிறந்தால் புகழுங்காலே. (1418)

விழிக்குறிப்பு

புகழான வாதத்தால் விழிகறுத்து
போன்றேதான் நீர்க்க சிந்துவீழும்பாரு
இகழான பித்தகுணத்தாலே வப்பா
இருவிழியும் பசந்தேனும் சிவந்தேனுமிருக்குமப்பா
நிகழான வையத்தால் வெண்மைபோன்று
நிற்குதென்று தென்றிசையின் புலவர்சொன்னார்
திகழான வார்த்தை தனைக்கண்டு தேர்ந்து
திருவருளால் சொன்னவர்க்கு செல்வமாமே. (1419)

மலக்குறிப்பு

செல்வமுள்ள பண்டிதர்க்கே சொன்னதல்லால்
செகசாலப் புரட்டருக்கு நடக்காதென்றும்
கல்வியுள்ள பெரியோர் களறிவு கொண்டு
கற்றறிந்து தேரோட்டம் பார்ப்பாரப்பா
சொல்தனைகேள் வாதநோய் மலத்தைப் பார்க்கில்
சிக்கிகட்டி ஒட்டுரைந்து யிருக்கும்பாரு
பல்லருக்குமிப்படியே வகுத்துப் பாரு
பயிற்சியிது வல்லாமல் வேறொன்றுமில்லைதானே. (1420)

பித்தரோகி மலக்குறிப்பு

ஒன்றான கடவுள் தன்னைப் போற்றிநின்றால்
ஒருபோதுங் கைவிடா ரறிந்துசெய்வாய்
குன்றாமல் சொல்லுகிறேன் பித்தரோகி
குவிந்ததொரு மலமதுதான் பரந்துகாணும்
வென்றான சிவந்திருக்கும் கண்டுகொள்வாய்
விரித்துரைத்தவார்த்தை யிதுபொய்யொன்றில்லை
நின்றாடும் பெரியோர்கள் நூலைப் பார்த்து
நிதானித்துப் படித்தவர்க்கே நேர்மைதானே. (1421)

ஐயரோகிமலக் குறிப்பு

நேர்மையுள்ள நாதாக்கள் கிருபையாலே
நிலைபெறப் பண்டிதற்குத் தெளிவாய்ச் சொன்னார்
கூர்மையுள்ளவைய நோய் மலத்தைப ார்க்கில்
குவிந்து கறுப்பாக வெளுப்பாகத் தோன்றும்

தார்மையுடன் தொந்தவிதநோய் மலத்தைப் பார்க்கில்
துரிதமுறநுரைபொருதி நீருடனேகூடிவீழும்
பார்பொருத முனிவர் சிவயோகிப்பத்தர்
பண்பாகப்புகன்ற மொழியுணர்வீர்தாமே. (1422)

நீர்க்குரிப்பு வேறுவிருத்தம்

புகன்றதொரு வாதநீர் வெண்மையாகும்
அகன்றதொரு பித்தநீர் சங்குவெண்மையாகும்
மிகநிறைந்த சிலேட்டுமநீர் கலந்தேறிவிழும்
தகவேதான் தொந்தநீர் சிவந்திருக்குமென்றே. (1423)

நாவின் குரிப்பு

என்றதோர் வாதரோகி இணைந்திருநாவைப் பார்க்கில்
நின்றெனவிரிந்து மேலாய் நேர்படப்பசந்து காணும்
கன்றெனப் பித்தரோகி நாவதுகறுப்பாய்த் தோன்றும்
குன்றென சிவப்பதாகக் குலாவியே யிருக்கும்பாரே. (1424)

இருக்கின்ற நிலையைப் பார்த்து யிசையவே கண்டுகொள்ளு
பெருக்கின்ற சிலேட்டுமரோகி நாவதுதடித்துமிக்க
கருக்கியே வெளுத்துக் காட்டும் சரிவரத்தேர்ந்து சொல்லு
உருக்கியே பொன்போல் யானும் வுகந்தசொற்படித்ததென்றே. (1425)

சன்னியின் குரிப்பு

சொற்படி தெரிவீர் மிக்க சுழண்டிடும் சன்னிநாவை
நற்படியாகப் பார்க்க நாடி யேவரண்டுலர்ந்து
உற்படிகறுத்துலாவி உதித்திடும் பலவிர்த்தாந்தம்
பொற்படி வாய்ந்து தேர்ந்து புகலுவீர் மதிவல்லோரோ. (1426)

இவ்விதமாகவிறைத்த குணாகுணங்களை தெரிந்த பெரியோர்களின் நூல் வரிசை நாடியிது வெனும்பாகமாக அறிந்து மேல் வ்ரிசை விவரிதங்களைக் கண்டு செய்ய வுண்மையாகு மென்றவாறு.

திருவள்ளுவரியற்றிய
வயித்தியத்திற்கு முப்புவின்குரு

மதியறிந்துயர்ந்து மாபெரியோர்கள்முன்
துதியதுபுரிந்து சொல்வினைப் புகல்வேன்
அதிவிதமாக நின்றாய்ந்தபேர் முத்தர்கள்
நிதியெனப் போன்ற நேர்மையைக் கண்டிடே. (1427)

முப்பூவின் தொகுப்பு

கண்டுகொள்வீர் யிதிலனந்த மொழிகள் மேவும்
கருத்துடனே முப்பூவின் செய்கைகேளு
தொண்டுசெய்துக் கற்றுணர்ந்தபடியே யானும்
தொகுத்துயிதில் செப்புகிறேன் வினவதாக
பண்டுரைந்த சிவயோகி செய்தமார்க்கம்
பரம்பரையைப் பூசையுற்றுப் பார்த்தநேர்மை
விண்டுரைக்கும் வயித்தியத்தியன் முப்புதன்னை
விளம்புகிறேன் மெய்யாகத் துலங்குந்தானே. (1428)

துலக்கமுள்ள சிவந்ததொரு பூமிதன்னை
தூயமென்றே மந்திரத்தா லுறுதிகொண்டு
பெரக்கவேதான் உவர்நாடிகூடிடாமல்
பெருமையுள்ள அத்தலத்தைக் கண்ணால்நோக்கி
கலக்கமின்றி பராபரியேஞான சோதி
கலைமணியேயென்று வுந்தன் மனதில்வைத்து
தலம்பிறக்க வந்தெனையாட் குடிகொண்டேற்ற
தவப்பொருள் சொல் நிறைந்துமிகச் சாற்றுவீரே. (1429)

சாற்றியே செபபூசை வஸ்துவைத்து
சகலகலை புரந்தரியே வாவாவென்று
போற்றியே தாம்பூலம் வைத்தே தூபம்
பொங்கமுடன் போட்டுநிதமாகவேதான்
தேற்றியெனை கார்க்கவென்று வுபசாரமாக
திருவிறக்க முண்டாகப் பணிதலேற்றி
மாற்றியெனைவிடுகாமம் துணைசெய்யென்று
மங்களமாய்க் கேட்டு நின்றுவரிசைபாரே. (1430)

வரிசைபெற அத்தலத்தில் குடிசைபோடு
வகையானவுபதேசம் நினைத்துச்சொல்லு
பரிசைபெறபானுவொளிக் காணவென்றே
பண்பாகவொருவரிடம் பேசவேண்டாம்
தெரிசனத்தைத் தோற்றியது நிற்கவென்றே
தெய்வமே துணைவருந்திக் கேட்டுக்கொள்வாய்
கரிசலணிதனை யிகந்ததாயேயென்று
களங்கமறமேல் பார்த்துக்கருதுவீரே. (1431)

கருணையுடனுள்ளிருந்து செபத்தைச்செய்து
கலங்காமலிருந்துமிகப் பார்க்கும்போது
பெருமையுள்ள சோதிமயஆத்தாள் நின்று
பெலமாக்கப்பதினெட்டு முழத்தில்நின்று

அருமையுடன் பூர்வபட்சம் அம்மாவாசி
　ஆசையுள்ளஉத்திரத்தின் நட்சேத்திரந்தன்னிற்
வருவாள்பார்பளிச்சென்று வமுர்தப்பெண்தான்
　வாலையெனுஞ் சிறுபெண்ணாள் மோடிக்காரி. (1432)

மோடிவைத்தசெய்கையைப் போலாடிநிற்பாள்
　மொழிமீறி சுடர்க்கோடி யாகநிற்பாள்
தேடியேபிடிக்கவென்றா லாமோசொல்லு
　தெருண்டகன்னிப் பத்துவயதானரூபி
கூடியேபார்த்தாலும் பதுங்கிக்கொள்வாள்
　கூடுகட்டிக் கொண்டவர்க்கே குணமதாமே
நாடியே அவளிடத்தில் செல்லும்போது
　நமன்றனக்கு நமனாகநயன்றுபாரே (1433)

பார்க்கையிலே பூமியதுதளர்ந்துநிற்கும்
　பக்திவிசுவாசமுடன் சித்தித்தேறு
ஊர்க்கனமாய் சுமந்தலைத்தலபோலேநின்றால்
　வுத்தமியாம் பத்தினித்தாய் வொதிங்கிக்கொள்வாள்
தீர்க்கமுடன் வொருமனதாய் பிடித்துக்கொண்டால்
　திவ்வியமலர்பூ வாகிச்சிக்கிக்கொள்வாள்
பார்க்கையிலே கைப்பிடித்தாளென்று சொல்லி
　பரிவாகவுனதிடத்தில் வைத்துப்பாரே. (1434)

வைத்துநிதம் பூசைபண்ணுத்தவறிடாமல்
　வாய்மதங்கள்பேசாதே வாயாடாதே
புத்திநின்று அவையடக்கமாக நில்லு
　வொருபொருளைத் தோத்தரித்து நினைவாய்ப்பாரு
எத்தொழிலுமாகாது இவட்கொவ்வாது
　யேற்காள் பார்ஒருவர்சொல்லைக்கேட்கமட்டாள்
பத்துவயதானதித்தப்பெண்ணாள் தன்னை
　பணிவுடனே கண்டவர்க்குப்பலிதர்தானே. (1435)

பலித்தஇவள்பேர்தனையே செப்பக்கேளு
　பரிதிசுடர்காலென்றும்சசியாளென்றும்
கவினதிருகுமரியென்றும் சிவகாமியென்றும்
　நயனசல்லி வல்லிகனக்குறிப்பதென்றும்
கலியனைத்துந்தீர்க்குகின்றரூபியென்றும்
　கனியான ஓூர்த்தியென்னுங் காரமென்றும்
ஸ்ரீ.பானகார மென்றுஞ்சி காரமென்றும்
　வதிசெயமாய்ப்பிறந்தசெல்வத்தாய்தானென்றே. (1436)

தாயானமவுனியென்றும்சுயமதென்றும்
தருவீரபூரமென்றும்சாரமென்றும்
ஒயாதநாதசத்திசுகந்தமென்றும்
ஒழுங்கானவல்லியென்றும் பிண்டமென்றும்
மாயாதகெவுநபுசமணித்தாயென்றும்
மலராகவந்தகன்னிகுமரியென்றும்
தோயாதவேரென்றுமுருவபச்சை
சேர்ந்துநின்றுவுருவானசிவந்தபெண்ணே. (1437)

பெண்ணானஇவள்தனக்குஆடைசாற்றி
பேர்பெறவேதூபமிட்டுமாலைபோட்டு
கண்ணானமாதிவளைவளர்த்துநீதான்
கநகம்போலுச்சரித்துப் பார்க்கும்போது
ஒண்ணானமாதவிடாயிவளில்வாங்கி
ஒருபீங்கான்றனில்விட்டுவுயர்வதாக
பண்ணானமதமடக்கிநீரினாலே
பகட்டியேநீக்கலந்துவிடுபாகந்தானே. (1438)

பாகமுடன்சுத்திசெய்வாய் பயிற்சியாக
பண்பாகப்பனிக்குடத்தின் சலத்தினாலும்
வேகமுடன்கண்ணடியின் சலத்தினாலும்
வினவானப்பனிநீரால் பத்துமுறைதானப்பா
ஆகச்சொற்றவராமல் செய்துயிந்த
அன்பானமுப்பூவைப் பதனம்பண்ணு
யோகமுள்ளமார்க்கமிது முப்பூவாகும்
யுத்தியுடன் முடித்தபடி அறிவீர்தாமே. (1439)

அறிவான திவையெடுத்து லேகியங்கள்
அனந்தவித ரசாயனங்கள் தயிலத்திற்கும்
பிறந்ததொரு நெய்வர்க்க கியாழத்திற்கும்
பேசரியமாத்திரைகள் சகலத்திற்கும்
தெரியவேதான் அணுவளவுயெடுத்துப் போடு
தெய்வ செயலால் பிணிகள் நீங்கிப்போகும்
சிறியவர்போலாகா நின்றிருப்பார் பாரு
சீர்த்துவமாயவர்தனையே வடுத்துக் கேளே. (1440)

அடுத்துவிடுப் பற்பமுதல் செந்தூரத்திற்கும்
அணியாகத் தொடுக்குகின்ற விதத்துக்கெல்லாம்
எடுத்துவிடு குன்றிவிடை முப்பூவைத்தான்
யென்னாலே சொல்ல விதைமுடியாதுபாரு

சடுத்தமதைவிட்டுனக்குள் தெளிவதாகி
சத்தியத்தினிலை பொருளைச் சார்ந்துநில்லு
அடுக்கடுக்காய் பொன்செங்கல் லேற்றிவைத்த
அதிசயம் போலித் தொழில் தானாடும்பாரே. (1441)

வேறுவிருத்தம்

தொழிலிது பாருதூயமலர்ப்பூவாம்
வழியது பாருவாநந்தபுட்களம்
சுழியிதுபாரு சொற்கடங்காதெனும்
வழியிதுபாரு வேதாந்த மூலமே. (1442)

மூலக்கிழங்கு முளைத்துக் கிடக்குது
காலத்தைப் பார்த்துக் கண்டுதெளிந்திடு
தூலத்தைத் தேற்ற துலங்குஞ்சுகமாக
பாலத்தைத் தூண்டிப் பார்த்துக் கண்டேறுவீர். (1443)

போதரிஷியாரியற்றிய

வயித்தியத்திற்கு-இரசமுப்பு

பார்த்துநீ முடிக்கப் பணிவுடன் கேள்மிக
கோர்த்துவிடுவாய் குணங்குக் குடி கொண்டிடே
ஏர்த்துக் கொளிதனை இணைபெறவேதான்
சீர்த்துவமொன்று செப்புவேன் கேட்டிடே. (1444)

கேட்டிடும் மேன்மையாய்க் கீர்த்தியதாக
நாட்டிடுநல்ல ரசபதங் கந்தனைப்
போட்டிடுசெய்தப் புகழவிழ்தங்களில்
வாட்டிடும் நேர்மை வளமைபேர்பெற்றிடே. (1445)

பேர்பெறுங்குன்றிப் பிரமாணமாவிடை
நேர்பெறசேர்ப்பாய் நிறையுறவாக
சீர்பெற நோயை சிமிட்டினிலாற்றிடும்
ஏர்பெறவிதனையியம்பினர் முத்தரே. (1446)

முத்தர்கள் முனிவர்முயன்ற தபசிகள்
சித்தர்கள் பெரியோர் செப்பிய மொழியிது
சுத்தவிதமிது சூக்ஷத் தொழிலிது
ஒத்துவிரைந்து வொழுங்குடனின்றிடே. (1447)

ஒழுங்குடன் சொல்லும்வுயர்ந்த வியாதியை
விழுங்கும் ரசந்தான் வேணபடியென
தொழும்பு செய்தாலுந்துடர்ந்தேறிக் கட்டிடும்
எழும்பும் வியாதியையேனென்று கேட்குமே. (1448)

என்றதுவாத மென்பதும் நீங்கிடும்
கன்றிதமானக் கபடனுடன்வரும்
மின்றியபதிமூன்று மேலானசன்னியும்
ஒன்றியபித்தம் நாற்பதொடுங்குமே. (1449)

ஒடுங்கு மேசுரமுதலறு பத்துநாலதும்
கடுங்குணமேழு தொடங்களானதும்
படுயிந்தரோகம் பார்த்துமுடித்திட
தொடுமிந்த சொல்லால் தோய்ந்து கொள்ளேன்றதே. (1450)

சொல்லான மேகங்களிருபத்துவொன்றுக்கும்
வல்லான குன்மம் வகை விதமெட்டுக்கும்
கெல்லான குலை கிளர்பதினெட்டுக்கும்
நில்லாத மூலம் நேர்பாருவாறுக்கே. (1451)

பாருமே வாதசுரமுதல்ப நிரண்டாம்
தீருமாம் பித்தசுரமிருபத்தொன்றதும்
ஆருமாம் சேத்து மசுரமுப்பத்திரண்டதும்
பேருமாமொன்பது மூலக்கிறாணியே. (1452)

கடுகுப்பிரமாணம் மூலத்திற்கு லேகியத்தில் சேர்த்துவாம்பு மிகுந்திருந்தால் கொடுக்கப் பிணியகலும்.

விருத்தம்

மூலமுதலெழுந்ததொரு நோய்களெல்லாம்
    முனிவருரைசொற்படியே வகண்டுபோகும்
காலனெனத் தொடுக்கின்ற பிணிகளெல்லாம்
    கடல்கடந்து நீங்கிவிடுங்கருதிப் பாரு
சீலமென்ற மனமிருந்தால் சித்தனாவான்
    செகசால மாய்கையதுப் பொல்லாதப்பா
ஆலமென்றவுடம் நீங்குமறிந்தபேர்க்கு
    அளவற்ற வித்தை நிறைந்தாகுந்தானே. (1453)

நிறைந்ததொரு வயித்தியத்தைப் பாருபாரு
    நிதானிக்க சத்திமுப்பு சரத்தின்முப்பு
குறைகளில்லே யிதுரெண்டுஞ் செய்துகொண்டால்
    கோடான கோடி பிணி நீங்குமப்பா

திறையான வார்த்தையிது வென்றெண்ணாதே
திருத்தமுடன் வுனக்குள்ளே படித்துதேர்ந்து
பறையான பரம்பரியின் பாதம்போற்ற
பலித்ததுபார் பலமேகும் பாக்கியந்தானே. (1454)

பவமகலும் பத்தியுடன் நடந்துகொண்டால்
பாரில்வரும் துன்பவினை நீங்கிப் போகும்
தவமான பேர்களுக்கு சித்தியாகும்
தனையறியாப் பேர்களுக்கு நியாயமுண்டோ
சிவமான ரசமல்லோ முப்பு முப்பு
சேர்க்க விதமறியாமல் தயங்கிப் போனார்
நலமான காரணத்தை விட்டுப் போட்டு
நாவில் வந்தபடிக் குளறிசெப்புவாரே. (1455)

செப்பிய சொல் சத்தியந்தான் பொய்யொன்றில்லை
சீர்சிறந்த நாதாக்கள் மறைவாய்ச் சொன்னார்
ஒப்பிய சொல் தவராமலிந்த நூலில்
ஒழியாமல் பார்த்தபடிப் புகன்றேனப்பா
தப்புமொழியென்றிதனை நினைக்கவேண்டாம்
தாய் சொல்லயான் பணிந்துத் தயையாய்ச் சொன்னேன்
முப்புவென்று படித்தவர்க்கு யிதுபோதாதோ
முழுமனதாய் செய்தவர்க்கு யிதுதானாமே. (1456)

தானானக் காரியத்தைப் பார்த்திடாமல்
தடுமாறிப் புத்திதனை பிசகதாக்கி
வீணான காரியமாய் சரக்கைச் சேர்த்து
விரசான புடந்தீர்ந்தா லிருக்குமோ சொல்
கோனா மதிதனையே கைமெய்யாக
கோதகலக் கண்டவர்க்கே குணங்களுண்டு
தேனான அமுர்தமென்பார் சீவனென்பார்
தெகுட்டாத நஞ்சுகொடி வித்தைதானே. (1457)

நஞ்சுகொடி பிண்டத்தின் மேலேநிற்கும்
நலமாக வழித்தெடுக்க மாவுமாச்சு
நெஞ்சுதனில் லையாமல் சொல்லிப் போட்டேன்
நேர்மையுடன் வழுக்ககற்றி யெடுத்துப்பாரு
அஞ்சுருவாய் முனைத்ததிருக்க மலமாகும்
அம்மம்மா யென்னசான் விளக்கினார்பார்
விஞ்சையது மின்னுகின்ற காரிதன்னால்
விருது கொடிக்கட்டி நின்றாடினாரே. (1458)

ஆட்டமெல்லாம் முப்புக்குளிருக்குதப்பா
அதிவிதமாய் ரசமுமொரு முப்புவாக்
கூட்டமிட்டுப் பதம் பிரித்து வாலோசித்து
குரிப்பானதது வென்று மிதுவென்பார்கள்
நாட்டமுடன் தரையை விடசந்நியாசிக்கு
நயன்றசிலம் பது படிக்கலாகாதப்பா
சாட்டியில்லாபம் பரம்விட்டாட்டலாமோ
சமர்த்தறிந்துப் பாகமதை சார்வீர்தாமே. (1459)

சார்ந்தவர்க்கு லகுவாகத் தோன்றுமய்யா
சாகரம் போல் நூல் படித்து விளங்கிடாது
தேர்ந்தகுணப் பண்டிதற்கு வாய்க்குமுப்பு
தெரிந்த படியிந்நூல் சொல்நிசமதாகும்
நேர்ந்த தொழிலிது வென்றே யெண்ணிக் கொண்டு
நிலைமையுடன் கருத்தில் வைத்து ஆசானாலே
பார்த்தறிந்து மேவிடவேப் பிரகாசிக்கும்
பரிகாச வார்த்தையென்று பகராமல் நில்லே. (1460)

நில்லென்றால் வேதாந்தம் நிலைக்குமோதான்
நிறைந்த பெரியோர்கள் சொன்னால் கேட்கமாட்டார்
புல்லென்ற காடதனில் தவடிறைத்த
பொருவசன சொற்படியே நூலிற்றானும்
விர்ரென்றே காட்டி வைத்தார் யோகிசித்தர்
வினவி மெள்ள கெற்சித்தால் வருவதுண்டோ
மல்லென்ற மார்க்கம்விட்டு ஆசான்சொல்ல
மகிழவே தான் கற்றறிவீர் மதிவல்லோரே. (1461)

மதியான பேர்களுக்கு யெல்லாமுண்டு
மடமாக விருந்துவிட்டால் குணமதாமே
பதிதனிலே அவரவர்க்கு யேற்ற வீதம்
பார்த்து பலவிதமாக சோதிப்பார்கள்
அதிகாரியைந்துவித ராசியோர்கள்
அகமகிழவெத் தொழிலும் மறிந்துசெய்வர்
விதியாளரிவரென்றே யேற்கையென்பார்
வினித மொழி தவராமல் முடிப்பர்தானே. (1462)

வேறுவிருத்தம்

முடியடியெனச் சொல் மொன்படவே!தான்
விடிமுதலெனவே வேந்தனென்றோதும்
குடிதொழில் போலேக் குரிப்புடன் வைத்திடில்
படிவினமிது வெனப்பார்த்துணர்ந்தேறிடே. (1463)

ஏறினால் சித்தர் யெவரறிவார்களோ
மீறினாலாகாமிகுத்த தோரானந்தம்
வாரியிதென்றும் வழங்குசசியென்றும்
காரியதியென்றக் காரணமென்பரே. (1464)

மென்ன விதமெனும் யேற்கையின் வரிசையும்
சொன்ன தோரூர்த்தியும் குட்டியிசைத்திட
அன்னநடையென அகமகிழ்வாய் சொலும்
பொன்னலங்காரமும் பொருதும் பொருதும். (1465)

பொருதும் பொருதும் புண்ணியவாளர்க்கு
கருதுமிவையெலாங் காணலாங்கையினில்
குருவுடன் சீஷனும் கொள்கிவிசைந்திட
திருவருளாகித் தெளிதலுண்டாகுமே. (1466)

வெண்பா

உண்டான நல்மணியை உத்தியுடன் பார்த்தவர்க்கு
பண்டான நல்மொழிமேல் பரலிக்கும் கண்டபடி
முப்பு வரிசை முயன்றுத் தெரிந்தோர்க்கு
அப்புவென்றேச் சொன்னாரறி. (1467)

வேறுவிருத்தம்

சொன்னார் சவுக்காரம் சூட்சமறிந்திலார்
பொன்னாரவொக்கும் பூட்டின பேர்க்கிதை
நன்னாவலர்க்கு நாட்டினசொல்லிது
முன்னானவர்க்கு மொழிந்தனரப்பனே. (1468)

அப்பினிலசப்பு ஆட்டிக்குழைத்திட
துப்பிதுவாகும் தொடர்ச்சியைப் பாரு
மெப்பியலாச்சு வேடிக்கையென்பர்கள்
ஒப்பிமுடிக்கவொரு கோடி சித்தியே. (1469)

சித்திரத் தேர்போல் செப்பியிருக்குது
பத்திரமாகப் பணிந்துறவாகினால்
உத்தியுமாகில் உண்மை நிலைப்படும்
சத்தியமென்று சாற்றினார் கண்டிடே. (1470)

கண்டதும் கேட்டதும் கணக்குடனொன்றுத்தால்
விண்டது மேலாய் விளங்கித் துலங்குமாம்
மண்டலந்தன்னில் மகாபெரியோர் மொழி
தண்டமிழியற்றி சாற்றியதென்றே. (1471)

என்றமொழிகண்டியற்று வீரப்பனே
என்ற மொழிகண்டிருபதம் போற்றி
என்ற மொழி கண்டிசைந்து வணங்கிடு
என்ற மொழி கண்டினை முதலாகுமே. (1472)

முதல் வழிப்பார்த்து முடித்துவகுத்திடு
முதல் வழியானதை முயன்று நிகற்றிடு
முதல் வழி சொல்லை முனைந்துப்பிடித்திடு
முதல் வழியேற் கனமுயர்ச்சி பேரின்பமே. (1473)

பேரின்பமுற்றும் பேர்பெற சிக்கினால்
பேரின்பமுற்றுப் பெட்பலங்காரமாம்
பேரின்ப முற்றுப் பிரியமாய் கையுற்றால்
பேரின்பமுற்றுப் பேசும் வானந்தமே. (1474)

வானந்த வீட்டில் வமிர்தெனச் சந்தித்து
வானந்த வீட்டில் வதிகமாய்க் கண்ணுற்று
வானந்த வீட்டில் வர்த்தித்து வர்த்தித்து
வானந்த வீட்டில் வாழ்வறச் செய்குவீர். (1475)

செய்யப்பெலப்படுபம் சீர்திருஞானமும்
செய்யப் பெலப்படுபம் சிரோன் தணிபொற்கழல்
செய்யப் பெலப்படுபம் செப்பியவாசகம்
செய்ய நற்பாகமாம் செகமாய் கைநீக்கிடே. (1476)

நீக்கிவிடுத்தால் நேர்படுமாணிக்கம்
நீக்கிவிடுத்தால் நிறைந்திடும் வாசிதான்
நீக்கி விடுத்தால் நினைகண்டு மெய்யுறும்
நீக்கிவிடுத்தால் நிதங்குணமாகுமே. (1477)

குணங்குடிகொண்ட பின் கோதுகளேது
குணங்குடிமேவிடக் குற்றமகண்டிடும்
குணங்குடியாகி குறிப்பதென்மற்றதை
குணங்குடியானது குற்றமற்றேற்றுமே. (1478)

மற்றதோர் நியாயத்தை மாசிக்கப்போமோ
மற்றதோர் நியாயம்போல் மடர்ந்திடலாமோ
மற்றதோர் நியாய தலரென வொர்க்குமே
மற்றதோர் நியாயம் மனமொக்கலாமோ சொல். (1479)

மனதைத் திருத்துடங்களமாகவே
மனதைத் திருத்துமழுக்கதையாற்றிடு
மனதைத்திருத்து மதிவிதமாகவே
மனதைத்திருத்து மாபொழிலாகுமே. (1480)

பொழியும் வமுர்தம் பூவதுபோலவே
பொழியுமரசமது பொன்மயம்போல
பொழியும் விவேகம் பொருதிநிழலுற
பொழியும் சுடரது போன்றிடுமாமிகே. (1481)

மிகவெத்தெளிந்திடு விதியையறிந்துபின்
மிகவெத் தெளிந்திடுவேதாந்தப் பாகத்தில்
மிகவெத் தெளிந்திடுவிருளறவேதான்
மிகவெத் தெளிந்திடுவிருகலை பூட்டியே. (1482)

ஞான வித்தாரம்

பூட்டித்திறந்து பொருளெனக் கண்டிடு
பூட்டித் திறக்கப்புகழ் வழிநேரிடும்
பூட்டித் திறக்கப் பொறுமையும் வேண்டுமாம்
பூட்டித் திறக்கப்புண்ணியமெய்துமே. (1483)

புண்ணிய மென்றாலிது நல்ல பாக்கியம்
புண்ணியமென்றால் பிறந்தாலு மென்பலன்
புண்ணியமென்றால் பொருந்துமிது தொழில்
புண்ணியவானுக்குப் புத்திவருந்துமே. (1484)

புத்திவருந்தப் போதிக்கும் சாத்திரம்
புத்திவருந்தப் புகன்றிடுமட்சாம்
புத்திவருந்தப் புனலது காட்டிடும்
புத்திவருந்தப் பொய்யாது தேகமே. (1485)

பொய்யாது தேகம் பொருந்தியுணர்ந்திட
பொய்யாது தேகம் புனிதமதாகுமாம்
பொய்யாது தேகம் புகழ் நல்மேன்மை
பொய்யாது தேகமும் பொன்னனிதானே. (1486)

பொன்னடி வித்தைப் பொருதுமிவையினால்
பொன்னடி வித்தைப் பேதாதோ சொல்லுவீர்
பொன்னடி வித்தைப் பொங்கமணிக்கதிர்
பொன்னடி வித்தைப் புசித்தனர் சித்தரே. (1487)

சித்தர்கள் சாத்திரம் சேர்ந்து படித்தவர்
சித்தர்கள் சாத்திரம் திறமையாய்க் கற்றவர்
சித்தர்கள் சாத்திரம் தேர்ந்த பெரியோர்கள்
சித்தர்கள் சாத்திரம் தெளிந்தனரப்பனே. (1488)

தெளிந்துத்தெளிந்துத் தெய்வச் செயலினால்
தெளிந்துத் தெளிந்து சீர்வழிபுக்கினால்
தெளிந்துத் தெளிந்து சிகாமணியென்றது
தெளிந்துத் தெளிந்து சேர்ந்திடும் மெய்யதே. (1489)

சேர்ந்தகுணத்தில் திருவருளேற்குமாம்
சேர்ந்த குணத்தில் தேற்றுமிகவெளி
சேர்ந்த குணத்தில் செப்பிடும் பேரின்பம்
சேர்ந்தக் குணத்தில் சீலமதொக்குமே. (1490)

சீலம்பிறக்கும் சிலம்பொலிமேவிட
சீலம் பிறக்கும் தெய்வச் செயல்படி
சீலம்பிறக்கும் தெய்வப் பெலத்தினால்
சீலம் பிறக்கும் தேர்ந்தவர் மன்னரே. (1491)

மன்னரில் கற்றோர் மாபெரியோர்களாம்
மன்னர்கள் மேலாய் மனோரம்ய பேர்கள்தான்
மன்னர்கள் மெச்சும் மதிவிதயோகிகாள்
மன்னர்களாய்ந்த மாசெபவல்லரே. (1492)
வல்லமை போன்ற மணிதனிற் சேர்த்திட
வல்லமை போன்ற மலங்கிர்தயூகிகள்
வல்லமை போன்ற மவுனசித்தாந்தர்கள்
வல்லமை போன்ற வாசிமகத்துவமே. (1493)

மகத்துவமான வளர்நந்திவீட்டினில்
மகத்துவமான மாசற்ற பூட்டினில்
மகத்துவ மயில்பால மீதேறிநின்றவர்
மகத்துவ வீட்டில் மலிவுரைதந்ததே. (1494)

உரைதந்த பின்னர் வுகந்து நீகேட்பதென்
உரைதந்த பின்னர் வுனக்குள்ளே கண்டிடு
உரைதந்த பின்னர் வோதுவதார் மிக
உன்ரதந்த பின்னர் வொருங்குடன் பாரே. (1495)

ஒருங்குடன் பார்த்து வொலகி சிறந்திடு
ஒருங்குடன் பார்த்து ஒன்றித்து நின்றிடு
ஒருங்குடன் மூலம் வொளிமேவும் வாசகம்
ஒருங்குடனாட்டி வோதுவீர்தானே. (1496)

ஒதுமிவை முதலான வழிதனை
ஒது மெய்ஞ்ஞான வுகந்த நிலையதை
ஒதும் சுவையென வொன்றித்து நின்றிடில்
ஒதுமிவையெலாம்வொளியென காண்குமே. (1497)

ஒளிகண்ட பேர்க்கு வுறவெனன் சொல்லு
ஒளிகண்ட பேர்க்கு வுவமைகளேதுதான்
ஒளிகண்ட பேர்க்கு வுதித்தமது மார்க்கமே
ஒளிகண்ட பேர்க்கு சொருகுணமென்பரே. (1498)

குணமான பெரியோர்க்கு விப்புடனாய்ந்து
குணமான மாதபங்கொண்டு சிறந்தனர்
குணமான மாதபங் கொண்டு நிறைந்தனர்
குணமான சித்தம் குவிந்துரைத்தாரே. (1499)

குவிந்தது நேத்திரம் கோப்பெனவாகாய்
குவிந்தது நாலாய் கோள்கி நிறையுறும்
குவிந்தது மேலாய் கொண்டாட்ட மாட்டினர்
குவிந்ததுமாய் கையைக் குலைத்தார்கள் தானே. (1500)

தானான சொல்லை தடுத்து நில்லாமலே
தானான சொல்போல் தபத்தினில் புக்கில்
தானான சொல்போல் தாய்தனை நம்பினால்
தானான சொல்போல் தழைப்பர்களுண்மையே. (1501)

உண்மைக்கு நன்மைவுயர்ந்து தருங்குணம்
உண்மைக்கு நன்மை வோயாமல் சேர்ந்திடும்
உண்மைக்கு நன்மை வொழுங்காய்ப் பிறந்திடும்
உண்மைக்கு நன்மை வுதிக்கமாமென்றே. (1502)

உதித்தக் கருணை வுலகமுங் கொள்ளாது
உதித்தக் கருணை வுறுதிப் பெலனது
உதித்தக் கருணை வுண்மைபராபரம்
உதித்தக் கருணை வுகந்ததுக் கார்க்குமே. (1503)

பதிநெண் சித்தர்கள்
சிரோரத்ன நடன காண்டம்
முற்றுப் பெற்றது.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

தாமரை

நூலகம்